

Important to every Student of Hindu Law.

Recommended as a Text-Book

**for the examinations for the office of the High Court Pleader by the
High Court of Bombay and by the Sudder Court of Sindh.**

HINDU LAW,

Third Edition

1921.

BY

J. R. GHARPURE, B.A., LL.B. (Hons.)

Fellow of the University of Bombay,

Editor " Collections of Hindu Law Texts "

— o —

*Revised and enlarged, with a Map of India in different Colours
indicating the several territorial Jurisdictions of different Schools ;
and two appendices at the end on the Mimansa Rules of
Interpretation and the Doctrine of Sapinda*

—
Price Rs. 10.

(Postage and Packing Extra.)

Apply to:—

- (1) The Manager, " Aryabhushan Press, " Poona City
- (2) The Manager, " Collections of Hindu Law Texts, "
Angre's Wadi, Girgaum, Bombay (4).

THE COLLECTIONS
OF
Hindu Law Text-Series.

The following are the Books undertaken and Published
in this Series.

Edited by J. R. Gharpure, B.A., LL.B. (Hons.)
Vakil, High Court, Bombay.

This Series was started in 1909 with the object of publishing all the
important Texts bearing on Hindu Law, together with their
English Translation.

No.

- I. **Yājñavalkya-Smṛiti** with the **Mitākshara** of **Sri Viṣṇuśara**.
(Text) pp. 450 + 63.

This book contains the Smṛiti of Yogi Yājñavalkya with Viṣṇuśara's Mitāksharā thereon. The book is divided into three Books or Adhyāyās viz: The Achāra, the Vyavahāra and the Prāyāschhitta. At the beginning has been given a short introduction containing information about the two writers. An exhaustive 'List of Contents' running over 22 pages in double columns, gives the heads of contents in minute details. The Index to verses indexing each half of a Sloka and given at the end is also exhaustive covering 28 pages in double columns. Then follows the Index to the names of the Sages and Authors referred to in the body of the book, an Index to the Nyāyas or maxims of law quoted in the book, as also an Index to the Rules of Grammar.

[Completely bound price Rs. 6.]

- II. The **Mitāksharā**—An English Translation of the text as published in Vol. I of this series. The translation of the Vyavahāra Adhyāya has been completed covering 424 pages. The text of Yājñavalkya is translated and printed in black type, to distinguish it from the Mitāksharā which is printed in the ordinary type with the quoted words and passages in thick types. The notes are critical and copious, and refer to all the decided cases. The translation of the Achārādhyaya is in progress.

The translation of Vyavahāra is ready for sale.

[Bound] Volume Rs. 15-0.

धर्मशास्त्रग्रन्थमाला (ग्रन्थाङ्कः २५)

॥ श्री. ॥

महनीलकण्ठकृतभगवन्तमास्करे

शान्तिमयूखः

(द्वादशः)

स च

जगन्नाथ रघुनाथ धारपुरे, बी. ए. एल्एल्. बी.

हायकोर्ट वकील, विश्वविद्यालयसदस्य.—मुम्बई,

इत्यनेन संशोधित प्रकाशितम् ।

प्रथमावृत्तिः

शकान्दाः १८४५, क्रिस्तान्दाः १९२४.

(अस्य ग्रन्थस्य सर्वेऽधिकारा राजभाषनेन स्थावरीकृताः .)

मोहमय्यां 'मुंबईवेभय' मुद्रणालये 'चिंतामण सत्ताराम देवळे' इत्यनेन मुद्रितः,
'जगन्नाथ रघुनाथ धारपुरे, हायकोर्ट-वकील' इत्यनेन प्रकाशितश्च ।

उपोद्धातः ।

धर्मशास्त्रग्रन्थमालाया अयं पंचविंशो ग्रन्थः प्रकाश्यते । श्रुतिस्मृतिपुराणेतिहासादि-
निबन्धा बहवः प्रमाणग्रन्थाः सन्ति । तत्र बहुषु व्यवहारनिबन्धेषु ससु भट्ट-नीलकण्ठस्य मयूखा
आर्यदेशस्य पश्चिमभूमौ विशेषतस्तत्र च श्रीपरशुरामक्षेत्रे गुर्जरदेशे त्वतीव प्रामाण्यतां गताः ।
राजशासनाधिकारिणोऽपि सामान्येन मिताक्षरामयूखावेव निर्णयेष्वाद्रियन्ते ।

तत्र भट्ट-नीलकण्ठस्थितिदेशकालबोधनाय श्रीकाशीक्षेत्रस्याविवृष्टिरोमणि-‘रानडे उपनामक-
वालशास्त्री’-लिखितानुसारेण रावसाहेब विश्वनाथ नारायण मण्डलीकैस्तद्वंशो वर्णितः । स च
तथैवात्र वर्ण्यते ।

“ पुरा किल दक्षिणदेशे पैठणाख्यग्रामे गोविन्दभट्टो नाम महाविद्वांसतपस्वी ब्राह्मणपुङ्गव
आसीत् । तत्पुत्रो रामेश्वरभट्टनामा श्रीकाशीक्षेत्रं वासार्थं जगाम । तत्र च श्रीराममन्त्रेण सुचिरं
मगवन्तं श्रीरामचन्द्रमुपासाञ्चक्रे । परिणतावस्थायां तस्य नारायणभट्टनामा पुत्रो बभूव । स बाल्य-
प्रभृति शान्त्यादिगुणसंपन्नो महातपस्वी चामवत् । तदानीमेव यवनैः श्रीविश्वेश्वरप्रासाद उरुत्पातितः ।
ततश्च क्रियता कालेन सर्वस्मिन्भारतवर्षेऽनावृष्टिरजायत । तदा सार्वभौमयवनैर्भट्टनारायणो वृष्ट्यर्थं
प्रार्थितः । ततो नारायणभट्टेनाहोरात्राभ्यन्तरे वृष्टिर्भविष्यतीति प्रतिज्ञातं तथैव सर्वपृथिव्यां देवो
ववर्ष । तेन सर्वं जगन्नन्द । सार्वभौमयवनैर्भ्यो नारायणभट्टेन श्रीविश्वेश्वरप्रासादनिर्माणानुमति-
र्याचिता सापि तैर्दत्ता । तदा तेन महाप्रासादं निर्माय श्रीविश्वेश्वरः प्रतिष्ठापितः । तत्तस्य लोकोत्तरं
ब्रह्मवर्चसमालोच्यास्तिकजनाः सर्वे परमभक्तिप्रेमगद्गदा बभूवुः सर्वेऽथ जगद्गुरुरिति महापदवीं दत्त्वा
तत्कुलीनानां चाग्रपूजानियमो विहित इतीयं कथा श्रीकाशीक्षेत्रे सुप्रसिद्धा । नारायणभट्टस्य सर्वशास्त्र-
पारावारीणता त्रिस्थलीसेतुप्रयोगरत्नायनेकग्रन्थनिर्मित्या जगत्प्रसिद्धा वर्तते । किंचाद्य यावच्चर्चित-
ग्रन्थैरेव श्रौतस्मार्तधर्मरक्षणं जातमित्यपि सुप्रसिद्धम् । वक्ष्यमाणवंशक्रमो नारायणभट्टपुत्रात्मकग्रन्थमट्ट-
कृतज्योतिषोमपद्धतिग्रन्थे स्पष्टं लिखितस्तथैवो श्लोकौ—

श्रीमद्दक्षिणदेशेऽगस्त्य इवासीत्स भट्टगोविन्दः ।

तत्सुनुः श्रीरामेश्वरभट्टोऽभूत्स सर्वदिक्कृयातः ॥ १ ॥

तत्पुत्रः श्रीनारायणभट्टो जयति सूर्यवद्भूयो ।

तत्सूनु रामकृष्णभट्टो रामैकशरणतां यातः ॥ २ ॥

गोविन्दभट्टारामेश्वरभट्टाभ्यां निर्मिता ग्रन्थास्तज्जीवनसमयश्च साम्प्रतं यथार्थतया नोप-
लभ्यन्ते । नारायणभट्टस्थितिसमयस्तु साक्षात्तद्वस्तुलिखितपुस्तकस्थेभ्योऽङ्केभ्योऽवगम्यते । तत्रैकस्मि-
न्पुस्तके विक्रमांकं संवत् १६२४ इत्यङ्का लिखिताः । पुस्तकान्तरे च

अधिवाणाधिभूगण्ये शाके ज्येष्ठे सिते रवौ ।
चतुर्दश्यां विशाखासु ग्रन्थोऽन्तं सममाद्यम् ॥
मह्वरामेशपुत्रेण काशीपुर्या यथामति ।
लिखितः सप्तमोऽध्यायो भाष्ये शबरसंस्कृता ॥

इति श्लोकाभ्यामिमेषुऽङ्का (१४५७) दर्शिताः । तस्यैव पुस्तकस्य द्वादशाध्यायसमाप्तिपत्रे संवत् १६१२ इत्यङ्का लिखिताः । नारायणमठस्य रामकृष्णमठशङ्करभट्टशर्मणौ महानिबन्धकारौ सकलशास्त्रपारंगौ, द्वौ पुत्रावास्ताम् । तत्र रामकृष्णमठकृतग्रन्थेषु महाग्रन्थस्तन्त्रवार्तिकव्याख्या धर्मशास्त्रे तु जीवत्पितृकनिर्णयप्रभृतयो बहवो ग्रन्थाः सन्ति । शङ्करभट्टकृतग्रन्थेषु द्वैतनिर्णयारूपो महाग्रन्थः सुप्रसिद्धः । मीमांसायामपि कानिचित्प्रकरणान्युपलभ्यन्ते । द्वैतनिर्णयारम्भश्लोकाभ्यामेतन्निर्णयते । तौ श्लोकौ यथा—

मीमांसासरसीसरोजमकरन्दास्वादनेकमतो
हंसः स्वीययशःसिताद्वयमतेरासीह्ररूपाभिधः ।
वाग्देव्यागतमत्सरां श्रियमयं नित्यानुरक्तो भजन्
नो मुखन्ननिमुक्तकं विजयते श्रीमद्वनारायणः ॥
विबुधानन्दसन्दोहहेतवे तत्तनूद्भवः ।
मीमांसाद्वैतसाम्राज्यनीतिज्ञो भट्टशङ्करः ॥

शङ्करभट्टस्य पुत्रौ द्वौ । नीलकण्ठभट्टो दामोदरभट्टश्च । तत्राथो महानिबन्धकारो दानमयूखानां द्वादशानां मयूखानां कर्ता । द्वितीयश्च द्वैतनिर्णयपरिशिष्टकार इति द्वैतनिर्णयस्य दत्ताप्रदानिकप्रकरणादवगम्यते । नीलकण्ठपुत्रः शङ्करभट्टस्तत्कृता वतार्कप्रभृतयो ग्रन्था द्वादशार्कान्तनामान उत्तमनिबन्धाः सन्ति । रामकृष्णमठस्य दिनकरभट्ट-कमलाकरभट्ट-लक्ष्मणभट्टाख्यास्रयः पुत्रा बभूवुस्तत्र दिनकरभट्टेन कृता उद्योतशान्तिसारादिग्रन्थाः प्रसिद्धाः । दिनकरभट्टस्यैव छाचिद्वयस्य दिवाकरभट्ट इति नाम्ना व्यवहारः । दिनकरभट्टस्य पुत्रो विश्वेश्वरभट्टस्तस्यैव गायामठ इति नामान्तरम् । अनेन माह्विन्त्यामणिप्रभृतयो बहवो ग्रन्थाः कृताः । कमलाकरभट्टस्य निर्णयसिन्धुप्रभृतयो ग्रन्था बहुतरमेव प्रसिद्धा भाव्याश्च सन्ति । तस्य च स्थितिसमयो निर्णयसिन्धुग्रन्थस्यान्तिमश्लोकेन स्पष्टीभवति । स तथा—

वसुक्ततुक्ततुमामिते (१६६८) मतेऽन्दे नरपतिविक्रमतोऽयं याति रौद्रे ।
तपसि शिवतिथौ समापितोऽयं रघुपतिपादसरोरुहेऽर्पितश्च ॥ इति

कमलाकरस्य पुत्रोऽनन्तभट्टस्तेन श्रीरामकल्पद्रुमप्रभृतयः पद्धतिग्रन्था बहवः कृताः । लक्ष्मणभट्टनिर्मिता अप्याचारनप्रभृतयो ग्रन्थाः प्रसिद्धाः सन्ति । एवमग्रेऽप्यस्मिन्कुले महामहो विद्वांसस्तपस्विनः सत्पुरुषा उन्मत्तास्तेषामपि कीर्तिर्दिग्गन्तेषु विख्याताऽस्ति । तेषां प्रदर्शनायायं वंशवृक्षो लिखितस्तत्र ये साम्प्रतं वर्तन्ते तेषां नामसु प्रथमं श्रीशब्दः प्रयुक्तः ॥ ”

अत्र यानि पुस्तकानि यैश्च सुमनस्कृतया प्रेषितानितेषां नामादीनि संज्ञाश्च प्रकाश्यन्ते । तद्यथा

अ—डेक्कन कालेज संग्रहात्प्राप्तं ६३ अनुक्रमार्केन चिन्हितम्.

ब— ” ” ८८ ” ”

क— ” ” १२८ ” ”

घ— ” ” २६२ ” ”

ङ— ” ” २९८ ” ”

च— ” ” ४१८ ” ”

न— ” ” १४३ ” ”

ड—सत्पुत्रात् श्रीमद्भास्कराचार्यगजेन्द्रगडकर इत्येतेः प्रेषितं श्री. माटे इत्येतेषां ।

र—कलिकातारोयल एशियाटिक सोसायटीतः प्राप्तम् ।

त्र—राजापुरपाठशालायाः संग्रहात्प्राप्तम् ।

इ—आनन्दाश्रमसंग्रहादानीतम् ३७०६ इत्यनुक्रमार्केन चिन्हितम्

य—श्री सरदारबिबलकर इत्येतेषां संग्रहात्प्राप्तम् १६६ ” ”

ट—पुण्यपत्तनस्थश्रीसरदार मेहेंदळे संग्रहात्प्राप्तम्

फ—फर्ग्युसन कॉलेज मंडलीकविभागात्प्राप्तम् अपूर्णं पृ. ४३

क्ष— ” ” ” ”

ज्ञ—श्री वाराणस्यां शिलाया मुद्रित.

परमुपकृतं नो येतानिष दत्तानीतिशं ।

जगन्नाथ रघुनाथ धारपुरे!

विषयः	पृ.	विषयः	पृ.
अधिदेवतास्पापनम्	४०	एकनक्षत्रजन्मशान्तिः	७७
तेषां पुष्पघृग्वस्त्रादि	४१	प्रयोगः	७७
होमे मंत्राः	४२	ग्रहणोररत्नी शान्तिः	७७
पूर्णाहुतिः	४३	विषयटिकाशान्तिविधिः	७८
अग्निप्रेक्ष्मन्त्राः	४४	मंगलशान्तिः	७९
ग्रहयोगशास्त्राणि	४५	दिनक्षयादिशान्तिः	७९
ग्रहस्नानानि	४६	त्रिकशान्तिः	८०
आदित्यशान्तिः	४७	प्रसववैकृतशान्तिविधिः	८०
चंद्रशान्तिः	४८	यमलशान्तिविधिः	८१
मंगल	४९	कार्त्तयः प्रयोगः	८२
शुभ	५०	बालरक्षाकरणादि	८३
शुभः	५१	बालग्रहस्तवः	८४
शुभशान्तिः	५२	कालानुसारतो रक्षाकरणं	८५
शनिग्राहकेतुशान्तयः	५३	बलिदानयोर्विहितः	८६
शनिग्रह	५४	बौधायनोक्तशान्तयः	८७
शनिस्तोत्र	५५	आश्वलायनोक्ता शान्तिः	८८
अर्काविवाहः	५६	नक्षत्रशान्तयः	८९
प्रयोगः	५७	तिथिवारक्षेपु साधारणः प्रयोगः	९०
रजोवर्शनशान्तिः	५८	ग्रहणशान्तिः	९१
ब्रह्मादीनां फलम्	५९	जलाशयवैकृतशान्तिः	९२
प्रयोगः	६०	वृष्टिवैकृतशान्तिः	९३
चंद्राक्षोपरागकालीने विशेषः	६१	अग्निवैकृतशान्तिः	९४
गोमुखप्रसवः	६२	प्रतिष्ठादिवैकृतशान्तिः	९५
प्रयोगः	६३	आकरिभक्तप्रासादपतनादिशान्तिः	९६
सदंतोत्पत्तिशान्तिः	६४	वृक्षविकारशान्तिः	९७
कृष्णचतुर्दशीजननशान्तिः	६५	वत्पातशान्तिः	९८
शिनीबालीकुट्टशान्तिः	६६	पक्षाघातशान्तिः	९९
प्रयोगः	६७	प्राग्व्याख्यादिशान्तिः	१००
दर्शनजननशान्तिः	६८	कपोतशान्तिः	१०१
प्रयोगः	६९	काकवैकृतशान्तिः	१०२
ज्येष्ठाशान्तिः	७०	काकमैथुनदर्शनशान्तिः	१०३
प्रयोगः	७१	काकरूपशान्तिः	१०४
मूलशान्तिः	७२	अद्भुतसागरे सिंहप्रसूता गौरवेयादिशान्तिः	१०५
मूलाश्लेषाशान्त्योः प्रयोगः	७३	अश्वशान्तिः	१०६
वैश्वदेव्यापातचक्राशान्तिः	७४	गजशान्तिः	१०७
प्रयोगः	७५	महाशान्तिः	१०८

अथ शांतिमयूखः प्रारभ्यते ।

(द्वादशः)

श्रीगणेशायनमः ॥

घो लीलया संतनुतेऽत्र विश्वं । तत्पालयत्यात्मानि विश्वरूपे ॥ ५
लयं नयत्याशु च पूर्णरूपः । शिवं तनोत्वाशु रविर्ममासौ ॥ १ ॥
महोमहत्समाराध्य समाकर्ण्य गुरोर्गिरिः । समुद्यतो नीलकण्ठो वक्तुं शांतिकपोष्ठिकं ॥ २ ॥
महोमयमुदारारामं लोकत्रयनमस्कृतम् । तमहं भास्करं वंदे सतां सर्वार्थसिद्धिदं ॥ ३ ॥
जज्ञे पितामहतनोः खलु कश्यपो यस्तस्मादजायत मुनिस्तु विभांडकाख्यः ।
तं पुत्रिणां धुरंमरोपयहेभ्यश्चंगस्तस्यान्वयेऽप्यजनि शुंगिवराभिधानः ॥ ४ ॥ १०
तस्मिन्वंशे महति वितते सेंगराख्ये नृपाणां राजा कर्णः समजनि यथा सागरे शीतारद्भिः ।
कीर्त्या यस्य प्रथिततरया श्रोत्रजातेऽभिपूर्णे । कर्णस्यापि प्रविततकथानावकाशं लभते ॥ ५ ॥
विशोकाख्यदेवस्ततस्तत्सुतोऽभूद्विशोर्कीकृता येन सर्वा धरित्री ।
ततोऽप्यास राजाऽस्तश्चतुस्ततोऽभूद्रयाख्यो रयेणैव सर्वाहितघ्नः ॥ ६ ॥
चभूवाथ वैराट् राजास्ततोऽभूच्छुषो मेदिनी बल्लमो वीढराजः । १५
नरबल्लदेवस्ततो मन्युदेवस्ततोऽभूच्छुषश्चंद्रपालाभिधानः ॥ ७ ॥
शिवगणारूपनृपः समजन्यथो शिवगणारूपपुरं प्रचकार यः ।
शिवगणेन समः सकलैर्गुणैः शिवशिवप्रथमो गणनासु यः ॥ ८ ॥
रोलिचंद्र इति तत्तनयोऽभूत्कर्मसेननृपतिस्तमथानु ।
लोकपो नरहरिर्नृपाजो रामचंद्र इति तत्तनुजातः ॥ ९ ॥ २०
यशोदेवस्ततो जातस्ताराचंद्रनृपस्ततः । चक्रसेनस्ततो राजा राजैर्हिंस्तनूपो यतः ॥ १० ॥
ततोऽप्यभूद्रूपतिसाहिदेवः स्वकीर्तिभिर्निर्जितदुग्धसिंधुः ।
अभूत्ततः श्रीमगवंतदेवः सदैव भाग्योदयवान् क्षितीशः ॥ ११ ॥
यद्दानद्रविणाद्रिनिर्जितवपू रत्नाचलोऽलज्जया ।
दूरे स्तब्ध इलावृते निविशते नो यत्र पुंसां गतिः ॥ १२ ॥ २५
किंच त्रस्यदरातिवामनयनानेत्राबुभिर्वर्द्धित-
स्तेजोभिर्वह्वामुखोऽथहुतभुक्तुल्यः कथं नो मयेत् ॥ १३ ॥

१ क्ष-श्रीकाशीविश्वेश्वरार्थं नमः । श्रीरालभैस्वाय नमः । घस्व-श्रीपरस्वयै नमः । ई-श्रीरविर्जयति ।

फ-श्रीसुखीनेशनाय नमः । २ खड्गयद्वद्वकक्ष पाठः । ३ इ-करम् । ४ ई-विशेष्यो । ५ द-जय ।

६ क्ष-ह्यो ।

आज्ञप्तस्तेन राज्ञा विबुधकुलमाणिर्दाक्षिणात्यावतसो
 भट्टश्रीनीलकण्ठः स्मृतिषु दृढमतिर्गमिनीयेऽद्वितीयः ।
 आशामादाय मूर्द्धा सविनयममुना तस्य सर्वाजिवधन्व
 हृष्टा सम्पक् विविच्य प्रविततकिरणस्तन्यते भास्क्रोऽय ॥ १३ ॥
 प्रेतारैराहतमत्र किञ्चिन्मया तु निर्मूलतया तदुद्दिष्टम् ।
 ऊनोक्तितो न हि तेन काचित्सपुष्पहीनाऽपचितिर्न हीयते ॥ १४ ॥
 सस्काराचारकाला समुचितरचना श्राद्धनीती विवाशो
 दानोत्सर्गप्रतिष्ठा जगति जयकराः संगतार्थानुबद्धाः ।
 प्रायश्चित्तं विशुद्धिस्तदनु निमादिता शातिरेवं क्रमेण
 १० ख्याता ग्रयेऽत्र शुद्धे बुवजनसुखदा द्वादशैते मयूखा ॥ १५ ॥
 भगवत्भास्करारूपे ग्रयेऽस्मिन् शिष्टसमते च ततः ।
 शातिविवेकमयूखः प्रतन्यते नीलकण्ठेन ॥ १६ ॥

अस्पष्टपापविशेषनिदानकैहिकमात्रानिष्ठानिवर्तक पापप्रयोजक वैध कर्म शांतिकं ।
 क्षयादिहरदानादावतिप्रसंग वारयितुं निदानकतः । आपाप्मिकानिष्ठानिवर्तकं त वारयितु-
 १५ मैहिकेति । प्रायश्चित्तं वारयितुं मात्रपदं । प्रायश्चित्तं त्रामुष्मिकानिष्ठानिवर्तकमपि । अमि-
 चारप्रत्यमिचारादौ वारयितुं पापप्रयोजकमिति । तयोः फलतो हिंसात्वेन तदनुष्ठाने प्राय-
 श्चित्तोक्तेश्च पापप्रयोजकत्वात् । अनिष्ठानिवर्तकत्वं च शातिकस्य तन्निदानपापनाशरूपसामग्री-
 विघटकत्वेन पुष्टिफलकं वैध कर्म पौष्टिकम् ।

तत्र परिभाषा ।

२० मार्कण्डेयपुराणे (अ ३१ श्लो. ७६)
 “शिरस्त्रातश्च कुर्वीत दैव पित्र्यमथापि वा । प्राह्मणोदङ्मुखो वाऽपि श्मश्रुकर्म च कारयेत् ॥”
 तत्रैव (अ ३१ श्लो ६४।६५)
 “देवार्चनादिकर्माणि तथा गुर्वभिवादनं । कुर्वीत सम्पणाचम्य प्रयतोऽपि सदा द्विज ॥”
 बृहन्मनु “प्राणानायम्य कुर्वीत सर्वकर्माणि सयत ॥” मार्कण्डेय “सकल्प्य
 २५ विधिश्चकुर्यात्स्नानदानव्रतादिक ॥” देवल
 “मासपक्षतिथीनां च निमित्तानां च सर्वशः । उल्लेखनमकुर्वाणो न तस्य फलभागवेदिति ॥”
 मामपक्षतिथयः प्रयोगाधिकरणभूता सर्वेऽपि ।
 यत्तु अनेकदिनसाध्य कर्मण्याद्यदिने सकल्पकालीना तिथिमाधिकरणत्वेनोल्लिख्य ज्योति-
 ष्टोमेनाह यक्ष्ये इत्यादिसकल्पवाक्ये प्रयुज्यते यायजूका ततः पदानामन्वयायोगादनादर्थव्यम् ।
 ३० यदपि केचित्तेन तेन रूपेण प्रयोगागतया विहितानामेव मासादीनामुल्लेख इति तदपि न ।

मानामावात् । अविहितमासादिक आधानादौ मासपक्षतिथीना ज्योतिष्टोम एकादशीविनादौ च मासपक्षयोः स्तेषामावप्रसंगाच्च । अतो ज्योतिष्टोमादावेकादस्यादिपूर्णिमातानामुल्लेखः । एव-
मन्यत्रापि ति दिक् ।

अत्र च शुद्धाणामप्यधिकारः । “आत्रयेच्चतुरो वर्णान्कृत्वा ब्राह्मणमग्रतः” इत्यादि वाक्येषु श्रावणस्य धृत्यर्थतया रागप्राप्तत्वेन तद्विधौ धौक्यवैयर्थ्योपत्तेर्निजविवक्षया श्रावणविधाना-
सेषा पुराणश्रवणेऽधिकारेण ज्ञानसद्भावात् ।

वैदिकमंत्राभावे कथं तद्वत्सुकर्मस्वधिकार इति चेत् शृणु

“धर्मैः सवस्तु धर्मज्ञाः सता धर्ममनुष्ठिताः । मंत्रवर्जनं न कुर्यात् प्रशस्ता प्राप्नुवन्ति चेति ॥”
मन्त्रना मंत्रवर्जनात् (अ १० श्लो १२७) । यत्तु मेघातिथिर्मंत्रवर्जितपूषवासादिव्यधिकारार्थमिदं
न तु समनकेषु मंत्रपठ्युद्देशेनाधिकारार्थमिति तन्न । अमत्रकोपवासादिषु
श्रावणविधिनाधिकारसिद्धावेतदावधानार्थस्यापत्तेः । अत एव मोक्षधर्मोऽपि “मंत्रवर्जनं न
कुर्वन्ति कुर्वाणाः पौष्टिकीं क्रियामिति” अत्रैतदाव्यस्य पौराणत्वेन तत्सामान्योप-
स्थितपौराणक्रियोद्देशेन मंत्रवर्जनविधौ पौष्टिकीमि यस्याद्देश्यविक्षेपणत्वेनाविवाक्षितत्वं । एव
मनुवाक्यस्यैतस्य चैकैव श्रुतिमूलत्वेन कल्पने । गृह्यपरिशिष्टे “आदौ विनायक पूज्य
अते तु कुम्भेऽवता” । शौनक

“पूज्याहवाचनविधिं वक्ष्यामोऽयं यथाविवि । प्रयोजु कर्मणामादावते चोदयसिद्धये” ॥

कर्मप्रदीपे

“कर्मादिषु तु सर्वत्र मातरः सगणाधिवा । पूजनीयाः प्रयत्नेन पूजिता पूजयति ता ॥

“प्रतिमासु च शुद्धासु लिखित्वा वा पटादिषु । अपि वाऽक्षतपुत्रेषु नैवेद्यैश्च पुण्यविधौ ॥

“कुड्यचन्द्रा वसोर्धारा सप्तवारं घृतेन तु । कारयेत्पवधारावा मातिनीचा न चोच्छ्रिता ॥ २०

“आयुष्याणि च शान्त्यर्थं जप्त्वा तत्र समाहित । पद्भ्यः पितृभ्यस्तदनु ब्राह्मदानमुपकमेदिति” ॥

पद्भ्य इति कार्त्तयिउद्दोषपरः । अन्येषां तु नवदैवत्यः ।

“अश्वघातानु वृद्धौ च गयायां च क्षयेऽहनि । अत्र मातुः पूयकृ ब्राह्ममन्थत्र पतिना सहेति ॥”

वचनात् । सर्वत्राचार्या यजमानसमशास्त्रीय एव । अन्येषाऽऽचार्यस्य यजमानशास्त्रा-
ध्ययनाभावे तच्छास्त्रीयपदार्थानां निर्वाह एव न स्यात् । स्वशास्त्राद्यनुष्ठाने तु वैगुण्यः । तथा च २५
परारारः

“यः स्वशास्त्रा पतियज्य परशास्त्रा समाश्रयेत् । अप्रमाणमपि कृत्वा सोऽपि तमसि मज्जतीति ॥”

ऋत्विजस्तु भिन्नशास्त्रीया अपि । सर्वेऽप्याचार्यमहर्षिजो मधुपर्केण पूज्यः । “ऋत्विजो
वृत्वा मधुपर्कमाहरेत्” इत्याश्वलायनोक्ते (१।२४) । “सपूज्य मधुपर्केण ऋत्विजः कर्म
कारयेदिति” विश्वामित्रोक्तेऽपि । यो ऋत्विजः यच्छास्त्रीयं कर्म करोति तच्छास्त्रात्केन प्रकारेण ३०
काढानुसमयेन मधुपर्कं कुर्वति यायजूका चेचित् । पो ११ यजमानशास्त्रात्केन । यजमानेन

१ हा-त्रैपर्यापत्तेः । २ इत्ययद्वदक्ष-विधिना । ३ इत्ययद्वदक्ष-णाधिकारेण । ४ यइ-अग्रजः ।

५-पृ ८३१५ २०-३० । ६ इत्ययद्वदक्ष-यसुदासाधमिति । ७ पचनकइदफ-अपि । ८ इड-अपि ।

८ इत्ययद्वदक्ष-अपि । ९ हा अदक-यानुष्ठाने, हाफन-वैवायुने । १० मीम सा अ ५ । ११ न-पाठः ।

स्वशास्त्रीया ऋत्विग्भिश्च स्वस्वशास्त्रीयाः पदार्थाः । अनेकेषु ऋत्विषु पदार्थानुसमयेनानु-
ष्ठेया इति ॥ युक्तं । तत्तच्छास्त्राध्ययनजन्यज्ञानस्यांगत्वादेकप्रयोगविधिपरिग्रहाच्च । ऋत्विग्भ्योः
देयमुक्तं लिङ्गपुराणे

“ वस्रगुमं तथाऽप्यूरं केयूरं कर्णभूषणं । अंगुलीभूषणं चैव मणिबंधस्य भूषणं ॥

५ “ कंठाभरणयुक्तानि प्रारंभे धर्मकर्मणः । पुरोहिताय दत्त्वाऽथ ऋत्विग्भ्यश्चापि दापयेदिति ॥ ”

आपः पूर्यतेऽस्मिन्नित्यप्यूरं जलपात्रं । मत्स्यपुराणे

“ यजमानः सप्तनीकः पुत्रयौत्रसमन्वितः । पश्चिमद्वारमाश्रित्य प्रविशेद्यागमंडपं ॥ ”

संप्रहे “ समंततश्च सिद्धार्थान् किरेदंशोन्नमंत्रतः ” । प्रतिष्ठासारे

“ संहतः पंचगव्येन प्रोक्षयेद्यागमंडपं । आपो हि एा तुचेनैव ततः स्वस्ययनं जपेत् ॥ ”

१० अत्र हेमाद्रौ वास्तुपूजाऽप्युक्ता

“ समंडपं प्रविश्याथ तोरणादि प्रपूज्य च । वास्तुयागं ततः कुर्यात्प्रासादे मंडपेऽथ वा ॥ ”

“ वास्तुमंडलं च नैऋत्यां दिशि वास्वींशं ब्रह्मार्गांश्च समर्चयेदिति ” शारदोक्तेः । वास्तु-
होमस्तु भिन्नस्यांढिले कार्यः । मुख्यपतने वा । तत्राप्यादौ पृथक्प्रयोगतया प्रधानसमर्तघृतया
वा । शारदातिलके तु होम एव नोक्तः । सर्वं च शांतिकं पौष्टिकं महादानादि लौकिकाग्नौ

१५ कार्यं । श्रौतस्मार्त्ताग्निप्राप्तौ मानाभावात् । यत्तु मनुः (अ. ३ श्लो. ६७)

“ वैवाहिकेऽग्नौ कुर्वीत गार्ह्यं कर्म यथाविधि । पंचयज्ञविधानं च पंक्तिं चान्वाहिकीं गृहीति ॥ ”
तत्सष्टं गृह्योक्तपरे । वैवाहिक इति च दारदायायकालिकयोरप्युपलक्षकं । तत्सजातीयसंस्कारस्यैव
साधनतावच्छेदकत्वात् । यद्यपि याज्ञवल्क्यः (आचारे ९७)

“ स्मार्त्तं कर्म विवाहाग्नौ कुर्वीत प्रत्यहं गृही । दायकालाद्वते वापि श्रौतं वैतानिकाग्निध्विति ॥ ”

२० तत्रापि सामान्यं स्मार्त्तपदं गार्ह्यं उपसंख्यते । एतेनाहवनीयादयो निरस्ताः । याहव-
नीये जुह्वतीत्याश्रावश्चप्रतिग्रहेष्टौ वैदिकत्वसाम्येन वैदिकाश्वदानप्रतिग्रहोपस्थितिदत्तं वैदिक-
होमोपास्थितेश्च । यद्यप्यत्र गार्ह्यं स्मार्त्तं एव श्रौतं च वैतानिक एवेति नियमेन स्मृत्युक्तेऽपि
कर्मणि श्रौतस्मार्त्ताग््न्योः प्राप्तिः संभाव्यते तथापि न साहवनीयावसध्यत्वादिरूपेण किंतु
लौकिकसाधारणज्वरुनत्वेनैव । अवेधाहुतिप्रक्षेपे आहवनीयत्वादिविधातापक्षे । अत एव

२५ सर्वाधानिन औपासनामावाद्द्वैतानिकाप्राप्तेश्च तेन गार्ह्यं लौकिक एव कार्यं । अमुमेध सर्वमर्थं
स्मृत्यर्थसारकृदपि संजग्राह

“ गार्ह्यमोपासने कुर्यात्सर्वाधानी तु लौकिके । स्मार्त्तं च लौकिके कुर्यात्सूत्रोक्तं वैतानिकाग्निध्विति ॥ ”

यत्तु नारायणवृत्तौ “ सर्वाधानिना सीमंतोन्नयनादिगार्ह्यकर्मार्थं स्मार्त्ताग्निरुत्पादनीयः ”

इति तत्र मूलमन्त्रेर्ध्वं । यद्यपि विज्ञानेश्वरो ग्रहयज्ञ औपासन इत्युक्ते तत्रापि मूलमन्त्रेर्ध्वं

३० कातीयपरे वा । तत् तत्सूत्रे तथाग्नानात् । अत एव स विनायकशास्त्री लौकिकाग्निमेवा-
वोचत् । अतः स्मृत्युक्तं लौकिक एवेति । कृत्यरत्नाकरे

“शुभपानं तु काश्यं स्यात्तेनाग्निं प्रणयेद् बुधः । तस्याभावे शरावेण नवेनामिमुखं च तं” ॥
गोमिलीये “आहूय चैत्रं होतव्यो यो यत्र विहितोऽनलः” । तथा

“लक्षहोमे च बन्धि स्यात्कोटिहोमे हुताशनः । पूर्णाहुत्या मूढो नाम क्षातिके वरदः सदा” ॥
अन्येषु संस्कारादिकर्मस्वप्नेर्नामविशेषा प्रयोगरत्ने ज्ञेयाः । होमे विशेषो गोमिलीये

“न मुक्तकेशो जुहुयाच्चानुष्पातितज्जानुकः । उत्तानेनैव हस्तेन अगुष्ठाग्रेण पीडितः” ॥ ५

“सहतागुलिपाणिस्तु धाम्यतो जुहुयाद्धविरिति” ॥ बहुकर्तृके होमे प्रत्याहुतिः प्रामाण्ये-
र्होमारम एव सर्वा देवताश्चतुर्थ्येतेनोद्दिश्य सर्वाणि द्रव्याणि त्यजेदिति हेमाद्र्यादयः ।

इति परिभाषा ।

अथ विनायकसप्तपदम् ।

याज्ञवल्क्यः (आचारे २७१-२७४)

१०

“विनायकः कर्मविघ्नसिद्धयर्थं विनियोजितः । गणानामाभिपत्ये च रुद्रेण वक्षणा तथा” ॥

“तेनोपसृष्टो यस्तस्य लक्षणानि निबोधतः ।

“स्वप्नेऽवगाह्यतेऽयं जलं मूढाश्च पश्यति । कापायवाससश्चैव कृपादाश्चाधिरोहति ।

“अत्यजैर्गर्भैरुष्ट्रे सहैकत्रावतिष्ठति । वज्रचपि तथाऽऽस्मान् मन्यतेऽनुगतं परैः” ॥

उपसृष्ट उपसृष्टः । स्वप्ने स्त्रोतसाऽपह्नियते । तत्र मज्जति वा । न स्ववगाहनमात्रं विवक्षितम् । १५

तस्य शुभसूचकत्वात् । अयजैश्चडाढे । प्रत्यक्षलक्षणान्याह (आचारे २७४-२७६)

“विमना विफारमः सर्वादत्यनिमित्तकः । तेनोपसृष्टो लभते न राज्यं राजनन्दनम्” ॥

“कुमारी नैव भर्तारमपत्यं गर्भमगना । आचार्यत्वं श्रोत्रियश्च न शिष्योऽध्ययनं तथा” ॥

“वणिकं लाभं च नाप्नोति कृपि चापि कृषीवलः” ॥ ससीदति कारणं विना क्षीनमनस्को

भवति । एतदुपलक्षणं यस्य यदिष्टम् ॥ चेदिष्टसामग्रीसत्त्वे तत्र प्राप्नोति तदा तदुपद्रुतो २०

बोध्यः । एतदुपद्रवपरिहारार्थं कर्माहम् । (आ २७७) “छपनं तस्य कर्त्तव्यं पुण्येऽ-

न्निहि विधिपूर्वकम्” । अत्र पुण्येऽन्तीत्यविशेषेऽपि विशेषोऽपरार्कः (पृ. ५६३) भविष्ये

“शुक्रपक्षे चतुर्थ्यां च वारेण धिषणस्य च । तिष्ये च वीरनक्षत्रे तस्यैव पुरतो नृपेति” ॥

अत्रादौ देवतापूजोक्ता तत्रैव (पृ. ५६४)

“व्योमकेशः तु संपूज्यः पार्वती भीमजः तथा । कृष्णस्य पितरे केतुः अर्द्धमारः सितः तथा” ॥ २५

“धिषणः क्लृप्तपुत्रः च कोणः लक्ष्मः च भारतः । विधुतुदः बाहुलेयः नदकस्य च धारिणमिति” ॥

व्योमकेशः शिवः । भीमजो गणेशः । आरोः मौमः । सितः शुक्रः । धिषणो गुरुः ।

क्लृप्तपुत्रो बुधः । कोणः शनैश्चरः । लक्ष्मः तद्वाध्वः । बाहुलेयः स्कन्दः । नदकधारी कृष्णः ।

“भौरसर्पपङ्कजेन साज्येनोत्सादितस्य च । सर्वोपधौ सर्वगधैर्विलिप्तशिखस्तथा” ॥ ३०

“भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्ति वाच्या द्विजेः शुभाः॥” गौरसर्पपापिणेन गोघृतयुक्तेनेत्सादित-
स्योद्धर्तितस्य । सर्वोपधानि छंदोगपरिशिष्टे

“ कुपं मांसी हरिद्रे द्वे मुराशैलेयचंदनं । वचा कर्चूरमुस्ते च सर्वोपध्यः प्रकीर्त्तिताः ॥ ” इति ॥
सर्वगंधैश्चंदनकुंकुमागरुकस्तूरिकाजातीफलदिभिः । वेद्यां सितवस्त्रप्रच्छादितश्रीपणीपीठं

५ भद्रासनं । स्वति वाच्याः स्वति वाचनीयाः । ब्राह्मणद्वारा स्वस्ति वाचनं कारयेदित्यर्थः ।

“ अश्वत्थानाद्भजस्थानाद्दुर्लभाकात्संगमाद्भद्रात् । मृत्तिकां रोचनां गंधं गुग्गुलुं चाप्सु निक्षिपेत् ॥ ”

“ या आहता एकवर्णश्चतुर्भिः कलशैर्हृदात् । चर्मप्यानहुहे रक्ते स्थाप्य भद्रासनं ततः॥ ”
आनहुहं चर्म च वेद्यां प्राग्गोवमूर्ध्वलोम च स्थाप्यमिति विज्ञानेश्वरः । या आपः ते चत्वारोऽपि
कलशा भद्रासनात्पूर्वादिचतुर्दिक्षु स्थाप्या इति सांप्रदायिकाः । पूर्वादिदिक्त्रयावस्थित-

१० कलशोदकेनाभिषेकक्रमेण मंत्रानाह

“ सहस्राक्षं शतधाग्मृषिभिः पावनं कृतं । तेन स्वामिषिंचामि पावमानीः पुनंतु ते ॥ ”

“ भगं ते वरुणो राजा भगं सूर्यो बृहस्पतिः । भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो वदः ॥ ”

“ यत्ते केशेषु दौर्भाग्यं सीमते यच्च मूर्द्धनि । ललाटे केशयोरक्षणोरापस्तब्धंतु ते सदा ॥ ”
सहस्राक्षं बहुशक्तिं । पावमानी इत्यनंतरमाप इति शेषः । भगं कल्याण । दौर्भाग्यं

१५ कल्याणं उदग्दिग्गस्थितेनाभिषेके पूर्वोक्तास्त्रय एव मंत्राः । सर्वैश्चतुर्थमिति विज्ञानेश्वरोक्त-
लिंगात् । किंच

“ स्नातस्य सार्षपं तैलं भ्रुवेणोर्दुंबरेण तु । जुहुयान्मूर्द्धनि कुशान् सध्येन परिष्ट्य च ॥ ”
सध्यपाणिग्रहीतकुशांतर्हिते सार्षपं तैलमुदुंबरनिमित्तेन भ्रुवेण यजमानमूर्द्धनि जुहुयादाचार्यः ।

“ मितश्च संमितश्चैव तथा शालकटंकटौ । कृष्णोडो राजपुत्रश्चेत्यंते स्वाहासमन्वितैः ॥ ”

२० “ नामभिर्बलिमंत्रैश्च नमस्कारसमन्वितैः ॥ ”

स्वस्ति स्वाहेति चतुर्थी । एतानि षट् विनायकनामानि इति विज्ञानेश्वरः (पृ. ८५. पं. ८) ।
अपरार्कस्तु शालकटंकट इत्येकवचनात् पपाठ । तेन तन्मते पंचैवाहुतयो भवन्ति । अत्र
लौकिकेऽग्रे स्थालीपाकविधिना चर्कं कृत्वा तेभ्य एवाहुतिपट्टं हुत्वेन्द्रादिदशलोकापादेभ्यस्तत्तन्नाम्ना
बलिं दद्यात् इति मिताक्षरायां (पृ. ८५ पं १०-१२) । तत्र चरुहोमे ईन्द्रादिभ्यो बलि-
२५ दाने च मूलं चिंत्यं । अने स्वाहासमन्वितेनाभिर्जुहुयात् । नमस्कारसमन्वितैश्चेत्यादिभ्य एव बलिं
दद्यादिति वक्ष्यमाणेन संबध्यत इति तु युक्तं ।

“ दयाच्चतुष्पथे सूर्य्यं कुशानास्तीर्य सर्वशः । कृताकृतांस्तदुलांश्च पलकौदनमेव च ॥ ”

“ मःस्यान्पक्षांस्तथैवामान्मांसमेतावदेव तु । पुष्टं चित्रं मुगांधं च सुरां च त्रिविधमपि ॥ ”

“ मूलकं पुरेकापूपास्तथैवाहिरकस्रजः । दध्यञ्जे पायसं चैव गुढपिष्टं समोदकं ॥ ”

३० “ एतान्सर्वान्समाहृत्य भूमौ कृत्वा ततः शिरः ” । कृताकृतान्सकृद्वहताम् । पलकौदनः ।

१ याज्ञवल्क्ये आचारे २०१२८० । २ पृ. ८३ पं. २०-२८ । ३ क्ष-दिप्रथं । ४ या०
आचारे २८१-२८३ । ५ “ सर्वदा ” इति याज्ञवल्क्ये पाठः । ६ पृ. ८५ पं. १२ । ७ या.
आचारे २८४ । ८ या. भा. २८५-२८६ । ९ व्याकरण अ० २ पा. ३ सू० १६ । १० याज्ञवल्क्ये
आचारे २८६-२८९ ।

तिलपिष्टं मिष्ट ओदन इति मिताक्षराया । अपक्वमांस मिश्रओदन इति तु युक्त ।
 “पल्ल कन्यमामिषमिति” कोशात् (अमरकोशे २।७३२) । आमानपक्वान् । मांसमेता-
 वदेव तु । पक्वमपक्वमांसमन्यदित्यर्थ । निविधा सुरा गौदी पैठी माध्वी च । मूलकं कंदाकारो
 भक्ष्यविशेष इति मिताक्षरायां (पृ. ८५ प. २३) । स्वरूपत एव ग्राह्यमिति तु युक्तं ।
 उभयमपि ग्राह्यमिति महार्णवे । अपूपा स्नेहपक्वा गोघूमविकारा इति विज्ञानेश्वरः (पृ. २४) ।
 ५
 उडेरकाः पिष्टविकारा नानाविधास्ते स्रज इत्युच्यते । गुडपिष्टं गुडमिश्रं शाल्यादिपिष्टं । अत्र
 सुरामांसं चाब्राह्मणाविषय । नाह्मणैस्तु मांससुरास्थाने तु सलवणं पायसं दुग्धं च ग्राह्यं ।

“पायसं लवणोपेतं मांसस्थाने प्रकल्पयेत् । दुग्धं लवणसंमिश्रं सुरास्थाने प्रकल्पयेदिति” ॥
 स्मरणादिति महार्णवादिषु । विनायकाविकागायत्रीम्या विनायकमंथिका च नमस्कृत्य पूर्वोक्त-
 द्रव्यजातं तयोरमत उपहृत्य तच्छेषं शूर्पं निधाय चतुष्पथे शूर्पं संस्थाप्य बलिं दद्यादेतैर्मन्त्रैः १०

“बलिं गुहस्विन देवा आदित्या वसवस्तथा । मरुतोऽप्याश्विनौ रुद्रा सुपर्णा पक्षगा महा ॥
 “असुरा यातुधानाश्च पिशाचा मातरोरगा । शाकिन्यो यक्षवेताला योगिन्य पूतनाशिवा ॥
 “जम्बका सिद्धगधर्वा नागा विद्याधरा नमा । दिक्पाला लोकपालाश्च ये च विघ्नविनायकाः ॥
 “जगता शातिकर्त्तारो ब्रह्माद्याश्च महर्षय । मा विघ्नं मा च मे पाप मा सतु परिपथिन ॥
 “सौम्या भवतु तृताश्च भूतप्रेता सुखावहा. ” ॥ द्यादित्यपि देहलीदीपवदन्वेति ॥ ११

“विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्तत्रोऽथिक्का । दूर्वासर्वपुण्याणां दत्त्वाऽर्घ्यं पूर्णमजलि ॥”
 अनन्तरं विनायकमन्त्रिकां च दूर्वाद्यजलिमर्घ्यं च दत्त्वा उपतिष्ठेत् । उपस्थानमत्रमाह
 “रूपं देहि यशो देहि मम भवति देहि मे । पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामाश्च देहि मे ॥”
 भगवन्नित्युद्ध विनायकमभ्युपतिष्ठेतेति विज्ञानेश्वरः (पृ. ८६ प. ३) । अत्र मदन
 विनायकोपस्थानं कृत्वाऽथिक्कोपस्थानं कार्यमित्याह । किंच २०

“ततः शुक्लावरधरं शुक्लमाल्यानुलेपनं । वाङ्मनसं भोजयेद्वा द्रव्ययुग्मं गुरोरापि ॥”
 गुरोराचार्याय । अपिशब्दादक्षिणामपि । एवविधं कर्म कुर्वत फलमुक्तं (आचारे २९३)

“एव विनायकं पूज्य ग्राह्यैश्च विधानतः । कर्मणा फलमाप्नोति श्रियमाप्नोत्यनुत्तमा ॥”
 अस्या कर्मागत्यैव पौष्टिकत्वेन च वर्णचतुष्टयस्याभ्यग्राधिकारः । शूद्रस्य तु मन्त्रवर्जः । ता-प्रक्रम्य

“मन्त्रवर्जं न दुष्मनि कुर्वाणा पौष्टिकं त्रियामिति” मोक्षधर्मश्रवणादिति वदति । २५
 महार्णवोऽपि यजमानस्तु शूद्रश्चेदिति वदन् तस्याधिकारमभिप्रेति ।

इति विनायकशान्तिः ।

अथ प्रयोगः

- कर्त्ता देशकालौ संकीर्त्य विनायकोपसर्गनिवृत्यर्थममुककर्मणो निर्विघ्नतासिद्धयर्थं वा विनायकपूजनं करिष्ये इति संकल्पयेत् । ततः पुण्याहवाचननादीश्राद्धांतं ययौकं कुर्यात् । अपरे पुण्याहवाचनं नेच्छति । अग्रे तस्य कर्त्तव्यत्वात् । अथाचार्यं कर्त्तव्यचतुष्टयं च वृणुयात् ।
- ५ ऋत्विजो न संतीति केचित् । तदाचार्य एव वक्ष्यमाणमभिषेकं कुर्यात् । यजमानः प्रतिमास्वस्त-
पुंजेषु वा शिवं पार्वतीं गणेशं वसुदेवं केतुं अर्कं मोमं शुक्रं गुरुं बुधं शनिं चंद्रं राहुं स्कंदं कृष्णं
चावाह्यं पूजयेत् । तथाऽऽचार्यः पंचवर्णचूर्णैः पूर्वादिचतुर्दिक्षु चत्वारि मध्यस्थवेद्यां चैकमिति स्वास्तिक-
पंचकमालित्वेन मध्यस्थस्वस्तिकोपरि आनहुहं रक्तं चर्म प्राचीनग्रीवमूर्ध्वलोम संस्थाप्य तस्योपरि
श्रीपर्णापीठं संस्थाप्य सितेन वाससा संच्छादयेत् । एतद्भद्रासनमिति । अथ चतुर्णु स्वस्तिकेषु
- १० पूर्वादिदिक्षु चत्वारोऽपि ऋत्विजः कलशान् संस्थापयेयुः । आचार्यो वा । तत्रायं प्रकारः ।
“महीं धौः पुषिधी च नेति ” भूमिं स्पृशन् संप्राप्य “अपधयः संमिति ” यवान् क्षिप्वा
“आकलशेष्ठिति ” तेषु कलशं संस्थाप्य “इम मे गंगेति ” तीर्थोदकेनापूर्य्य “गंधद्वारामिति ”
चंदनागरुक्स्तूरीपूरकारोचनादीन् गंधादीन् गुग्गुलुं च निक्षिपेत् । “या ओषधी-
रिति ” सर्वोषधीः । “ओषधयः समिति ” यवान् “कांडात्कांडादिति ” दूर्वाः ।
- ११ “अर्ध्वस्थेव ” इति पंचपल्लवान् । “स्थोनापृषिधीत्यनेन ” “उद्धृतासि घरोहण कुण्ठेन
शतबाहुना । मृत्तिके हर मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतमित्यनेन ” पंचमृदः क्षिपेत् ।
“याः फलिनीरिति ” फलं । “स हि रत्नेनानीति ” पंचरत्नानि । “हिरण्यरूपं ” इति हिरण्यं ।
“युधौ सुवासा ” इत्यनेन वस्त्रेण रक्तसूत्रेण च वेष्टयेत् । “पूर्णादूर्वाति ” धान्यपूर्णपात्रद्वयशोपरि
निक्षिप्यात् । अत्र च वरुणावाहनपूजने अपि केचिदाहुः । ततः कलशे “सर्वे समुद्रौ ” इति
- २० गंगायावाहनं । ततः कुंभमभिर्गण
- “कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः । मूले त्वस्य स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः ॥
“कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तदीपा वसुंधरा । ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदो हयवर्षणः ॥
“अंगैश्च सहिताः सर्वे कलशं तु समाश्रिता ॥ ” इति । ततः कुंभप्रार्थना
“देवदानवसंवादे मध्यमाने महोदधौ । उत्पन्नोऽसि तदा कुंभं विधूतो विष्णुना स्वयं ॥
२५ “त्वत्तो ये सर्वतीर्थानि देवाः सर्वे त्वयि स्थिताः । त्वयि तिष्ठति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः ॥
“शिवः स्वयं त्वमेवासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः ।
“आदित्या वसवो रुद्रा ऋग्वेदेवाः सपैतृकाः । त्वयि तिष्ठति सर्वेऽपि यतः कामफलप्रदाः ॥
“त्वत्प्रसादादिमं यज्ञं कर्तुमीहे जलोद्भव । साञ्जिह्वं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदेति ॥ ”

१ या आचारे २९१ । २ ज्ञक्षयदकडफदअर-मगवति । ३ इयदअ-आचार्यः । ४ सं १।२।६ । ४ ऋ. सं. ८।५।११ । ५ ऋ. सं. ६।८।७ । ६ ऋ. सं. ८।३।६ । ७ ऋ. सं. ८।५।११
८ ऋ. सं. ८।५।८ । ९ ऋ. सं. ४।४।२५ । १० ऋ सं २।४।२३ । ११ ऋ. सं. ३।१।३ ।
१२ अज्ञफकयइरस-गत ।

तत ऋत्विज “आनो भद्रा” इति शातिसूक्त पठेयुषेति केचित् । आनोभद्रेतिशातिसूक्तस्य राहूगणो विश्वेदेवास्त्रिषुप् आया पच पच सप्तमी च जगत्स्य षष्ठी विराट्नेवास्त्रिषुप् शातिसूक्तजपे विनियोग । आ नो भद्रा श्रुचोवात पचतामित्यादिको वा । तस्मिन्नेव समये आचार्यो भद्रासनस्योत्तरत ईशान्या वा वस्त्राच्छादितपीडादौ विनायकप्रतिमामविक्राप्रतिमा चाग्न्युत्तारणपूर्वं प्रतिष्ठाप्य षोडशोपचारै पूजयेदिति निबध्नकृत । तत्र विनायकमत्र ५

“गणानां त्वा गृत्समदो गणपतिर्जगती गणपत्यावाहने विनियोग । ॐ गणानां त्वा ॐ तत्पुरुषाय विद्महे षक्रतुडाय धीमहि । तन्नो दत्ति प्रचोदयादिति वा । गौर्यास्तु गौरीर्ममाय दीर्घतमा उमा जगती गौर्यावाहने विनियोग । “गौरीर्ममाय” (ऋ ॥ २।१।२९)

“सुभगायै विद्महे काममालिन्यै धीमहि । तन्नो गौरी प्रचोदयादिति” । अत्र मिताक्षराया होमोऽन्युक्त (पृ ८६ प ८) शिष्टाब्ध कर्तव्येति । तस्मिन्नेवमाचार्यो गृह्योक्तविधिना कुण्डे स्थण्डिले १० वाऽग्निं प्रतिष्ठाप्य प्रादेशमात्र समिद्धमादाय “अस्मिन्होम देवतापरिव्रह्मार्थमन्वाधान करिष्य” इति शकल्य ‘चक्षुषी आजयेने’त्यतमुक्त्वा अत्र प्रधानमित समित शालकट कट कूष्माढ राजपुत्र मेता प्रधानदेवता एकैकया चर्चाहुत्या यक्ष्ये । शेषेण स्थिष्टकृत ” मि यागुष्काऽप्रावादध्यात् । अत्रारकर्मते तु पचैवाहुतयस्त्रन्मते त्वाधाने होमद्वये च तथैकानुसंधेय । तत परिसमूहनादि- ११
चन्द्रप्रणत कृत्वा गोघुतलोलीकृतेन गौरसर्पपक्वकनोद्धर्तितां सत्वापधिचूर्णं कस्तूरिकाचरुचन्दना-
दिभिर्विलिप्तशिरस यजमानमाचार्यो भद्रासने उपवेशयेत् । ततो यजमान स्वतिवाचन कुर्वात् । अनंतर रूपगुणशालिनीभि सुवासिनीभिर्नीगिजन कारयेत् । ततो भद्रासनपूर्वदेशावस्थित कलशमादायाभिर्पिचैवाचार्य । मन्त्रश्च

“सहस्राक्ष शतधारमृषिभि पावन कृत । तेन त्वामभिषिचामि पावमानी पुनतु ते ॥” ततो दक्षिणदेशावस्थित कलशमादाय २०

“भग ते बरुणो राजा भग सूर्यो नृहस्पति । भगमिद्रश्च वायुश्च भग सप्तर्षयो द्युरि ॥” त्यनेनाभिषिचेत् । तत पश्चिमदिग्वास्थित कलशमादाय

“यत्ने केशेषु दीर्भाग्य सीमते यच्च मूर्धनि । ललाट केशयोश्णोरापस्त ध्रुतु ते सदेति ॥” तत उदक्देशावस्थित कलशमादाय पूर्वोक्तैस्त्रिभिर्नैर्गभिषिचेत् । द्यूत्पराशरेणान्येऽपि मन्त्रा उक्ता

“एतद् पावन स्नान सहस्राक्षमृषिस्मृत । तेन त्वा शतधारेण पात्रमा य पुनतु मा ॥ २५

“शक्रादिदशदिकपाला ब्रह्मेशां केशवादय । आपस्ते ध्रुतु दीर्भाग्य शान्तिं यच्छतु सर्वदा ॥

“सुमित्र्या न आप उष्यधय सतु । दुर्मित्र्यास्तस्मै सतु । योऽस्मान् द्रष्टु । यच्च यय द्विष्म ॥”

“समुद्रा गिरयो नद्यो मुनयश्च पतिवता । दीर्भाग्य ध्रुतु ते सर्व शान्तिं यच्छतु सर्वदा ॥

“पादगुष्माकृजपादौ नितवादरनाभिषु । स्तनोरुवाहुहस्ताग्रशीवाग्रशान्तिषधिषु ॥

“नासात्पलायकण्ठकेशातेषु च यत्स्थितम् । तदापो ध्रुतु दीर्भाग्य शान्तिं यच्छतु सर्वदा ॥” २०

इ येतैर्यभिषिचदिति केचित् । चतुर्धकलशभिषेचन एवैते पठनीया ।

अयाचार्यो यजमानस्य पश्चिमतस्तिष्ठन् सन्ध्याणिगृहीतकुशातर्हिने यजमान शिरसि औदुबरेण

सुरेण सार्वप तेऽ जुहुयात् । " ॐ मिताय स्वाहा " यजमानो " मितायेद् न ममेति " त्यजेदेव सर्वत्रापि । ॐ समिताय स्वाहा । ॐ शालाय ० ॐ कटकनाय ० ॐ कूष्माण्डाय ० ॐ राजपुत्रायेति ॥

अथाचार्योऽन्यैर्यनाद्याज्यमागात् कृत्वा चरुणा मितादिभ्य एव जुहुयाद्यजमानस्तु पूर्ववत्पजेत् । आचार्यं श्विष्टकृदादिप्रणीताविमोकात् कर्मशेष समापयेत् । यजमानस्त्वभिषेकशालायामिद्रादि

५ दशलोकपातेभ्यो नाम्ना दिक्षु विदिक्षु च बलीन् दद्यात् । एतानि अग्निस्थापनं ऋहोमदिकपाल-
बलिदानानि मिताक्षरामनुष्ठेयोक्तानि । ततो " मिताय एष बलिर्न ममेति " पायसेन मापमक्तेन वा मितादिभ्यो बलिं दत्वा विनायकाधिक्योरग्रतः सकृद्वहत्तदुलाना मासेन तिलापेटेन वा मिश्रमोदनमत्स्यमास पक्रमपक च गौडी पैष्टी माधीति त्रिविधा सुरा च नाश्रणस्य मासस्थाने सलवण पायस सुगस्थाने सलग्न दुग्ध चित्र पुण्य सुगधिद्रव्य मूलक पूरिका अपूपा उडेरक

१० स्रज धूपत्र पायस गुहमिभतुलादेविष्ट मोदफाश्च पात्र सस्थाप्य " तत्परुपाय विज्ञह " इति मन्त्रेण विनायकाय " सुमगायै विज्ञह " इति मन्त्रेण चाधिकार्ये निवेदयेत् । अथाचार्यो नूतनशूर्पे सर्वमुपहारशेष सस्थाप्य चतुष्पथ गत्वा तत्र गोमयेनोपलिप्य कुशानास्नीर्य तत्र शूर्पं प्राह्मुष्य सस्थापयेत् । यजमानस्त्वैतैर्मन्त्रैर्बलिं दद्यात्

" बलिं गृह्णत्विम दवा आदित्या वसवस्तथा । मरुतोऽथाश्विनौ रुद्रा सपर्णा पन्नग ग्रहा ॥

१५ " असुरा यातुयानाश्च पिशाचा मातरारणा । शक्रिन्यो यक्षवेताला योगिन्य पूतना शिवा ॥

" जमका सिद्धगर्धवा नागा विद्याधरा नगा । दिकपाला लोकपालाश्च ये च विघ्नविनायका ॥

" जगता शांतिकर्तारो ब्रह्माद्याश्च मर्त्यस्य । मा विघ्न मा च मेऽपाय मा सतु परिपथिन ॥

" सोम्या भवतु तृप्ताश्च भूतप्रता सुखावहा " इति । " देवादित्यवसुमरुदाश्विर्द्रुसुपर्णपन्नग-
महासुरयातुधानपिशाचमातुरगणाकिनीयक्षश्चेतलयोगिनीपूतनाशिवजमकसिद्धगर्धवानागविद्याधर-

२० नगदिकपाललोकपालविघ्नविनायकजगत्शांतिकर्त्तृब्रह्मादिमहर्षिभूतप्रेतभ्य इदं न ममेति " त्याग ॥

तत शिरसा भूमि गत्वा पुष्पयुतमर्घ्यं " तत्पुरुपायेति " मन्त्रेण विनायकाय " सुमगायै " इत्यादिकार्ये च दद्यात् । ततो दूर्वासर्षपपुष्पाणा पूर्वाक्तविनायकमन्त्रेण विनायकायाजलि दद्यात् ।

अधिकार्ये तन्मन्त्रेण तथैव दद्यात् । ततो विनायकमंत्रिका चोपतिष्ठत् । मन्त्रतु

" रूप देहि यशो देहि मम भगवति देहि मे । पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वोऽकामाश्च देहि मे ॥ "

२५ अस्मिन्मन्त्रे । " भग भगवन् देहि म " इत्युक्त्वा विनायकमुपतिष्ठेत् । अनन्तरं यजमान प्राह्मुखोपविष्ट उद्ग्रहमुखानाचार्यादीन् पूजयित्वा आचार्याय वासोयुगमरूपा ऋत्विग्यश्वाभ्या

यथाशक्ति दक्षिणा दद्यात् । तत " उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत " इत्यनेन " यातु देवगणा " इत्यनेन च विनायकमंत्रिका चोत्थाप्य विसृज्य प्रतिमादिसर्वा सामग्रीमाचार्याय दद्यात् । ततो यथा-

शक्ति भूयसी दक्षिणा दीनानाघेभ्यो दत्वा यथाशक्ति विनायकप्रीत्यर्थमंत्रिकाप्रीत्यर्थे च ब्राह्मणान्

३० भोजयित्वा सकल्प्य वा " यस्य स्मृत्ये " त्यायुक्त्वा न्यूनातिरिक्त सर्व सपूर्णमस्त्विति तान्स-
प्रार्थ्य तैरनुज्ञप्त सुहृदुतो भुजीत ।

इति श्रीमच्छंकरभट्टसूरिसूनुमहर्षीलंकठकृते भगवतभास्करे शांतिमयूरे

विनायकशांतिपद्धति समाप्ता ॥

अथ ग्रहयज्ञः ॥

स्कांदे

- “ देवदानवगंधर्वा यक्षराक्षसकिंचराः । पीड्यन्ते ग्रहपीडाभिः किं पुनर्भुवि मानवाः ॥
 “ शनैश्चरेण सौदासे नरमांसे नियोजितः । राहुणा पीडितो राजा नलो भ्रंशो महीतले ॥
 “ अंगारकविरोधेन रामो राष्ट्राभिवासेतः । अष्टमेन शशाकेन हिरण्यकशिपुर्हतः ॥
 “ रविणा सप्तमस्येन रावणो विनिपातितः । गुरुणा जन्मसंस्थेन हतो राजा सुयोधनः ॥
 “ पांडवा युधिष्ठीर्या विक्रमाणि नियोजिताः । एषेनोक्षमसा युद्धे हिरण्याक्षो निपातितः ॥
 “ एते चान्ये च बहवो ग्रहदोषैस्तु पीडिताः ॥ ” याज्ञवल्क्यः (आचारे १०८)
 “ ग्रहाधीना नरेन्द्राणामुच्छ्रायाः पतनानि च । भावामात्रो च जगतस्तस्मात्पूज्यतमा महाः ॥ ”

प्रयोगपारिजाते उत्पलपरिमले

१०

- “ कार्याभिषेपु सर्वेषु प्रतिष्ठास्वध्वरेषु च । नववेश्मप्रवेशे च गर्माधानादिकर्मसु ॥
 “ आरोग्यद्वानसमये संक्रान्तौ रोगसंभवे । अभिचारे च यः कुर्याद् ग्रहपूजां विधानतः ॥
 “ सोऽमीष्टफलमाप्नोति निर्विघ्नेन न संशयः ॥ ” इति ॥ याज्ञवल्क्यः (आचारे २९५)
 “ श्रीकामः शान्तिकामो वा ग्रहयज्ञं समाचरेत् । वृष्ट्यायुःपुष्टिकामो वा तथैवाऽभिचरन्नपि ॥ ”

मात्स्ये (अ. ९३ श्लो. ५१६)

१५

- “ ग्रहयज्ञासिद्धिं प्रोक्तः पुराणश्रुतिकोविदैः । प्रथमोऽयुतहोमश्च लक्षहोमस्ततः परः ॥
 “ तृतीयः कोटिहोमस्तु सर्वकामफलप्रदः ।
 “ ग्रहस्योत्तरपूर्वेण मंडपं कारयेद्बुधः । रुद्रायतनभूमी वा चतुरस्रमुदङ्मुखं ॥
 “ दशहस्तमथाष्टौ वा हस्तान्कुर्वीद्विधानतः । तस्य द्वाराणि चत्वारि कर्त्तव्यानि विचक्षणैः ”

स्कांदे

२०

- “ नवमहमरे कुंडं हस्तमात्रं समं भवेत् । चतुरस्रमधोहस्तं योनिवक्त्रं समेरलं । ”
 योनिरेव वक्त्रं यस्य तत् । पुत्रादिकामनया तु योन्यायाकारा अपि भवंति ।
 “ चतुरंगुलविस्तारा मेयता तद्दुष्टिना । ” अत्र विशेषोपदेशादेकैव मेसरा ।

मात्स्ये (अ. ९ श्लो. १२४; १२५)

- “ वितस्तिमात्रा योनिः स्यात् पट्टसर्वांगुलविस्तृता । कर्मपूषोन्नवा मस्ये पार्श्वयोश्चांगुलोच्छ्रिता ॥ २५ ॥
 “ गजोष्ठसदृशी तद्द्वयायता चिउद्रसंपुत्रा । मेसरेणपरि सर्वत्र अच्यवदलसन्निभा ॥ ”
 एवं कुंडं च मंडपेशानमामे उदीच्या वेति हेमाद्रिः । अयुनादिदोमं प्रकृत्य वसिष्ठस्तु ।

- “ कुंडं तन्मध्यमागे तु कारयेच्चतुरस्ररूपं । कुंडस्येगानमामे तु पूजावेदिं प्रकल्पयेत् ॥ ”
 इत्याह । अत्र चतुरस्रमित्यनेन क्षत्रियादिपुरस्कारेण विहितानामाकारविशेषायां स्त्रीपुरस्कारेण विहितस्य योन्याकारस्य निवृत्तिः । योनी पुत्राः शुभं दलेद्वाम इत्याद्याः काम्याम्बाकारा ३० भवन्त्येव । वयो विशेषमाह गोमिलः

- “ कुंडस्य प्रागुदीच्या या प्राच्यामुत्तानीऽपि वा । चतुरस्रं चतुर्दरं कर्मघं ग्रहपीडकं ॥ ”

“ श्रीकाम पूर्वव कुर्यात्पुण्यं दक्षिणेन तु । पश्चादिजमसिद्धयर्थं शान्दयर्थं चोत्तरेण तु ॥
 “ ऐशान्धो सर्वकामाय त्वाम्येष्या त्वमिचारके । नैर्ऋत्या पुनरामाय पुष्ट्यर्थं गायत्रेण त्विति ॥”
 ग्रहोर्दी तु स्थण्डिलपक्षेऽपि कार्या । वसिष्ठ “ लिखेदष्टदल पत्र वेदिकोपरि तद्गुह्ये । ”
 अत्रैकाग्रिन्द्वाचार्यपक्षमुक्त्वा तेषां नवसरं वा कुट्टपु तत्तन्ग्रहाकाराश्वाह प्रयोगपारिजाते

५ भगवान्

“ गनोरेमे शुचौ देश होमशाटामलकृताम् । कृत्वा तु सशृता प्राज्ञो महस्थानं प्रकल्पयत् ॥
 “ तन्मध्ये मास्करस्थानं भवेत्पूर्वात्तरे बुध । पूर्वस्मिन् मार्गस्थानं सोमो दक्षिणपूर्वक ॥
 “ दक्षिणस्या कुजस्थानं राहोर्दक्षिणपश्चिमे । शनेस्तु पश्चिमे स्थानं कतोरुत्तरपश्चिमे ॥
 “ उत्तरस्या गुरो स्थानमेव च स्थण्डिलं भवेत् ” । स्थण्डिलमन्वर्थ ।

१० “ मास्करस्य च वृत्तं स्याच्चन्द्रस्य चतुस्त्रक । कुजस्य तु त्रिकोणं स्याद्वाणाकारं बुधस्य तु ॥
 “ गुरोर्दीर्घचतुष्कोणं पचकोणं सितस्य तु । चापाकारं शने राहो शूर्पं कतोर्यजाकृति ॥
 “ नवधा विभजेदग्निं श्रौतकर्मविधानतः । कविजश्च यथायागं कुठेषु ब्राह्मणा पृथक् ॥
 “ अथ सुवेण जुहुयात्सूर्यपात्रकदाहकान् । सत्विजो जह्यु सर्वं सुवेणेन पृथक् पृथक् ॥
 “ अष्टौ तु शकलान् ग्रहसमारोपणमग्निषु । प्रधानाग्नौ निवायेमानित्य होमं समाचरेदिति ” ॥

१५ “ अत्रैव च स्थण्डिलं भवेदि ” त्यनेन स्थण्डिलानां कुडानां च सम आकारस्तत्तद्विधु निवेशश्चेत् । ब्राह्मणा पृथगित्यनेन न वाचार्या ब्राह्मणाश्च न वयुक्त । अनार्यसक्षप प्रयोगपारिजाते “ मध्यकुडे स्मार्त्ताग्निं प्रणीय ततो नवाचार्या अष्टसु कुट्टेष्वग्निं प्रणीयाज्यमागात्स्फूर्तिदिसमिद्भिर्गुहोदनादिहविर्भिराज्यन् च ग्रहादिमत्रैर्हुत्वा -पस्तसमस्तग्यादितिभिश्च तिराज्य हुत्वा स्थिष्टकृदादिहोमशेषं कृत्वा पूर्णाहुतीर्गुहयुरिति । ”

२० कुडमुक्त्वा स्कादे

“ तस्य चोत्तरपूर्वेण स्थण्डिलं हस्तमात्रकं । त्रिवर्गं चतुस्त्रं च वितस्त्युच्चग्रयसमितम् ॥
 स्थण्डिलं वेदि । वप्रो मेखला । मात्स्ये (अ ९३ श्ल ९६।९७)

“ द्विगुलोच्छ्रितो वप्रः प्रथमं समुदाहृत । अगुलाच्छ्रायसयुक्तं वप्रद्वयमथोपरि ॥

“ अगुलस्तत्र विस्तारं सर्वेषां कथितो बुधे ॥ ” तत्र ग्रहानाह याज्ञवल्क्य (आचारे २९६)

२५ “ सूर्यं सोमो महीपुत्रः सोमपुत्रो बृहस्पतिः । शुक्रं शनैश्चरो राहुः केतुश्चति ग्रहा स्मृता ॥”

स्काद

“ नवग्रहमसे कुर्याद्विजश्चतुर शुभान् । अथवा चैकमभ्यर्च्य विधिना ब्राह्मणा सह ॥”
 त्रिविधमपि नवग्रहमुपक्रम्य वसिष्ठस्तु

“ षोडश ब्राह्मणान् शुद्धान् दमानुतविर्वर्जितान् । तेषां मध्ये श्रेष्ठतममाचार्यं तं प्रकल्पयेदिति ॥”

३० अत्र पारिजातं नवाचार्या एको ब्रह्मा षड्विजः । “ आचार्येभ्यो नवभ्यश्च ग्रहार्चनफलं तत् ” इत्युक्ते । आचार्यं कर्म एव कुर्यात् । परे त्वारममान् । वेदायां ग्रहदक्षिणा अपि तेभ्य एव देया इषाद्युक्तं तदयुक्तं । उपक्रमे एकाचार्यं श्रुतेराचार्यानाचार्यसमुदाये

प्राणभूत उपदधातीति वह्निं गसमवायमात्रेण नवभ्य इत्युपसंहारस्य पदोपपत्तेः । उपक्रमेऽपि यथाप्याचार्यस्य संस्कार्यत्वेनैकत्वमाविवाक्षिं तथाऽप्याचार्यस्य भूतमाव्युपयोगाभावात्संस्कार्य-त्वानुपपत्तेर्वृत्त आचार्यः स्वकर्म कुर्यादिति कल्पिते वाक्ये उपादेयत्वादाचार्यस्य भवत्येकत्वं विशिष्टम् । उपपादितं चेद्रमध्वर्युं वर्णीति होतारं वर्णीति पुरोहितं वर्णीति इत्यत्र मिश्रैः

“जन्मभूगोत्रमग्निश्च वर्णस्थानमुत्थानि च । योज्ञात्वा कुरुते शान्तिं ग्रहास्तेनावमानिताः ॥” ५
तत्र वर्णजन्मनी आह दामोदरीये वृद्धपरशरः

“रक्तः कश्यपजो मानुः शुक्रो ब्रह्मसुतः शशी । रक्तो रुद्रसुतो भौमः पीतः सोमसुतो वृषः ॥

“पीतो ब्राह्मसुराचार्यः शुक्रः शुक्रो मृगद्वहः । कृष्णः शनी रवेः पुत्रः कृष्णो राहुः प्रजापतेः ॥

“कृष्णः केतुः कृशानृत्यः कृष्णाः पापास्रयोऽप्यमी” ॥ स्कांदे

“उत्पलोऽर्कः कलिंगेषु यमुनायां च चंद्रमाः । अंगारकस्त्वर्धत्यायां मगधायां हिमांशुजः ॥ १०

“सैषवेषु गुरुर्जातः शुक्रो भोजकटे तथा । शनैश्चरन्तु सौराष्ट्रे राहुर्वै राठिनापुरे ॥

“अंतर्बर्धांततया केतुरित्येता ग्रहभूमयः ।

“यस्य यस्य च यद्गोत्रं तत्ते वक्ष्याम्यतः परं । आदित्यः काश्यपे गोत्रे आनेयश्चंद्रमा भवेत् ॥

“भरद्वाजोऽश्वो भौमस्तथाऽज्येयश्च सोमजः । शक्रपूज्योऽग्निरोगोत्रः शुक्रो वै भार्गवस्तथा ॥

“शनिः काश्यप एवाव्य राहुः पेठीनसिस्तथा । केतवो जैमिनेयाश्च ग्रहाग्निस्तद्वनंतरम् ॥” १५

“आदित्यः कपिलो नाम विंगलः सोम उच्यते । धूमकेतुस्तथा भौमो जाठराग्निर्बुधः स्मृतः ॥

“गुरोश्चैव शिखी नाम शुक्रो भवति हाटकः । शनैश्चरो महातेजा राहुर्केसोर्हुताशनः ॥”

एतानि ग्रहविशेषतोऽग्निनामानि । कर्मविशेषतोऽपि देवीपुराणे

“शुभो ग्रहविधौ क्षमिलक्षहोमे पराजितः । कोटिहोमे शिवो वह्निः सर्वकामप्रदायकः ॥”

कचिज्जु “लक्षहोमे तु वह्निः स्यात्कोटिहोमे हुताशन” इति । स्कांदे २०

“भास्करांगारको रक्तो श्वेतौ शुक्रनिशाकरो । सोमपुत्रो गुरुश्चैव तावुभौ पीतकौ स्मृतौ ॥

“कृष्णे शनैश्चरं विद्याद्राहुं चित्राश्च केतवः । मध्ये तु भास्करं विद्याच्छनिं पूर्वदक्षिणे ॥

“दक्षिणे लोहितं विद्याद् बुधं पूर्वोत्तरेण तु । उत्तरेण गुरु विद्यात्पूर्वेणैव तु भार्गवं ॥

“पश्चिमेन शनिं विद्याद्राहुं पश्चिमदक्षिणे । पश्चिमोत्तरतः केतुः स्थाप्यो वै शुक्रतंदुले ॥

“अथवा वर्णकैः कार्याः कार्याः स्वर्णादिधातुभिः ॥” याज्ञवल्क्यः (आचारे २९७) २५

“ताम्रकात्पटिकाद्रक्तचंदनात्स्वर्णजातुभौ । रजतादियस्तः सीसात्कांस्यात्कार्या ग्रहास्तथा ॥”

वसिष्ठः “यथारुचिप्रमाणेन प्रतिमाः कल्पयेत्सुधीः ।” अत्र सर्वत्र ग्रहाणां सूर्यादिः

क्रमः स्पष्टः । बौधायनस्तु “सूर्यांगारकशुक्रचंद्रबुधगुरुशनय ” इत्याह । स्कांदे

“मानुं तु मंडलाकारं सोमं तु चतुरस्रकं । अंगारकं त्रिकोणं च बुधे बाणाकृतिं तथा । ३०

“ दीर्घचतुस्रं गुरु पचास्र भर्गव तथा । धनुस्तुभ्य शनिं विद्याद्वाहू शूर्पाकृतिं तथा ॥

“ द्यजाकारा कतश्च मणस तत्र रुषिण ॥ रुषिण दक्षपादावयवयुक्त । स्थापये च्युक्तहुतेर्बर्णं ईरंस्या दयत पक्ष्मर्गेडअयाकारतेति हेमाद्रि । तत्रैव

“ शुक्राकां प्राहुमुत्तो ज्येयो गुरुसौम्यावुद्गमुत्तो । प्रचक्षुमुत्त शनिं सोम शेषा दक्षिणतो मुत्ता ॥”

१५ इदं च शुक्रादीनां प्राहुमुत्तत्वादि “ आदित्यामिमुत्ता सर्व ” इति (अ १३ श्रु ० १८) मात्स्योक्तादित्यामिमुत्तत्वेन विकल्पते । यत्तु हेमादिर्विकल्पपरिनिर्हर्षया प्राहुमुत्ता-
वृत्तदृष्टौ उद्गमुत्तो वामदृष्टौ प्रचक्षुमुत्तोऽधोदृष्टिर्दक्षिणतो मुत्ता दक्षिणदृष्टय इति व्याचष्टे तत्र
मूल चित्र विरोधताद्वयश्च न ।

“ वर्णरूपगुणैर्युक्ताश्च व्याहृत्याऽऽवाहयेत्तु ताव ” । मात्स्ये (अ १३ श्रु ५)

१० “ पुष्पेऽङ्गि विप्रकथिते कृत्वा बाह्वणवाचन । अग्निपणयन कृत्वा वेषामावाहयस्तुरा ॥

“ दक्षानां तत्र सस्थाप्या विंशतिर्द्वादशाधिका । आदित्यामिमुत्ता सर्व साधिरस्याधिदेवता ॥”

यिष्णुधर्मोत्तरे

“ अत पर प्रवक्ष्यामि या दशो यो ग्रह स्मृत । अग्निरर्कं स्मृत सोमो वरुण परिकीर्त्तित

“ अगारक कुमाश्च वृषश्च भगवान् हरि । युहस्याति स्मृत शक्र शुक्रा दक्षी च पार्थी ॥

१५ “ मन्त्रापति शनिश्चैव राहुर्ज्यो गणाधिप । विश्वरूपां स्मृत कर्तुर्वै प्रहास्ते सुरा स्मृता ॥”

अत एवाभ्यादिर्लिंगका मन्त्रा सूर्यादित्यापने उक्ता । रक्तादे

“ अग्नि दूत दिनेशाय चद्रापाय तत इत्यपि । रैषा ना पुयिनि भोमाय इद्विष्णुर्वाप च ॥

“ इदं आत्मा सुरेशाय शुक्रज्योति सिताय च । प्रजापतेति सोराय आष भौरिति राहवे ॥

“ केतवे ब्रह्मज्ञान स्वैस्वैर्मित्रे प्रतिष्ठिता ॥” इत्यत्र च मन्त्राण्य

२० “ व्याहृत्याऽऽवाहयेत्तु ताव ” इत्युक्तामिर्वाहृतिमिरावाहने विकल्प । मदनस्त्वावाहनस्थापनयो
र्भेदाव्याहृतिमिरावाहन एतेर्भेदे स्थापनमित्युच्ये । पारिजाते वामनस्तु

“ प्रणव त्वादित कृत्वा भूर्भुवस्त्वस्तन परम् । चतुर्धर्मानावस्युन नभस्कारातयोजित ॥

“ एष मन्त्र समारच्यतो ग्रहपूजाविधापक । अनेनावाहनं कुर्वीदनेनैव विसर्जनम् ॥”

इत्युच्ये । अनावाहनवाक्येषु विशपमाह बीधायन “ किमिष्टिन पद्मासन पञ्चकर

२५ पञ्चगर्भसमृति सप्तम्य सप्तसद कलिगदेष्टव्य काश्यपयोऽप्यविश्वामित्राय विष्णुपुत्रस्त
रत्नावरपर रत्नाभरणभूषित रत्नगणानुत्तरन रत्न उपवचपताकिन मुकुटकेयूरमणिशोभित-
मारुह रथ दि-५ षेक षड्विंशौर्वाण म मदरे प्रविष्टमधिदेवतामिच्छति प्रत्यधिदेवतभारसहित
रत्नवृत्तमन्त्र पूर्वमुत्तमादित्यमावाहयामि ॥”

“किरीटिन रक्तमाल्यावर रक्तशूलगदाधर चतुर्भुज मेघममनेमवतिदेशज वासिष्ठगोत्रज जमदग्न्यार्थ जगतीछंदस रक्तावरधर रक्ताभरणभूषित रक्तमाल्यानुलेपन रक्तछत्रध्वजपताकिन मुकुटकेयूरमणिशोभितमारुह्य रथ दिव्य मेरु प्रदक्षिणीकुर्वाण ग्रहमण्डले प्रविष्टमधिदेवताभूमिसहित प्रत्यधिदेवतासंकेतसहित त्रिकोणरक्तमण्डले दक्षिणामुलमगारकमावाहयामि ।

“किरीटिन श्वेतवर्ण चतुर्भुज दंडिन वरद काव्य साक्षसूत्रकमण्डलु कीकटदेशज भार्गव- ५
गोत्रज शीनकार्प पक्तिउदस श्वेतावरधर श्वेताभरणभूषित श्वन श्वेतगधानुलेपन श्वेतछत्रध्वज-
पताकिन मुकुटकेयूरमणिशोभितमारुह्य रथ दिव्य मेरु प्रदक्षिणीकुर्वाण ग्रहमण्डले प्रविष्टमधि-
देवतेन्द्राणीसहित प्रत्यधिदेवतेन्द्रसहित शुक्लपञ्चकोणमण्डले प्राङ्मुख मगवत शुक्रमावाहयामि ।

“किरीटिन श्वेतावरधर दशाश्व श्वेतमूषण पाशापाणि द्विबाहु वनायुदेशजमन्निगोत्र-
प्रावेणार्णमनुष्टुप्छंदस श्वेतावरधर श्वेतगधानुलेपन श्वेतछत्रध्वजपताकिन मुकुटकेयूरमणि- १०
शोभितमारुह्य रथ दिव्य मेरु प्रदक्षिणीकुर्वाण ग्रहमण्डले प्रविष्टमधिदेवतासहित प्रत्यधिदेवतोमासहित
चतुरस्रमण्डले प्रत्यङ्मुख सोममावाहयामि ।

“किरीटिन पीताम्ब्यावरधर पीतवर्ण कर्णिकारसमप्रति रङ्गचर्मगदापाणि सिंहस्थ वरद
मगधदेशजमन्निगोत्रज भारद्वाज्यार्थ बृहतीछंदस पीतावरधर पीताभरणभूषित पीतागधानुलेपन
पीतछत्रध्वजपताकिन मुकुटकेयूरमणिशोभितमारुह्य रथ दिव्य मेरु प्रदक्षिणीकुर्वाण ग्रहमण्डले प्रविष्ट- १५
मधिदेवताविष्णुसहित प्रत्यधिदेवताविष्णुसहित पीतवर्णमण्डले दक्षिणामुल बुधमावाहयामि ।

“किरीटिन पीतवर्ण चतुर्भुज दंडिवरद साक्षसूत्रकमण्डलु सिधुदेशजमागिरसगोत्र वासिष्ठार्थ
मनुष्टुप्छंदस पीतावरधर पीताभरणभूषित पीतागधानुलेपन पीतछत्रध्वजपताकिन मुकुटकेयूर-
मणिभूषितमारुह्य रथ दिव्य मेरु प्रदक्षिणीकुर्वाण ग्रहमण्डले प्रविष्ट अधिदेवतेन्द्रसहित प्रत्यधि- २०
देवतावृक्षसहित पीतदीर्घचतुरस्रमण्डल उदङ्मुख गुरुमावाहयामि ।

“किरीटिनमित्रनीलसमप्रति शूलधर वरद गृध्रवाहन सवर्णौसनधर सौराष्ट्रदेशज काश्यप-
गोत्रज भृग्वार्थ गायत्रीछंदस कृष्णावरधर कृष्णाभरणभूषित कृष्णगधनुलेपन कृष्णछत्रध्वज
पताकिन मुकुटकेयूरमणिशोभितमारुह्य रथ दिव्य मेरु प्रदक्षिणीकुर्वाण ग्रहमण्डले प्रविष्टमधिदेवता-
प्रजापतिसहित प्रत्यधिदेवतायमसहित कृष्णधनुर्मण्डल प्रत्यङ्मुख शनैश्वरमावाहयामि ।

“किरीटिन करालवदन सङ्गचर्मशूरधर सिंहसनस्थ पूवदेशज पाटलिगोत्रमागिरसार्थमनु- २५
ष्टुप्छंदस कृष्णावरधर कृष्णाभरणभूषित कृष्णगधनुलेपन कृष्णछत्रध्वजपताकिन मुकुटकेयूर-
मणिशोभितमारुह्य रथ दिव्य मेरु प्रदक्षिणीकुर्वाण ग्रहमण्डले प्रविष्टमधिदेवतासर्पसहित प्रत्यधि-
देवताकालसहित कृष्णशूर्पमण्डले दक्षिणामुल राहुमावाहयामि ।

“धूम्र र द्विबाहु पाशाधर विठ्ठाननाय गृध्रवाहनाय किरीटिनो मल्लदेशजान् जैमिनि-
गोत्रजान् गीतमार्यान् नानाउदसश्चित्रावरधराश्चित्राभरणभूषिताश्चित्रगधानुलेपनाश्चित्रपाशध्वज- ३०
पताकिना मुकुटकेयूरमणिशोभितमारुह्य रथ दिव्य मेरु प्रदक्षिणीकुर्वाणान् ग्रहमण्डले प्रविष्टा-

नधिदेवतान्नसहिताम् प्रत्यधिदेवताचित्रगुप्तसहिताम् कृष्णपिङ्गलध्वजमंडले दक्षिणामुक्तान् ।
केतूनावाहयामि ॥” । स्कांदे

“ईश्वरं मास्करे विंदातुमां विद्याभिशाकरे । स्कंदमंगारके विंदादुधे नारायणं विदुः ।

“गुरो वेदनिधिं विंदात् शुके शक्रो विधीयते । शनैश्चरे यमं विंदाद्राहो कालस्तथैव च ।

“चित्रगुप्तोऽधिपः केतोरित्येता ग्रहदेवताः ।” वेदनिधिर्वह्ना । तत्रैव

“वश्ये स्थानानि देवानामीश्वरादि यथाक्रमं ।

५ “सूर्यस्य चोत्तरे शंभुमुमां सोमस्य दक्षिणे । स्कंदमंगारकस्यैव दक्षिणस्यां निवेशयेत् ॥

“सौम्यात्पश्चिमतो विष्णुं ब्रह्मा जीवस्य पूर्वतः । ईश्वरं द्रव्यां सिताद्विद्धि मंदाद्राग्रेयतो यमं ॥

“राहोः पूर्वोत्तरे कालं सर्वभूतमयावहं । केतोर्नैऋतदिग्भागे चित्रगुप्तं निधापयेत् ॥” स्कांदे

“अतः स्थापनमंत्रांश्च कथयाम्यनुपूर्वशः । ईश्वरं ऋष्यवर्कं चेति श्रीध्वते चेति पार्वती ॥

“यद्वर्कंदेति च स्कंदं विष्णुं विष्णोरराटेति । आग्रहान्निति ब्रह्माणं सजोपेदेति दासवं ।

१० “यमाय त्वेति च यमं कालं कार्पिरसीति च । चित्रावस्थिति मंत्रेण चित्रगुप्तं निधापयेत् ॥

“अग्निरावः क्षितिर्विष्णुरिद्धिंश्चैतरी प्रजापतिः । सर्पो ब्रह्मा च निर्दिष्टा अधिदेवा यथाक्रमं ॥

“अग्निं दूतामेति त्वज्जैरुणस्य उदुत्तमं । स्थो नां पृथिवि मेत्रिन्या इदं विष्णुस्तु विष्णवे ।

“ईद्रापेदे इतीद्रस्योत्तानपेर्णे शचीस्थितौ । प्रजोपते प्रजेशस्य एव ब्रह्मेति वै विधेः ॥

“मंत्रो नमोऽस्तु सर्वेभ्यः सर्पाणां स्थापने मतः ।

१५ “ग्रहदेवाधिदेवानां नैवेद्यं कुसुमानि ॥ ग्रहवच्चासनं दानं स्थापनं चानुपूर्वशः ॥”

सूर्यादयो ग्रहा ईश्वरादयो देवाः अग्न्यादयोऽधिदेवाः । तत्रेश्वरादिदेवानां सूर्यस्यैवोत्तरे शंभुमिःपादिना पूर्व स्थलान्मुक्तानि । अग्न्यादयोऽधिदेवास्तु ग्रहदेवयोर्मध्ये स्थान्याः । तथा च
मदनरत्ने गोभिलयसिष्टौ

“ग्रहदेवतयोर्मध्ये अधिदेवाजिघापयेत् ॥ तत्रैव संग्रहे तु ईश्वरादयो देवा अधिदेवता

२० त्वेन घ्यवदताः । अग्न्यादयस्तु प्रत्यधिदेवतात्वेन । तेषां स्थानांतरं चोक्तं

“अधिदेवा दक्षिणतो वामे प्रत्यधिदेवताः । स्थापनीयाः प्रथत्वेन व्यादतीभिः पृथक् पृथक् ॥”

तत्रैव यासिष्टीये तु देवतानां स्थानांतरं कचिन्मन्त्रांतरं चोक्तं

“स्कंदं ऋष्यवर्कमंत्रेण रवेरुत्तरतो न्यसेत् । सोमस्याग्रेयदिग्भागे श्रीश्च ते मेनकात्मजा ॥

“यद्वर्कंदेति भौमस्य स्कंदं याम्ये प्रदापयेत् । विष्णुं विष्णोरराटेति यजेत्पूर्वं बुधस्य च ॥

२५ “गुरोरुत्तरतोऽग्न्यर्च्यो ब्रह्मा ब्रह्मेति मंत्रतः । सजोपेदेति शुक्रस्य आर्च्यां शक्रं निधापयेत् ।

“शनेः पश्चिमतः स्याम्यो यमाय त्वेत्पृचा यमः । कार्पिरसीति मंत्रेण राहोः कालं तयोत्तरे ॥

“चित्रगुप्तं तु केतूनां चित्राय त्वेति नैऋते । ग्रहाश्च देवताः रूपाताः श्रृणुज्वातोऽधिदेवताः ॥

१ ऋ. सं. ५.४।३० । २ ऋ. सं. २।३।११ । ३ ऋ. सं. ३।३।११-सजोप इति । ४

ऋ. सं. १।१।२२ । ५ ऋ. सं. १।२।१५ । ६ ऋ. सं. १।२।६ । ७ ऋ. सं. १।२।७ । ८ ऋ. सं. ७।१।४७ ।

९ ऋ. सं. ८।८।३ । १० ऋ. सं. ८।७।४ ।

“ अग्निःपो धराविष्णुर्दिन्द्राणी प्रजापतिः । सर्पो ब्रह्मा च निर्दिष्टा अभिदेवा यथाक्रमं ॥

“ महदेवतयोर्मध्ये अभिदेवान्निवेशयेत् ” । एतानि च वासिष्ठीयवचांसि कैश्चिन्नाद्रियन्ते ।

पारिजाते

“ पद्मरागदलमारम्य दलाग्नेषु क्रमान्यसेत् । इन्द्रादिलोकपालांश्च तत्तन्मनैः प्रपूजयेत् ॥

“ विनायकं तथा दुर्गां वायुमाकाशमेव च । आवाहयेद्यादितिभिस्तथैवाश्विकुमारकी ॥ ”

एतेऽत्र विनायकायाः पंचग्रहेभ्य उत्तरतः स्थाप्या इति सांप्रदायिकाः । दक्षिणपश्चिमवायव्योत्तर-
पूर्वेषु यथाक्रममितिपन्थे ।

“ राहुर्मंद्रिनेशानामुत्तरस्थां यथाक्रमं । गणेशो दुर्गावायुश्च राहुकेत्वोश्च दक्षिणे ॥

“ आकाशमश्विनौ चेति पंचेताम् स्थापयेद्बुध ” । इति संहयचनानुसारेणेति पितामह-
चरणा रूपनारायणश्च । स्कादे

“ उत्तरे शनिसूर्याभ्यां गुरुकेत्वोश्च दक्षिणे । गणाधिपं प्रतिष्ठाप्य सर्वदेवनमस्कृतं ” ॥

रविशनिकेतुगुरुणां मध्य इति फलितोऽर्थः । विनायकरूपद्रुपक्षणम् । तेन दुर्गादयोऽप्यत्रैव
स्थाप्या इति केचित् । चंदनादिनियमस्तत्रैव

“ दिवाकरकुजाम्यां हि दापयेद्वक्तचंदनं । चंद्रे च मार्गत्रे चैव सितवर्णी प्रदापयेत् ॥

“ कुंकुमेन तु संयुक्तं चंदनं जीवसौम्ययोः । अगुरुं चंदनं दद्यात्तुकेत्वर्कजेषु च ॥ ”

“ ब्रह्मवर्णानि पुष्पाणि गावश्वा धूपमादहेत् । रवेः कुंडुरुकं धूपं शशिनस्तु घृताक्षताः ॥

“ भौमे सर्जरासं चैव अगुरुं च बुधे स्मृतम् । सिलहकं गुरवे दद्याच्छुके बिल्वागुरुं तथा ॥

“ गुग्गुले मंदवारे तु लाक्षा राहोश्च केतवे ” ॥ कुंडुरुकः सल्लकीनिर्यासः । सिलहकं

सिल्ला इति मध्यदेशे प्रसिद्धम् । बिल्वागुरुं बिल्बफलनिर्याससहितमगुरुं । मंदवारः शनिः ॥

“ उद्दीप्यस्वेति मंत्रेण दीपं दयादतंत्रितः । ”

विहितगंधधूपप्रादीनागसंभवे तु याज्ञवल्क्यः (आचारे २९८—२९९)

“ यथावर्णं प्रदेयानि वासांसि कुसुमानि च । गंधश्च बलयश्चैव धूपो देयश्च गुग्गुलुः ॥ ”

स्कादे

“ गुहोदनं रवेर्दयात्सीमाय घृतपायसं । लोहिताय हविष्यान्नं बुधाय क्षीरपाण्डिकम् ॥

“ दध्योदनं गुरोर्दयाच्छुक्राय च घृतोदनं । मिश्रितं तिलमापेक्ष मेवेयं तु शनैश्चरे ॥ ”

“ राहोर्मासोदनं दयात्केतोश्चित्रोदनं तथा ” ॥ चित्रोदनं

“ तिलतंडुलमिश्रं स्यादजाक्षीरं च शोणितं कर्णनासा गृहीतं स्यादेतच्चित्रोदनं स्मृतमिति ॥ ” दामोदरः

एतेरेव द्रव्यैर्वाह्मणा अपि भोज्याः । तथा च याज्ञवल्क्यः (आचारे ३०४—३०५)

“ गुहोदनं पायसं च हविष्यं क्षीरपाण्डिकं । दध्योदनं हविश्चूर्णं मांसं चित्रान्नमेव च ॥

“ दद्यात् ब्रह्ममादेतदिनेभ्यो भोजनं बुधः । शक्तितो वा यथालाभं सत्कृत्य विधिपूर्वकम् ॥ ” ३०

वासिष्ठः

“ उपचाराणि सर्वेषामपि शुक्राक्षतैः सदा । गन्धामावे शुक्रगन्धं पुष्पाभावे सुगन्धकं ॥

“ धूपामावे गुग्गुलुः स्याद्व्यामावे तु मिश्रकं । पंचामृतं गवामेव मिश्रकं न कदाचनेति ॥ ”
मात्स्ये (अ. ९३ श्लो. २१।२२।२३।२४)

५ “ प्रागुत्तरेण तस्माच्च दध्यक्षतविभूषितम् । चूतपल्लवसंयुक्तं फलवस्त्रयुगान्वितम् ॥

“ पंचारत्नसमायुक्तं पंचभंगयुतं तथा । स्थापयेद्वर्णं कुम्भं चरुणं तत्र विन्यसेत् ॥

“ गंगायाः सरितः सर्वाः समुद्राश्च सर्वांसि च । गजाश्वरथ्याज्जमीकसंगमाद्भृङ्गोकुलात् ॥

“ मृदुमानीय विप्रेन्द्र सर्वोपधिसमान्विताम् । स्नानार्थं विन्यसेत्तत्र यज्ञमानस्य धर्मवित् ॥ ”

याज्ञवल्क्यः (आचारे ३०२)

१० “ अर्कः पलाशः सारिः अपामामोऽथ पिप्पलः । उडुवरैः क्षमी र्द्वीकुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ ”
ईश्वरादिदेवानां स्वस्य ग्रहसमिद्धिरेव होमः । हेमाद्रौ देवीपुराणे

“ गणाधिपतये देया प्रथमा तु वरावृत्तिः । अन्यथा विकलं विष भवतीह न संशयः ॥ ” इति ।
आश्वलायनः “ जुहुयात्समिद्धज्ञाज्येनाभिर्कर्मिभ्यथाक्रममिति ” ॥

समिस्तु विशेषमाह याज्ञवल्क्यः (आचारे ०३३) “ होतव्या मधुसर्विभ्यां दध्ना क्षरिण

१५ वा युता ” इति । न चात्र संप्रतिपन्नदेवताकानेकद्रव्याणामेकेवाहुतिः सान्नाप्यवत्तदिति वाच्यं ।

“ आदौ तु समिद्धज्ञाज्यैः पृथगष्टोत्तरं क्षतमिति ” वासिष्ठात् । अन्यत्रापि संप्रतिपन्न-
देवताके स्मार्त्तं कर्मण्यनेकद्रव्यके पृथगेव होम इति सांप्रदायिकाः । बहुषु कर्मसु प्रायो
वचनान्यप्येवं । स्कादि

“ आकूजेन सहस्रांशोरिमं देवा तथेदवे । अभिर्भूद्वेति भौमाय उद्रुध्व्यं च बुधाय च ॥

२० “ बृहस्पतेति च गुरोः शुक्रायान्नात्यैरि श्रुतः । शनेश्वरस्य मंत्रोऽयं शान्नेदेधीरुद्रादृतः ॥

“ कया न इति राहोश्च केतुं कृण्वंस्तु केतवे ” । मात्स्ये (अ. ९३ श्लो० ३८, ४६)

“ आ 'वी राजेति रुद्रस्य बलिं होमं समाचरेत् । औपो हिष्ठेत्युमायास्तु ह्येनेति स्वामिनस्तथा ॥

“ विष्णोरिदं विष्णुरिति त्वमिहैवेति स्वयंभुवः । इद्रमिद्वेवर्तातय इतीन्द्रस्य प्रकीर्तितः ॥

“ तथा यमस्य चायंगोरिति होमः प्रकीर्तितः । कालस्य ब्रह्मज्ञानमिति मंत्रः प्रशस्यते ॥

२५ “ चित्रगुप्तस्य चाज्ञातमिति पौराणिका विदुः । अग्निं दूतं वृणीमह इति बन्हेरुद्रादृतः ॥

“ उदुत्तमं वरुणमित्यर्पा मंत्रः प्रकीर्तितः । मूमेः पृथिव्यंतरिक्षमिति वेदेषु पठ्यते ॥

“ सहस्रशीर्षां पुरुष इति विष्णोरुद्रादृतः । इंद्रोर्वेदो मरुत्वत इति शक्रस्य शस्यते ॥

“ उत्तानपर्वे ” सुमगे इति शय्याः समाचरेत् । प्रजापतेः पुनर्होमं प्रजापते इति स्मृतः ॥

१ याज्ञवल्क्ये “ औदुम्बर ” इति पाठः । २ क. सं. १।३।६. ३ क. सं. ६।३।१९. ४ क. सं. ८।५।१८. ५ क. सं. २।५।३९. ६ क. सं. यद्—याज्ञवल्क्ये । ७ क. सं. ७।६।५. ८ क. सं. १।६।२४. ९ क. सं. १।१।११. १० क. सं. ३।४।२०. ११ क. सं. ७।६।५. १२ क. सं. १।२।६. १३ क. सं. १।२।७. १४ क. सं. ५।८।३५. १५ क. सं. ५।७।२५. १६ क. सं. ८।८।४७ । १७ क. सं. १।१।१२. १८—ह्य-विष्णो । १९ क. सं. १।२।१५. २० क. सं. ८।४।१७. २१ क. सं. ७।१।४०. २२ क. सं. ८।८।३. २३ इ-णि । २४ क. सं. ८।७।८.

- “ नमोऽस्तु सर्वेभ्य इति सर्पाणा मन्त्र उच्यते । एवं ब्रह्माय ऋत्विज इति ब्रह्मण्युदाहृतः ॥
- “ विनायकस्य चार्तुन इति मंत्रो बुधे स्मृतः । जातवेदैसे सुनवाम दुर्गामत्रोऽत्र उच्यते ॥
- “ पूर्णाहुतिं च मूर्ध्नि दिव इत्यभिषातयेत् ” ॥ स्कान्दे
- “ नैवेद्यशेषं हुवा च होममत्रादनंतरः । अयं व्याहृतिभिर्हुत्वा एकैकस्य यथाक्रमम् ॥
- “ अष्टोत्तरं च साहस्रं शतमष्टादिकं तथा । अष्टाविंशतिरष्टौ वा एकैकस्य तु होमयेत् ॥
- “ हातयं च घृतं तत्र चरुलक्ष्मादिकं पुनः । मन्त्रैर्दशाहुतीर्हुत्वा होमो व्याहृतिभिः स्मृतः ॥ ”
- अथेति अथवेत्यर्थः । गृहीत्वा तामथाविक्रामितिक्त्वा । मन्त्रस्त्वयवेत्येव पपाठः । तत्तन्मन्त्राणां व्याहृतीनां च परस्परं विकल्पः । अथाष्टोत्तरसहस्रादिसंख्या तु पक्षद्वयेऽपि नैवेद्यशेष-
होमस्तु शास्त्राविशेषपरं इत्यपि स एव । लक्ष्मादिकं पुनर्व्याहृतिभिर्होमो मन्त्रैर्दशाहुतीर्हुत्वा स्मृतः
इत्यन्वयः । मन्त्रैर्हमन्त्रैः । व्याहृतिभिर्व्यस्ताभिः समस्ताभिश्च । तातचरणास्तु अयं व्याहृतिभिः १०
हुत्वेति पृथग्वाक्यम् । “ एकैकस्यति ” तु प्रतिदेवतमष्टादिसंख्यान्वयार्थः । “ एकैकस्य तु होमयेदि-
त्येकैकपदं तु चत्वादिद्रव्यपरं न देवतापरं । अस्मिन्नेव होमे घृतचरुद्रव्यविधिरग्रे ।
लक्ष्मादिकं इत्येतत्तु अयं व्याहृतिविहिते होमे लक्ष्मादिसंख्याविध्यर्थः । मन्त्रैरित्यादि तु चरुहोमोत्तर-
सोम रीजानमिति मन्त्रेण यथाप्रकृतिस्विणुकृत्वा सूर्यादिमन्त्रैर्दशदशाहुती प्रतिदेवतं लक्ष-
होमादद्रव्येण हुत्वा व्याहृतिभिर्लक्ष्मादिहोमं कार्यं इत्याहुः । यवाद्यन्तमद्रव्येण ब्रह्मादिभिः १५
प्रत्येकं दशाहुनीस्तत्तन्मन्त्रैर्हुत्वा तेनैव द्रव्येण व्यस्तसमास्त-व्याहृतिभिरयुतलक्षकोऽन्त्यतमसंख्यया
जुहुयादिति हेमाद्रिमन्त्रैः । तानि च द्रव्याणि देवीपुराणे
- “ यवत्रीहिघृतक्षीरतिलकगुग्गुसारिका । पक्वजोशीरविस्वार्कंदला होमे प्रकीर्तिताः ॥
- “ उदङ्मुस्ता प्राङ्मुस्ता वा कुर्युर्नोक्षणपुगवा । मन्त्रवतश्च कर्तव्याश्चरव प्रतिदेवतः ॥
- “ हुत्वा च ताश्चरुत्वं सम्यक् ततो हामं समारभेत् ” । चर्वादि च घृतार्थकं होतव्यम् । “ हातव्यं २०
च घृतार्थकं चरुमक्ष्यादिकं पुनरिति ” मात्स्यात् (अ १३ श्लो ३२, ३३) । भक्ष्य-
द्राक्षादि । चरुनैवेद्याशिष्टो गुडोऽनादि । तानि द्रव्याण्युक्त्वा “ इत्येतानि हवींषि स्युः समित्संख्या-
समाहुता ” रित्याश्वलायनोक्तेः । अधिदेवतादिभ्याऽपि होमो हेमादौ
- “ चरुणा च सामिद्विधं सर्पिषा च तिलैः क्रमात् । तत्तन्मन्त्रैश्च होतव्या जवाद्यादिदेवताः ” ॥
- गृह्यपरिशिष्टे । “ प्रवानदशाशनं पार्श्वदेवतयोरिति ” । अधिदेवतादिहोमे सरया वासिष्ठे २५
“ द्विनाश्वेवाधिदेवता यवाना चैव पचधेति ” । द्विना पच । पचाना गणेशदिना पचना
प्रत्येकमित्यर्थः । केचिन्नु द्वौ त्रयो वा द्विना । विनायकादीनां पचया एकैकमिति केचिन् ।
प्रयोगपरिजाते
- “ इन्द्रादिलोकपालाश्च तत्तन्मन्त्रे प्रपूजयेत् । तत्तन्मन्त्रैर्जप कुर्याच्चतो होमं समारभेत् ” ॥
- वृत्सिंहपुराणे
- “ ततो व्याहृतिभिः पञ्चाज्जुहुयाच्च तिलादिकं । यावत्प्रपूज्यत सरया लक्षं वा कोटिरेव वा ” ॥
- वाश-दादयुतमपि । महयज्ञश्च न नियतकालीनः । “ स्वेच्छापन्नः ॥ उच्यते ” इति मयिष्योत्तरात् ।

“ ततो द्याद्वृत्तिभिः कुर्यात्तिलहोमं प्रयत्नतः । प्रथमोऽयुतहोमः स्यात्तुल्यहोमो द्वितीयकः ॥

“ तृतीयः कोटिहोमः स्यान्नविविधो ग्रहयज्ञकः ॥

“ एकरात्रं त्रिरात्रं वा पंचरात्रमपि वा । शिवगाथां विष्णुगाथां शांतिं ब्राह्मणभोजनं ॥

“ समापयेत्तत्तिदिनमेवं मकिसमन्वितः” ॥ इति । वासिष्ठेऽप्येकरात्रादिग्रहणं नियमानादर्थार्थ ।

५ अत्र सूक्तादिजपोऽपि तुलादानवदिति केचित् । वासिष्ठे

“ अपामिषेकमंत्रेण वाचमंगलगीतकैः । पूर्णकुंभेन तेनैव होमति प्रागुद्गमुत्तैः ॥

“ अग्न्यावायवैर्ब्रह्मन् हेमस्रग्दामभूषितैः । यजमानस्य कर्तव्यं चतुर्भिः रूपनं द्विजैः ॥”

अभिषेकमंत्राः प्रयोगे वक्ष्यन्ते । वसिष्ठः

“ स्वस्तिकं कल्पयेत्पश्चात्कुण्डस्येशानभागतः । यजमानाभिषेकार्थं तत्र भद्रासनं न्यसेत् ॥

१० “ प्राह्मुखस्योपविष्टस्य यजमानस्य तत्र च । अभिषेकं ततः कुर्युः साचार्याः षोडशार्त्विजः ॥ ।

“ विविधैर्मगलैर्घोषैः सूतभागधर्जैः सह । ततस्तस्याभिषिक्तस्य रक्षार्थं बलिमुत्क्षिपेत् ॥

“ द्वित्रिविधं विचित्रास्त्रैर्दीपैर्नीराजयेत्ततः । शुक्लमाल्यावरधः शुक्लगंधानुलेपनः ॥

“ ततो मण्डपमागत्य ध्यायेदग्निं सुरान् ग्रहान् । प्रत्येकं प्रतिमंत्रैश्च दद्यात्पुष्पांजलिं ततः ॥” इति ।

धामनः

१५ “ आचार्यपमृत्तिभ्यश्च ग्रहार्चनफलं ततः । समिदाज्यचरुणां च तिलहोमफलं च यत् ॥

“ ब्रह्मत्वे कुंभपूजायां चार्चनस्य फलं च यत् । गणपक्षेत्रपाश्रीशुद्धिर्गदिव्यंगदेवताः ॥

“ तासां जपफलं सम्यक् गृह्णीयाज्जलपूर्वकं ” । एतानि च वामनवचांसि निर्मूलानांति

पितामहचरणाः । वासिष्ठगोभिलवचसामपि केचिदाहुः । वासिष्ठः “ ततो जपाद्वाद्

जुहुयात्पर्णाहुतिमथाचरेत् ” । तत्रैव “ मंत्रेण सप्त ते अग्रे इति पूर्णाहुतिं चरेत् ” । अग्निपुराणे

२० “ मूर्ध्नि दिव मंत्रेण संस्रजेण च धारया । दद्यादुत्थाय पूर्णा वै नोपविश्य कदाचनेति” ॥

मात्स्ये (९३।५८-६२)

“ पूर्णाहुतिं च मूर्ध्नि दिव इत्यभिपातयेत् ” । अत्र भिन्नशास्त्रागतेकादशद्वादश-

कपालभेदेऽप्येन्द्राग्न्यैरयवद्वेकमंत्रपुक्ताया अनेकस्मृत्युक्ताया अपि पूर्णाहुतेरेकत्वान्मंत्राणां

विकल्पः । उपांशुयाज इव शास्त्रभेदभिन्नानां याज्यानुवाक्यानां समुच्चयेन तु पठन्ति । वसोद्धारा

२५ त्वयुतहोमे नास्ति । प्रमाणमावात् ।

“ ततः शुक्लावरधः शुक्लगंधानुलेपनः । सर्वोपपैः सर्वगंधैः आपितो वेदपुंगवैः ॥

“ यजमानः सन्त्रीक ऋत्विजस्तान्समाहितः । दक्षिणाभिः प्रयत्नेन पूजयेद्वृत्तविस्मयः ॥

“ सूर्याय कपिलां धेनुं दद्याच्छंसं तप्येदेव । रक्तं पुरं परं दद्याद्गोमाय ककुदाधिकं ॥

“ नृपाय जातरूपं तु गुरवे पीतवाससी । श्वेताश्वं दैत्यगुरवे कृष्णां गामकंसूनेव ॥

३० “ आयसं राहव दद्यात्कैतेव आगमुसमं । सुवर्णेन समाः कार्या यजमानेन दक्षिणाः ॥”

बुधपीत्यर्थं देवहेम्ना सह सर्वा मूल्यतः समा इति केचित् । अस्मिन्वक्षे षोडशमापविशिष्ट-

हमवांविषुवर्णपद्माः सामंजस्यापचेतादृष्टसुवर्णमूल्यं प्रत्येकमिति परे । बह्वल्पमूल्येषु तथा हेमा

देय यथा सर्वा प्रत्येक दशमाषसुवर्णेन समा भवतीति तु सम्यक् ।

‘ सर्वेषामथवा गावो गुरुर्वा येन तुष्यति । स्वमन्त्रेण प्रज्ञातव्या सर्वा सर्वत्र दक्षिणा ॥”

इत्यादि “ केतवे छागमासानि सर्वेषामेव काचनमिति ” । तत्रैव

“ यस्तु पीडाकरो नित्य स्वल्पचित्तस्य वा ग्रह । तमेव पूजयेद्भक्त्या दक्षिणाभि स्वशक्ति ॥”

इति नोद्योते आश्वलायन

“ यथाशक्ति ततो विप्रानृत्विजश्चेतरानपि । एकमेकाहुतो विप्र होमे त्वन्नेन भोजयेत् ॥

“ अत्यर्थो मध्यमश्चापि विप्रमेक शताहुतौ । सहस्रस्य हुतेर्वैक जघम्योऽपि प्रभोजयेत् ॥”

तत्रैव “ तस्मादाहुतमशक्तोऽपि दक्षिणा चाग्रमेव वा । जपे प्रणामे स्तोत्रेश्च तोषयेत्सर्पयद्गुरु ॥”

स्कावे

“ यथा ग्रहो द्विजस्तद्विज्ञेयो वेदपारम । तोषयत् मृदुबल्लार्यैस्तुष्टमेन विसर्जयेत् ॥

“ अन्नहीनो दहेद्वाप्य मन्त्रहीनश्च ऋत्विज । यजमानमदक्षिण्यो नास्तियज्ञसमो रिपु ॥”

तत्रैव

“ यथा समन्वित यत्र यन्त्रेण प्रतिहन्यते । एव समुच्छ्रित क्षोर शीघ्र क्षात्वा विनश्यति ॥

“ अहिंसकस्य दातव्य घर्माजितघनस्य च । नित्य च निरुपस्थस्य सदा सानुग्रहा ग्रहा ॥

“ महा गावो नरेन्द्राश्च ब्राह्मणाश्च विशेषतः । पूजिता पूजयन्त्येते निर्वहत्यपमानिता ॥ १५

“ ग्रहाणामिदमातिथ्य कुर्यात्सकृत्सरादपि । आरोग्यबलसंपन्नो जीवेच्च शरदा क्षत ॥”

मात्स्ये ‘ एव समग्रान्निष्पाद्य सर्वान्देवान्विसर्जयेत् ” । तत्र अत्र

“ यातु दवगणा सर्वे पूजामादाम पार्थिवी । इष्टकामप्रसिद्धचर्यं पुनरागमनाय च ॥”

भविष्योत्तरे

“ तत समाप्त यज्ञ तु कारयेत्तु महोत्सव । शसतुर्व्यनिनादेन ब्रह्मचोपरवेण च ॥” २०

मात्स्ये (अ ९३ श्लो ७८ । ८३ । ८४ । १४० । १४१ ।)

“ अनेन विधिना यस्तु ग्रहपूजा समारभेत् । सर्वाङ्गमात्रवाप्नोति प्रेत्य स्वर्गं गृहीयते ॥

“ सदेवायुतहोमोऽय नवग्रहमल स्मृत । विवाहोत्सवयज्ञेषु प्रतिष्ठाद्विषु कर्मसु ॥

“ निर्विघ्नार्थं मुनिश्रेष्ठ तथाद्गात्रुतेषु च । वश्यकर्माभिचारानि तथेशोच्चाटनादिक ॥

“ नवग्रहमल कृत्वा तत काम्य समारभेत् । अन्यथा फलद पुसा न काम्य जायत कचित् ॥ २५

“ तस्माद्युतहोमस्य विधानं तु सर्वोचरेत् ” ॥ विवाहत्यादिना च विवाहादिषु काम्येषु कर्मस्वभावमुक्त । अत्र ग्रहस्वरूपवर्णदेशमोत्राग्निस्थानमुक्ताकारस्थानहोममन्त्रचद्वनधूपदीपनैवेद्य

समिधाक्षिणाधिदेवताप्रत्यधिद्वतोपदेशकवाक्येषु ग्रहाणा स्वरूपनिर्देशस्थापनहोममन्त्रोपदेशक वाक्येषु वापिदेवताप्रत्यधिदेवताविनायकादिषु चलोकापालानामनेकस्मृतिपुराणभेदेन भूयो विसंवादिभिर्नरैः पर्यायशब्दैरुपस्थितनात्रेकवैधशब्दनियम । नापि मन्त्रवर्णनैक- ३० शब्दोपस्थाति । शब्दविशेषेदेवता अनूय तत्समार्कतया यत्रविनियोगेन यत्राणा देवता-

- “ पीतमाल्यावरधरः कर्णिकारसमश्रुतिः । खट्गचर्मगदापाणे सिंहस्यो वरदो तुघः ॥
 “ देवदैत्यगुरुः सद्गतीतश्वेतौ चतुर्भुजौ । द्दिनौ वरदो कार्यो ग्राहसूत्रकमडलू ॥
 “ इन्दनीलश्रुतिः शूली वरदो गृध्रवाहनः । बाणत्राणासनधरः कर्तव्योऽर्कसुतः सदा ॥
 “ करालवदनः सङ्गचर्मशूली वरप्रदः । नीलः सिंहासनस्थश्च राहुरत्र प्रशस्यते ॥
 “ धूम्रा द्विबाहवः सर्वे गदिनो विकृतानना । गृध्रासनगता नित्यं केतवः स्युर्वरप्रदाः ॥
 “ सर्वे किरीटिनः कार्या ग्रहा लोकाहितावहा । अमुलेनोच्छ्रिताः सर्वे शतमष्टोत्तरं सदेति ” ॥

अथधिदेवताप्रत्यधिदेवतालक्षणाणि ।

विष्णुधर्मोत्तरे

- “ पचवक्त्रो वृषारूढः प्रतिवक्त्रं त्रिलोचन । कपाली शूलतट्टागी चद्रमौलिः सदाशिवः ॥
 “ अक्षसूत्रं च कमल दर्पणं च कमडलुं । उमा त्रिमूर्तिं हस्तेषु पूजिता विश्वेश्वरिणि ॥
 “ कुमारः पद्मसूतः कार्यः शिखण्डकविभूषणः । रक्तावरधरो देवो मयूरवरवाहनः ॥
 “ कुक्कुटश्च तथा घंटास्तस्य दाक्षिणहस्तयोः । पताका वेत्रयन्ती स्याच्छक्तिः कार्या च वामयोः ॥
 “ विष्णुः क्रौमोदकीपद्मशतचक्रधरः कमात् । प्रदक्षिणं दक्षिणाय कराद्वारभ्य निःपशः ॥
 “ पद्मासनस्यो जटिलो ब्रह्मा कार्यश्चतुर्भुजः । अक्षमालां सुर्वं विभ्रत्युस्तकं च कमडलुं ॥
 “ चतुर्वर्तगजारूढो वज्री कुलिशभूषणः । शचीपतिः प्रकर्तव्यो नानाभरणभूषितः ॥
 “ ईश्वरीलो यमः कार्या दंडहस्तो विजानता । रत्नदृक्पाशहस्तश्च महामहिषवाहनः ॥
 “ कालः करालवदनो नीलाम्बर विभीषणः । पाशहस्तो दंडहस्तः कार्यो वृश्चिकरोमवान् ॥
 “ अवैच्यवेपस्वाकारं द्विभुजं भौम्यदर्शनं । दक्षिणे लेखनी चित्रगुप्तं वामे तु पात्रकं ॥
 “ विगलङ्घ्यश्लोकेशश्च पीनागजठोरुणः । छागस्थः साक्षसूत्रोऽग्निः सप्तार्चिः शक्तिधारकः ॥
 “ चिन्हितं चमरेणास्य करमन्यं प्रकल्पयेत् ।
 “ आप स्त्रीरूपधारिण्यं श्वेता मकरवाहना । दधाना पाशकलशौ मुक्ताभरणभूषिताः ॥
 “ शुक्लवर्णा मही कार्या दिव्याभरणभूषिता । चतुर्भुजाः सौम्यवपुश्चंडाशुसदृशवरा ॥
 “ रत्नपात्रं सस्यपात्रं पात्रमोषयिससुतं । पद्मं करे च कर्तव्यं मुखे यादववदनं ॥
 “ दिङ्मागानां चतुर्णां सा कार्या पृष्ठगता तथा ” । विष्णोरिदं त्र्यस्य चोक्तं
 “ वामे शच्यां करे कार्या सौम्या सतानमंजरी । वरदा मंडिता कार्या द्विभुजा च तथा शची ॥
 “ यतोपवीती हंसस्थः एकवक्त्रश्चतुर्भुजः । अक्षसूत्रं सुचं विभ्रत्कुडिका च प्रजापतिः ॥
 “ अक्षं अक्षमाला । कुडिका कमडलुं ।
 “ अक्षसूत्रधराः सर्पा कुडिकापुच्छभूषणाः । एकमोगास्त्रिमोगा वा सर्वे कार्याश्च भीषणाः ” ॥

ब्रह्मलक्षणमुक्तं

- “ ग्रहाणां दक्षिणे पार्श्वे स्थापयेदधिदेवता । ग्रहाणामुत्तरे पार्श्वे न्यसेत्प्रत्यधिदेवताः ॥ ”

अथ विनायकादिलक्षणाणि

- “ चतुर्भुजस्त्रिनेत्रश्च कर्तव्योऽत्र गजानन । नागयज्ञोपवीतश्च शशांककृतशेखरः ॥

- “ दक्षे दंतं करे दद्यादिनीये चाक्षसूत्रकं । तृतीये परशुं दद्याच्चतुर्थे मोदकं तथा ॥
 “ शक्तिं बाणं तथा शूलं सङ्गं चक्रं च दक्षिणे । चंद्रविंशमघो वामे खेटमूर्ध्वे कपालकं ॥
 “ मुकुटं च विभ्राणां सिंहारूढा तु द्विभुजा । एषा देवी समुद्दिष्टा दुर्गा दुर्गाविहारिणी ॥
 “ धावद्वरिणपृष्ठस्य ध्वजधारी समीरणः । वरदानकरो धूम्रवर्णः कार्यो विजानता ॥
 ५ “ नीलोत्पलामं गगनं तद्वर्णविराधारि च । चंद्रार्कहस्तं कर्तव्यं द्विभुजं सौम्यसंभवत् ॥
 “ द्विभुजौ देवभिषजौ कर्तव्यौ रूपसंस्थितौ । तयोरोपधयः कार्यौ दिव्या दक्षिणहस्तयोः ।
 “ वामयोः पुस्तकौ कार्यौ दर्शनीयौ तथा द्विजाः । एकस्य दक्षिणे पार्श्वे वामे चान्यस्य यद्व ।
 “ नारीयुगं प्रकर्तव्यं सुरुषं चारुदर्शनं । रत्नमण्डकरे कार्यं चंद्रशुक्रांबरे तथा ॥ ”

अथ लोकपालरूपाणि । तर्वेन्द्राग्रियमरूपाण्याधिप्रत्याधिदेवतौक्त्योक्तानि

- १० “ सङ्घर्षमर्धगे बालो निःकतिर्नरवाहनः । ऊर्ध्वकेशो विरूपाक्षः करालः कालिकाप्रियः ॥
 “ नागवाहघरो रक्तभूषणः पद्मिनीप्रियः । वरुणोऽब्रुवतिः स्वर्णवर्णो मकरवाहनः ” ॥
 वायुर्विनायकादिपंचके उक्तः । सोमो ग्रहेषु । अनंतः सर्पः । स प्रत्यधिदेवतासु ।

इत्ययुतहोमः ॥

अथ लक्षहोमः ।

- १५ तत्र ग्रहपीडादीनि निमित्तान्युक्तान्ययुतहोमारंभो देर्धापुराणेऽपि
 “ लक्षहोमं प्रवक्ष्यामि यथा प्रोक्तं तु शंभुना । भूमिकपे दिशां दाहे ग्रहयुद्ध उपस्थिते ॥
 “ केतुसंदर्शने चैव आदित्यस्य च कंपने । कृष्णवर्णेऽथ वा सूर्ये तथा छिद्रसमान्विते ॥
 “ रक्तवृष्टितया नद्यो विपरीता बहति च । निर्गतं गगनाद्धूमं वारिमध्ये च यत्किमतं ॥
 “ उपसर्गास्तथा लोके रक्षंतु क्षयकारकाः । यस्य राशौ ग्रहाः पंच अथ सप्त सुराधिप ॥
 २० “ ग्रहणं चंद्रसूर्यस्य ग्रहैर्वाऽष्टमसंस्थितै”रित्यादि । तथा
 “ कंपनं स्वेदनं मात्रे अंबुपानार्थं जल्पनं । देवतानां सुराध्यक्ष उत्पाताः क्षयकारकाः ॥
 “ लक्षहोमं प्रकुर्वीत कोटिहोममथापि वेति ” ॥ मातृस्ये (९२।९३-९५; ९७, ९९, १००)
 “ अस्माद्दशगुणः प्रोक्तो लक्षहोमः स्वयमुवाच । आहुतीभिः प्रयत्नेन दक्षिणामिस्तथैव च ॥
 “ द्विहस्तविस्तृतं तद्दक्षतुर्हस्तायुतं पुनः । लक्षहोमे मधेकुंडं यानिवक्त्रं त्रिमेखल ॥ ”
 २५ व्यासतो द्विहस्तविस्तृतं फलतश्चतुर्हस्तायतं भवतीत्यर्थः । तथा
 “ तस्य चोत्तरपूर्वेण विनस्तित्रयसंमितं । प्रागुदक्प्रवर्णं तद्दक्षतुरास्त्रं समंततः ॥
 “ विष्कंभाद्धोच्छ्रितं प्रोक्तं रथाडिलं विश्वकर्मणा । सस्यापनाय देवानां वप्रत्रयसमावृतं ॥
 “ तस्मिन्स्त्वावाहयेद्देवान् पूर्ववत्पुष्पतंडुलैः । गरुभानाधिकस्त्रयं संपूज्यः श्रियमिच्छता ॥
 “ सामघ्वनिशरीरस्त्व वाहनं परमेष्ठिनः । विषपापहरो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ”

१ क्ष-सल्लक । २ ख-ध-सिंहैरुडा, झ-सिंहैरुडा इ-य ३ दय-चतुर्भुज, झ-जा-४ इहा-हेशोक्तानि, क-देवनोक्तानि, ध-देवतोक्तानि, देवनोक्तयोक्तानि । ५ क्षाड-अनन सर्प प्रत्यधिदेवतासु, इदयध-अनंत. प्रत्यधिदेवतासु । ६ क्षख-देवोपुराण । ७ झ-द्विहस्त ।

अथ गरुडावाहनमंत्रः

- ‘ पूर्ववत्कुंभमामंत्र्य तद्वद्धोर्मं समाचरेत् । सहस्राणां शतं कृत्वा समित्संख्यादिकं पुनः ॥ ”
 पूर्वदेव समिदाज्यचरुहोमं पूर्वोक्तेरेव मंत्रैः कुर्यात् । मुख्यमतेस्तु “ सुपर्णोऽसि गरुत्मानिति ”
 ‘ इदं मित्रमिति ” (अ. सं. २।३।२२) वा मंत्रः ।
 ‘ घृतकुंभवसोऽर्द्धारां पातयेदनलोपरि । उडुंबरीमथार्द्धी च ऋज्वी कोटरवर्जितां ॥ ५
 ‘ बाहुमात्रां स्रुचं कृत्वा ततः स्तंभद्वयोपरि । घृतघारां तथा सम्यगग्नेरुपरि पातयेत् ॥
 ‘ श्रावयेत्सूक्तमाग्नेयं वैष्णवं रौद्रमैदवं । महावैश्वानरं सम्यगज्येष्ठसाम च पाठयेत् ॥
 ‘ स्नानं च यजमानस्य पूर्ववत्स्वस्तिवाचनं ॥
 ‘ दातव्या यजमानेन पूर्ववद्दक्षिणा पृथक् । कामक्रोधविहीनेन ऋत्विग्यः शान्तिचेतसा ॥
 ‘ तद्वद्वाद्वा दद्याद्वा वा लक्षहोमेऽपि ऋत्विजः । कर्तव्याः शक्तिस्तद्वच्चतुरो वा विमत्सराः ॥” १०
 पद्माचार्यसदितानामेवेयं संख्येति केचित् ।
 ‘ नवग्रहमस्त्रास्त्रं लक्षहोमे दशोत्तरं । दद्याच्च मुनिशार्दूल भूषणान्यपि शक्तिः ॥
 ‘ शयनानि च वस्त्राणि हेमानि कटकानि च । कर्णाग्लीपवित्राणि कंठसूत्राणि शक्तिः ॥
 ‘ न कुप्यद्दक्षिणाहीनं वित्तशौक्येन मानवः । अद्रत्वा होमलोपाद्वा कुलक्षयमवाप्नुयात् ॥
 ‘ अन्नदानं यथाशक्त्या कर्तव्यं मूर्तिमिच्छता । मंत्रहीनं कृतो यस्मादुर्भिक्षफलदो भवेत् ॥” तथा १५
 ‘ तस्मात्प्रीडाकरोऽनीय य एव भवति ग्रहः । तमेव पूजयेद्भस्त्रया द्वौ वा त्रीन्वा यथाविधि ॥” तथा
 ‘ पूजयते शिवलोके च वस्त्रादित्यमरुद्गणैः । यावत्कल्पशतान्पथौ अथ मोक्षमवाप्नुयात् ॥” तथा
 ‘ पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनं । भार्यार्थी लभते भार्या कुमारी च शुभं पतिम् ॥
 ‘ भद्रराज्यस्तथा राज्यं श्रीकामः प्रियमाप्नुयात् । य यं प्रार्थयते कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥
 ‘ निष्कामः कुरुते यस्तु परं व्रक्ष स गच्छति ॥” २०

इति लक्षहोमः ॥

अथ कोटिहोमः ।

नवाप्ययुतलक्षहोमप्रकरण एव निमित्तान्युक्तानि । भविष्योत्तरेऽपि संवरण उवाच

- ‘ भगवन्महदुत्पातसंभवे भूषकंपने । निर्धति पांडुवर्षे च ग्रहमंगे तथैव च ॥
 ‘ जन्मनश्चर्यापिऽनु अनावृष्टिमेषु च । क्रूरासु ग्रहपीडासु दुर्मित्ते राष्ट्रविप्लवे ॥ २५
 ‘ व्याधीनां संभवे जाते शरीरे चांतिपोढिते । क्लेशे महति चोत्पन्ने किं कर्तव्यं नरोत्तमैः ॥
 ‘ स्वर्गस्य साधनं यत्तत्कीर्तिर्दं धनदं तथा । प्रब्रूहि मनुजश्रेष्ठ तथाऽऽरोग्यप्रदं चृष्टां ” ॥
 सन्तकुमार उवाच

गृणु राजन् प्रवक्ष्यामि शान्तिकर्मण्यनुत्तमं । कोटिहोमाख्यमतुल सर्वकामफलप्रदं ॥

- ‘ व्रक्षहत्यादिपापानि येन नश्यंति तत्क्षणात् । उत्पाताः प्रशमं याति महत्संपत्त्यते सुखम् ॥ ३०

“ विधानं तस्य वक्ष्यामि शृणुष्वैकमना भव ॥

“ देवागारे च भवने तीर्थे वा शिवसन्निधौ । पर्वते वाऽप्य कुर्वीत य इच्छेत्क्षेममात्मनः ॥

“ शुभनक्षत्रयोगे च वारे सर्वगुणान्विते । यजमानस्यानुकूले कोटिहोमं समाचरेत् ॥

“ पूजयित्वा प्रयत्नेन ब्राह्मणं वेदपारगं । वस्त्रैर्विभूषणैश्चैव गंधमान्यानुलेपनैः ॥

५ “ प्रणम्य विधिवत्तस्मै चात्मानं विनिवेदयेत् ॥

“ त्वं मे यतः पिता माता त्वं गतिस्त्वं परायणं । त्वत्प्रसादेन विप्रपे सर्वं मे स्यान्मनोगर्भं ॥

“ आपद्विमोक्षाय च मे कुरु यज्ञमनुत्तमं । कोटिहोमाख्यमतुलं शान्त्यर्थं सार्धकामिकं ॥

“ पुरोहितस्ततः प्राज्ञः शुक्लांबरधरः शुचिः । ब्राह्मणैः संवृतः पुण्यैः संयुतः सुसमाहितैः ॥

“ भूमिभागे समे शुद्धे प्रागुदकुम्भवणे तथा । पुण्याहं वाचयेत्पूर्वं कृत्वा विप्रस्तु पूजयेत् ॥

१० “ ततः समाहितो विप्रैः सूत्रयेन्महर्षं शुभम् । उत्तमं शतहस्तं तु तदूर्ध्वेन तु मध्यमं ॥

“ अयमं तु तदूर्ध्वेन शक्तिकालाद्यपेक्षया । मध्ये तु मंडपस्यापि कुंडं कुर्याद्विचक्षणः ॥

“ अष्टहस्तप्रमाणेन आयामेन तथैव च ॥

“ मेखलान्नितयं तस्य द्वादशांगुलविस्तृतं । तत्प्रमाणं तथा योनिं कुर्वीत सुसमाहितः ॥

“ कुडस्य पूर्वभागे तु वेदीं कुर्याद्विचक्षणः । चतुर्हस्तां समा चैव हस्तमानोच्छ्रितां नृप ॥

१५ “ स्थापनं च सदेवानां कुर्याद्यत्नेन बुद्धिमान् ॥

“ उपलिप्य ततो भूमिं मंडपस्य प्रकल्पयेत् । स्थापयेद्विषु सर्वासु तोरणानि विचक्षणः ॥

“ एनं संभृतसंभारः पुरोधाः सुसमाहितः । पुण्याहजयघोषेण होमकर्म समाचरेत् ॥

“ स्थापयित्वा सुरान् वेद्या वक्ष्यमाणानर्दिम ॥

“ ब्रह्माणं पूर्वभागे तु मध्ये देवं जनार्दन । पश्चिमे तु तथा रुद्रं वसूनुत्तरतस्तथा ॥

२० “ ईशान्या च ब्रह्मन्सर्वानाग्रेय्यां मस्तस्तथा । वार्युं सौम्यां तथैशान्या लोकपालान्क्रमेण तु ॥

“ एवं संस्थाप्य त्रिभुवान् यथास्थानं नृपोत्तम । पूजयेद्विधिवद्दृष्ट्वैर्गंधमान्यानुलेपनैः ॥

“ वेदोक्तमत्रैस्तल्लिगेः पुराणोक्तैः पृथक् पृथक् ॥

“ आदित्या वसवो रुद्रा लोकपालास्तथैव च । ब्रह्मा जनार्दनश्चैव भूलशानिर्महेश्वरः ॥

“ अत्र सन्निहिताः सर्वे भवंतु सुखमाग्निः । पूजां गृणहंतु सर्वत्र मया भक्त्योपपादिता ॥

२५ “ प्रकुर्वंतु शुभं सर्वे यज्ञकर्तुं समाहिताः ॥

“ एवं संपूजयित्वा तान् देवान् यत्नेन शुद्धधीः । नेवेत्येविविधैर्मह्यैः फलैश्चैव सुशोभितैः ॥

“ ततस्तु तैर्दिजैः सर्वैः कुंडस्य विधिपूर्वकं । कुर्यात्संस्कारकणं यथोक्तं वेदवित्तमैः ॥

“ ततः समाह्वयद्वन्दि नाग्नोरुयातं घृतार्चितं । नियोजयोजिज्ञास्तत्र शतसंख्यान्नुपोत्तम ॥

“ अलाभं तु बहूनां च यथालाभं नियोजयेत् ।

- “ वियावित्तवयोदृष्टान् गृहस्थान् सयतेंद्रियान् । स्वकर्मभिरितान् शुद्धान् ज्ञानशीलान्प्रयत्नत ॥
 “ चित्तयेत्तत्र देवेश पचमस्य नृप पावक । मुक्तानि तस्य चत्वारि सप्त जिह्वानि पार्थिव ॥
 “ एकमिहमयैकं तु तत्तमृतं सार्वकामिक । धूमायमाने न वृथा होतव्यं ज्वलितेऽनले ॥ ”
 “ जग्मिः पूर्वमुत्से कार्थो यजुर्भिश्चोत्तरामुत्से । साममि पश्चिमे कार्यं पूर्ववदक्षिणामुत्से ॥
 “ आधारावाज्यभागो तु पूर्वं हुत्वा विचक्षणा । परितश्च परिस्तीर्णं कल्पिते च तथासने ॥ ५
 “ ब्राह्मणः पूर्वमेव ॥ सर्वं पश्चात्समाचरेत् । होमो व्याहृतिभिश्चैव सर्वस्तत्र विधीयते ॥
 “ प्रणवादिभिश्च तल्लिगैः स्वाहाकारातयोजितैः । जुहुयात्सर्वदेवानां वेद्या यं स्वावकल्पिता ॥
 “ एव प्रकल्पयेद्यश्च कोटिहोमारयमुत्तम । तिला कृष्णा घृताभ्यन्ता किञ्चिदवीहिसमन्विता ॥
 “ किञ्चिद्वषसमायुक्ता इति कचिन्वाठ । “ होतव्या कोटिहोमे तु समिधं सुपलाशजा ॥
 “ पूर्णं पूर्णं सहस्रे तु दद्यात्पूर्णाहुतिं शुभाम् । पचमे तन्मुखे राजन् सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १०
 “ पूर्णाहुत्यं समाख्याता कोटिहोमे नराधिप । सहस्राणि नृवश्रष्ठं दश शास्त्रविशारदे ॥
 “ प्रारभ्यदिनमारभ्य ब्राह्मणेर्नह्यवादिमि । होतव्यं यजमानेनैव अथवा सुपुरोहितैः ॥
 “ क्रोधलोमादयो दोषा वर्जनीयाः प्रयत्नतः । यजमानेन राजेद्द्रव्यं सर्वकामानभीप्सता ॥
 मात्स्ये (अ ९३ श्लो० ११९।१२०।१२१)

- “ अस्माच्छतगुणं प्रोक्तं कोटिहोमं स्थयमुवा । आमुतीमि प्रयत्नत दक्षिणाभि फलनं च ॥ १५
 “ पूर्ववद्वग्रहदेवानामावाहनविस्मर्जनं । होममग्रास्त एवोक्ता स्नानदानं तथैव च ॥
 “ कुडमदपवेदीनां विशेषोऽयं निबोध मे ॥
 “ कोटिहोमे चतुर्हस्तं चतुरस्रं च सर्वशः । योनिर्वक्रद्वयोपेतं तदप्याहुस्त्रिमल ॥ ”
 सर्वशं चतुर्हस्तमिति विस्तारायामस्तातेष्वित्यर्थः । योनिर्वक्रद्वयोपेतमित्येका योनिः पश्चिमतोऽन्या
 दक्षिणत इति हेमाद्रिः । वक्रं कठं । योनिकठयुतमिति पितामहचरणा । २०
 मात्स्ये (अ ९३ श्लो १२६-१४०)

- “ वेदिश्च कोटिहोमे स्याद्विस्तृतीया चतुष्टयः । चतुरस्रा समाहृता त्रिभिर्विष्ट्रे समावृता ॥
 “ वर्धप्रमाणं प्रोक्तं वै वेदिकायास्तथोच्छ्रयः ” ॥ उक्तमयुतहोमे
 “ तथा षोडशहस्तं स्यान्मण्डपश्च चतुर्मुखः । पूर्वद्वारे च सस्थाप्य बद्धश्च वदपारगः ॥
 “ याजुर्वेदं तथा ऽग्नये पश्चिमे सामवदिनः । अथर्ववदिनं तद्वदुत्तरे स्थापयेद्वधः ॥ २५
 “ अष्टौ तु होमकाः कार्या वेदवेदार्गवे दिनः ।
 “ एव द्वादश तान् विप्रान् वस्त्रमात्यानुलपनैः । पूर्ववत्पूजयेद्भक्त्या सर्वां परमभूषितैः ॥
 “ रात्रिसूक्तं च रौद्रं च पावमानं सुमगलः । पूर्वतः बद्धश्च श्वातिं पृष्ठेऽस्त्रं जुह्वेत् ॥
 “ शाकं रौद्रं च सौम्यं च कौष्माण्डं शांतिमेव च । पठन्तु दक्षिणे द्वारि याजुर्वेदिकमुत्तमं ॥
 “ सौपर्णमथ वैराजमाग्नयं रौद्रसंहिता । ज्येष्ठसामं तथा शांतिं छदोगं पश्चिमं पठेत् ॥ ३०

१ जडन-कुम्भा रक्तधमक्ष-वृद्धान् । २ धरक्षफलकअडन-ते ईं वे । ३ हा वान इ-ब्राह्मण
 ४ हा-सु ५ ड-भक्ता । ६ ख-दि । ७ ड-वन । ८ हा-वप्रमाणमया प्रोक्त । ९ डइसक्ष-यजुर्वेद । १० अक
 न-यग । ११ क्षत्रधन-वेदिक इ-यजुर्वेदक ।

- “ शान्तिसूक्तं चैत्रं तथा तथा साकुनकं शुभं । पौष्टिकं च महाराजभुक्तेणाभ्यर्चयेत् ॥
 “ पंचमः सप्तमिर्वाऽपि होमः कार्योऽन्य पूर्ववत् । स्नाने दाने च गंधाः स्युस्त एव ह्यनिसप्तम ॥
 “ वसोद्धारविधानं तु लक्षहोमवद्विष्यते ॥
 “ अनेन विधिना यस्तु कोटिहोमं समाचरेत् । सर्वान्काषानवाप्नोति ततो विष्णुपदं व्रजेत् ॥
 ५ “ यः पठेत्पृथुयाद्वाऽपि अक्षरानतिशयं नरः । सर्वपापविशुद्धत्वा पद्ममित्रस्य गच्छति ॥
 “ अश्वमेधसहस्राणि दैश साष्टौ च धर्मवित् । कृत्वा यत्फलमाप्नोति कोटिहोमात्तदमुते ॥
 “ महाहत्यासहस्राणि शृण्वत्यार्जुनानि च । नश्यति कोटिहोमेन यथाशच्छ्रेयमापितं ॥ ”

इति कोटिहोमः ॥

अथ शतमुखकोटिहोमः ।

१० संवरण उवाच

- “ बह्व्यासकर्मणो ब्रह्मन् कोटिहोमः सुदुष्करः । कालेन महता चैव कर्तुं शक्यः कर्मघन ॥
 “ नियमा ब्रह्मचर्याया दुष्करा इति मे मतिः । निरोधो ब्राह्मणानां च भूशय्यादि सुदुष्करः ॥
 “ कार्याणामलक्षणीयस्त्वापर्यकालयपिक्षया ॥
 “ एतद्विज्ञाय तं ब्रह्मन् सर्वज्ञास्त्रेषु पठ्यते । कोटिहोमस्य संशेषं वद मे ब्रह्मसंभव ॥ ”

१५ सनत्कुमार उवाच

- “ शतानामो दशमुखो द्विषुसैकमुखस्तथा । चतुर्विधो महाराज कोटिहोमो विधीयते ॥
 “ कार्यस्य मुक्तां ज्ञात्वा नैकत्रयस्य पर्वणः । यथासंशेषतः कार्यः कोटिहोमेनस्तथा शृणु ॥
 “ कृत्वा कुंडशतं दिव्यं यथोक्तं मानसमितं । एकैकस्मिन्तस्य कुण्डे दसं विष्णोर्वायोजयेत् ॥
 “ सद्यः पक्षे तु विषाणां सशस्त्रं परिकीर्तितं । एकस्त्रयानेवणीतेऽग्नौ सर्वतः परिभाषितं ॥ ”

२० एकस्थानासंवेतः सर्वस्मिन् कुण्डे परिभाषिते संस्क्रुतोऽग्नौ प्रणीत इत्यर्थः ।

- “ होमं कुर्यादग्निः सर्वे कुण्डे कुण्डे यथोदितं ॥
 “ यथा कुण्डयष्टयेऽपि राजसूये महामृतो । न चार्थमिदं कुर्यात् स्थाप्य च यज्ञोऽपि^१ मियते ॥
 “ तथा कुण्डशतेऽप्यत्र घृताचैरपि निर्वर्जिते । एक एव भवेत्तज्जः कोटिहोमो न संशयः ॥
 “ एवं चैः क्रियते क्षिप्तं व्याकुलेः कार्यगोत्रवात् । शतानामः स विधीयः कोटिहोमो न संशयः ॥

२५ “ स्वल्पेहोमः कर्मैः स्वाहोमिकालादिकेऽपि र्वा । तदा द्युगमुत्तं कार्यः कोटिहोमः शुभे मते ॥

- “ विषाणां द्विशतं तत्र प्राविमज्य नियोजयेत् । तेऽपि विज्ञातशक्तिः स्युर्वृत्तवतो जितेन्द्रियाः ॥

१ अ-च तथा । २ क्षुद्र-स्नायने, क, स्नानं दाने । ३ क्षाण्डरत्न-वाष्टी च, इ-दृष्ट वाष्टी च ।
 ४ एकअक्षर-रथ, क्ष-देव । ५ क्षाटन-अग्निवाहस्ययांश्च । ६ क्ष-दि-२, नरअ-दिगु-
 नुनर । ७ क्षाकटअ-या । ८ कट-दण्ड । ९ क्षाट-स्वाने । १० क्ष-अननः सर्वतः ; क-नार्वेनस्था...
 भागिनेऽग्नौ । ११ फलन-वाग्निवदुक्तं स्थानं, नक्ष-नराग्निवदुक्तं स्थानं, घ-नराग्निवदुक्तं स्थानं । १२
 न-न च यदादि विहिते, राज-न च यज्ञोऽपि भाषते । १३ कट-न-जिगेते, अ-नियोजयेत् । १४ रक्षय-
 न-न च यदादि विहिते, राज-न च यज्ञोऽपि भाषते । १५ रक्षय-
 न-न च यदादि विहिते, राज-न च यज्ञोऽपि भाषते ।

- “ यत्र कुण्डद्वयं कृत्वा विभज्य च विभावसुं । होमं कुर्युर्दिजा भूयः संस्कृत्य विधिपूर्वकम् ॥
 “ शतं तत्र नियोज्यं च विप्राणां प्रविभज्य वै । मासेऽथ वाऽर्द्धमासे वा कार्यः काले ह्युपस्थिते ॥
 “ तदापि द्विमुखः कार्यः कोटिहोमो विचक्षणैः ॥
 “ यदा तु स्वेच्छया यज्ञं यजमानः समापयेत् । कालेन बहुना राजंस्तदा चैकमुत्तो भवेत् ॥
 “ एककुण्डस्थितो वन्हिरैकचित्तैः समाहितैः । ययालामस्थितोर्विप्रैर्ज्ञानशीलैर्विचक्षणैः ॥
 “ न संख्यानियमश्चात्र ब्राह्मणानां नरोन्म । न कालनियमश्चैव स्वेच्छायज्ञः ॥ उच्यते ॥
 “ आनुश्या कर्तुं कामस्य चातुर्मास्यादिकर्मवत् । तद्वा प्रसक्तः कर्तव्यो यज्ञोऽथ सार्वकामिकः ॥
 “ अयमेकमुत्तो राजन् कालेन बहुना भवेत् । बहुविघ्नश्च कालो वै तस्मात्संक्षेपमाचरेत् ॥
 “ यतो वे विचमायुश्च चित्तं चैवास्थिरं सदा । अतः संक्षेपतः कार्यं धर्मकार्यं प्रशस्यते ॥
 “ ततः समाप्ते यज्ञे तु कारयेत्सुमहोत्सवं । शंसत्सूर्यानिनादेन ब्रह्मघोषरवेण च ॥
 “ ततस्तु दक्षयोद्विषान् भ्रातृजः श्रद्धयान्वितः । एकैकं कनकैश्चैव कुण्डलैर्विविधैर्नृप ॥
 “ गोशतं चैव दातव्यमश्वाना च शतं तथा । सहस्रं तु सुवर्णस्य सर्वपामपि दापयेत् ॥
 “ ग्रामैर्मजै रथैरश्वैः पूजयेच्च पुरोहितं । दीनांधकूपणान् सर्वान् वस्त्राञ्चैवापि पूजयेत् ॥
 “ ततश्चावभृथे स्नापाचैर्घटैः पूर्वकल्पितैः । लक्षहोमोक्तमंत्रेण सदा विजयकारिणा ॥
 “ एवं समापयेत्सु कोटिहोममसं शुभम् । तस्यारोग्यं प्रियाः पुत्रा आयुर्वृद्धिस्तथैव च ॥
 “ सर्वपापक्षयश्चैव जायते नृपसेतन । अनावृष्टिमयं चैव उत्पातमयमेव च ॥
 “ दुर्मिक्षग्रहपीडाश्च प्रशमं याति मृतेले ॥
 “ एतत्पुण्यं पापहरं सर्वकामफलप्रदं । सनत्कुमारमुनिना पार्थिवाय निवेदितं ॥
 “ सर्वोपसर्गक्षमनं भवनाशनं वा ये कारयन्ति मनुज्रा नृप कोटिहोमं ।
 “ भोगानवाप्य मनसोऽभिप्रतान् प्रकामं ते याति शकसदनं भुवि शुद्धसत्त्वाः ॥ ”
 अथ यथैते साहस्राः सायस्का इत्येकसंज्ञयोपक्रान्तेषु क्रमान्तातेषु च निकायिसंज्ञकेषु
 चागेषु प्रथमस्याम्नातधर्मकस्य धर्मा उत्तरेष्वनाम्नातधर्मकेषु निकायित्वावोतरसामान्यात्साहस्र-
 सायस्काथेकनामकावाच्च प्रवर्तत इत्यष्टमे निकायिनां तु पूर्वस्योत्तरेषु प्रवृत्तिः स्यादित्यत्र निर-
 णायि । तथैह “ चतुर्विधो महाराज कोटिहोम ” इति चतुर्णां कोटिहोमनाम्नैवावोतरे सामान्येन
 आम्नातधर्मकस्यैकमुत्तस्य धर्मा अनाम्नातधर्मकेषु द्विमुत्तादेषु प्रवर्तते तेन तेषां विकृतित्वं । तत्र
 द्विमुखे तावत्कुण्डद्वयं प्रकृतिप्राप्तेषु शतपञ्चाशत्पञ्चविंशतिहस्तमण्डपेषु मध्यमनवमांशे कार्यं । तस्यैव
 “ मध्यमे नवमांशे तु कुण्डं कुर्याद्विचक्षण ” इति प्रकृतौ वचनेनात्रापि तथा प्राप्तेः । तच्च कुण्ड-
 द्वयं षट्हस्तं “ दशलक्षमिति होमे षट्ठरं संप्रचक्षत ” इति भविष्यत्पुराणात् । पंचहस्तं
 वा “ कुण्डं पंचकरं प्रोक्तं दशलक्षाहुतौ क्रमादिति ” त्रैविंशन्तराच्च । दशलक्षोत्तरमेकोनटिपर्थतं
 पंचषट्ठरे इत्यर्थः । अयुतहोमतः प्राप्तं एकहस्तत्वं प्राकृतं परिमाणं त्वहस्यार्थवापत्याऽप्राकृत- ३०
 कार्यत्वाद्वाध्यते । अर्थात्परिमाणमिति कात्यायनोक्तेश्च । तत्र पञ्चविंशतिहस्ते मण्डपे

- १ खअरयफथ-तदा तु, शकडन-तदा तु, क्ष-सदनु । २ रनक्षक-सर्ग । ३ क्षरधफन-वित ।
 ४ घ-दक्षमे विप्राण्, इ-तत्तत्त्वभ्यर्चयेत् । ५ ड-नन्दन । ६ यडकदअइ-सदस्य । ७ फक्षरधर-
 डयअफइइ-होमत्वावोतर । ८ शकडनअधरखमरु-र । ९ अधखक्ष-सधर्मकस्य, दय-अधर्मकस्य ।
 १० क्ष-तत्त्वां, रक्षदयअदड-एहस्तत्वमयुतहोमीय प्राकृतं ।

भेजेषु कोटिसरयाकेषु होमेषु लक्षश शतकुण्डेष्वनुश्रीयमानेष्वज्यमागातस्त्रिष्टकृदाद्यगानुष्ठान-
 दस्यैव न्याय्यत्वात् । किञ्च अपमादार्थं दीक्षाकालीनजागरणेन दीक्षोपयुक्तसमारसरक्षणेऽपि
 यणीयार्थसमारसरक्षणार्थानिदेशिकजागरणावृत्तिवदिहाप्याग्निस्मिधनायचमाधानावृत्ति कथ-
 प्यवर्षेव । न हि आचार्यकुण्डस्थेऽग्नौ समिद्धे कुडातरस्याना समिधनं भवति । अत एवायुतहोमे
 लिखिततद्व्याहाराकुण्डोपक्षे प्रधानायतनादग्निं विमज्ज्य नैव कुण्डेषु प्रणीय नवाचार्या आज्यभागतः ५
 त्वेत्यादिना होमशेष समाप्य पूर्णाहुतीर्हृत्वेत्यतेनाज्यमागातानां त्रिष्टकृदादीनां चागानाभाववृत्ति-
 त्वेन प्रयोगपरिजातीयं समञ्जते । तदेव च कोटिहोमे चोदकात्प्राप्तं प्राकृताष्टसख्यावाधेन
 चनवतिसरयामात्रं विधीयते । यद्यपि प्रणयनांतरं तथापि तद्वर्गकमेव सर्वथाऽगानां
 त्तिरेव । एतावन्परं विशेषः । शतसख्यायां कुण्डेषु नवसख्याग्रहाद्याकारां स्थलविशेषाश्च निश्चरते ।
 ततोऽग्निस्थापनोत्तरमेव प्रणयनम् ।

१०

यत्तु पारिजाते मध्यकुडास्थणनमुक्तं तत्र । प्रागुद्गपवर्गप्रचारबाधात् । तेन तत्सरक्षणार्थं
 त्रिष्टककुडादिव प्रणयनं कार्यम् । अस्तु वा कथंचिद्युतहोमे मध्यकुडसद्वावात्तस्य च
 र्वप्रधानमनुसूर्यदेवत्यत्वात् कथंचित्तत्तं प्रणयनम् । शतमुले तु मध्ये कुडनिवेशाभावात् ततोऽग्नि-
 णयनं मध्यस्थलसमीपवर्तिष्वनककुण्डेषु तु विनैगमनाविरहः । सर्वोऽप्यथ कोटिहोमविचार-
 तातत्तरणौर्द्ध्वनिर्णये सुबिबुध इति नेह विस्तरः ।

१५

अथ प्रायो मत्स्यानुसारिणीं मष्टकृता पद्धतिमनुसृत्य घटमखप्रयोगः । कर्त्ता प्रारभ-
 देनात्पूर्वं सुदिने दानमयूखीयास्मदुक्तपकाराणामन्यतमप्रकारेण प्राचीं ससाध्य तत्र
 वेतस्यच्छायं मडपनिवेशयोग्यं चतुरस्रं चत्वरं कुं वा पूर्वाण्डे देशकालौ स्मृत्वाऽमुकर्मं कर्तुं मडप-
 त्थिव्य इति सकल्प्य गणेशं कूर्मं शेषं वसुंधरां दिवाञ्च संपूज्य

‘आमञ्च सर्वकल्याणि वसुधे लाकधारिणि । उद्धृतासि वराहेण सशैलवनकानना । २०
 ‘मडपं कारयाम्यथ वन्द्यं ह्युमलक्षणम् । ग्रहाणांऽर्घ्यं भया दत्तं प्रसन्ना ह्युभया भवेति”
 सुधाया अर्घ्यं दत्त्वा “स्यो ना प्रीयिषीति” तां प्रार्थ्य मडपं तडुदीच्या मध्ये वा कुडं वद्वि च
 हुर्यात् । मडपश्चाद्युतहोमऽष्टहस्तो दशहस्तो वा कुडं हस्तेभित् चतुरगुलेकमेतलं वा मडपोत्तर-
 भागे हस्तविस्तृता दितस्युच्छ्रिता वप्रत्रयवती कार्या । तत्र प्रथमो वररुधगुलेच्छ्रायः । तदुपरि-
 त्तो प्रत्येकं द्यगुलोच्छ्रितौ । विस्तारस्तु सर्वेषामपि प्रत्येकं षण्गुलः । तत्राग्रे तु मडपो २५
 दशदशचतुर्दशः । पाण्डशहस्तोऽपि कुडं क्षेत्रफलतश्चतुर्दशः । तदेव व्यासतो द्विक्रः । द्वित्रिचतु-
 र्गुलेच्छ्रितमलः । तत्रोपरित्ती चतुरगुलविस्तारा अयोगत द्वे अपि प्रत्येकं द्यगुलविस्तारौ ।
 कुडादीशान्ध्या साद्वैहस्तविस्तृता तद्वर्द्धाच्छ्रितेश्चान्नप्रव्या पूर्ववाञ्चिवशा वरी । काटिहोमे तु
 शततद्वर्द्धतद्वर्द्धपोडशाऽष्टमहस्ता मडपः । कडं तु अष्टहस्तं दशहस्तं षोडशहस्तं वा फलतः ।
 तच्च व्याससमतात मडपमध्ये तस्य दक्षिणपार्श्वमयोयानिद्वयः । वेदी च प्राच्या द्विहस्तविस्तृतेति २०
 विशेषः । द्विमुखदशमुखशतमुखेषु तु निर्णयवसरे सन्निवेश उक्तः । कर्त्ता सुदिने मासपक्षादि

१ क्षरकडन-रालीनेन फ-कालेन । २ क्ष प्रणयणाच्च । ३ ह्य अनिवार्यं । ४ इक्ष-कुण्डेऽग्नी ।
 ५ क्ष-त । ६ क्ष-रच । ७ क्ष-आचार्यकुण्डेषु । ८ क्ष-नवतिसरया वामात् । ९ दक्ष-प्रणयना-
 न्तरं । १० क्ष-एतावान् विधेयः । ११ ध-निगमनाविरहः । १२ दह-पूजयुदिने । १३ क्ष-वायुर्गतिः ।
 १४ ध-क्ष- १० । १५ क्ष-दह-दहस्तमनः, यद-दहस्तमानः । १६ क्ष-अडन-मेलनं, क्ष-धरखफ-
 न-मेलनः । १७ क्ष-चतुरस्रः । १८ क्ष-परी । १९ दक्ष-त्रिगुलः । २० क्ष-भुजगता ।

संकीर्त्य श्रीकामादिग्रहपीठानिवारणकामो वाऽयुतहोमं वा करिष्ये इति संकल्प्य । गणेश- ।
पूजाव्यस्तिवाचनमातृपूजादिश्राद्धाचार्यादिवारणानि कुर्यात् । तत्रायुतहोमे चत्वारः कविविजो ये
द्वौ वा । लक्षहोमे द्वादशाष्टौ चत्वारो वा । कोटिहोमेऽष्टौ होमार्थं चत्वारो द्वारजायका इति ये
द्वादश । अयुतलक्षकोटिहोमेषु त्रिष्वपि षोडश वा । द्वाचार्यावप्येतन्मध्य एव सर्वत्र ये

५ घरणमंत्रास्तु

“ आचार्यस्तु यथा स्वर्गो शकादीनां बृहस्पतिः । तथा त्वं मम यज्ञेऽस्मिन्नाचार्यो भव सुवत ॥

“ यथा चतुर्मुखो ब्रह्मा स्वर्गलोके पितामहः । तथाऽस्मिन्मम यज्ञे त्वं ब्रह्मा भव द्विजोत्तम ॥” इति

“ अस्य यागस्य निष्पत्तौ भवन्तोऽभ्यर्चिता भवा । सुप्रसन्नाः प्रकुर्वन्तु शांतिकं विधिपूर्वकम् ॥”
कोटिहोमे तु गुरुप्रार्थना

१० “ त्वं मे यतः पिता माता त्वं गतिस्त्वं परायणं । त्वत्प्रसादेन विप्रैः सर्वं मे स्थानमनोगतं ॥

“ आपद्विमोक्षाय च मे कुरु यज्ञमनुत्तमं । कोटिहोमरुच्यमतुलं शांत्यर्थं सार्वकामिकमिति ॥”

ततः सर्वनाचार्यादीन्ब्रह्मास्त्रीयानामृत्विक्कुशास्त्रिपानां च पदार्थानामनुसमयेन मधु-
पर्कणं संपूज्य शुक्लमाल्यांबारानुलेपनं सपत्नीक कविकुशाहितो “ भद्रं कर्णेभिरेति ” वेदधोषिण-
मंडपं प्रदक्षिणीकृत्य पश्चिमद्वारेण प्रविशेत् । तत आचार्यो

१५ “ यद्वा संस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यत्रत्ये तत्र गच्छतु ॥

“ अपक्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं । सर्वेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभे” ॥ इति

सर्पपान्दिकीर्य “ शुची वो हव्येति ” “ एतोन्विन्द्रमिति ” च तृचाम्यो “ आपो हिष्टे ”

स्यादिभिश्च मुचं प्रोक्ष्य स्वस्त्ययनं तार्क्ष्यमिति ऋद्धयं पठेत् । ततो मंडपनिर्मातृमामो हस्तमितां

वेदिं कृत्वा तस्यां वक्षं प्रसार्य तत्र सुवर्णादिशलाकया नवरेखाः प्राकृष्वभिधायता नव च

२० दक्षिणोत्तरापताः कृत्वा मध्यकोष्ठचतुष्टयमेकिकृत्य प्रतिकोणं त्रिषु पदेषु सूत्रं दद्यात् । तद्यः

चतुर्विंशतिरर्द्धपदानि संवर्धते । मंडलस्याग्नेयादिषु कोणेषु शंकुचतुष्टयं

“ विशंतु भूतले नागा लोकपालाश्च सर्वतः । मंडपेऽत्रावतिष्ठंतु आयुर्वलकराः सदेति ” मंत्रेण निष्ठाप्य

“ अग्निम्योऽप्यथ सर्पम्यो ये चान्ये तान्समाश्रिताः । तेभ्यो बलिं प्रयच्छामि पुण्यमोदनमुत्तमं ॥

“ नैऋत्याधिपतिश्चैत्र नैऋत्यो ये च राक्षसाः । बलिं तेभ्यः प्रयच्छामि सर्वं गृह्णंतु मंत्रिणं ॥

२५ “ ॐ नमो वायुरग्नौ ये चान्ये तान्समाश्रिताः । बलिं तेभ्यः प्रयच्छामि पुण्यमोदनमुत्तमं ॥

“ रुद्रम्यश्चैत्र सर्पम्यो ये चान्ये तान्समाश्रिताः । बलिं तेभ्यः प्रयच्छामि गृह्णंतु सततोत्सुधा ॥”

इति मंत्रैः शंकुपाश्वेषु यथाकर्म प्रतिभैत्रं माषमकवलीन् दत्त्वा

“ शांतिर्यशोवती शांतिर्विशाला प्राणवाहिनी सती मुमुना नंदसुमद्रा इति नव प्रागायत-

रेतादेवताः पूजयित्वा

“हिरण्या सुप्रभा लक्ष्मीर्विभूतिर्विमला मिया । जया काला विशोका’ इति नव दक्षिणोत्तरायत-
रेखा देवताश्च संपूज्य मध्ये व्यस्तसमस्तव्यादतिमिवास्तुपुरुषमावाह्य वास्तोष्पते प्रतीति
संपूज्य वरिं च दत्त्वा मध्येपदचतुष्टये वास्तोर्हृदये ब्रह्माणमावाह्य पूजयित्वा ” ॐ ब्रह्मणे नमो
बलिं समर्पयामीति” पायसादि बलि दद्यात् । तत पूर्वपदद्वये दक्षिणस्तनेऽर्घ्यं नम । दक्षिणपद-
द्वये जठरदक्षिणभागमे विवस्वते नम । पश्चिमपदद्वये जठरवामभागमे मित्राय वामस्तने पृथ्वी- ५
धराय नम इत्युदक्पदद्वये । आग्नेयकोणसूत्रदिषाकृतत्रहर्षदसलमपदद्वयोत्तरार्द्धद्वये दक्षिणहस्त
सावित्राय । दक्षिणार्द्धद्वये सवित्रे च । एव नैऋत्यपदद्वयपूर्वार्द्धद्वय वृषणयोर्विबुधाधिपाय ।
तत्पश्चिमार्द्धद्वये मेद्रे जर्पताय वायव्यपदद्वयदक्षिणार्धे वामहस्तराजयक्षणे उत्तरार्धे रुद्राय
ईशानपदोत्तरार्धद्वये उरसि अभ्य । दक्षिणार्द्धद्वये मुत्ते आपवत्साय । ततोऽयपत्तिगते ईशान
पददक्षिणार्द्धे शिरसि शिखिने । तद्दक्षिणयोर्दक्षिणबाहो सूर्याय । तद्दक्षिणयोर्दक्षिणबाह्वे च १०
सत्याय । तद्दक्षिणस्यार्द्धे दक्षिणकूपरे भृशाय । तद्दक्षिणाग्नेयपदार्धे दक्षिणप्रवाहो आकाशाय ।
तत्पश्चिमार्द्धे दक्षिणप्रवाहावेव वायवे । तत्पश्चिमसार्धे दक्षिणमणिबधे पूष्णे तत्पश्चिमयो-
र्दक्षिणपार्श्वे वितथाय तत्पश्चिमयोर्दक्षिणपार्श्वे एव गृहक्षताय तत्पश्चिमद्वये दक्षिणोरौ
यमाय । तत्पश्चिमयोर्दक्षिणजनौ मधर्वाय । तत्पश्चिमे सार्द्धे पदे दक्षिणजघाया भुगराजाय ।
तत्पश्चिमे नैऋत्यपदार्द्धे दक्षिणस्फिचि सुगाय । तदुत्तरार्द्धे पादयो पित्रभ्य । तदुत्तर सार्द्धपदे १५
वामस्फिचि दौषारिकाय । तदुत्तरयोर्वामजघाया सुमीवाय । तदुत्तरयोर्वामज्जानो पुष्पदन्ताय ।
तदुत्तरयोर्वामोरौ वरुणाय । तदुत्तरयोर्वामपार्श्वे सुराय । तदुत्तरे सार्द्धपदे वामपार्श्वे शपाय ।
तदुत्तरे वायव्यार्द्धे वाममणिबधे पाषाण्य । तत्प्रागर्द्धे वामप्रवाहो रोगाय । तत्प्राक् सार्द्धे
वामप्रवाहावेव बाह्वे । तत्प्राक्द्वये वामकूपरे मुरायाय । तत्प्राक्द्वये वामबाहो भद्राष्टाय ।
तत्प्राक्द्वये वामबाहावेव सोमाय । तत्प्राक्द्वये वामासे सर्पाय । तत्प्राक् सार्द्धे वाम- २०
ओत्रे अदिर्यै । तत्प्रागर्द्धे वामनेत्रेऽदित्यै । तत उत्तरे वास्तोष्पत इति वास्तोष्पतये । ततो
मठलाद्दहिरीशानादिषु चरष्यै विश्वविद्यार्थ्यै पूतनायै पापराक्षस्यै । तत पूर्वविषु स्कन्दाय
अर्घ्ये जमकाय पिलिषिच्छाय । पुन पूर्वविषु श्वादीन । ततो मठलादीशाने कलश
संस्थाप्य तत्र वरुण ‘तत्त्वायामीत्यावाह्य पूजयेत् ।

‘यथा मेरुगिरे शुभ देवानामालय सदा । तथा ब्रह्मादिवेदानां मम यज्ञ स्थिरो भवेति” २५
मार्थयेदिति । तत उदुवरादिसामिचिलाज्यै स्वतन्त्रादिलेऽष्टाविंशतिरष्टौ वा प्रत्येक
तत्तन्नाममन्त्रैर्हुत्वा ‘वास्तोर्धत’ इति चतुर्भिश्च हुत्वा ‘ॐ वास्तोष्पतये’ इति मन्त्रेण पच
वित्त्वफलानि हुत्वा स्विष्टकृदादिपूर्णाहुत्यत कुर्यात् । ततो मठलदेवतभ्य पायसबलि दत्त्वा
‘कुण्डे पाज’ इति सूक्तादिना मठर्ष त्रिसूच्या वेष्टयित्वा वास्तुकलशेन यजमानमभिषिच्य
पुन संपूज्य यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा ब्रह्माणाय भोजयेदिति । शारदातिलके तु होमो नोक्तः । ३०
तिठाज्यादिद्रव्याणां विकल्प इति अर्थतरे । इति वास्तुपूजा ।

। मात्स्ये “उपोषितास्ततः सर्वे कृत्वैवमाधेवासनमिति” । पाद्मे “उपवासी भवेद्वमशक्तो

१ ङ—मध्ये, इअवक—पदचतुष्टये । २ झइ—दिषाकृत पदद्वयोत्तरार्धे, द्वा—पदद्वयसंज्ञम् ।
हरअ—पदोत्तरार्धे । ङ—पश्चिमपद-पदोत्तरार्धे । ३ ञ सं १।२।२५ । ४ ञ सं ५।४।२१ ।
५ ञ सं ३।४।२३ ।

नक्तमिष्यत” इति । “सद्योधिवासनं चाय कुर्याद्यो विकृतो नर” इति तत्रैवोक्तं । आपिवासनं चैवं । तत्र द्वारपूजा । पूर्वद्वारे द्वाराश्रित्यै नमः । ऊर्ध्वं देहस्यै । अधः वामदक्षिणस्तंभयोर्गणेशाय० स्कंदाय नमः । द्वारस्थितकलशद्वये गंगायै० यमुनायै० । दक्षिणद्वारे द्वाराश्रित्यै नमः । ऊर्ध्वं देहस्यै० । अधस्तंभयोः पुण्यदंताय० कपदिने० । कलशद्वये गोदावर्यै० कृष्णायै० इति । पश्चिमे द्वाराश्रित्यै० ।

५ ऊर्ध्वं देहस्यै० । अधस्तंभयोर्निदिने० चंद्राय नमः । कलशद्वये रेवायै० ताम्र्यै० उत्तरद्वारे द्वाराश्रित्यै० । ऊर्ध्वं देहस्यै० । अधःस्तंभयोर्महाकालाय नमः । भूमिणे नमः । कलशद्वये वाण्यै० वेण्यै० ।

इति द्वारपूजा ।

अथ तोरणपूजा ।

तत्र पूर्व वहिर्हस्तमात्रेव तोरणमाश्चर्यं वा सुदृढनामकं सुशोभननामकं वा श्रुतांकितं “अग्नि-
१० मीले” इति मंत्रेण न्यस्य संपूज्य राहुब्रह्मपती तत्र न्यसेत् पूजयेत् । तत्रैकः कलशः स्थाप्यः । तत्र “महो योरिति” मूमायैना । “अप्यपयः समिति” यवप्रक्षेपः । “आ कलेश्वरिति” कलशनिधानं । “इमं मे गंग” इति जलपूरणं । “गंधद्वारामिति” गंधं प्राक्षिपेत् । “या ऊर्ध्वधीरिति” सर्वोपधीः । “अप्यपयः समिति” यवान् । “कांटाकांटादिति” वृक्षाः । “अभ्याद्ये च” इति पंचपल्लवान् । “स्यो” ना पुषिषीति” पंचपृष्ठः । “याः कलिनी”-

१५ रिति” फलं । “सै हि पानान्मिति” पंचरत्नानि । “हिरण्यरूप” इति हिरण्यं । “सुर्वी सुवासा” इति वस्त्रादिना घेष्टयेत् । “पुणो दर्वीति” धान्य पूर्णपात्रमुपरि निदध्यात् । तत्र ध्रुवावाहनं पूजनं च । ततो दक्षिणे और्ध्वं प्राशं वा सुमदं विकटं वा चक्रांकिततोरणं “इवे-
शोर्जोस्तेति” निधाय चंद्रमादिना चर्चितं कृत्वा सूर्यमंगारकं च तत्र न्यसेत् । ततः पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्र घराभावात् पूजयेत् । ततः पश्चिमे प्राक्षमौर्ध्वं वा सुकर्म सुभीमं वा गदा-

२० कितं तोरणं “अग्निं आयाहीति” न्यस्य संपूज्य चंद्रमादिचर्चितं कृत्वा शुक्रं बुधं च तत्र न्यसेत् । ततः पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्र बाहूपत्वावाहनपूजनादि । तत उत्तरे न्यग्रोधमाश्वत्ये पालाशं वा सुहोत्रं सुप्रभं वा पञ्चांकिततोरणं “क्षोदेवीरिति” निधाय पूजितं कृत्वा सोमं केतुं शनिं च तत्र न्यसेत् । ततः कलशं स्थापयित्वा तत्र विघ्नेशावाहनपूजनादि । ततः पूर्वद्वारमाखा-
द्वये कलशद्वयं द्रव्यक्षतादिपुक्तं पूर्ववत् स्थापयेत् । ऐरावतं कलशद्वये न्यस्थापयेत् । तत्र

२५ पूर्वस्तिम्व कावेदिनावृक्षिभौ द्वौ एकं वा “शान्तिसूक्तत्रयार्थत्वेन त्वामहं वुष” इति प्रत्येकं “कावेदः पद्मपत्राक्षो गायत्रः सोमदेवतः । अविगोत्रस्तु विघ्नेद् कालिकृ त्वं मे मले भवेति” कृत्वा “अग्निमेवेत्” इति पूजयेत् ।

‘एहोहि सर्वामरसिद्धसाधयैरमितो वज्रवरामेभ्यः । संवीज्यमानोऽस्मरसां गणेन रक्षाध्वरानो भगवन्मरुतेन
“मो ईदं इहामच्छ इह तिष्ठेति” ईदं सोमं सपरिवारं सपुत्रं सशक्तिकं द्वार-

३० कलशे आवाह्य “त्रैताराभिदमिति” पूजयित्वा “आर्तुः शिञ्जान” इति पीतां पताकां पीतं ध्वजं चोच्छ्रयेत् । तत ऐरावतस्थं पीतवर्णं सहस्राक्षं दक्षिणवामहस्तस्पर्शज्योत्पलमिदं ध्यात्वा

१ इति-वा । २ कलश-पाठः आपस्तम्बेण-उत्तरे इति । ३ ऊ. सं. ११११ । ४ ऊ. सं. ११२६ । ५ ऊ. सं. ८५१११ । ६ ऊ. सं. ६१८० । ७ ऊ. सं. ८३६६ । ८ ऊ. सं. ८५११ । ९ ऊ. सं. ८५१८ । १० ऊ. सं. ११२६ । ११ ऊ. सं. ८५११० । १२ ऊ. सं. ४४२२५ । १३ ऊ. सं. २१७२३ । १४ ऊ. सं. ३११३ । ह्यह-पूर्णपत्र । १६ तै० सं. ११११ । १७ ह्यह-चंद्रादिः म-चंद्रना । १८ ऊ. सं. ४१३३२ । १९ ऊ. सं. ७६१५ । २० ऊ. सं. ४१७३२ । २१ ८५४२२ ।

“इन्द्र. सुरपति श्रेष्ठो वज्रहस्तो महाबलः । शतपञ्चाधिवो देवस्तस्मै नित्य नमो नमः ॥”
इति नत्वा इन्द्राय सागाय सपरिवाराय सायुधाय सशक्तिकायैत माषमन्त्रबलि समर्पयामीति
बलि दद्यात् । तत आचम्याग्नेयकोणे पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्र पुठरीकममृतं च सपूज्य

“एद्येहि सर्वाभर हव्यवाह मुनिप्रवर्धयैरभितोऽभिजुष्ट ।

तेजोवता लोकगणेन सार्द्धं ममाध्वर पाहि कवे नमस्त ॥

५

“भो अग्ने इहागच्छेह तिष्ठेति” सागादिकमग्निं कलशे आवाह्य “त्वञ्चो” अग्र”त्यग्निं सपूज्याग्निं
भूतमिति रक्ता पताका रक्त ध्वज चोच्छ्रयेत् । तत छागस्थ रक्त दक्षिणवामकरधृतशक्ति-
कमदलु यशोपवीतिनमग्निं ध्यात्वा

“आग्नेय पुरुषो रक्त सर्वदेवमयोव्यय । धूमकेतुरजोध्यक्षस्तस्मै नित्य नमो नमः”
इति नत्वा “अग्नेये सागाय एत माषमन्त्रबलिं समर्पयामीति” बलि दद्यात् । तत कृताचमनो १०
दक्षिणे गत्वा प्रतिद्वारशास्त्रं पूर्ववत्कलशद्वयं स्थापयित्वा वामेन दिग्गजं तत्रार्चयेत् ।
ततो यजुर्वेदिनौ द्वावेकं वा दक्षिणद्वारे शातिसूक्तजपार्थ्येन त्वामहं वृणु इत्युक्त्या

‘कातराक्षो यजुर्वेदलैष्टुभो विष्णुदेवत । काश्यपेयस्तु विष्वेदं कात्तिक त्व मे मखे भोति ॥’
प्रत्येकं सप्तार्च्यपेत्वोर्ज्वेति पूजयेत् । तत.

“एद्येहि वैवस्वत धर्मराज सर्वाभरैरचितधर्ममूर्ते ।

१५

शुभाशुभानन्दशुचामर्षीश शिषाय न पाहि मम नमस्ते ॥

“भो यम इहागच्छेह तिष्ठेति” सागादियममावाह्य “यमार्ये सोममिति” सपूज्य कृत्वा
पताकं कृष्ण ध्वज चायगौरित्युच्छ्रयेत् ॥

ततो महिषारुढं धृतदण्डशालं दक्षिणवामकरमजनपर्वततुल्यरूपमग्निसमलोचनं यमं ध्यात्वा
“महामहिषमारुढं दण्डहस्तं महाबलं । आवाहयामि यज्ञोऽस्मिन् पूजेयं प्रतिगृह्यतामिति” २०
नत्वा ‘सागाय यमायैत माषमन्त्रबलिं समर्पयामीति’ बलि दद्यात् ।

तत आचम्य नैऋत्या पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा कुमुददिग्गजं वृज्यं च सपूज्य

“एद्येहि रक्षोगणनायकस्व विशालवेतालविशाचसवे ।

ममाध्वर पाहि विशाचनाय लोकेश्वरस्व भगवन्नमस्ते ॥

“भो निर्ऋते इहागच्छेह तिष्ठेति” सागमावाह्यासुन्वतामिति सपूज्य नैला पताका ध्वज च २५
ओषूर्णं इत्युच्छ्रित्य नरारुढं सङ्ग्रहस्तं नीलवर्णं महाबलं महाकायं बहुराक्षससयतं निर्ऋतं ध्यात्वा

“निर्ऋते सङ्ग्रहस्तं त्वं सर्वलोकैकेश्वर । आवाहयामि यज्ञोऽस्मिन् पूजयेयं प्रतिगृह्यतामिति”
नत्वा सागाय निर्ऋतये एत माषमन्त्रबलिं समर्पयामीति बलि दद्यात् ।

तत आचम्य पश्चिमे प्रतिद्वारशास्त्रं कलशद्वयं निषायाजनदिग्गजं न्यस्य चयेत् । तत
सामगावृत्तिजावृत्तिजं वा वृत्वा

२०

“सामवदस्तु विगाशाजामत शुकदैवत । भारद्वाजस्तु विष्वेदं शातिराठ मखे कुर्विनि
प्राथर्यं अयाहीति पूजयि वा तत

“ एहोहि याद्रोगणवारिधीनां गणेन पर्जन्यसहाप्सरोभिः ।

विद्याधरं दामरगीयमानं पाहि त्वमस्मान् भगवन्नमस्ते ॥ ”

“ इत्युक्त्वा भो वरुणेहामच्छेह तिष्ठेति ” सांगं वरुणमावाह्य तत्त्वोयामीति संपूज्य श्वेतां पताकां ध्वजं चेर्मं मे वरुणेत्युच्छ्रित्य मकरस्य पाद्महस्तं किरीटिनं श्वेतवर्णं वरुणं ध्यात्वा

५ “ पाशहस्तं च वरुणमर्णसां पतिमीश्वरं । आवाहयामि यज्ञेऽस्मिन् वरुणाय नमोनमः ” ॥
इति नत्वा सांगाय वरुणायेतं माषमक्तबलिं समर्पयामीति बलिं दद्यात् । ततोऽप्य उपस्पृश्य वायव्यां पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा पुष्पदंतं सिद्धार्थं च तत्र पूजयित्वा

“ एहोहि यज्ञे मम रक्षणाय भूमाचिरुद्धः सह सिद्धसंघैः ।

प्राणाधिपः कालकवेः सहायं गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते ” ॥

१० “ भो वायो इहामच्छेह तिष्ठेति ” सांगं वायुमावाह्य तत्र वायवृत्तस्य इति संपूज्य वीर्यशतामिति धूमां पताकां ध्वजं चोच्छ्रित्य गृगारुद्धं चित्रांवरधरां युवानं वरध्वजधरां दक्षिण-
वामहस्तं वायुं ध्यात्वा

“ वायुमाकाशगं चैव पवनं वेगवद्भृतिं । आवाहयामि यज्ञेऽस्मिन् पूजेयं प्रतिगृह्यतां ॥ ”

“ अनाकारो महौजाश्च यथादृष्टगतिरिवि । तस्मै पूजयामि जगतो वायवेऽहं नमामि ते ॥ ”

१५ इति नत्वा सांगाय वायवे एतं माषमक्तबलिं समर्पयामीति बलिं दद्यात् ।

तत आचम्योत्तरे प्रतिद्वारशालं कलशद्वयं स्थापयित्वा सार्वभौमं दिग्गजं न्यस्य पूजयित्वा-
ऽथर्धविद्रावुत्तिजावुत्तरद्वारे शान्तिसूक्तजपार्थत्वेनाहं वृण इत्युक्त्वा

“ गृहक्षेत्रोऽथर्ववेदोऽनुष्टुभो रुद्रदेवतः । वैश्रपायन विप्रैर्द्र शांतिपाठं मत्ते कुर्विति ” ॥ प्रार्थ्य

“ शान्तो वैधीरिति ” पूजयेत् ।

२० “ एहोहि यज्ञेश्वर यज्ञाक्षां त्रिधस्व नक्षत्रगणेन सार्द्धं ।

सर्वोपधीभिः पितृभिः सहैव गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते ” ॥

“ भो सोम इहामच्छेह तिष्ठेति ” सांगं सोममावाह्य वयं क्षीमेति संपूज्य हरितां पताकां ध्वजं चाप्यार्यधेति न्यस्य नरयुतं पुष्पकविमानस्य कुडलशरकेयूरसंशोभितं वरदगदाधरदक्षिण-
वामहस्तं मुकुटिनं महोदरं स्थूलकायं ह्रस्वं विंगलनेन पीताम्बुधरं शिवसत्तार्यं कुंभेरा ध्यात्वा

२५ “ सर्वनक्षत्रमध्ये तु सोमो राजा व्यवस्थितः । तस्मै सोमाय देवाय नक्षत्रपतये नमः ॥ ”

इति नत्वा “ सर्वज्ञाय सोमार्थं माषमक्तबलिं समर्पयामीति ” बलिं दद्यात् ।

तत ईशान्या गत्वाऽऽचम्य पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा सुप्रतीकनामानं दिग्गजं मंगलं च तत्र पूजयित्वा

“ एहोहि विश्वेश्वर नखिशूलकपालसद्गुणधरेण सार्द्धं । लोकेन यज्ञेश्वर यज्ञसं द्वये गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते ॥ ”

“ ईशानेहामच्छेह तिष्ठेति ” तमावाह्य “ तमीशानमिति ” संपूज्य इवेतां

३० सर्ववर्णां वा पताकां ध्वजं चाभित्वा देवसवितरित्युच्छ्रित्य वृषारुद्धं वरदत्रिशूलयुतद-
क्षिणवामहस्तद्वयं त्रिनेत्रं स्फटिकवर्णमीशानं ध्यात्वा

“वृषरक्षंसमरूढं शूलहस्तं त्रिलोचनं आवाहयामि यज्ञोऽस्मिन् पूजेयं प्रतिगृह्यतां ॥”

“सर्वाधिपो महादेव ईशानः शुक्र ईश्वरः । शूलपाणिर्विरूपाक्षस्तस्मै नित्यं नमोनम” इति नत्वा सांगायेशानायैतं मायमकवलिं समर्पयामीति बलिं दद्यात् ।

तत आचम्येशानपूर्वयोर्मध्ये गत्वा

“एहोहि पातालधरामर्द्धे नागोऽग्न्याकिंनरगीयमान । यक्षोरगेन्द्रामरलोकसधिरनंत रक्षाध्वरमस्मदीयं ॥५॥

“भो अनंत इहागच्छेह तिष्ठेति” सांगमनंतमावाहयंगौरिति संपूज्य मेघवर्णां श्वेतां वा पताकां ध्वजं चायंगौरित्युच्छ्रित्य अनंतं शयनासीनं ऋणसप्तकर्मडितं पद्मशंसधरोर्ध्वोदक्षिण-करद्वयं चक्रगदाधरोर्ध्वोर्ध्वामकरद्वयं नीलवर्णमनंतं ध्यात्वा

“योऽसावनंतरूपेण ब्रह्मांडं सचराचरं । पुष्पवद्धारयेन्मूर्ध्नि तस्मै नित्यं नमो नमः” ॥ इति नत्वा

“सांगायानंतायैतं मायमकवलिं समर्पयामीति” बलिं दद्यात् । तत आचम्य नैर्ऋत्यपश्चिमयोर्मध्ये गत्वा १०

“एहोहि सर्वाधिपते सुनेत्र लोकेन सार्द्धं पितृदेवताभिः ।

सर्वस्य धातास्यमितप्रभावो विशाध्वरं नः सततं शिवाय ॥”

“मो ब्रह्मान्निहागच्छेह तिष्ठेति” ब्रह्माणमावाह्य “ब्रह्मजज्ञानमिति” संपूज्य रक्षां पताकां ध्वजं च

“ब्रह्मजज्ञानमिदं युच्छिद्रस्य चतुर्मुखं हंसारूढमक्षमालाकुशमुष्टिधरोर्ध्वोर्ध्वो दक्षिणकरद्वयं सुवक्त्रमंडलधरोर्ध्वोर्ध्वो वामकरद्वयं इमं शूलं जटिलं लंबोदरं रक्तवर्णं ब्रह्माणं ध्यात्वा १५

“पद्मयोनिरश्चतुर्भुजैर्वेदावासाः पितामहः । यज्ञाध्यक्षश्चतुर्वक्त्रस्तस्मै नित्यं नमोनमः ॥”

इति नत्वा सांगाय ब्रह्मणे पुनं मायमकवलिं समर्पयामीति बलिं दद्यात् ।

नैर्ऋत्यपश्चिमतरालेऽनंतवलिदानमेशानपूर्वतराले ब्रह्मबलिदानं चेति रूपनारायणः ।

तत आचम्य मंडपमध्येऽप्युच्चदंडो दशहस्तदीर्घास्त्रिहस्ताधिकृतः पंचहस्त दीर्घो हस्त विस्तारो वा महाध्वजः किंकिण्यादिशुक्रईदं मे वृष्णं इति स्थाप्यः । तत्रैव ब्रह्मपूजनं च । ततो मंडपयोदश- २०
स्तंभेषु सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । वंशेषु किन्नरेभ्यो नमः । पृष्ठे पद्मगेभ्यो नम इत्यर्चयेत् । ततः पूर्वभागे उपलिप्तभूमौ बुधविहय

“त्रैलोक्ये यानि भूतानि स्यावराणि चराणि च । ब्रह्माविष्णुशिवाः सार्द्धं रक्षां कुर्वतु तानि मे ॥

“देवदानवगंधर्वा यक्षराक्षसपद्माः । ऋषयो मुनयो गावो देवमातर एव च ॥

“सर्वं ममाध्वरे रक्षां प्रकुर्वतु भुवान्विताः । २५

“ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च क्षेत्रपालगणैः सह । रक्षतु मंडपं सर्वे घ्नतु रक्षांसि सर्वतः ॥” इति

“पठित्वा त्रैलोक्यस्थेभ्यः स्थावरेभ्यो भूतेभ्यो नमस्तैलोक्यस्थेभ्यश्चरेभ्यो भूतेभ्यो नमः । ब्रह्मणे विष्णवे शिवाय देवेभ्यो दानवेभ्यो गंधर्वाभ्यो राक्षसेभ्यः पद्मगेभ्यः ऋषिभ्यो मनुष्येभ्यो गोभ्यो देवमातृभ्यो नम इति प्रत्येकं संपूज्य भूमौ मायमकवलिं दद्यात् ।

ततो यजमानः सर्वैर्ऋत्विग्भिः सह प्राग्द्वारेण मंडपं प्रविश्य दक्षिणद्वारपश्चिमदेशे उप- ३०
विहय गुर्वादयो यथाविहितं कर्म कुरुष्वमिति वदेत् । प्रतिकुंडमेकैकः कलशः ऋत्विग्भिः स्थाप्य इति केचित् । गुरुणा स्थाप्य इत्यन्ये । ततो ऋग्वेदादिकमात्रागादिकुंडेषु ऋत्विजोऽग्निं स्थापयेयुः ।

१ ऋ. सं. ८।८।४७ । २ उदक्षानद्वय—अनंतशयनासीनं । ३ छ—नैर्ऋत । ४ हा—पंचहस्त

विस्तारे । ५ ऋ. सं. ८।५।२३; छ—ईदं स्तव्यम् । ६ छकअ—मन्यो; क्षाधस्तरं मानवो ।

तता गुरुयजमानान्विता ब्रह्मर्षा सर्वतोमद्रमद्वन्द्वदेवता स्थापयेदिति पितामहचरणा ।
यथा । अयत्थाद्रिमद्वन्द्वदेवतास्थापन करिष्य इति सकल्प्य स्थापयेत् । तत्र मध्ये ब्रम्हाण ।
नह्यजज्ञान गौतमो वामदेवो ब्रह्मा त्रिष्टुप् स्थापने पूजने च विनियोग । एवमुत्तरत्र ।
ॐ ब्रह्मजज्ञान । तत उदीचीमारभ्य वायव्यपर्यंत कुनेरादीन्वाय्वतानदौ लोकपालान्

- ५ तत्राप्यायस्व गौतम सोमो गायत्री । ॐ आप्यायस्व २ अमित्वाऽजीगर्त शुन शेष ईशानो
गायत्री । ॐ अभित्वा देवसवित ३ । इद वो मघुऽर्द्धा इदो गायत्री । ॐ इद वोऽप्येत ४ ।
अग्नि काण्वा मेवातिथिरग्निर्गायत्री । ॐ अग्नि द्रूत वृणीमहे ५ । यमाय सोम यमो यमोऽनुष्टुप् ।
ॐ यर्माय सोम ॥ ६ ॥ मापुणो घोर वण्वो निर्मतिर्गायत्री । ॐ मोर्पुण ॥ ७ ॥ तत्वायामि
शुन शेषो वरुणस्त्रिष्टुप् । ॐ तत्वायामि ॥ ८ ॥ वायोशत गौतमो वामदेवो घायुरनुष्टुप् । ॐ वायो
१० शत ॥ ९ ॥ वायुसोममयेऽग्नौ वसुन् जमया अत्र मैत्रावरुणो वसिष्ठो वसवस्त्रिष्टुप् । ॐ जमया
अत्र ॥ १० ॥ सोमज्ञानमध्ये एकादशरुद्रान् । आऽद्रास ह्यावाश्च एकादशरुद्रा जगती ॐ
आरुद्रास्त ॥ ११ ॥ ईशानेद्रमध्ये द्वादशादित्यान् । त्यास्तु सामदो मत्स्यो द्वादशादित्या गायत्री ।
ॐ त्वास्तु क्षत्रियान् ॥ १२ ॥ इन्द्राग्निमध्येऽश्विनौ राहुणो गौतमोऽश्विनावुष्णिक् । ॐ अश्वि-
नावर्ति ॥ १३ ॥ अग्निममध्ये विश्वेदेवान् सपेनुकान् । ओमासोमभुछर्दो विश्वेदेवा गायत्री ॐ
१५ मास ॥ १४ ॥ यमनिर्जनिमध्ये सप्तयज्ञान् । अभित्य देव गौतमो वामदेव सप्तयज्ञा प्रकृति । अभित्य
देव सवितारमोऽथो कविकेतुमर्चामि सत्यसव रत्नचामभिप्रिय मर्ति कवि । ऊर्ध्वास्यमतिर्मा
अविद्युतसर्वमनि हिरण्यपाणिरिमिर्मात सक्नु कर्षाश्च ॥ १५ ॥ निरुक्तिवरुणमध्ये सुतनागान् ।
आयगो सार्वराज्ञा र्षा गायत्री । ॐ आयगो ॥ १६ ॥ वरुणवायुमध्ये गवर्षाप्तरस ।
अप्सरसानैतशक्यमृगो गवर्षाप्सरसोनुष्टुप् । ॐ अप्सरसा गवर्षाया ॥ १७ ॥ ब्रह्मसोममध्ये
२० स्कन्दनदीश्वरान्महाकाष्ठान् । कुमारस्कदस्त्रिष्टुप् । ॐ कुमार माता ० ॥ १८ ॥ ऋषममुषमो
वैराजो ऋषमोऽनुष्टुप् । ॐ ऋषम मा ० ॥ १९ ॥ ज्ञेज्ञानमध्ये दक्षादीन् सप्त । अदिति
होत्र्यो बृहस्पतिर्दक्षोऽनुष्टुप् । ॐ अदितिर्होत्र्यजनिष्ट ० २० ॥ २१ ॥ ज्ञेद्रमध्ये दुर्गा विष्णु च ।
तामग्रर्णा सौमरिर्दुर्गात्रिष्टुप् । ॐ तामग्रिर्णा ० ॥ २२ ॥ इद विष्णु काण्वो मघातिथि
विष्णुर्गायत्री । ॐ इद विष्णु ० ॥ २३ ॥ नह्यग्रमध्ये स्वधा । उदीरता शस स्वधा
२५ त्रिष्टुप् । उदीरता सुनृता ० ॥ २४ ॥ ब्रह्मयममध्ये मृत्युरोगान् । परमृत्यो सकुमुको
मृत्युरोगास्त्रिष्टुप् ॥ ॐ पर मृत्यो अनु ० ॥ २५ ॥ ब्रह्मनिर्मातृमध्ये गणपति । गणानां त्वा
गृत्समदो गणपतिर्जम्बी । ॐ गणाना त्वा ० ॥ २६ ॥ ब्रह्मवरुणमध्ये अप । शंभोदेवी-
रावरीष सिधुनीष आपो गायत्री । ॐ शन्भो देवी ॥ २७ ॥ ब्रह्मवायुमध्ये मरुत । मरुतो

१ ज्ञघररइय-सर्वतोमदे मद्रद्वन्द्वता । २ ह्य-अवहेत्यदि । ३ ऋ ॥ १६।२२ ।
४ ऋ. स १।३।१३ । ५ झ-छदो । ६ ऋ. स १।१।२५ । ७ ऋ. ४ ७।६।१६ । ८ ऋ. स
१।३।१६ । ९ ऋ. स १।१।१५ । १० ऋ. स ३।७।२४ । ११ ऋ. स ५।४।६ । १२ ऋ. स
५।३।२१ । १३ ऋ. स ६।७।५१ । १४ ऋ. स १।६।२७ । १५ झ-छदसि । १६ घखरहण
कृष्टव । १७ ज्ञघअइ-मिन्दति । १८ ऋ. स ८।८।७७ । १९ ख-मेतवरा ह्य-मेतस ।
२० ऋ. स ८।७।१४ । २१ ऋ. स ३।८।१४ । २२ ऋ. स ८।८।२४ छइ-लाक्यो । २३ ऋ. स
८।३।१ । २४ ऋ. ॥ १।२।७ । २५ रा।१।५ । रक्षकद्वयह-अवर । २६ ऋ. स ७।६।२६ ।
२७ ऋ. स ३।६।२९ । २८ अघररयद्वन्द्वइकृष्टव शर्जोवरीष ।

यस्य राहुगणो गौतमो मरुतो गायत्री । “ ॐ मरुतो यस्य ” ॥ २८ ॥ ब्रह्मण पादमूले कर्णिकाध पृथ्वी । स्यो ना मेधातिथिर्भूमिर्गायत्री ॥ “ स्योनां पृथिविं ” ॥ २९ ॥ तत्रैव गगादि नयः । इम मे सिंधुक्षिप्तैर्यनेषो गगायमुनासरस्वत्यो जगती । “ ॐ इम मे गगे ” ॥ ३० ॥ तत्रैव सप्त सागरान् । धाम्नो धाम्नो राजन्नितो वरुण नो मुच । यदापो अज्या इति वरुणेति शयामहे ततो वरुण नो मुच । मयि वषो मोषधीर्हिर्षीर्तोविश्वैर्व्यचामस्वेतो वरुण ना मच । ५ तदुपरि मेरु नाम्नाऽऽज्ञाह्य सोमादिसमीपे क्रमेणायुधानि मदा विशूल वज्र शक्तिं दह सह पाश अकुश । तद्वाह्ये उत्तरादितः गौतम । भरद्वाज । विश्वामित्र । कश्यप । जमदग्नि । वसिष्ठ । अत्रि । अरुणर्षी । तद्वाह्ये पूर्वादि । ऐन्द्र । कोपारी । ब्राह्मी । वारही । चामुडा । वैष्णवी । माहेश्वरी । विनायकीभित्यष्टौ शक्ती प्रतिष्ठाप्य प्रत्येकं सहावाह्य पूजयेत् । ततस्तस्यामेव वया वज्रलिखित वक्ष्यमाणमंडलेष्वादिद्यादिदेवता, स्थपयेत् पूजयेत् । अहिमन्त्रार्भाणि ग्रहादिस्थापन पूजन १० च करिष्ये” इति संकल्प्य प्रणवस्य ब्रह्मा जपि परमात्माऽग्निर्देवता देवी मयत्री छद् व्याहरीना क्रमेण जमदग्निर्भरद्वाजभृगव ऋषयः अग्निवायुसूर्या देवता देवी गायत्री देवी उद्भिक् देवी बृहत्स्यश्चन्द्रासि सूर्यावाहने विनियोग । केचिन्मन्त्रान्वावाहन आहु । तत्र ग्रहपठमध्ये वेतुले प्राङ्मुख सूर्य रक्तपुष्पाक्षतै आ कृष्णेन हिरण्यस्तूप सविता त्रिष्टुप । सूर्यावाहन विनियोग । ३० आकृष्णेन रजसा ॐ भूर्भुव स्व कर्त्तुमिदं शान्तिं काश्यपगोत्र सूर्येहागच्छत्यावाह्य १५ तिष्ठेति स्थापयेत् । एवं सर्वत्र मन्त्राते व्याहरीरुक्त्वेहागच्छेह तिष्ठेति स्थापयेत् । तत आग्नेये चतुरस्र मध्यङ्मुख सोम इवेतपुष्पाक्षतै आप्यायस्व गौतमः सोमो गायत्री सोमावाह० । यमुनातीरोद्भव आग्नेयगोत्र सोम ॥ २ ॥ ततो दक्षिणे त्रिकोणे दक्षिणामुल भौम रक्तपुष्पाक्षतैर्मिर्मूर्द्धाविरूपेऽगारको गायत्रीअगारकावाह० ॥ अवतीतमुद्भव भारद्वाजसगोत्र भौम० ३ । तत ईशान्ये वाणाकारे उद्भुदमुख बुध पीतपुष्पाक्षतैरुद्भुदमुख बुध सौम्यो बुध त्रिष्टुप बुधावाहने० २० मगधदेशोद्भव आग्नेयसगोत्र बुध० ४ ॥ तत उत्तरतो दीर्घचतुरस्र उद्भुदमुख बुधपति पीत पुष्पाक्षतैर्बृहस्पते गुत्समदो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप । सिंधुदेशोद्भव आगिरसगोत्र बृहस्पत० ५ ॥ तत पूर्वे पचकोणे प्राङ्मुख शुक्र शुक्रपुष्पाक्षतै शुक्र पारंगिरा शुक्रो द्विपदाविराट । भोजकटदेशोद्भव भार्गवसगोत्र शुक्र० ६ ॥ तत पश्चिमे धनुषि मध्यङ्मुख शनिं कृष्णपुष्पाक्षतै शमप्रिरिं विठि शनिरुष्मिक सौराष्ट्रज काश्यपगोत्र शनेश्वर० ॥ ७ ॥ ततो नैऋत्ये शूर्पाकारे दक्षिणामुल राहु कृष्णपुष्पाक्षतै कया नो वामदेवो राहुर्गायत्रीराहावाह० ॥ राठिनापुरोद्भव पैठिनासिसगोत्र राहो० ॥ ८ ॥ ततो वायव्ये ध्वजाकारे दक्षिणामुल कतु ध्रुवपुष्पाक्षतै केतु मधुच्छद केतवो गायत्री० अतर्वदिसमुद्भव जैमिनिसगोत्र केतो ब्रह्मगच्छेह तिष्ठेति ॥ ९ ॥

१ ऋ स १।६।११ । २ ऋ स १।२।६ । ३ झ-क्षिप्र । ४ ऋ स ८।१।६ । ५ अडनदकदश यो । ६ झ-सि । ७ झ-अच्यवा । ८ झ-नाम । वाह, अरदय-न हा न-नाम्मावाह । ९ ध-अष्टा शक्ती दयइ-मष्टौ शक्ता दअकमहाक्षस्वर-रजय । १० झ-सहकावाह यइद-आवाह । ११ अक नडक्ष-पठ । १२ यइ-अ मल्लअ-के । १३ डधक्ष-वेतुल । १४ झ रक्ताक्षतै । १५ ऋ स १।३।६ । १६ झ-भारद्वाजगोत्र । १७ ध पारसर डक्ष परसर । १८ क्षडदय-सौराष्ट्रदेशोद्भव । १९ झड-नैऋत्ये । झ-वा त्रा वेतवा ब्रह्मगच्छ—

- सर्वे वा आदित्याभिमुक्ताः । अपाधिदेवता श्वेतपुष्पाक्षतैः कर्मात्सूर्यादीना दक्षिणतः स्थाप्याः ।
 त्र्यम्बकं वसिष्ठो रुद्रोऽनुष्टुप् विनियोगः सर्वत्र ज्ञेयः । ॐ त्र्यम्बकं ॐ भूर्भुवः ॥ ईश्वरः ॥ १ ॥
 गौरीर्मिमांश दीर्घतमा उमा जगती । सोमदक्षिणे उमा ० ॥ २ ॥ यदकंदो दीर्घतमास्कदस्त्रि-
 ण्ष्टुः स्कदः ॥ ३ ॥ विष्णोर्नुक्तं विष्णोर्दीर्घतमाविष्णुस्त्रिष्टुप् विष्णोः ॥ ४ ॥ ब्रह्मजज्ञान गौतमो
 वामदेवो ब्रह्मा त्रिष्टुप् ब्रह्मजैः ० ॥ ५ ॥ ईदं वो मधुछदा इदो मायत्री ईदं वो ० ॥ ६ ॥ यमाय
 सोम यमोऽनुष्टुप् यमायैः ० ॥ ७ ॥ मोपुणो घोरः कण्वः कालो मायत्री । मोपुर्णः परा ० ॥ ८ ॥
 उषो वाजः प्ररङ्गवधिरगुप्तो बृहती । उषो वाजः ० ॥ ९ ॥ एवमेव शुक्लपुष्पाक्षतैर्महाण्या
 वामे मन्त्राते व्याहृतीरिहामन्त्रेह तिष्ठेति चोत्क्रा प्रत्यधिदेवताः स्थापयेत् । अग्निं
 क्वाधो मधोतिथिरिग्नायत्री । ॐ अग्निं दूत ॥ १ ॥ अस्तु मे मेघातिथिरापोऽनुष्टुप्
 १० ॥ २ ॥ स्यो ना मेघातिथिर्भूमिर्मायत्री ३ ईदं विष्णुर्मेघातिथिर्विष्णुर्मायत्री ॥ ४ ॥
 इदं श्रेष्ठानि गुत्तमद इदस्त्रिष्टुप् ॥ ५ ॥ इदानीं वृषाकपिनिद्राणी पक्तिः ॥ ६ ॥
 मजापतेर्हिरेण्यगर्भं मजापतिस्त्रिष्टुप् ॥ ७ ॥ आयगौ सार्पराज्ञी सर्पा मायत्री ॥ ८ ॥
 ब्रह्म जज्ञान गौतमो वामदेवो ब्रह्मानिष्टुप् ॥ ९ ॥ ततः शुक्लपुष्पाक्षतैर्विनायकादीन्
 पञ्च गणानां वा गुत्तमदो गणपतिर्जगती । राहोर्नरतो विनायकः । जातवेदसे कश्यपो
 १५ दुर्गा त्रिष्टुप् । शनेरुत्तरतो दुर्गा ॥ २ ॥ तव वायव्यतस्तपे श्यव आगिरसो वायुर्मायत्री ।
 रवेरुत्तरतो वायुः । एतान्मन्त्रान्पठति साप्रदायिकाः । तत्र केपुश्चिन्मन्त्रेषु मूलं विन्य ॥ ३ ॥
 आदित्यमन्त्रस्य व स आकाशो मायत्री । राहोर्दक्षिणे आकाशः ॥ ४ ॥ एषो उषा प्रस्कन्धोऽश्विनो
 मायत्री । अश्विनोऽविश्वामन्त्रमिह तिष्ठतामिति केतोर्दक्षिणेऽश्विनो ॥ ५ ॥ एतानि विनायकादि-
 स्थानानि चिन्तामणौ । विनायकादीन् पञ्च उत्तरत एवेति समुदायः ॥ एव द्वाविंशदेष देवता
 २० इति रूपनारायणादयः । हेमाद्रौ तु लोकपाठादीनामपि सूर्याभिमुत्तानां त्रिभु स्थापनमुक्तं ।
 तत्र्याः । इदं विश्वानेता माधुच उदस इदोऽनुष्टुप् । इदं इहामन्त्रेह तिष्ठेति पूर्व ईदं । एवमुत्तरत्र ॥ १ ॥
 अग्निं मेघातिथिरिग्नायत्री ॥ २ ॥ यमाय सोम यमोऽनुष्टुप् ॥ ३ ॥ मोपुणो घोरः कण्वो
 निर्कतिर्मायत्री ॥ ४ ॥ वनो ॥ अग्रे वामदेवो ब्रह्मजस्त्रिष्टुप् ॥ ५ ॥ तैर्वै वावो व्यम्बो ॥ वायुर्मायत्री ॥ ६ ॥
 सोमो धेनु गौतमः सोमस्त्रिष्टुप् ॥ ७ ॥ तमीज्ञान गौतमः ईशानो जगती ॥ ८ ॥ सहस्रशीर्षो
 २५ नारायणाऽनतोऽनुष्टुप् । ईशानपूर्वयोर्मध्येऽनतः ॥ ९ ॥ ॐ ब्रह्मजज्ञान गौतमो वामदेवो ब्रह्म
 त्रिष्टुप् । नैर्ऋत्यपश्चिमयोर्मध्ये ब्रह्मज ॥ १० ॥ तत उत्तरे क्षेत्रस्य वायदेवः क्षेत्रपालोऽनुष्टुप् ।
 वास्तोष्पते वसिष्ठे वारतोऽपतिस्त्रिष्टुप् । ततो लक्षहोमश्चेद्दिर्द्वयं मित्रमिन्द्रियेन ।

“ सामन्धनिश्वसस्त्व वाहन परमोष्ठिन । विषपापहरो नित्यमत स्नाति प्रयच्छ मे ॥ ”

इत्यनेन चोत्तरे मरुतमतमावाह स्वे पूव शेष सोमस्याग्रे वायुर्दिक् भौमाग्रे तक्षकं बुधोत्तरे कर्को-

- १ ध-—रुद्रावाहनं विनिवासे सत्रं दोष, दय-—वधरा वा सर्वत्र ज्ञेयः । २ क्ष पाठ । ड-—यदकंद
 ३ डक्ष-—पाठ । ४ क्ष पाठ, ड-कालाय । ५ क्षप्-—त्रिष्टुप् । ६ क्ष+छंद । ७ क्ष-ता ।
 ८ फक्षर-—निशदेवता कष-निशदेवता बद्ध- ९ क्ष-विष्णो । १० क्ष-तवायमि शुन शेषो-
 ११ दय-वावायव्यो वसुमायत्री । १२ क्ष+वसिष्ठिरसो । १३ क्ष ए ॥ ८१५ ।

ऋकं । बृहस्पतेरग्रे षष्ठं शनिपश्चिमे शंखपालं राहोः पुरः कंबलं केतोः पुनः कुलिकं । पीठात्प्राच्या-
 मश्विन्यादिसप्तनक्षत्राणि । निष्कुमादि सप्तयोगान् । बवचालंबकरणे । सप्तद्वीपानि ऋग्वेदं च ।
 दक्षिणे पुष्यादि सप्तनक्षत्राणि । श्रुत्यादिसप्तयोगान् । कौलवतैतिलकरणे । सप्तसागरान् । यजुर्वेदं
 च । पश्चिमे स्वात्यादि सप्त नक्षत्राणि । बज्रादि सप्तयोगान् । गरवाणिजकरणे । सप्तपातालानि
 सामवेदं च । उत्तरे । अमिजिदादि सप्तनक्षत्राणि साध्यादि षट्योगान् । विष्टिकरणं । भूरादीन् ५
 सप्तलोकान् । अथर्ववेदं च । चायट्ये भुवं सप्तर्षीश्च । अथ यथावकाशं मंगादिसप्तसरितः ।
 सप्तकुलाचलान् । अष्टौ वसून् । द्वादशादित्यान् । एकादशरुद्रान् । एकोनर्पचाक्षन्मरुतः । षोडश
 मातृः । पट्टत्नन् । द्वादशमासां । द्वे अयने । पंचदश तिथीः । षष्ठि संवत्सरान् । सुपर्णान् ।
 नागान् । सर्पान् । यक्षान् । गंधर्वान् । विद्याधरां । अप्सरसः । रक्षांसि । भूतानि । मनुष्यानि ।
 कोटिहोमे तु वेदेः पूर्वं ब्रह्माणं । मध्ये जनार्दनं । पश्चिमे रुद्रं । उत्तरे रुद्रमित्येतानप्यावाहयेत् १०
 पूजयेच्च । ततोऽस्मिन्कर्मणि देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये” इति संकल्प्य चक्षुषीं आश्वेनेत्येत-
 न्मुक्त्वा सूर्यादीन् ब्रह्मान् समिदाज्यनैवेद्यशेषचक्रभिरष्टसहस्राष्टशताष्टाविंशत्यष्टान्यतमसंख्ययाऽ-
 धिदेवताप्रत्यधिदेवताविनायकादीन् लोकपालांश्चामुक्तसंख्यया एतैव द्रव्यैः क्षेत्रपालादींश्चामुक्त-
 संख्यया सूर्याषाः सर्वा देवता दशसंख्याकतिलाहुतिभिः अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं च प्रत्येकं
 पंचविंशतितशतमितामिसिलाहुतिमिष्ये । छक्षहोमे पंचविंशतिसहस्रमिताभिः । कोटिहोमे १५
 पंचविंशतिलक्षमिताभिरिति विशेषः । ततः क्षेपेण स्विष्टकृतमित्यादि यज्ञ इत्येतन्मुक्त्वा समिद्धप-
 म्नादाय निर्वापाविक्रमेण गुहोदनादीन् नवान्याश्च शुद्धांस्त्रयोविंशतिरिति द्वाविंशत् नवैव श चक्षुः
 अपावित्वा पंचभिः षोडशभिर्बोपचारैः संपूजयेत् । तत्र वस्त्राणि ग्रहवर्णानि । रविमौमयो रक्त-
 चंदनं । चंद्रशुक्रयोः श्वेतचंदनं । बुधगुरुयोः कुंकुमयुतं । शनिराहुकेतूनां कृष्णामुहं । पुष्पाणि
 तत्तद्वर्णानि । धूपस्तु । सल्लकीनिर्वासं । पुताक्तवाः । रालमगुलं सिल्लकं बिस्वयुतागुरुं गुग्गुलुं । २०
 लाक्षां मक्षः कमाद्वायव्या दत्त्वा उदीप्यस्वेति सर्वेभ्यो दीपान् दत्त्वा गुहोदनं पायसं मीनारीदनं
 क्षीरयुतषाढिकौदनं दध्योदनं घृतौदनं तिलमाषयुतमोदनं मोसौदनं चित्रौदनं च क्रमान्निवेदयेत् ।
 अधिदेवतादिभ्यस्तु वासोर्गंधपुष्पाणि श्वेतानि । गुग्गुलुर्धूपः । नैवेद्यं वा-सादि यथालभं ।
 सूर्यादिद्वात्रिंशतामन्येषां च सर्वेषां पूजा पदार्थानुसमयेनैव । ततो वेदांशान्यां कलशं संस्थाप्य
 तत्र वरुणमात्राया संपूज्याभिमंत्रयेत् । तथ्या २५

“कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाभिः । मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः ॥

“कृक्षौ तु सागराः सप्त सप्तद्वीपा वसुधरा । ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः ॥

“अग्रेऽथ सहिताः सर्वे कलशं तु समाभिः ॥

“अत्र गायत्री सार्वित्री शान्तिः पुष्टिकरी तथा । आयांतु यजमानस्य दुःखक्षयकारकाः ।

“देवदानवसंवादे मथ्यमाने महोदधौ । उत्पन्नोऽसि तदा कुंभं विधूतो विष्णुना स्वयं ॥ ३०

“त्वतो ये सर्वतीर्थानि देवाः सर्वं त्वमि स्थिताः । त्वमि तिष्ठति भूतानि त्वमि प्राणाः प्रतिष्ठिताः ॥

“ शिवः स्वयं त्वमेवासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः । आदित्या वसवो रुद्रा विश्वेदेवाः सपेतृकाः ॥

“ त्वयि तिष्ठन्ति सर्वेऽपि यतः कामफलप्रदाः ॥

“ त्वत्प्रसादादिमं यज्ञं कर्तुमीहे जलोद्भव । सान्निध्यं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदेति ॥”

ततः फलपुष्पमालोपशोभितं वितानं बृहस्पतिदेवतं सूर्यादिभ्य इदं न ममेत्सुमुज्य
५ महवेद्युपरि वर्त्तयात् । ततश्चर्वासादनायाज्यभागाने यजमानः सर्वा आवाहिताः । सूर्यादि-
देवतः अग्निवायुसूर्यप्रजापतीत्योद्दिश्य समिदाज्यचक्रतिलान् होतुमुत्सृजे न भवेति त्यजेत् ।
ततो ऋत्विजः समिद-ज्यनैवेद्योषचक्रान् क्रमेणावाहिताभ्यो देवताभ्योऽष्टसहस्राचम्यतमसंस्थया

समस्तव्याहृतिभिर्ह्यमाणतत्तन्मन्त्रैर्वा हुत्वा घृताकतिलैः ताम्य एव देवताभ्यः प्रत्येकं दश

१० दशाहुतीर्हुत्वा सोमं राजानमिति स्विष्टकृतं हुत्वा व्यस्तसमस्तव्याहृतिमस्तिरस्युतं लक्षं कोटिं
वा जुहुयुः । तत्र होमे अग्नेदिनस्तावदावाहनीतानेव मंत्रान्पठेति । यजुर्वेदिनां तूच्यते ।

आकृष्णेन हिरण्यस्तूपः सविता त्रिष्टुप् सूर्यप्रीतये तिलाज्यहोमे विनियोगः । “ ॐ आकृष्णेन०

पश्यन् ” स्वाहा । इदं सूर्याय० । एवं सर्वत्र । इमं देवा वरुणः सोमो यजुः० । इमं देवानां०

राजा ॥ २ ॥ अग्निर्मूर्च्छाविरूपोऽगारको गायत्री ॥ ३ ॥ उज्जुष्यस्व परमेष्ठी युषस्त्रिष्टुप् ॥ ४ ॥

१५ बृहस्पते गृत्समदो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ॥ ५ ॥ अथास्यप्रजापति अश्विसरस्वतीद्राः शुक्रो जगती ॥ ६ ॥

शन्नो वच्यडापर्वणः शनिर्गायत्री ॥ ७ ॥ कथा नो वामदेवो राहुर्गायत्री ॥ ८ ॥

केतुं मघुच्छदाः केतवो गायत्री ॥ ९ ॥ अयाधिदेवताना । ज्यैष्ठ्यं वसिष्ठो रुद्रोऽनुष्टुप्

॥ १ ॥ अत्र प्रणीतोदकं स्पृशेत् । श्रीध्वेत्सुत्तरनारायण उमा त्रिष्टुप् ॥ २ ॥ यद्वन्द्रे

भास्करजमदग्निदीर्घतमावेकंदस्त्रिष्टुप् ॥ ३ ॥ विष्णोस्ताटमुतथ्यो विष्णुर्गजः । विष्णोस्ताट०

२० त्वा ॥ ४ ॥ आग्रहान् प्रजापतिर्विष्णुर्गजः । आग्रहान्० कस्यता ॥ ५ ॥ सजोषा विश्वामित्र

इन्द्रस्त्रिष्टुप् ॥ सजोषा इन्द्र ॥ ६ ॥ असियमोभास्करजमदग्निदीर्घतमसो यमस्त्रिष्टुप् ॥ ७ ॥ अत्र प्रणीतोदकं

स्पृशेत् । कार्ष्णिंरसि दध्यङ्गायर्वणः कालोऽनुष्टुप् ॥ ८ ॥ अत्रापि प्रणीतोदकं स्पृशेत् ।

चित्रावसोर्कपयस्त्रिगुप्तो जगती चित्रावसोः० शीघ्र ॥ ९ ॥

“ अथ प्रत्यधीदयतानां ॥ अग्निं द्रुत विरूपोऽग्निर्गायत्री ॥ १ ॥ अद्वैतवृहस्पतिरापः पुर

२० ठप्कि ॥ २ ॥ स्योना मेधातिथिः पृथिवी गायत्री ॥ ३ ॥ इदं विष्णुर्मेधातिथिविष्णुर्गायत्री ॥ ४ ॥

वातार्तं गार्धम्यं इन्द्रस्त्रिष्टुप् ॥ ५ ॥ अदित्यैदध्यङ्गायर्वण इन्द्राणी यजुः । आदित्यैराज्ञासि०

ष्णीपः ॥ ६ ॥ प्रजापते वरुणः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् ॥ ७ ॥ नमोस्तु देवाः सर्पानुष्टुप् ॥ ८ ॥

ब्रह्मप्रजापतिर्वेदा त्रिष्टुप् ॥ ९ ॥

“ अथ विनायकादिपंचानां । गणानां त्वा प्रजापतिर्गणपतिर्गजः । गणानां त्वा० मम

३० ॥ १ ॥ अत्र प्रजापतिर्दुर्गनुष्टुप् ॥ २ ॥ वातो वा गंधर्वा वात ठप्कि प्रमाणतः । आवाहने विनियुक्ता-

नभ्येतान् होमे पठन्ति । तत्र ब्रह्मणां संप्रमाणका एव । अन्येषां तूच्यते । आवो राजानं वामदेवो

रुद्रस्त्रिष्टुप् । आपोहिष्ठा आवरीष सिंधुद्वीपा उर्धा गायत्री । स्योना मेधातिथिः स्कंदो गायत्री । इदं

विष्णुर्मेधातिथिविष्णुर्गायत्री । त्वमि-सप्रथा गौतमो ब्रह्मा बृहती । इदंमिहेवतातय उर्कसगिन्द्र-

स्त्रिष्टुप् । आयगोः सार्पराज्ञी यमो गायत्री । ब्रह्मज्ञानं गौतमो वामदेवः कालस्त्रिष्टुप् । यदा-
ज्ञातं कौशिक चित्रगुप्तोऽनुष्टुप् । अग्नि दूतं कण्वो मेधातिथिर्गिर्यायनी । उदुत्तमं गौतमो
वामदेव आपस्त्रिष्टुप् । पृथिव्यतैरिक्षं विष्णुः पृथिव्युष्णिक् । सहस्रशीर्षा नारायणो विष्णुरनु-
ष्टुप् । इंद्रयेन्द्रो मरुवत उत्तानपर्णे सुभो प्रजापते हिरण्यमर्मः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । नमो अस्तु
सर्पेभ्यो देवाः सर्वानुष्टुप् । एष ब्रह्मा प्रजापतिर्वह्ना द्विपदा गायत्री । आतून इन्द्रः कुसीद ५
कण्वो गणपतिर्गायत्री । जातवेदसे कडयपो दुर्गा त्रिष्टुप् । आदिदत्त आकाशो गायत्रा ।
क्राणान्नितो वायुशुष्णिक् । आकाशाद्विभ्यस्तु स्थापनमत्रा एव । शेषत्रामुक्थाद्विभ्यस्तु प्रणवायाः
स्वाहाता नाममत्रा एव । लक्ष्मकोटिहोमयोर्दि मित्रमित्यनेन मत्पद्धौ । कोटिहोमे तु
ब्रह्मजनाईनरुद्रस्कंदेभ्योऽपि नाममत्रेहोम । ततो यजमानो मध्यपद्माद्द्वारकलशसमीपे त्रितारमिन्द्र
गर्ग इन्द्रस्त्रिष्टुप् । इंद्रमीत्यर्थे वलिर्दाने विनियोगः । त्रितारमिन्द्र इत्याय सागाय सपरिवाराय १०
सायुधाय सशक्तिकायामु सदीपमायभक्तवलिं समर्पयामि नम इति सदीपमायभक्तवलिं दत्त्वा
मो इंद्र दिक्षा रक्ष बलि भक्ष मम सकुटुम्बस्यायुः कर्ता क्षेमकर्ता शुभकर्ता शांतिकर्ता पुष्टिकर्ता
तुष्टिकर्ता भवेति प्रार्थयेत् । एवमान्येभ्योऽपि होमोक्त्याग्निमित्रैर्वलिदानं प्रार्थनं च ।
एवमधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितेभ्यः सूर्यादिग्रहेभ्योऽपि होमोक्तस्तत्तन्मन्त्रैर्वलिनायकदुर्गायाश्चाकाशाश्चि-
वास्तोष्यतिक्षत्रोधिपतिभ्यश्च तत्तन्मन्त्रैर्होमोक्तैरेव । १५

तत आचार्यो यजमानान्वारब्धः सुचिसुवेण द्वादशवारं नारिकेलोदिकलपुकाज्यं गृहीत्वा
पूर्णाहुतिं जुहुयात् । तत्र मना । समुद्राद्भूमिरिति वृचस्य गौतमो वामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् । पूर्णा-
हुतौ विनियोगः । एवमग्रेऽपि विनियोगः । मूर्ध्नि दिवो भरद्वाजो वैश्वानरस्त्रिष्टुप् । पुनरग्निर्वसुद्रा-
दित्यास्त्रिष्टुप् । पूर्णादिविंशिवेदेवा शतक्रतुरनुष्टुप् । सप्त ते अग्ने सप्तवानमिजगती । धाम
ते वामदेव आपो जगती । धाम ते स्वाहेति । यजमानस्तु इन्द्रमग्रे वैश्वानराय वसुद्रादित्येभ्य- २०
शतक्रतवे सप्तवते अग्रेभ्यश्च न ममेति त्यजेत् ।

कार्त्तयानां तु मूर्ध्नि दिव इत्येव पूर्णाहुतिमत्र । अग्नय इदं न ममेति त्यागः ।
सामगानां तु प्रजापतिर्गिर्यायनीछन्द इन्द्रो देवता यशस्कामस्य यजमानस्य यजनीयप्रयोगे
विनियोगः । पूर्णहोम यशसा जुहोमि योऽग्ने जुहोति वरपत्न्ये वद्वाति । वर वृणे यशसा मामि
लोके स्वाहेत्यनेन सुवेणैव होमः । इत्यायेदं न ममेति त्यागः । २५

ततो वसोर्द्धारया होम्यामीति सकल्प्य यजमानो वसोर्द्धारा जुहुयात् । मन्त्रास्तु अग्नि-
मीळ इति नवानां मधुच्छन्दा अग्निर्गायत्री वसोर्द्धाराया विनियोगः । विष्णोर्नुकमिति षण्णा दीर्घ-
तमा विष्णुस्त्रिष्टुप् । आ ते पितरिति पचदशाना गुत्समदो रुद्रस्त्रिष्टुप् । स्वादिष्ठयोति नवानां
मधुच्छन्दः पवमानसोमो गायत्री । महावैश्वानरसाम्नो महावैश्वानरर्क्षिर्वैश्वानरो देवता । यथ्या-
बृहतीछन्दः । ज्येष्ठसाम्नो भरद्वाज ऋषिर्वैश्वानरो देवता त्रिष्टुप्छन्दः । वसोर्द्धारा जुहोतीत्यनुवाकमपि ३०

१ छ-ऊष्णिक् । २ छ-प्रदाने । ३ छ-दिश, इयद्-निदत्ता । ४ छ-दि । ५ छ-
एवमग्रेपि । ६ छ-लो ।

पठंति शिष्टाः । एवं वसोर्द्धारां हुत्वा पूर्णपात्रविमोकादि च यथाशास्त्रं समाप्याचार्यसहिता
ऋत्विजः सर्वोपघोमिभिरुल्लिख्यं पवित्रुवादिसहितं यजमानं स्वस्वशास्त्रीयेर्धर्मव्यवहारी-
समीपस्थकलशोदकेन संपातकलशोदकेन वाऽभिषिच्युः । पौराणैश्च । ते च

“सुरास्त्वामभिषिचंतु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वासुदेवो जगन्नाथस्तथा संकर्षणो विभुः ॥

५ “प्रद्युम्नश्चानिन्दश्च भवंतु विजयाय ते । आसंदलोलप्रिर्मगवान् यमो धे निर्मातस्तथा ॥

“वरुणः पवनश्चैव धनाध्यक्षस्तथा शिवः । ब्रह्मणा सहिताः सर्वे दिक्पालाः पांतु ते सदा ॥

“कीर्तिर्लक्ष्मीर्भुक्तिर्मैत्र्या पुष्टिः भद्रा क्रिया मतिः । बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिरनुष्टिः क्रीतिश्च मातरः ॥

“एतास्त्वामभिषिचंतु देवपत्न्यः समागताः ।

“आदित्यभेद्रमा भौमो युषजीवसितार्कजाः । महास्त्वामभिषिचंतु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥

१० “देवदानवगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । ऋषयो मन्त्रो गावो देवमातर एव च ॥

“देवपत्न्यो द्रुमा नागा दैत्याध्याप्सरसा गणाः । अज्ञाणि सर्वशास्त्राणि राजानो बाह्वानि च ॥

“ओषधानि च रत्नानि कालस्यावयवाश्च ये । सरितः सागराः शैलास्त्रीर्यानि जलदा नगाः ॥

“एते त्वामभिषिचंतु सर्वकामार्थसिद्धय ॥ इति । तच्छ्रियोरावृणीमह इति ।

ततो यजमानः स्नात्वा शुक्लवस्त्राभ्यां वरुण आचार्यादीन् प्रणम्य संपूज्य तेभ्यो दक्षिणां
१५ दद्यात् । तत्राचार्याय धेनुः । ब्रह्मणे कृष्णोऽर्नद्वान् । एवं सप्तस्य त्विन्द्रापालादिभ्यो यथाशक्ति । तथा

धेनुः श्वस्तयानद्वान् हेम वासो हयः क्रमात् । कृष्णा गौरायसं छोगं एता धे दक्षिणाः क्रमात् ॥

ग्रहानुद्दिश्य देवाः । ततः शक्त्या ब्रह्मणान् भोजयेत्संकल्पयेद्वाऽशक्तौ । ततो दीनानायेभ्यो

भूयसी दक्षिणां दत्त्वा मंडपदेवतानां ग्रहपीठदेवतानां चोत्तरपूजां कृत्वा “यांतु देवगणाः ॥

‘अभ्यारभेद्दर्शयो । उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत ॥ इति तां उत्थाप्य विसृज्य मंडपादीन् प्रतिमादींश्च

२० सर्वाङ्गं संमार्गनाचार्याय प्रतिपाद्य “यस्य स्मृत्या च नाभोक्त्या ” “प्रमादात्कुर्वतामिति ”
पठित्वा कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा विप्राशिष्यो गृहीत्वा ताचमस्कृत्य सुहृद्युतो भुंजीतेति सर्वं शिवं ।

इति श्रीभट्टशंकरात्मजनीलकण्ठकृते शान्तिपरिभाषाप्रयोगः ।

अथ ग्रहयोगशान्तिः ।

यामले

२५ “हुर्मिक्षादिभयं चैव चतुर्ष्वसमन्वये । महारोगमभं राष्ट्रक्षयो वृष्टिविनाशनं ॥

“पंचग्रहसमायोगे हुर्मिक्षं संकरादिकं । नृपवेरं गर्भनाशो जायते जननाशनम् ॥

“ग्रहपट्टसमायोगे मंत्रिणो मरणं भवेत् । पश्वश्वादिभयं सर्वं संकरादिजनक्षयः ॥

“पट्टराज्ञीविनाशो वा महामयमथापि ॥ सप्तग्रहसमायोगे क्षितीक्षमरणं ध्रुवं ॥

“जमत्पलपमेकापि तदा निर्शानुषं जगत् । अत ऊर्ध्वं महोत्पातनानाहुःसमहाकुलं ॥

३० “सूर्यः स्यात्प्रतिरिक्तश्चेत्तदा योगो महाद्रुतः । विना चंद्रेण योगोऽपि जगत्प्रलयकारणे ॥

१ फ-मानवो, दय-मानवा; ड-युन्यो । २ ड-पाठः । ३ झ-धेनु । ४ झ-वृष्णमनऽवाहन ।

५ झ-छागं । ६ क. स. ६५११६ । ७ क. स. ११३२० । ८ क्षड-नान्; इधरवदय-इति ट्यान् ।

९ झ-जनशयो नृपवेरं गर्भनाशो जननाशनम् ।

॥ अथ ग्रहस्नानानि ॥

विष्णुघर्मोत्तरे

“ मज्जिष्ठाभद्रमातङ्ग कुङ्कुम रक्तचन्दन । पूर्णकुम्भे कृतं ताम्रे सूर्यस्नानं विधीयते ॥ ”

मद्रमातङ्ग गजमद ।

- ५ “ उशीरं च शिरीषं जं कुङ्कुम रक्तचन्दन । शसन्यस्तमिदं स्नानं चन्द्रोषधिनाशनम् ॥
 “ सद्गिरि देवदारु च तिलानामलकानि च । पूर्णकुम्भे कृतं रोष्ये भौमपीडाविनाशनम् ॥
 “ नर्दासगमतोयानि तन्मुद्रा सहितानि च । न्यस्तानि कुम्भे माहेये बुधपीडाविनाशनम् ॥ ”
 माहेये मृगमे ।
 “ औदुम्बरं तथा बिल्वं वटमालकं तथा । न्यस्तं तु कुम्भे सौवर्णं जीरषीडाविनाशनम् ॥
 १० “ गीरोचना नाममदं स्रुतपुष्पा सतावरी । विन्यस्ता राजते कुम्भे शुक्रपीडाविनाशनम् ॥
 “ तिलान्माषान्मिषगु च मधुपुष्पं तथैव च । न्यस्तं कार्पायसे कुम्भे सौरिणोडाविनाशनम् ॥
 “ गुग्गुलुं हिङ्गुलं तालं शुभा चैव मनःशिला । शुगे च माहिषे न्यस्येद्रुद्रपीडाविनाशनम् ॥ ”
 तालं हरितालम् ।

- “ वराहनिहता राजन् पर्वतामृदं तथा । छागक्षीरं सङ्गपात्रे केतुपीडाविनाशनम् ॥ ”
 १५ वराहनिहता वराहोत्खाता । खट्वो गडकः । “ उक्तं ग्रहस्नानमिदं सर्वपीडाविनाशनम् ” ॥

इति ग्रहस्नानानि ॥

अथादित्यशांतिः ॥

सविष्ये

- “ आदित्येयकारं हस्तेन पूर्वं शृङ्गा विचक्षण । मन्त्रोक्तशेषिना सर्वं कुर्यात्पूजादिकं रवे ॥
 २० “ प्रत्यर्कं सप्त नक्तानि कृत्वा भक्तिपरो नरः । ततस्तु सप्तमे प्राप्ते कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥
 “ मास्करं शुद्धसौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः । ताम्रपात्रे स्नापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपूजयत् ॥
 “ रक्तवस्त्रपुष्पच्छन्नं हस्तोपातपुगान्वितं । घृतेन स्नापयित्वा च लड्डुकांस्त्रिनिविधं च ॥
 “ होमं घृततिलैः कुर्याद्विनाम्रा च मयवित् । सविष्योऽन्तेरक्षतमष्टाविंशतिरेव च ॥
 “ होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दत्तौ चैव घृतेन च । मन्त्रेणानेन विदुषे ब्राह्मणाय प्रदापयेत् ॥
 २५ “ आविद्वं नमस्तुभ्यं सप्तमस्तं दिवाकरः । त्वं रवे ताम्रपात्रास्मास्तस्मात्संसारसागरात् ॥
 “ त्वेनानेन राजेन्द्रं भवदासोऽयमुत्तमम् । द्रव्यसप्तस्तुतःप्राप्तिरिति पौराणिका विदुः ॥
 “ अग्निं सत्रादिनीं चैव शांतिं पुष्टिं सदा नृणां । सूर्यपीडासु घोरान्सु कृता शांतिः शुभप्रदा ॥ ”

अथ चन्द्रशांतिस्तत्रैव

- “ तद्दक्षिणासु सगूढं सोमवारं विचक्षण । जननेवोच्छ्रेयिणा कुर्यात्पूजादिकं विभो ॥
 ३० “ सप्तमे तु ततः प्राप्तं कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् । काश्यपाञ्जल्यं सत्राय च सामं रजतसमवम् ॥

१ ङ—मणिष्ठमत्मातङ्ग । २ ङङ्कनद्वयं सोरी र—सौरा । ३ नङ—वार । ४ इ—सर्व ।

५ इ—द्रव्य । ६ अ—पाठ । इतरं पुस्तकेषु “ सर्पिर्भ्यां ” इति पाठः ।

- “ श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नं श्वेतपुष्पैः प्रपूजितम् । पादुकोपानहच्छत्रभोजनासनसंयुतं ॥
 “ होमं घृततिलैः कुर्यात्सोमनाम्ना च मंत्रवित् । समिधोऽष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव च ॥
 “ होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दन्धा चैव घृतेन च । दध्यन्नशिसरे कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 “ मंत्रेणानेन राजेंद्र सम्यग्भवत्या समन्वितः ॥
 “ महादेव जातिवह्नीपुष्पगोक्षीरपांढुरै । सोम सौम्यो मन्नास्माकं सर्वदा ते नमोनमः ॥ ” ५
 इति चंद्रशान्तिः ।

अथ मंगलशान्तिः ॥

- “ स्वान्यामंगारकं गृह्य क्षमायां नक्तमोजनं ” । क्षमा भूः ।
 “ सप्तमे त्वय संप्राप्ते हैमं सांग्रे निवेश्य वै ” । रक्तवस्त्रयुगच्छन्नं कुंकुमालेपितं ॥
 “ निवेश्य भक्तकं सारं पुष्पपूपाक्षतादिभिः । होमं घृततिलैः कुर्यात् कुजनाम्ना च मंत्रवित् ॥ १०
 “ समिधोऽष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव वा । होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दन्धा चैव घृतेन च ॥
 “ मंत्रेणानेन तं दद्याद् ब्राह्मणाय कुटुंबिने ।
 “ ‘कुज कुप्रभवोऽपि त्वं मंगलः परिपठ्यसे । अमंगलं निहत्याशु सर्वदा यच्छ मंगलं ॥’
 “ एवं कृते भौमकृतं दुष्कृतं शान्तिमाप्नुयात् । कर्तव्यं भौमपीडासु तस्मात्प्रयतमानसैः ॥”
 इति मंगलशान्तिः । १५

अथ बुधशान्तिः ।

- “ विशाखासु बुधं शृणु सप्त नक्तान्यथाचरेत् । बुधं हेममयं कृत्वा स्थापितं कांस्यमाजने ॥
 “ शुक्लवस्त्रयुगच्छन्नं शुक्लमात्यानुलेपनं । गुहोदनोपसंहारे ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 “ बुध त्वं बुद्धिजननी बोधवान् सर्वदा नृणां । तत्त्वावबोधे कुरु मे सोमपुत्र नमोनमः । ”
 “ होमं घृततिलैः कुर्यात् बुधनाम्ना च मंत्रवित् । समिधोऽष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव वा ॥ २०
 “ होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दन्धा चैव घृतेन च ।
 “ बुधशान्तिरित्यं प्रोक्ता बुधवैकृतनाक्षिनी । बुधदोषेषु कर्त्तव्या तथा शान्तिकपीष्टिके ” ॥
 इति बुधशान्तिः ।

अथ गुरोः शान्तिः ।

- “ गुरुं चैवानुराधासु पूजयेद्भक्तितो नरः । पूर्वोक्तविधियोगेन सप्त नक्तान्यथाचरेत् ॥ २५
 “ हैमं हेममये पात्रे स्थापयित्वा बृहस्पतिं । पीतांबरयुगच्छन्नं पीतयज्ञोपवीतिनं ॥
 “ पादुकोपानहच्छत्रकर्मण्डलविभूषितं । पूजयेत्पीतकुसुमैः कुंकुमेन विलेपितं ॥
 “ धूपदीपादिभिर्दिग्दैः फलैश्चंदनतंडुलैः । खंडसाधोपहारैश्च गुरोरेव निवेदयेत् ॥
 “ ‘धर्मशास्त्रार्थतत्त्वज्ञानविज्ञानपारग । विबुधार्तिहराच्चित्य देवाचार्य नमोऽस्तुते ॥’

- “ होमं धृततिलैः कुर्याद्गुरुनाम्ना च भंत्रवित् । समिधोऽष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव वा ॥
 “ होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दध्ना चैव धृतेन च । ” समिधोवाऽथत्यस्य ।
 “ एतद्गतं महापुण्यं सर्वपापहरं शिवम् । तुष्टिपुष्टिकरं नृणां गुरुवकृतनाशनं ॥
 “ विपमस्थे गुरौ कार्या महाशान्तिरियं नृभिः ॥ ”

५

इति गुरुशान्तिः ।

अथ गुरुपूजा ।

स्कादि

“ कन्याविवाहकाले तु शुद्धिर्गत्या न विद्यते । ब्राह्मणस्योपनयने यस्य स्याद्दुःस्थितोगतः ॥
 दुःस्थितिं प्राप्तः ॥

१० “ एभिः पूजा गुरोः कार्या विधिवद्भक्तिमावितैः । मर्दन्तीकामपुष्पाणि पार्श्वं पालाशसर्षपाः ।
 मर्दन्ती युधिका । कामो मदनवृक्षारूयः ॥

“ गृह्णीष्वी वा त्वेषामार्गं विद्वंशं शंसिनी वचा । सहदेवी विष्णुकनता सर्वोपघ्नः शतावरी ॥

“ कुष्ठं मांसं हनिद्रे द्वे मुराशौलेयचन्द्रनं । वचा कर्चूरमुस्तं च सर्वोपघ्नः प्रकीर्तिताः ॥

“ तथैवाश्वत्थभृंगा च पञ्चगव्यं जलं तथा । नूतनं सोदकुम्भं च पीतवस्त्रसमन्वितं ॥

१५ “ पंचरत्नैः समायुक्तमीशान्यां स्थापितेऽनलात् । वाग्धर्षीति भंत्रेण सर्वास्त्वस्मिन् विनिक्षिपेत् ॥

“ कुम्भस्योपरि नामे तु स्थापयित्वा बृहस्पतिं । भुवर्णपात्रे सौवर्णीं प्रतिमां तु युधिष्ठिरं ॥

“ कारयेत्तु यथाशक्त्या वित्तशाल्यविवर्जितः ।

“ पीतवस्त्रयुगच्छात्रां पीतयज्ञोपवीतिनीं । पूजयेद्ब्रह्मपुष्पायेस्ततो होमं समाचरेत् ॥

“ समिधोऽश्वत्थवृक्षस्य होतव्याष्टोत्तरं शतं । तिलबीहियवोन्मिश्रं होतव्यं च यथाक्रमं ॥

२० “ बृहस्पतेति भंत्रेण ऋषि छंदः समन्वितः । भंत्रेणानेन जुहुयादान्यपूर्वं च यन्नतः ॥

“ ततो होमावसाने तु पूजयेच्च बृहस्पतिं । पीतगन्धेस्तथा शुष्पैर्धूपैर्दोषैश्च भक्तिः ॥

“ दध्योदनं च नैवेद्यं फलतांबूलसंयुतं । भंत्रेणानेन कंतिय समम्पच्यं पुनःपुनः ॥

“ नमस्तेऽगिरसां नाथ वाक्पतेऽथ बृहस्पते । क्रूरग्रहेः पीडितानाममृताय नमोनमः ॥

“ पूजयित्वा सुराचार्यं पश्चादर्थं निवेदयेत् ॥

२५ “ गर्भारिहृद्गुणं देवेभ्य सुमते प्रभो । नमस्ते वाक्पते शान्त बृहार्णोर्ध्वं बृहस्पते ॥ अर्घ्यमंत्रः ॥

१ इ-यस्याय । २ श-दुःस्थितोगतः । उस्थितः प्राप्तः । ३ श-दुःस्थितं प्राप्तः । ४-दुःस्थितागमितिः ।
 दुःस्थित प्राप्तः । दयद-दुःस्थित गतः दुःस्थितः प्राप्तः । (इ-दुःस्थित) ३ इ-मावित । ४ यज्ञानस-
 पार्श्व । ५ घट-अकनयद-यथागम्यं । ६ यज्ञ-कूर्चैः, दयद कर्चूरः, वचा-वचा । ७ दध-पंच-
 गव्यजले । ८ श-पूज । ९ श-पूज ।

“अर्घ्यं दत्वा सुरेशस्य जपहोमं समापयेत् ।

“मत्तया यत्ते सुराचार्यं होमपूजादि संस्कृतं । तत्त्वं ग्रहाण शांत्यर्थं बृहस्पते नमोनमः ॥”

संकल्पमंत्रः

“मंत्रेणानेन संकल्प्य पश्चात्संप्रार्थयेन्नृप ।

“जीवो बृहस्पतिः सूरिराचार्यो गुरुर्गिराः । वाचस्पतिर्देवमन्त्री शुभं कुर्यात्सदा मम” ॥ प्रार्थनामंत्रः ५

“एवं संप्रार्थयेद्देवमाचार्यं च प्रपूजयेत् । सर्वोपचारसंयुक्तं प्रतिमां तां युधिष्ठिर ॥

“प्रणम्य च गवायुक्तमाचार्याय निवेदयेत् ।

“अथाचार्यस्तु नियतो वेदवेदांगपारगः । शुजमानं सपत्नीकं शांतचित्तं जितेन्द्रियं ॥

“कुम्भोदकं गृहीत्वा तु मंत्रैरेतैः प्रविचयेत् ।

“इदमापोय मंत्रेण ताममिषुचा तथा । या अष्वरीरम्बावतीः कूर्मादंश्चामिवेचयेत् ॥ १०

“पश्चात्संमोजयोद्विप्रां ययाशक्त्या युधिष्ठिर । पूर्वं कृत्वा गुरोः पूजां सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥

“संक्रांतावपि कौंतेय तथा स्वप्नुदयेषु च । कुर्वन् बृहस्पतेः पूजामभीष्टं फलमाप्नुयात् ॥”

संक्रांतौ गुरुसंक्रांतौ ।

इति गुरुपूजा ।

अथ शुक्रशान्तिर्भविष्ये

१६

“शुक्रं ज्येष्ठसु संगृह्य क्षमायां नक्तभोजनं ।” क्षमा भूः । “शुक्रस्तकममार्गेण द्विजसंतर्पणेन च ॥

“सप्तमे त्वच संप्रोते रौष्यं शुक्रं तु कारयेत् । वंशपात्रे च संस्थाप्य पूजयेत्सितपंकजैः ॥

“तदभावे सितैः पुष्पैस्तांबूलैश्चंदनेन वा । अग्रे तस्य प्रदातव्यं पायसं धृतसंस्तुतं ॥

“दद्यादनेन मंत्रेण ब्राह्मणाय कुटुंबिने ।

“मार्गिवो भर्गशुक्रश्च शुचिः श्रुतिविशारदः । हित्वा ग्रहकृतान्दोषानायुरारोग्यदोऽस्तु सः ॥ २०

“होमं धृततिलैः कुर्याच्छुक्रनाम्ना च मंत्रवित् । समिधोऽष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव वा ॥

“होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दग्ना चैव धृतेन च ॥”

इति शुक्रशान्तिः ॥

अथ प्रतिशुक्रादिशान्तिः ॥

तत्रैव मात्स्ये

२५

“अथातः शृणु भूपाठ प्रतिशुक्रप्रशान्तये ।

“यात्रारंभेऽवसाने च तथा शुक्रोदये सति । शुक्रपूजा प्रकृत्यैवा तां निशामय भारत ॥

“राजते वाऽयं सौवर्णे कांस्यपात्रेऽप्य वा पुनः । शुक्रपुष्पांवरयुते श्वेततंडुलपूरिते ॥

“निधम्य राजतं शुक्रं शुचिमुक्ताफलान्वितं । महाश्वेतसमायुक्तं सामगाय निवेदयेत् ।

“नमस्ते सर्वलोकेश नमस्ते भृगुनंदन । देवं सर्वार्थसिद्ध्यर्थं ग्रहाणां धर्म्यं नमोऽस्तु ते ॥ ३०

“दत्त्वेवमर्घ्यं कौंतेय प्राणिपत्यं विसर्जयेत् ॥

- “ एवं शुक्रोदये कुर्यात्प्रातःपु च भारत । तद्दद्याच्चस्पतेः पूजां प्रवक्ष्यामि सुधिधिर ॥
 “ सौवर्णपात्रे सौवर्णमणोरुपरोहितं । पीतपुष्पांबरधरं कृत्वा स्नात्वाऽथ सपथैः ॥
 “ पोलाशाश्वत्थभंगेन पंचमव्यतिलेन तु १) मंगः पृष्ठवः ।
 “ पीतांगरागवसनो घृतहोमं तु कारयेत् । प्रणम्य तां गवा सार्द्धं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 “ नमस्तेऽगिरसां नाथ वाक्पते ते बृहस्पते । क्रूरग्रहैः पीडितानाममृताय नमो नमः ॥” इत्यर्घमंत्रैः ।
 “ संक्रांतावपि कैतेय यात्रास्वमुदयेषु च । कुर्वन् बृहस्पतेः पूजां सर्वान्कामान्समश्नुते ॥
 “ अथवा मौक्तिकान्येव सुवृत्तानि वृंहति च । भार्गवांगिरसौ चित्य तान्येव प्रतिपादयेत् ॥

इति प्रतिशुक्रादिशान्तिः ॥

अथ शनिराहुकेतुशान्तयः ॥

१० भविष्ये

- “ शनैश्चरं राहुकेतु लोहपात्रेषु निक्षिपेत् । कृष्णागुरुः स्मृतो घृते दक्षिणा च स्वशक्तिः ॥
 “ यथाक्रमं शमीदूर्वाकुशानां समिधः स्मृताः । सप्तमे त्वय संप्राप्ते नवार्णान्वाऽथ कारयेत् ॥
 “ कृष्णवस्त्रयुगच्छन्नमेकैकं कारयेन्नुद्यः । मृगनाभ्या समालम्ब्य कुशरान्विनिवेद्य च ॥
 “ होमावसाने तत्सर्वं ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥

१५

- “ शनैश्चर, नमस्तेऽस्तु नमस्ते राहवे तथा । केतवे च नमस्तुभ्यं सर्वे शान्तिं प्रयच्छतु ॥
 “ एवं हृते भवेद्यत् तन्निबोध नृपोचम ॥
 “ यदि भौमो राबिसुतो भास्करो राहुणा सह । केतुश्च मूर्तो तिष्ठति सव पीडाकरा ग्रहाः ॥
 “ अनेन कृतमात्रेण सर्वे क्षाम्यन्त्युपद्रवाः । ”

इति शन्यादिशान्तिः ।

२० भविष्योत्तरे

- “ ततो मंद्रस्य दिवसे स्नानमभ्यंगपूर्वकम् । कार्यं देयं च विप्राय तैलमभ्यांगहेतवे ॥
 “ यस्तु संवत्सरं यादृक्काले शनिदिने रतः । तैलं ददाति विप्राणां स्वशक्त्याऽभ्यज्यतेऽपि वा ॥
 “ ततः संवत्सरस्यापि प्राप्ते तस्य दिने पुनः । लोहं पटार्पितं सौरिं तैलकुमे विनिक्षिपेत् ॥
 “ लोहे वा मृन्मये वाऽथ कृमवस्त्रयुगान्वितं । कृष्णगोदक्षिणायुक्तं कृष्णकंबलशायितं ॥

२५

- “ स्वयमभ्यंगतः स्नात्वा कृष्णपुष्पैस्तमर्चयेत् ।
 “ सुगंधिगंधपुष्पैश्च कृशरात्रोत्तिलोदनेः । पूजयित्वा सूर्यपुत्रं क्षमस्वेति पुनःपुनः ॥
 “ कृष्णाप द्विजमुखाय तदमावे नाराय च । देयः शनैश्चरो भक्त्या भोजनानेन वै द्विज ॥
 “ कूरावलोचनवशाद्भवनं नामोति यो ग्रहो रुष्टः । तुष्टो घनकनकसुतं ददाति सोऽस्मात् शनैश्चरः पातु ॥
 “ यः पुनर्नेष्टारज्याय नराय परितोषितः । स्वप्ने ददौ निजं राज्यं स मे सौमिः प्रसीदतु ॥

३०

- “ कोणं नीलांजनप्रसृतं मंदचेष्टाप्रसारिणं । छायामार्चद्वसंभूतं नमस्यामि शनैश्चरं ॥
 “ नमोऽर्कपुत्राय शनैश्चराय ॥ नारायणं जनमेजकाय ।

श्रुत्वा रहस्यं मय कामदस्त्वं फलप्रदो मे मय सूर्यपुत्र ॥

“ नमोस्तु प्रेतराजाय कुशदेहाय वै नमः । शनैश्चराय क्राय शुद्धबुद्धिप्रदायिने ॥
 “ य एभिर्नामभिः स्तोति तस्य तृप्तिं ददात्यसौ । तदीयं तु भयं तस्य स्वमेऽपि न भविष्यति ॥ ”

स्कांदे

“ श्रावणे मासि संजाते शोमने शनिवासरे । लोहरूपं शनिं कृत्वा स्नाप्य पंचामृतैर्नैवैः ॥
 “ पुष्पैरष्टविधैर्धूपैः फलैश्चैव विशेषतः । नामभिः पूजयेद्देतः क्रमेण ब्रह्मुत्तमं ॥
 “ कोणस्थः पिंगलो बभ्रुः कृष्णो रौद्रोऽस्तको यमः । सौरिः शनैश्चरो मंदः पिप्पलादेन संस्तुतः ॥
 “ शक्रो देवीति सर्वत्र वैदिकेन च पूजयेत् । पूजयित्वा च नैवेद्यं ततः कुर्यात्क्रमेण तु ॥
 “ समायमक्तं प्रथमे द्वितीये पायसं शुभं । तृतीये त्वंचिली कार्या चतुर्थे पूरिका शुभा ॥
 अंबिली तक्रतंडुलपिष्टादिनिर्मितो लेखविशेषः ।

इति शनिव्रतं ।

१०

अथ शनिस्तोत्रं ।

“ ततः कृतांजलिर्भूत्वा स्तुतिं शके स बालकः । पिप्पलादो द्विजश्रेष्ठः प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः ॥
 “ नमस्ते कौणसंस्थाय पिंगलाय नमोऽस्तु ते । नमस्ते बभ्रुरूपाय कृष्णाय च नमोऽस्तु ते ॥
 “ नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते स्वांतकाय च । नमस्ते यशसंज्ञाय नमस्ते सौरये विभो ॥
 “ नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्चर नमोऽस्तु ते । प्रसार्दं कुरु देवेश दीनस्य प्रणतस्य च ॥ ”

१५

शनैश्चर उवाच

“ परितुष्टोऽस्मि ते वत्स स्तोत्रेणानेन सांप्रतं । वरं वरय मे वत्स येन यच्छामि वाञ्छितम् ॥ ”
 पिप्पलाद उवाच

“ अद्य प्रभूति नो पीडा बालानां रविनंदन । त्वया कार्या महाभाग न स्वकीया कथंचन ॥
 “ यावद्दर्पाष्टकं जातं मम शाल्येन सूर्यज । स्तोत्रेणानेन योऽन्यस्त्वं ब्रूयात्प्रातरुपस्थितः । २०
 “ तस्य पीडा न कर्त्तव्या त्वया मास्करनंदन । तस्य पीडा न कर्त्तव्या देवो लाभो महाभुज ।
 “ अर्द्धाष्टमिकया योगे तावके संस्थिते नरः । ” सार्द्धसप्तवर्षपर्यंतं द्वादशजन्मद्वितीयराशिभिर्यः
 शनैश्चरयोगः सोऽर्द्धाष्टमिकया योग इत्युच्यते ।

“ तव वारे तु संप्राप्ते यस्तिताम् होमसंयुताम् । शक्या ददाति नोतस्य पीडा कार्या त्वया विभो ॥
 “ कृष्णां मां यस्तु विप्राय तषेद्देशेन यच्छति । अर्द्धाष्टमिकया पीडा तस्य कार्या त्वया न च ॥ २५
 “ शमीसमिद्धियो होमं तवोद्देशेन निर्वपेत् । तथा कृष्णतिष्ठैश्चैव कृष्णपुष्पापानुलेपनैः ॥
 “ पूजा करोति यस्तुभ्यं धूपं वै गुग्गुलं दहेत् । कृष्णवस्त्रेण संवेष्ट्य त्याज्या तस्य स्वया व्यथा । ”

सूत उवाच

“ एवमुक्तः शनिस्तेन बाटुमित्र्यवजस्तस्य च । नारदं समनुत्ताय जगाम स्नेजसंश्रयं ॥ ”

इति शनैश्चरशांतिः ॥

३०

अथार्कविवाहः ।

प्रयोगरत्ने मास्त्ये

“ तृतीयां मानुषीं नैव चतुर्थीं यः समुद्गहेत् । पुत्रपौत्रादिसंपन्नः कुटुंबी साग्रिको वरः ॥
 “ उद्गहेद्वतिसिद्धयर्थं तृतीया न कदाचन ॥

“ मोहादज्ञानतो वापि यदि भच्छेत्तु मानुषी । नश्यत्येव न संदेहो गर्गस्य वचनं ययेति ॥ ”

तत्रैव संग्रहे

“ तृतीयां यदि चोद्वाहेर्हर्हि सा विधवा भवेत् । चतुर्थादिविवाहार्थं तृतीयेऽर्कं समुद्रहेतु ॥ ”

“ आदित्यदिवसे वाऽपि हस्तर्क्षे ॥ शनैश्चरे । शुभे दिने वा पूर्वाण्डे कुर्यादर्कविवाहकं ॥ ”

५ व्यासः

“ आत्वाऽलंकृतवासास्तु रक्तगंधादिमुपितं । सुपुष्पफलशास्त्रैकमर्कगुल्मं समाश्रयेत् ॥ ”

“ सत्तृक्षणेन संयुक्तमर्कं संस्थाप्य यत्नतः । अर्ककन्याप्रदानार्थमाचार्यं कल्पयेत्पुरा ॥ ”

“ अर्कसन्निधिमगत्य तत्र स्वस्थादि वाचयेत् । नादीभ्राद्धे हिरण्येन अष्टवर्गान्प्रपूजयेत् ॥ ”

“ पूजयन्मधुपर्केण वरं विप्रस्य हस्ततः । यज्ञोपवीतं धत्तं च हस्तकर्णादिमुष्णं ॥ ”

१० “ उष्णीषगोत्रमाल्यादि वरायास्मै प्रदापयेत् । स्वशास्त्रोक्तप्रकारेण मधुपर्कं समाचरेत् ॥ ”

ब्राह्मे

“ ग्रामात्प्राच्यामुदीच्यां वा सुपुष्पफलसंयुतं । परीक्ष्य यत्नतोऽधस्तात्स्थंडिलादि यथाविधि ॥ ”

कुर्यादिति शेषः ।

“ कुत्वार्कं पुरतस्तिष्ठन् प्रार्थयेत् द्विजोत्तमः ॥ ”

१५ “ त्रिलोकवासिन् सप्ताम्बछायया सहितो रवे । तृतीयोद्वाहजं वीर्यं निवारय सुखं कुरु ॥ ”

“ तत्राभ्यारोप्य देवेशं छायाया सहितं रविं । वस्त्रैर्माल्यैस्तथा गंधैस्तन्मन्त्रेणैव पूजयेत् ॥ ”

“ तत्रैव श्वेदवस्त्रेण तथा कार्षासंततुमिः । मधुपुण्यैः समम्यर्च्य अश्लिगैरभिविच्य च ॥ ”

“ गुह्योदनं तु नैवेद्यं तांबूलं च समर्पयेत् ॥ ”

व्यासः

२० “ अर्कं प्रदक्षिणीकुर्वन् जपेन्मंत्रमिमं बुधः ।

“ मम प्रीतिकरा येयं मया सृष्टा पुरातनी । अर्कजा ब्रह्मणा सृष्टा अस्माकं प्रतिरक्षतु ॥ ”

“ पुनः प्रदक्षिणीकुर्यान्मन्त्रेणानेन मंत्रवित् ॥ ”

“ नमस्ते मंगले देवि नमः सवितुरात्मजे । ज्ञाहि मां कृपया देवि यन्मै त्वं मे इहागता ॥ ”

“ अर्कं त्वं ब्रह्मणा सृष्टः सर्वप्राणिहिताय च । वृक्षाणामभिवृद्धस्तत्त्वं देवानां प्रीतिवर्धनः ॥ ”

२५ “ तृतीयोद्वाहजं पापं मृत्युं चाज्ञ विनाशय । ततश्च कन्यावरणं त्रिपुण्यं कुलमुद्धरेत् ॥ ”

“ आदित्यः सर्विता चार्कः पुत्री पौत्री च नविका । गोत्रं काश्यप इत्युक्तं लोके लौकिकमाचरेत् ॥ ”

“ समुद्रहर्तुं निराक्षेत स्वस्तिसूक्तमुदीरयन् । आशीर्भिः सहितैः कुर्यादाचार्यप्रमुखोद्भिजेः ॥ ”

“ अथाचार्य समाहूय विधिना तन्मुखाच्च तां । प्रतिगृह्य ततो होमं शुशोक्तविधिना चरेत् ॥ ”

व्यासः

३० “ अर्ककन्यामिमाम् विप्र यथाशक्ते विमूषितां । गोत्राय शर्मणे तुभ्यं दत्ता विप्र समाश्रय ॥ ”

“ अजल्पक्षतकर्मणि कृत्वा कर्कणपूर्वकं । यावन्मन्त्रवृता सूत्रं तावदर्कं प्रवेष्टयेत् ॥ ”

“ स्वशास्त्रिकेन मंत्रेण गायत्र्या वेऽथ वा जपेत् । पंचीकृत्य पुनः सूत्रं स्पर्धे चत्राति मंत्रतः ॥

“ बृहत्सामेति मंत्रेण सूत्राक्षां प्रकल्पयेत् । अर्कस्य पुरतः पश्चादक्षिणोत्तरतस्तथा ॥

“ कुंभांश्च निक्षिपेत्पश्चाद्भोग्यादिचतुष्टये ।

“ सवस्त्रं प्रतिकुंभं च त्रिसूत्रेणैव वेष्टयेत् । हस्त्रिगणसंयुक्तं पूरयेच्छीतलं जलं ॥

“ प्रतिकुंभं महाविष्णुं संपूज्य परमेश्वरं । पायार्धादिनिवेद्यांतं कुर्यान्नामैव मंत्रवित् ॥ ” ५

अत्र शौनकोक्तो होमप्रकारः

“ तृतीये स्त्रीविवाहे तु संप्राप्ते पुरुषस्य तु । अर्के विवाहं बह्यामि शौनकोऽहं विधानतः ॥

“ अर्कसन्निधिमागत्य तत्र स्वस्त्यादि वाचयेत् । नांदीआर्द्धं प्रकुर्वीत स्यंडिलं च प्रकल्पयेत् ॥

“ अर्कमभ्यर्च्य सौर्या च गंधपुष्पाक्षतादिभिः । सौर्यां सूर्यदेवतया । आकृष्णेनेत्यनया ।

“ स्वयं वाऽलंकृतस्तद्वत् वस्त्रमास्यादिभिः शुभैः । अर्कस्योत्तरदेशे तु समन्वारब्ध एतया ॥ ” १०

एतया अर्ककन्यया ।

“ उल्लेखनादिकं कुर्याद्वाधारांतमतः परं । आज्याहुतिं च जुहुयात्संगोभिरनयेकया ॥

“ यस्मै त्वाकामकामायेयेतयर्चा ततः परं । व्यस्तामिश्च समस्ताभिस्ततश्च स्विष्टकृद्भवेत् ॥

“ पार्ष्णेचनपर्यंतमयाश्चेत्यादिकं क्रमात् ॥ ”

प्रार्थनामंत्रादि विशेषमाह व्यासः

“ पुनः प्रदक्षिणं कृत्वा मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥

“ मया कृतमिदं कर्म स्यात्वेपु जरायुणा । अर्कापत्यानि नो देहि तत्सर्वं क्षंतुमर्हसि ॥

“ इत्युक्त्वा शान्तिसूक्तानि जप्त्वा तं विसृजेत्पुनः । गोयुगलं दक्षिणां दद्यात्वाचार्याय च भक्तिः ॥

“ इतरेभ्योऽपि विभेभ्यो दक्षिणां चापि शक्तिः । तत्सर्वं गुरवे दद्यादंते पुण्याहमाचरेत् ॥ ”

अथ प्रयोगः

२०

तृतीयोद्वाहात्प्राग्दिनचतुष्टयाधिकव्यवहिते रविबारे शनिबारे हस्तनक्षत्रे शुभदिनांतरे वा ग्रामात्प्राच्यामुदीच्यां वा पुष्पफलयुतार्काधस्तात्स्यंडिलं कृत्वाऽर्कपश्चिमत उपविश्य मासपक्षा-
शुद्धिरस्य मम तृतीययमाधौविवाहजद्रोषापनुत्थयर्थमर्कविवाहं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजा-
स्वस्तिवाचनमाहुपूजनवृद्धिप्राश्नाद्वाचार्यवरणानि कुर्यात् । तत्र बृद्धिआर्द्धं हेष्ठा । अथाचार्येण
पूजितो वरः

२५

“ त्रिलोकवासिन् सप्ताश्वत्थायया रहितो रवे । तृतीयोद्वाहजं दोषं निवारय सुखं कुरु । ”
इत्यर्कं संप्राध्याऽर्के “ आ कृष्णेनेति ” छायासहितं रविमावाह्यं श्वेतवस्त्रसूत्राभ्यामवेष्ट्य संपूज्यापो
हि हेत्यादिः मिरभिषिच्य गुहोदन्तांबूलादि समर्प्य प्रदक्षिणीकुर्वन्

“ मम प्रीतिकरा देव्यं मया सृष्टा पुरातनी । अर्कजा ब्रह्मणा सृष्टा अस्माकं प्रतिरक्षत्विति ” पठेत् ।

३०

द्वितीयप्रदक्षिणायां तु

“ नमस्ते मंगले देवि नमः सवितुरात्मजे । त्राहि मां कृपया देवि पत्नी त्वं मे इहागता ॥

“ अर्कं त्वं दक्षणा सृष्टः सर्वप्राणिहिताय च । वृक्षाणामादिभूतस्त्वं देवानां प्रीतिवर्द्धनः ॥

“ तृतीयोद्वाहर्जं पापं मृत्युं चाशु विनाशयेति ॥ ”

तत आचार्येण मासपक्षाद्युल्लिख्य काश्यपगोत्रामादित्यस्य पूर्वां सवितुः पौत्रीमर्कस्य प्रपौत्री-
मिमामर्ककन्यामित्युक्ते वरः स्वास्ति न इन्द्रो बृद्धश्रवा इति सूक्तं पठन्नर्कं निरीक्षेत । तत आचार्यो

५ विप्रैः सहाशिषो दत्तामुकगोत्रामुकशर्मणे संप्रददे इत्यर्ककन्या दत्त्वा

१ “ अर्ककन्यामिमां विप्र यथाशक्तिविभूषितां । गोत्राय शर्मणे तुभ्यं दत्तां विप्र समाश्रयेति ” पठेत् ।
वरस्तु यज्ञो मे कामः समृद्धयतामिति प्रथमां धर्मो मे इति द्वितीयां यज्ञो मे इति तृतीयामिति
त्रीनशतान्जलीनर्कोपरि क्षिप्त्वा गायत्र्या परित्वेयादिना वा पंचावृता सूत्रेणार्कमावेष्ट्य तत्सूत्रं
पुनः पंचगुणं कृत्वाऽर्कस्य स्कंधे बध्वा बृहत्सामेति रक्षां परिकल्प्यार्कस्य दिग्विदिक्ष्वष्टौ कुमार

१० संस्थाप्य वक्षेण त्रिसूत्रेण चावेष्ट्य हरिद्रामंघारंतः क्षिप्त्वा तेषु नाम्ना महाविष्णुमावाह्य षोडशोप-
चारैः संपूज्य स्थंडिलेऽग्निं प्रतिष्ठाप्य आचारारवाज्येनेत्यंतमुत्काऽत्र प्रघ्नन् बृहस्पतिमग्निं वायुं
सूर्यं प्रजापतिं चाज्येन शेषेणेत्यानुत्काचारति संभोमिरंगिराबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । अर्कविवाहहोमे
विनियोगः । ॐ संभोमिरंगिरसो नक्षमाणो मग इवेदर्यमर्गं निनाय । जने मित्रो नदंपती जनकिं
बृहस्पते वाजयाश्रुविवाजो स्वाहा । बृहस्पतय इदं न ममेति त्यजेत् । यस्मै त्वा वामदेवोऽग्नि-

१५ त्रिष्टुप विनियोगः प्राग्वत्

“ ॐ यस्मै त्वा कामकामाय वयं संभ्राटघजामहे । तमस्मभ्यं कामं ददस्व यथेदं त्वं धृतं
पित्र स्थाप्रय इदं ० । ततो व्यस्तसमस्तन्याहतिमिहृत्वा स्विष्टकृदादि कर्मक्षेपं सामान्यार्कं प्रदाक्षिणीकृत्य

“ मया कृतमिदं कर्म स्यादरेण जरायुणा । अर्कापत्यानि नो देहि तत्सर्वं क्षंतुमर्हसीति ” प्राच्या-
चार्याय गीयुगममन्येभ्यश्च विप्रेभ्यो यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा शान्तिसर्कं जपवा पूज्योपस्करा-

२० नाचार्याय दत्त्वा दिनचतुष्टयमग्निं कुंभांश्च रक्षेत् । कुंभेषु महाविष्णुं पूजयेच्च ।

पंचमदिनकृत्यं ब्राह्मे

“ चतुर्ये दिवसेऽतीति पूर्ववत्तां प्रपूज्य च । विनूज्य होममग्निं च विधिना मानुषीं पशो ॥

“ उद्देहेदन्यथा नैव पुनर्पौत्रसमृद्धिमात्र ॥ ”

इति श्रीमद्वनीलकण्ठकृते मगधतमास्करे शान्तिमयूलेऽर्कविवाहः ।

२५

अथ रजोदर्शनशान्तिः

नारदः

“ कुलीरवृषचापांत्यनृयुक्कन्यातुला घटाः । राशयः शुभद्रा ज्ञेया नारीणां प्रथमास्त्रे ॥ ”

कुलीरः कर्कटः । चाप धनुः । अंत्यो मीनः । नृयुङ्गिमथुनं । घटः कुंभः ।

स्मृतिचंद्रिकायां

३० “ भुङ्गपक्षे सुशान्तिं स्यात्कुण्डो ॥ कुलटा भवेत् । कुण्डस्य दशमी यावत् मध्यमं फलमादिशेत् ॥ ”

तथा तत्रैव

- “ अमा रिक्ताष्टमी पष्ठी द्वादशी प्रतिपत्त्वपि । परिधस्य च पूर्वार्द्धे व्यतीपाते च वैधृतौ ॥
 “ संव्यासूपप्लवे विष्ट्यामशुम प्रथमार्त्तव । रोमी पतिवता दुःस्त्री पुत्रिणी भोगभागिनी ॥
 “ पतिवता क्लेशयुक्ता सूर्यवारादिषु क्रमात् ॥”

कश्यपस्तु

- “ अष्टमी पञ्चयमा रिक्ता द्वादशीसंक्रमेऽपि वा । वैधृतौ व्यतीपाते च ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ॥
 “ विष्ट्यां संव्यासु निद्रायां दुर्भगा प्रथमार्त्तवा ” ॥

नक्षत्रफलमाह गर्गः

- “ सुभगा चैव दुःशीला वंष्या पुत्रसमन्विता । धर्मयुक्ता व्रतवती च परसंतानमोहिनी ॥
 “ सुपुत्रा चैव दुःपुत्रा पितृवैश्मरता सदा । दीना प्रज्ञावती चैव पुत्राढ्या चित्रकारिणी ॥ १०
 “ साध्वी पतिवता नित्यं सुपुत्रा कष्टचारिणी । स्वकर्मनिरता हिंसा पुण्या पौत्रादिसंयुता ॥
 “ नित्यं धनकयासक्ता पुत्रधान्यसमन्विता । मूर्खार्याढ्या गुणवती वस्त्रादिः क्रमात्फलं ॥”

स्मृतिरले

- “ शुभे चैव तु पूर्वाह्ने मध्याह्ने मध्यमे फले । अपरान्हे तु वैद्यग्यं पूर्वरात्रे शुभं भवेत् ॥
 “ मध्यरात्रे तु मध्यं स्यात्पररात्रे शुभान्विता ॥”

कश्यपः “ मलिना भद्रवारे तु राज्ञावपि तथैव चेति ” ॥

स्मृत्यन्तरे “ मध्याह्ने तु भवेद्दन्व्या निक्षीये विधवा भवेत् ॥ ”

तथा

- “ अमासंक्रांतिविष्ट्यां च व्यतीपाते च वैधृतौ । परिधस्य तु पूर्वार्द्धे षट् षट् गंडातिगंडयोः ॥
 “ व्याघाते नवशूले तु नाड्य- पंच चतुर्दश । वैद्यग्यमर्याहानि च सुतनाशं महद्द्रथं ॥ २०
 “ वैद्यग्यं शत्रुवर्द्धिं च दारिद्र्यं क्षणजीवनं । तेजोहानिं समायाति सदा पुण्यवती क्रमात् ॥”

स्थलभेदे फलभेदमाह वसिष्ठः

- “ ग्रामाद्गृहिः परग्रामे वा चेत्याद्याभिचारिणी । पतिवता पतिस्थाने सुशीला गृहमध्यके ॥
 “ ग्राममध्ये तु वृद्धिश्च विधवा च दिग्बरा । परागारे च दुःशीला आयुष्यं जलसन्निधौ ॥
 “ वनमध्ये तु कन्यारया धनधान्यसमृद्धिदा ॥” परागार इत्यनेनेव पितृभ्रातृर्षहं निषिद्धं । तथा २५
 च शिष्टाचारः । विशेषनिषेधस्तु न दृश्यते । तथा । “ चंद्रे सद्गुणसंयुक्ते देवरातमताच्छुभं ।”
 शावाशौचेऽपि अशुभमिति शुरवः । वस्त्रफलमाह वसिष्ठः

- “ सुभगा श्वेतवस्त्रा स्याद्वटवस्त्रा पतिवता । क्षौमवस्त्रा क्षीतीशा स्यान्नववस्त्रा सुसान्विता ॥
 “ दुर्भगा जीर्णवस्त्रा स्वाद्रोगिणी रक्तवाससा । नालावरधरा नारी विधवा पुण्यिता यदि ॥ ३०

“ मलिनांबरतो नारी दग्धि स्याद्भजस्वला ॥” रजोविंदुफलमाह च एव

“ वस्त्रे सुविषयमा रक्तविंदवः पुत्रमाप्नुयात् । समाञ्चेत्कन्यका चेति फलं स्यादप्यमार्त्तवे ॥ ”

देवरातः

“ संभार्जनीकाष्ठतृष्णाक्षिशूर्पात्र हस्ते दधाना कुलटा तदा स्यात् ।

५ “ तत्पोषमोगे तपसि स्थिता चेदृष्टं रजो मायवती तदा स्यात् ॥ ”

नारदः

“ तिष्ठृक्षद्वारा निषाञ्चेत् श्लोकः कर्म निवारयेत् । दोषाधिके गुणात्पक्षे तत्तयापि न कारयेत् ॥

“ दोषात्पक्षे गुणाधिक्ये श्लोकः कर्म समाचरेत् । निश्कर्षतिपिबारेषु यदि पुण्यं प्रवृत्त्यते ॥

“ तत्र शान्तिं प्रकुर्वीत घृतदूर्वातिलाक्षतैः । प्रत्येकं शतमष्टौ च गन्धया जुहुयात्ततः ॥

३० “ स्वर्णगोमूतिलान्द्रव्यात्सर्वदोषापनुत्तये । भर्ता तन्नामिगमनं वर्जयेच्छतदर्शनात् ॥ ”

वसिष्ठोऽपि

“ प्रमृतदोषं यदि दृश्यते तत्पुण्यं ततः शान्तिकर्म कार्यं ।

“ विवर्जयेद्देव तदैकज्ञायां यावद्भजोदसंनमन्यषस्ते ॥ ”

शौनकाः

१५ “ आर्चनार्ता तु नारीणां शान्तिं वक्ष्यामि शौनकाः । तिथिवारक्षयोयेभ्यो लभेशसनर्वाशकात् ॥

“ ग्रहेभ्यो दुःस्थितेभ्यश्च तत्तद्दोषक्षयाम च । अत्र पुत्रस्य लाभाय र्दपत्योरामिबुद्धये ॥

“ पंचमेऽन्दि चतुर्थे वा ग्रहयज्ञपुरःसरः । तस्मिन्नहनि कर्त्तव्यमृतुहोमं विधानतः ॥

“ आचार्यं वरयेत्मातृर्भुवनेश्वरितुष्टये । होमार्थं च जपार्थं च वरयेद्वात्सिजो बह्वृत् ॥

“ भजमानो द्विजैः सार्द्धं शान्तिहोमं समाचरेत् ॥

२० “ गृहादीशानदिग्भागे देवतापूजनाय च । द्रोणप्रमाणघान्येन वीहिरोशिर्यं भवेत् ॥

“ कुम्भत्रयं न्यसेद्वाशौ तंतुवसादिबेहितं । पूरयेत्तीर्थसलिलैः प्रतिकुम्भे दृश्यं दृश्यं ॥

“ सूक्तेनाथ नवर्चनं प्रसुवं आप इत्यथ । स्रचायाः प्रवर्तस्मद्द्वारायज्यां च ततः क्रमात् ॥

“ गन्धकुम्भे क्षिपेद्धान्यमोषधानि च हेम च । ततश्च पंचरत्नानि गेचपुष्पाक्षतायुतात् ॥

“ औषधानि च बह्वर्तते मुनिभिः शान्तिकारणात् ।

२५ “ ओर्द्वारं कुशा दूर्वा राजीर्त्वं चंपविस्वकाः । विष्णुकांताथ तुलसी बर्हिषं शंसपुष्पिका ॥

“ शतावयस्वर्गधा च निर्गुही सूर्यपद्मम् । अपामार्गः पलाशश्च धनसो जीवनस्तथा ॥

“ त्रिगंवश्च गोधुमावीह्योऽवत्य एव च । क्षीरान्नदधिसर्पिश्च पर्णं चैव तपोत्पटान् ॥

“ कुण्डलश्च गुंजा च वचापुस्तकभद्रकाः” इति । “द्वात्रिंशदौषधानीह गान्ध्या सर्वमाहोत् ॥

“ गजाभरध्यावन्मीकसंगमाद्द्रवगोकुलान् । राजद्वारप्रदेशाच्च मृदमानीय निक्षिपेत् ॥

३० “ कुम्भस्यापनमित्याह तत्तन्मंत्रेण कारयेत् । मृत्तिका चोषधादीनि मंत्रेण प्रक्षिपेत्क्रमात् ॥

“ कुम्भोपरि न्यसेत्पारं क्षीयं वा ताम्रमेव वा । मुग्धं चैणुपारं वा स्वस्वचित्तानुसारतः ॥

- “ पात्रोपरि न्यसेद्वसं प्रतिमां भुवनेश्वरीं । तन्मूल्यं वा न्यसेत्पात्रे इंद्राणी च पुरंदरं ॥
 “ आचार्यः पूजयेद्देवीमंगाचावरणानि च । अन्यो वा पूजनं कुर्याद्वायव्या मंत्रसारया ॥
 “ इंद्राणी पूजयेद्देवीमिंद्राणीमासु नारिषु । क्रमेण पूजयेद्दिद्रं इंद्रं त्वा वृषमं वयं ॥
 “ अनेन विधिना चाप्य पूजयेद्देवतात्रयं । आवाहनादिसकलैरुपचारैः पृथक् पृथक् ॥
 “ तन्मध्यमं स्पृशत् कुंभं मंत्रेण भुवनेश्वरीं । जपेदाचार्य आहोमाच्छीसूक्तं च जपेत्ततः ॥ ५
 “ स्पृशन्वे दक्षिणं कुंभमृत्विमेको जपेदथ । चत्वारि रुद्रसूक्तानि चतुर्मंत्रोत्तराणि च ॥
 “ संस्पृशन्नृत्तरं कुंभं श्रीसूक्तं रुद्रसंख्यया । शत्रुं इंद्राग्नीसूक्तं च तत्र चैवं स्पृशत् जपेत् ॥
 “ कुंभस्य पश्चिमे देशे शान्तिहोमं समाचरेत् । अन्वाधानं ततः कुर्याद्धोमत्रयं समाचरेत् ॥
 “ पूर्णपात्रनिधानांतं कृत्वा कार्यं द्विजैः सह । दुर्वाभितिस्रगोधूमैः पायसेन घृतेन च ॥
 “ पायसं श्रपयेत्तत्र सावित्रं च हविश्र तत् । कृत्वाज्यमामपर्यंतं हविरुद्वासनादिकं ॥ १०
 “ तिसृभिश्चैव दुर्वाभिरेकेका वाऽहुतिर्भवेत् । आर्भिर्मन्त्रप्रयुक्ताभिर्गायत्र्यां जुहुयात्क्रमात् ॥
 “ अष्टोत्तरसहस्रं तु शतमष्टोत्तरं तु वा । तिलमिश्रं च गोधूमैर्द्रव्येणाप्याहुतीर्हुनेत् ॥
 “ जुहुयात्पायसेनैव आज्येन च हुनेत् क्रमात् । हविश्रतुष्टयेनैव प्रत्येकं शतसंख्यया ॥
 “ गापञ्चैव तु होतव्यं हविश्र चतुष्टयं । ततः स्थिरकृतं हुत्वा रज्जुग्रहरणं तथा ॥
 “ अयाश्चेत्यादिभिर्हुत्वा समुद्राद्भिर्मसूक्ततः । संततामाज्यघारातां पूर्णाहुतिमथाचरेत् ॥ १५
 “ परिवेषनपर्यंतं होमशेषं समापयेत् । सहोपधिस्थितैस्तत्र प्रतिकुंभस्थितोदकेः ॥
 “ ऋतुमत्याः स्त्रियः शान्तिं र्षपतीभ्यां सुखाय च । अयाभिपेकमंत्राश्च प्रोच्यंतं शौनकादिभिः ॥
 “ आपोहिष्ठेति नवभिः सूक्तेन च ततः परं । इंद्रो अंगं वृचेनैव पावमानीः क्रमेण तु ॥
 “ उमयं भृणवच्च नः स्वस्तिंश्चाविश एकया । त्रैयंबकेने मंत्रेण जातवेदमं एकया ।
 “ समुद्रज्येष्ठां इत्यादि चतुर्मिथ प्रसिद्धकैः । त्रायंतैमिति मंत्रैश्च त्रिभिश्चापि यथाक्रमं ॥ २०
 “ इमा आपस्तुचेनैव देवस्य त्वेति मंत्रतः । मंत्रेणाय तमीक्षानं त्वमग्रे रुद्रं इत्यथ ॥
 “ तमुष्टुंहीति मंत्रेण भुवनस्य पितुस्तथा । या ते रुद्रेति मंत्रेण शिवसंकल्पमंत्रतः ॥
 “ इंद्र त्वो वृषमं वयं मंत्रैश्चैवाभिषेचयेत् । सा च वस्त्रांतरं घृत्वा पुनश्चैवोपवासीनी ॥ ”
 उपवासोऽत्र समीपावस्थानं ।

स्मर्ता

- “ विप्रानभ्यर्च्य विधिवत्तुष्टुपुष्पाक्षतादिभिः । धेनुं पयस्विनीं दद्यादाचार्याय च भूयणैः ॥ २५
 “ सदक्षिणमनद्वाहं प्रदद्याद्भुद्रजापिनो । ऋत्विग्भ्यश्चाथ सर्वेभ्यो दद्याद्दे दक्षिणां ततः ॥
 “ महाशान्तिं प्रयच्छाथ विप्राशीर्वचनं ततः । ब्राह्मणान् भोजयेच्चैव भुंजीयात्स्वजनेः सह ॥ ”

॥ इति शौनकोत्तरजोदर्शनदोषशान्तिः ॥

अथ प्रयोगः ॥

- कर्त्ता देशकालौ स्मृत्वा 'मम पत्न्या' प्रथमरजोदशनेऽमुकबुष्टमासाद्विसूचितारिष्टनिरसनार्थं शांतिं करिष्ये' इति सकल्प्य गणेशपूजनस्वास्तिवाचनमातृकापूजनान्-युद्धयिकाचार्यैर्तिथिवरणानि कुर्यात् । अथाचार्यो गृहेशान्यां प्रत्येक भगवतुत्वा पदार्थानुक्रमेण कुमत्रयं स्थापयेत् । तयया मही
- ५ यौरिति' मध्ये तद्दक्षिणोत्तरतश्च स्पृष्ट्वा ओषधय इति स्पर्शक्रमेण तेषु स्थानेषु द्रोणप्रमाणान् मीहीन् राशीकृत्य तेनैव क्रमेण राशित्रये आ कर्त्तेशधिविति क्रमत्रयं सस्थाप्य मध्ये "प्रसुव आर्पे" इति नवभिस्तदक्षिणे य प्रवत इत्युक्त्वा तदुत्तरे गायत्र्या जठं क्षिप्वा त्रिपुत्रिपि "गयद्वारामिति" गय "याध्वं धीरिति" सर्वोषधी "ओर्पधय" सन्निधि" यवान् क्षिप्त्वा मयम एव यवद्वीहेति लभपकमुद्र्यामाकमुद्गान् क्षिप्त्वा दुर्बलकुसुदूर्बलकोत्पलपचवित्स्वविष्णुकातातुलसी-
- १० बार्हपिंशसपुष्पक्षितावर्षश्चगधा निर्गुलीरकर्षातसर्षपाषामार्गपलाशपनसजविकमिपशुभाघुमवर्षाध्व- त्यदधिदुग्धघृतपक्षपत्रनीलोत्पलसितरक्तपीतकुरटकगुजावचामद्रकमुस्तकास्यानि द्वाविंशदोषधानि यथासमव वा गायत्र्या क्षिप्त्वा त्रिपु दूर्वापचपल्लवसप्तमुक्षिकाफलपचरत्नसुवर्णानि क्षिप्त्वा "युवा सुवासा" इति वाससा सुनेण वा कुमकठान्वेष्टित्वा गवादिभिरलङ्कृत्य "पूर्णा दधीति" यवादिपूर्णापात्राणि निधाय तेषु साष्टदल श्वेत वस्त्रत्रयं न्यस्य मध्यमे गायत्र्या विस्वादित्रो
- १५ भुवनेश्वरी मायरी भुवनेश्वर्यावाहने विनियोगः । तत्सवितुरिति भुवनेश्वरीं तद्दक्षिणकुम्भे इद्राणीं तृपाकपिंद्वाणीपत्तिं इद्राण्यावाहने विनियोगः । इद्राणीं मास्वितीन्द्राणीं उत्तर- कुम्भे इद्रं त्वा विस्वामित्र इद्रो गायत्री इद्रावाहने विनियोगः । इद्रत्वेतीन्द्रं प्रतिमासु स्याम्य षोडशभिः पचमिर्वापचरभ्यर्च्य मध्यमेऽष्टसहस्रमष्टशतं वा गायत्रीं श्रीसुक्तं च जपेत् । ततः एकस्त्रिकं दक्षिणकुम्भे ईद्रमुक्त्वा जपेत् । तानि च कष्टद्वयेत्येकादशर्चं ।
- २० "इमा ईद्राय तवस" इत्येकादशर्चं । 'इमा रुद्रार्थे स्थापयन्' इति पचर्चं । ओं ते पितरिति पचदशर्चं । तैमृहृतीत्येका । भुवनस्य पितृत्तित्येका । अथा-य- श्वत्विगुत्तरकुम्भे एकादशवृत्तिभी रुद्रं शच इद्राणीति पचदशर्चं च जपेत् । अथा-य- चार्यं कुमपश्चिमोऽग्निं प्रणीततदीशान्या ग्रहस्थापनादिपूजां कृत्वा तदीशान्यामेकं कुम्भं सस्थाप्य तत्र वरुणावाहनादिपूजां कृत्वाऽन्वाद्ययात् । तत्रास्मिन्नन्वाहितेऽन्वावित्यादि चमयी
- २५ आच्येनेत्यतमुक्त्वा भुवनेश्वरीमिन्द्राणीमिन्द्रं च प्रत्येकममुकसंस्थया दुर्वातिलमिश्रगोधूमपायसाज्यैर्ब्रह्माभ्यामुकसंस्थया समिञ्चर्वाज्यैः शोषेण स्विष्टकृतामित्यादि यक्ष्य इत्यतमुक्त्वा परितरणायाज्यं भाष्यतः कृत्वा यजमानेन यजमानेन देव्याः उद्दिश्येद्राज्यं इद्रं च जपेत् कुम्भे अतियग्निं सहान्वायानोक्त- क्रमेण जुहुयात् । अन्ये तु
- "गायत्र्यैव तु हातव्यं हविरत्र चतुष्टयः । ततः स्विष्टकृतं हुत्वेत्यत्रेन्द्राणीन्द्रियोर्होमानभिधानान्न तयो
- ३० होमोऽन्वाधाने वा कीर्त्तनमित्याहुः । ततः स्विष्टकृदादिबलिदानात् कृत्वा समुद्राद्भिर्निरिति त्वेन

१ ऋ स १।२।६ । २ ऋ स ८।५।११ । ३ ऋ स ६।५।७ । ४ ऋ स ८।३।६ । ५ ऋ स ५।४।१० । ६ ऋ ॥ ८।५।११ । ७ ऋ स ८।५।८ । ८ ऋ स ३।१।३ । ९ ऋ स ३।५।१० । १० ऋ ॥ ८।५।३ । ११ ऋ ॥ ३।३।११ । १२ ऋ स १।३।२६ । १३ ऋ स १।८।५ । १४ ऋ स ५।४।१३ । १५ ऋ स ३।७।२६ । १६ ऋ स ५।२।११ । १७ ऋ स ५।८।६ । १८ ऋ स ५।३।२८ । १९ ऋ-वा । २० ऋ स ३।८।१० ।

पूर्णाहुतिं हुत्वा प्रणताविमोक्तृत्वा ऋत्विग्निं सह समर्थं यजमानं कुभोदकैरभिषिचेत् । तत्र मन्त्राः । आपोहिष्ठेति नवर्चः । य एक ईद्दिदं यत इत्येका त्रिभिर्दुदेवेति ऋचः । उभयं शृणवच्च नेति स्वस्तिदां विशोयामिति । अयवकोमिति । जातवेदस इति । समुद्रज्येष्ठा इति चतस्रः । जायतामिति तृचः । इमा आप इति तृचः । देवस्य त्वेति मन्त्रे । तमीशानं जगत् । त्वमग्रे रुद्र इत्येक यजुः । तमुष्टुर्हति । भुवनस्यै पितरः । या ते रुद्रेति । यजामत इति षट् । एते याजुषाः । इदं त्वां ५ शुषभं वयमिति ऋचः । मुरास्त्वामभिषिचत्विष्ट्याया पौराणा । एवमभिषिक्तं मुञ्चतां धृतं शुक्रवासाः सपत्नीको यजमानोऽग्निमाचार्यार्थोश्च संपूज्याचार्याय चैतु ब्रह्मणे ऋत्विग्यश्च यथाशक्ति दक्षिणा रुद्रजापिने सदक्षिणमनद्वाहं भूयसीं च हुत्वा ग्रहपीठदेवतानां भुवनेश्वर्यादीनां चान्तर- पूजं हुत्वा यातु देवगणा इति विमृज्याचार्याय प्रतिपाद्यं गच्छ गच्छेत्यग्निं विसर्जयेत् । ततो विसर्जनां शातिं पठेयुः । तत्र मन्त्राः । आ नो मर्द्वी इति ऋचः । स्वस्ति नो भिमितामिति ऋचः । १० त्वमूर्ध्नि धाति ऋचः । सच्छयोरिति च । ततो यजमानो द्वादशब्राह्मणान् भोजयित्वा सकल्प्य वा विप्राशिषो गृहीत्वा मुहूर्णतो भुञ्जीत ।

अथ चन्द्रार्कोपरागकालीनाद्यखण्डदर्शने विशेष ।

कर्त्तव्यकाले मासपक्षाधिल्लभ्य 'मम पत्न्याश्चन्द्रस्य सूर्यस्य वा उपरामे प्रथमरजोदर्शनसूचिता-
निष्टिनिरासार्थं शार्तिं करिष्ये' इति सकल्प्य प्राग्वत् ऋत्विक्पूजात् कुर्यात् । अथाचार्यो गोमयोप- १५
लिप्ते देशे पचवर्गोऽष्टद्वल कृत्वा तत्र श्वेतवस्त्रमुद्गदश प्रसार्य तत्र चन्द्रोपरामे आप्यार्थं स्वेति
राजत्या प्रतिमाया चन्द्रसूर्योपरामे तु अङ्गिष्णोनेति शौवर्ण्यं वा सूर्य प्रतिमायामावाह्य तदुत्तरत-
स्वर्मानो इति सैस्या प्रतिमाया राहुमावाह्य यस्मिन्क्षेत्रे ग्रहणं तत्रक्षत्रदेवता सौवर्णप्रतिमाया तत्त-
न्मन्त्रे प्रणवादिनमोतैर्नाममन्त्रैर्वाऽऽवाह्य काष्ठानुसमयेन षोडशोपचारे पूजयेत् । तत्र चद्राय नक्षत्र
देवताभ्यश्च श्वेतानि यथाशीनि । सूर्याय रक्तानि । राहवे कृष्णानि । ततः पश्चिमतोऽग्निं प्रतिष्ठाप्य २०
पक्षे ग्राहावाहनाविपूजात् कृत्वाऽऽवाध्यात् । तत्र चक्षुषी आज्येनेत्यतमुक्त्वा चन्द्र सूर्य वा राहु
नक्षत्रदेवता पक्षे ग्राहाध्यामुकसत्पण्या समिदाज्यचकृतिलाहुतिमि शेषेणेत्यादि समित्तु विशेष ।
चन्द्रर्क्षदेवतयो पालाश सूर्यस्यार्कः । राहोर्दूर्वा । तथै तिस्र एकाहुतिः । अथाज्यभगात् कृत्वा
यजमानेन द्रव्ये त्यक्तेऽन्वाधानक्रमेणातिगमि सह हुत्वा स्थिष्टकृदादिपूर्णाहुत्यत प्राग्वत् कृ वै-
कस्मिन् कुम्भे जलपचगव्यरत्नत्वकपलवसर्वाधधिकल्लदूर्वाकुशाञ्जिक्षिप्य सत्त्विक् दपती पूर्ववदग्नि- २५
विंचित् । तत्र मन्त्रा । आपो हिष्टेति । ऋच । इम मे गगे इत्येका । तत्प्राथम्येति । अन्येऽपि
समुद्रज्येष्ठा सप्तसर्वा मित्यादयश्च । शेष पूर्ववत् ॥

इति द्वाष्टरजोदर्शनशास्त्रप्रयोगः ॥

अथ गोमुखप्रसवः ।

मार्ग

30

“ विप्ररिष्टे सुतरिष्टे मात्ररिष्टे तथैव च । प्रायश्चित्तं तदा कुर्यात्तत्तद्वर्षस्य ज्ञातये ॥ ”

तादृशनक्षत्रोत्पत्त्या सञ्चिते पित्राचारिष्टे प्रायश्चित्तमित्यत्रापि तत्तादित्यन्वेति देहलीदीपवत् ।

१ कृ. ॥ ७६१५। २ कृ. स १६६१। ३ कृ. स ७२१८। ४ कृ. स ८८१०। ५ कृ. स ५४१३०। ६ कृ. स १७७१७। ७ कृ. स ५४१३६। ८ कृ. स ८७२५। ९ कृ. स १६१५। १० कृ. स २५१८। ११ कृ. स २४१२१। १२ कृ. स ४८६। १३ कृ. स २३११। १४ कृ. स १६१५। १५ कृ. स ४३१७। १६ कृ. ॥ ८८३६१। १७ कृ. स ६८२१। १८ कृ. स १३१६। १९ कृ. स ७६१५। २० कृ. स ८३१६। २१ कृ. स १२१५। २२ कृ. स ५७१६। २३ कृ. — तत्र दोषस्य

तच्चदोषशान्त्यै तत्तत्प्रयश्चित्तं कुर्यादित्यर्थः ।

“पूषाद्विनेनोर्गुत्तसर्पमघाचित्रेद्रमूलमे । एषु कक्षेषु जातस्य कुर्याद्भोजननं तथा ॥

“जन्मक्षे वा त्रिजन्मक्षे शुभवारे शुभे दिने । कृत्वाम्यङ्गादिकं सर्वं गृहालंकारपूर्वकं ॥

“गोमयेनोपलिप्याथ गृहस्येशानमागके । पंकजं कर्णिकायुक्तं रज्जोभिः श्वेतवर्णकैः ॥

५ “वीहिंस्तत्र विनिक्षिप्य यथावित्तानुसारतः । नवशूर्पं तु तन्मध्ये रक्तवस्त्रं प्रसारयेत् ॥

“स्थापयित्वा शिशुं तत्र पुनः सूत्रेण वेष्टयेत् । प्राङ्मुखं तमवाक्याद् तिलगर्मगतं शिशुं ॥

“गोमुखं दर्शयित्वाऽथ पुनर्जातं तु गोमुखात् । विष्णुर्योनिमितिमुक्तेन गव्येन स्रपयेच्छिशुं ॥

“गवामंगेति मंत्रेण गवामंगेषु संप्रशुते । विष्णोः श्रेष्ठेन मंत्रेण गोप्रसूतं तु बालकं ॥

“आचार्यस्तु समादाय पञ्चान्मात्रे ददत्तथा । मात्रा जघन्यमागस्था शिशुप्रानीय तं मुखाद् ॥

१० “ततः पित्रे तदा दद्यात्ततो मात्रे प्रदास्येत् । वक्षे स्थाप्य पिताऽर्धास्य पुत्रस्य मुखमीक्षयेत् ॥

“गोमुखं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिश्च संयुतं । आपो हि छादिमिर्मित्रैरमिपिचेत्ततः शिशुं ॥

“मूर्द्धि चाधाय तत्पुत्रं तन्मंत्रेण तदा पिता ।

“अगादङ्गातसंभवसि हृदयादधिजायसे । अहमा वै पुत्र नामासि संजीव शारदः शतं ॥”

“मूर्द्धनि त्रिरघ्नाथ तं शिशुं स्थापयेत्ततः । पुण्याहं वाचयेत्पञ्चाङ्गाङ्गणैर्वेदपारमैः ॥

१५ “द्विद्राद्याथ विप्राय तां गामभ्यर्च्य दास्येत् । गोवस्त्रस्पर्शधान्यानि दद्याद्दर्कादितः क्रमात् ॥

“यथाशक्ति धनं दद्याद्वाङ्गणैर्म्यस्तदा पिता । ततो होमं प्रकुर्वीत स्वस्वशाखोक्तमार्गतः ॥

“उष्ट्रेलनादिकं कृत्वा वाज्यमागोतमाचरेत् ।

“होमस्येशानदिग्भागे धान्योपरि शुभं घटं । पंचगव्यं घटे स्थाप्य तिलांस्तत्र विनिक्षिपेत् ॥

“क्षीरिद्रुमकृपायाश्च पंचयानानि निक्षिपेत् ॥

२० “वस्त्रयुग्मेन संढाय गंधादिभिरधार्ययेत् । विष्णुं वरुणमभ्यर्च्य प्रतिमां च विधानतः ॥

प्रतिमां यक्षमर्हणः श्रेष्ठे तद्वेवत्यहोमविधानात् । चकाराच्च ।

“यतं ईद्रोदिमिर्मित्रैः कूर्मं स्पृष्ट्वाऽभिर्मंत्रयेत् । दधिमध्वाज्यमुक्तेन होमं कुर्याद्विधानतः ।

“आपो हि षेति तिसृमिर्षु मे सोम इत्यथ । तद्विष्णोः परमं पद्मक्षीर्षंतिऽथ सूक्ततः ॥

“कामिरामिः प्रतृचं वाष्टाविंशतिसंख्यया ।

२५ “अशक्तश्चाष्टसंख्यं वा दधिमध्वाज्यसंयुतं । आदित्यादिव्रहाणां च होमं कुर्यात्समप्रकं ॥”

॥ इति गोमुखप्रसवविधिः ॥

अथ प्रयोगः ।

मासपक्षाद्युक्त्यास्य ‘शिशोरमुकक्षोत्पत्तिसूचितरिष्टशान्त्यर्थं गोमुखप्रसवं करिष्ये’ इत्युक्त्वा गणेशपुजनाचार्यशरणे कुर्यात् । अथाचार्यः श्वेताष्टदले वीहिंस्यशूर्पे रक्तवस्त्रं विन्यस्य
३० तिलांश्चिकीर्य तत्र प्राङ्मुखं शिशुं संस्थाप्य सूत्रेणावेष्ट्वा गोमुखात् प्रसवं विचिंत्य
“विष्णुर्योनिमिति” सूक्तेन पंचगव्येन शिशुं संस्थाप्य “गवामंगेवेति” गो स्पृष्ट्वा

१ ऋ. सं. ८।८।४२ । २ छ-स्थाय । ३ ऋ. सं. ७।६।५ । ४ ऋ. सं. १।१५।११ । ५ छ-मि.

६ ऋ-यक्ष्मणः, घ-वक्ष्मणः । ७ ऋ. सं. ६।४।३८ । ८ ऋ. सं. १।२।११ । ९ ऋ. सं. १।२।७ । १० ऋ. सं. ८।८।२१ । ११ ऋ. सं. ८।८।४२ ।

विष्णोः श्रेष्ठेनेति शिशुं गृहीत्वा मात्रे दद्यात् । माता पित्रे दद्यात् । पिता च मात्रे दत्त्वा तन्मुखं समीक्ष्य पंचगव्येनापो हि' छेति तिसृभिरभिविच्यांगादिति मूर्ध्नि त्रिरवधाय मात्रे दत्त्वा पुण्याहं वाचयित्वा गामाचार्याय दत्त्वा ग्रहप्रतिपत्त्यर्थं गोवस्त्रस्वर्णधान्यादि दत्त्वा भूयसीं दद्यात् । अथाचार्योऽग्निं प्रतिष्ठाप्य चक्षुषी आज्येनेत्यन्ते अप औपोहिष्ठेति तृचेन अप्सु म इत्युच्चा च विष्णु तदिष्णोऽरित्युच्चा यश्महणमक्षीभ्यामिति सूक्तेन ग्रहांश्च प्रत्येकमष्टादिसंख्यया दधिमध्वाज्यैः शेषेण स्विष्टकृतमित्यायुक्त्वाऽऽज्यमागांतं कृत्वाऽग्नेरीशान्यां कुंभं संस्थाप्य तत्र पंचमव्यतिष्ठवीहिक्षीरद्रुम-
कषायां क्षिप्त्वा वस्त्रयुग्मेनावेष्ट्य पूर्णपात्रोपरि तदिष्णोरिति विष्णोस्तत्त्वायामीति वरुण स्यामिति यश्महणश्च प्रतिमा अभ्यर्च्य यत् इंद्रेति षट्चो जप्त्वाऽज्वाधानकमेण हुत्वा कर्मशेषं समापयेत् ।

इति गोमुखप्रसवप्रयोगः ॥

अथ सदंतोत्पत्तिशांतिः ।

१०

विष्णुधर्मोत्तरे

“ उपरि प्रथमं यस्य जायते च शिशोर्दिजाः ” । दिजा वंताः “ इतैर्वा सह यस्य स्याज्जन्म मार्गवसत्तम ॥

“ मातरं पितरं वाय स्वादेदात्मानमेव वा । तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि तां मे निमदतः शृणु ॥

“ गजपृष्ठगतं बालं नौस्थं वा ह्यापयेद्विज्ज । तदभावे च सर्वज्ञ कांचने च वरासने ॥

“ सर्वोपधैः सर्वबीजैः सर्वपुण्यैः फलेतस्या । पंचगव्येन रत्नेश्च मुक्तिकाभिश्च मार्गव ॥ ”

१५

सर्वोपधानि सर्वगंधाश्च विनायकछपनविधौ दर्शिताः ।

“ स्थालीपाकेन धातारं पूजयेत्तदन्तरं । सप्ताहं चात्र कर्त्तव्यं ततो ब्राह्मणमोजयन् ॥

“ अष्टमेऽहनि विप्राणां तथा देवा च दक्षिणा । कांचने राजतं गाश्च भुवपागारमेव तु ॥

“ दंतजन्मनि सामान्ये शृणु स्नानमतःपरं ।

“ मद्रासने निवेदयेत् मूर्ध्नि मूलेः फलेतस्या । सर्वोपधैः सर्वगंधैः सर्वबीजैस्तथैव च ॥

२०

“ स्नापयेत्पूजयेच्चात्र यन्निह सोमं समीरणं । पर्वताश्च तथा रुपाताश्च देवदेवं च केशवं ॥

“ एतेषामेव जुहुयाद्धुतमग्नौ यथाविधि । ब्राह्मणानां तु दातव्या यथाशक्त्या तु दक्षिणा ॥

“ ततस्त्वंलंकृतं बालमासने चोपवेशयेत् । आसीनं सूर्यसंतानबीजैः सुस्नापयेत्ततः ॥

“ सुविप्रबालकानां च तैश्च कार्यं च पूजनं । पूज्यश्च विभिनाऽऽचार्यो ब्राह्मणाः सुहृदस्तथा ॥ ”

इति सदंतोत्पत्तिशांतिः ॥

२५

अथ कृष्णचतुर्दशीजननशांतिः ।

गर्गः

“ कृष्णपक्षे चतुर्दश्यं प्रसूते षट्षिणं फलं । चतुर्दशीं च पदमागां कुर्यादात्यं शुभं स्मृतं ॥

“ द्वितीये पितरं हन्ति तृतीये मातरं स्मृतं । चतुर्थे मातुलं हन्ति पंचमे वंशनाशनं ॥

“ षष्ठे तु घनहानिः स्यादात्मनो वंशनाशनं । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शान्तिं कुर्याद्विधानतः ॥

३०

- “ आचार्यं वरयेद्दीमान् पुत्रदारसमन्वितं । स्वकर्मनिरतं शान्तं श्रोत्रियं वेदपारंगं ॥
 “ सर्वालंकारसंयुक्तं सर्वलक्षणसंयुतं । प्रीतिमा कारयेत् शंभोः कर्ममात्रसुवर्णतः ॥
 “ तदद्वाब्देन वा कुर्यात्सर्वलक्षणसंयुतं । वृषभे च समासीनं वरदामयपाणिनं ॥
 “ शुद्धस्फटिकसंकाशं श्वेतमाल्यांबरान्वितं । त्र्यंबकेन च मंत्रेण पूजां कुर्याद्विधानतः ॥
 ५ “ स्थापयेच्चतुराः कुंभांश्चतुर्दिक्षु यथाक्रमं । पुण्यतीर्थजलोपेतान् च घान्यस्योपरि विन्यसेत् ॥
 “ तन्मध्ये स्थापयेत्कुंभे शतच्छिद्रसमन्वितं ॥
 “ पंचमृत्यं चरत्नानि पंचत्वक् पंचपल्लवान् । पंचघान्यं सुवर्णं च तत्तन्मंत्रैर्विनिक्षिपेत् ॥
 “ सर्वोपधानि निक्षिप्य श्वेतवस्त्रेण वेष्टयेत् । सुरमोणि च पुष्पाणि श्वेतानि परिवेष्टयेत् ॥
 “ सर्वे समुद्राः सरितस्तोषाणि जलदा नदाः । आपांतु यजमानस्य इरितक्षयकारकाः ॥
 १० “ आवाह्य वारुणेर्मंत्रेणेन च विधानतः । इमं मे वरुणेत्यनया तत्त्वार्थमि ज्ञाय तथा ॥
 “ त्वत्तो अग्न इत्यनया स त्वन्न इति मंत्रतः । आग्नेयकुंभमारभ्य पूजां कुर्याद्यथाक्रमं ॥
 “ आ मो भद्रास्त्यसूक्तं च भद्रां अग्नेश्च सूक्ततः । जप्त्वा तु पौरुषं भूक्तं कद्रुद्रं तु क्रमाज्जपेत् ॥
 “ ईश्वरस्याभिषेकं च ग्रहपूजां च कारयेत् । पूजाकर्मसु निर्वर्त्य होमं कुर्याद्विधानतः ॥
 “ गृहादीक्षानदिमामो कुण्डं कार्यं विधानतः । विस्तारायामतातं च अरजिद्वसंमितं ॥
 १५ “ समिदाज्यचक्रश्चैव तिलमाषांश्च सर्षपैः । अमृत्यपृष्ठक्षपालाशसामिद्धिः स्वादिरैः क्षुमैः ॥
 “ अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशतं तु वा । अष्टाविंशतिमैतैश्च होमं कुर्यात्पृथक् पृथक् ॥
 “ त्र्यंबकेन मंत्रेण तिलान् व्याहृतिभिः कमात् । कृत्वा होमाश्च कर्तव्या अमृदुकविधानतः ॥
 “ एवं क्रमेण कर्तव्यं होमशेषं समापयेत् । सर्वालंकारयुक्तानां त्रयाणामभिषेचनं ॥ ”
 ब्रह्मणा मातापितृशिखीनां ।
 २० “ चतुर्भिः कलशैरग्निर्बृहत्कुंभसमन्वितं । घौतांबराणि धृत्वाऽप्य कुर्यादाज्यावलोकनं ॥
 “ पूर्णाहुतिं च जुहुयाद्यजमानः समाहितः । तत्सर्वं परया भक्त्या ईश्वराय निवेदयेत् ॥
 “ सर्वालंकारसंयुक्तां सवस्त्रां गां पयस्विनीं । प्रतिमां वस्त्रयुग्मं च आचार्याय निवेदयेत् ॥
 “ अन्येषां चैव सर्वेषां कुर्याद्ब्राह्मणवाचनं । तस्मादेतेन विधिना विंशशाठ्याविवर्जितः ॥
 “ एवं यः कुरुते शान्तिं सर्वपापैः प्रमुच्यते । सर्वान्कामानवाप्नोति स्थिरजीवी सुखी भवेत् ॥ ”

२५

इति कृष्णचतुर्दशीशान्तिः ॥

अथ सिनीवालीकुहूशान्तिः ।

गार्ग्यः

“ सिनीवाल्या प्रसूता स्याद्यस्य भार्या पशुस्तथा । गजाश्वा महिषी चैव शकस्यापि श्रियं हरेत् ॥
 “ ये सन्ति सकलाः पश्चात्तस्मादोपजीविनः । वर्ज्यस्तान्नेषांस्तु पशुपक्षिमृगादिकान् ॥

संपूज्य कमेणा नो मद्रा मद्रां अग्रे सहस्रं शीर्षां कतुर्द्वारेति सूकानि क्रमाज्जप्त्वा महादेवं यथा-
शक्तिं रुद्राध्ययादिनामेष्विव ग्रहानावाह्य संपूज्य गृहेशान्यामग्निं संस्थाप्याऽन्वाध्यात् ।
तत्र चक्षुषी आज्येनेत्येते चतुर्दशीशांतौ रुद्रमभ्यर्च्य ह्यपलाशसदिरसमिन्द्रिद्राज्यचरुतिष्ठमाप-
सर्षपैः प्रत्येकममुकसंख्यया व्यस्तसप्तमस्त्याहतिमिस्तिलैश्चामुकसंख्यया यक्ष इत्यादि सिनी-

- ५ वात्स्या कुक्षं च रुद्रमिदं पितरश्च प्रधानदेवताः त्र्यंबकमंत्रेण च शक्तिस्तिलहोमोऽधिक इति
विशेषः । तत आज्यभागांतेऽन्वाधानोक्तक्रमेण होमः । सिनीवालीकुक्षोस्तु गोवस्त्रसुवर्णभूक्षीराज्य-
गुहान् दत्त्वा गोमूलिलहिरण्याज्यवस्त्रधान्यगुठरूप्यठवणदानानि च दश कृत्वा होमः कार्य इति
विशेषः । ततो बलिदानांते कलशोदकैः स्नाच्छिद्रेणाब्देवत्यमंत्रैः पत्नीशिष्यासहितोमिषिको
यजमान आज्यमवेक्ष्य पूर्णाहुतिं हुत्वा गुरवे धेनुं वासोयुग्मं कालिभ्यश्च दक्षिणां दत्त्वा स्वस्ति
१० वाच्य कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ।

इति कृष्णचतुर्दशीसिनीवाली कुक्षशान्तिप्रयोगः ॥

अथ दर्शजननशान्तिः ।

नारदः

“अयातो दर्शजातानां मातापित्रोर्दरिद्रता । तद्दोषपरिहारार्थं शान्तिं वक्ष्यामि नारदः ।

- १५ “पुण्याहं वाचायित्वादौ ऋतुसंकल्पपूर्वकं । कुहं वा मंडलं कुर्याच्छेदो स्थापयेत् षट्॥” मंडलं स्यंदिलं ॥

“तत्क्रमे निक्षिपेद्गव्यं दक्षिणीरघृतादिकं । न्यमोघोर्दुबराश्वत्याः सञ्चताः प्लक्षकस्तथा ॥

“एतेषां वृक्षमूलानां त्वचादीम् पल्लवास्तथा । पंचरत्नानि निक्षिप्य वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥

“सर्वे समुद्राः सतिस्तीर्थानि जलदा नदाः । आयांतु यजमानस्य इरितक्षयकारकाः ॥

“आपो हि” इति तृचेनाथ कयांनश्चित्र इत्युच्यते । यत्किंचेदमुच्यते चैव समुद्रज्येष्ठ इत्युच्यते ॥

- २० “अभिर्मज्ज्योदकं पश्चादग्नेः पूर्वप्रदेशके । हरिद्रं रक्तकं चैव कृष्णं ह्वेत च जीरकं ॥

“एतेषां तंडुलैश्चैव सर्वतोमद्रमुद्धरेत् । दर्शस्य देवतायाश्च सोमसूर्यस्वरूपकं ॥

“प्रतिमां स्वर्णजां नित्यं राजतीं ताम्रजां तथा । सर्वतोमद्रमध्ये तु स्थापयेद्दर्शदेवताः ॥

“ग्रहवर्णं वस्त्रयुग्मं तद्वर्णं गंधपुष्पकं । आप्यायस्वेति मंत्रेण सवितापश्चात्तथैव च ॥

“उपचारैः समाराध्यं ततो होमं समाचरेत् । कृत्वा बर्हिं प्रतिष्ठाप्य ऋतुसंकल्पमीदृशं ॥

- २५ “आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थं सर्वाणिष्टप्रशांतये । पुत्रस्य दर्शजननदोषनिर्हरणाय च ॥

“मातापित्रोः कुमारस्य सर्वाणिष्टप्रशांतये । तेषामायुः श्रियं चैव शान्तिहोमं करोम्यहं ॥

“समिधश्च चरुद्रव्यं क्रमेण जुहुयात्कृती । हुनेत्सर्विर्गमंत्रेण सोमो धेनुं च मंत्रतः ॥

“एतैर्मंत्रैश्च प्रत्येकं हुनेदहोत्तरं शतं । दर्शस्य देवताहोमं अष्टाविंशतिसंख्यया ॥

“होममेवं तु कृत्वाऽथ कुर्याद्भारामिवेचनं । श्रीसूक्तमायुष्यसूक्तं च समुद्रज्येष्ठ इत्युच्यते ॥

- ३० “एतैर्मंत्रैरभिषेकं मातापित्रोः शिशोस्तथा । ततः स्विष्टकृतं दद्याद्दोषमर्शेण समापयेत् ॥

“हिरण्यं रजतं चैव कृष्णं धेनुं सप्तदक्षिणां । अन्येष्वपि यथाशक्त्या दातव्या दक्षिणा तथा ॥

“ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्ष्यं कारयेत्स्यात्तिवाचनं ।”

इति दर्शजननशान्तिः ॥

“ कुहप्रसूतिरित्यर्थं सर्वदोषकरी स्मृता । यस्य प्रसूतिरितेषां तस्यापुर्वेननाशनं ॥
 “ सर्वगण्डसमस्तत्र दोषस्तु प्रबलो भवेत् । तत्र शान्तिविशेषेण परित्यागो विधीयते ॥
 “ परित्यागात्तत्र शान्तिं कुर्याद्धिमान् विचक्षणः ” । परित्यागादिति न्यब्लोभे पंचमी । परित्यागं
 कृत्वेत्यर्थः ।

“ तत्कालं तत्क्षणाद्धेन पुनरेवस्तुल्येन । न त्यजेत्पण्डितो मोहादप्रादुद्धान्तोऽपि वा ॥ ५
 “ तयोगो नाशयेत्किंचित्सर्वं वा नाशमश्रुते । कल्पोकशान्तिः कर्तव्या शीघ्रं दोषापनुचये ॥
 “ रुद्रः शक्रश्च पितरः पूज्याः स्युर्देवताः क्रमात् । कर्पमात्रसुवर्गेन तदर्थेद्धेन वा पुनः ॥
 “ अथवा शक्तिः कुर्याद्विचक्षाद्यविचर्जितः ॥
 “ प्रतिमां कारयेच्छेमोभृत्युजसमन्वितां । त्रिशूलसद्वारदामयहस्तां यथाक्रम ॥
 “ इवेतपुष्पावरचरां श्वेतांवरवृणस्थितां । त्रिपञ्चकेन मंत्रेण पूजां कुर्यादंयाविधि ॥ १०
 “ इन्द्रश्चतुर्भुजो वज्राकुशपापः ससायकः । रक्तवर्णो गजाकृतो यत इंद्रेति मंत्रतः ॥
 “ पितरः कृष्णवर्णाश्च चतुर्हस्ता विमानगाः । गदाक्षसूत्रकर्महत्वमयस्यैव धारिणः ॥
 “ ये सत्या इति मंत्रेण पूजां कुर्याद्वनंतरं । आग्नेयादिशमारभ्य कुम्भान्कोणेण विन्यसेत् ॥”
 “ ये सत्यासौ हविरेव इत्यादि मंत्रं जगवेदे प्रसिद्धः ।
 “ तन्मध्ये स्थापयेत्कुम्भं शतछिद्रसमन्वितं । निक्षिपेत्पञ्चगव्यादींस्तत्तन्मंत्रैश्च निक्षिपेत् ॥ १५
 “ कल्पोकशान्तिः कर्तव्या कुर्याच्छीघ्रं स्वशक्तिः । गोदानं वज्रदानं च सुवर्णं गोविंशं शुभं ॥
 “ दश दानानि चोक्तानि क्षीरमाज्यं गुडं तथा । आज्यावेक्षणपात्राणि तत्तन्मंत्रैश्च कारयेत् ॥
 “ समिद्राज्यं च होमं च निष्ठहोमं च सर्वपैः । अथत्यष्टसुसालशसमिद्धिः स्तांदिरैः शुभैः ॥
 “ अष्टोत्तरशतं मुख्यं प्रत्येकं जुहुयाद्दिने । त्रैपञ्चकेन मंत्रेण तिष्ठान् व्याहृतिभिः पुनः ॥
 “ चतुर्भिः कलशैर्पुक्तं वृहत्कुमसमन्वितम् । शान्तिवत्सकलं कार्यमभिषेकं च कारयेत् ॥” २०
 शान्तिवत्पूर्वोक्तशान्तिवत् ।
 “ मातापितृशिशूनां च अभिषिषेत्तु वारुणैः । शोकरस्याभिषेकं च कुर्याद्वाह्यमोजनम् ॥
 “ अन्येषां चैव सर्वेषां ब्राह्मणानां च तर्पणं । यथाशक्त्यनुसारेण द्विजवाचनपूर्वकं ॥ १”
 अथ प्रयोगः ।

तत्र चतुर्दश्याः षडंशेषु द्वितीयतृतीयषष्ठांशेषु जन्म चेद्गोमुस्तप्रसवोऽपि कार्यः । कर्त्ता मासपक्षानु-२५
 द्विरुयास्य शिशोश्चतुर्दश्याभागादिषु सिनीवाल्यौ कुहा बोधरया सूचितस्यानिष्टस्य निरासार्थं
 शान्तिं करिष्य इति संकल्प्य गणेशपूजास्वास्त्यवाचनमात्पूजावृद्धिप्राक्षाचार्यादिवरणानि
 कुर्यात् । तत आचार्यः सर्वपात्रकिरणपदि कृत्वा पीठादौ वरदामपहस्तौ वृषस्या हेमौ रुद्रप्रतिमां
 त्र्यम्बकमंत्रेण संपूजयेत् । सिनीवालीकुहोस्तु रुद्रैदपितरः । तत्र रुद्र ईशानोर्वरकरक्रमात्रिशूल-
 सद्वारदामयहस्तौ वृषस्य त्र्यम्बकमंत्रेण । इन्द्रो वज्राकुशधनुः चारको रक्तो गजस्या यत इंद्रेति ३०
 मंत्रेण पितरः कृष्णवर्णा गदाक्षसूत्रकर्महत्वमयहस्ता विमानस्था ये सत्या इति मंत्रेण पूज्या इति
 विशेषः । ततस्तत्प्राच्यामीशान्वामुदीच्यां याग्रेयादिषु चतुरः कुम्भान् प्रत्ये च शताछिद्रे संस्थाप्य
 तेषु पंचमूर्त्यं चरत्पञ्चवक्त्रहस्तध्यानानि सुवर्णं सर्वोषधांश्च क्षिप्त्वा इवेवद्वस्त्रमाडाभिरावेष्ट्य सर्वे
 समुद्रा इत्यभिमुख्य इमं मे वरुणीं तत्त्वार्थिमी तन्वी उग्रे स त्वत्त्वं इति जपेण वरुणमात्राया

अत्र सिनीवालीकुहोर्दशौ चोक्तयोः शांत्योर्व्यवस्थोक्ता छंदोगपरिशिष्टभाष्ये
'चतुर्दश्या अंत्योः मायाभ्यादाविति' नव प्रहराब्धंदक्षयकालः ।

“चतुर्दश्यष्टमे यामे क्षीणो भवति चंद्रमाः । अमावास्याष्टमे यामे पुनः किल भवेदणुरिति” वाक्यात् ।
“अत्रेदुराये प्रहरेऽवतिष्ठते । चतुर्यमगो” न कलावशिष्टः ॥ तदंत एव क्षयमेति कृत्स्नं । एवं-
ज्योतिश्चक्रविदो वदंतीति ” च वाक्यात् । अत्र चतुर्दश्यंत्यामाययामयोरणुर्ध्वदः शास्त्रस्य ५
चक्षुषोर्वा गोचरो भवति स कालो दृष्टचंद्रत्वात्सिनीवाली । अमांत्योषांत्ययामयोः शास्त्रचक्षुषो-
रगोचर इति क्षीणध्वदः स कालः कुहूर्मध्यमाः पंचयामा दर्श इति व्यवस्थया शांतिव्यवस्थेति ।

परे तु चतुर्दशीमात्रयुक्तेऽहोरात्रे वर्त्तिन्यमा सिनीवाली प्रतिपन्मात्रयुतेति कुहूः । वार-
ज्यस्यार्शिमध्यमाहोरात्रवर्त्तिन्यमा दर्शः । तस्मिन् चतुर्दशीप्रतिपदोरमावेनोभयलक्षणानां क्रांतत्वात् ।
तथाऽधमवती चामा दर्शः । केवलचतुर्दशीकेवलप्रतिपद्युक्तत्वाभावात् । अतस्त्रिपार्श्विन्यामवमत्यां १०
वा सिनीवाली कुहूशांतिप्राप्त्यमावाद्दर्शशांतिप्राप्तिरिति युक्तमाहुः ।

अथ दर्शनजननशांतिप्रयोगः ।

कर्त्ताऽस्य कुमारस्य कुमार्या वा दर्शनजन्मसूचितानिष्टनिवृत्त्यर्थं शांतिं करिष्य इति संकल्प्य
गणेशपूजास्वास्तिवाचनाचार्यादिवरणानि कुर्यात् । अयाचार्यः सर्वपविकिरणप्रोक्षणादि कृत्वा
शुद्धभूमौ जलपूर्णं पंचगव्यपल्लवत्वक् १ न्युतं वासोयुग्मवेष्टितं कुंभं घान्योपरि संस्थाप्य सर्वे १५
समुद्रा इति तीर्थाभ्यावाह्यापो हिष्ठेति तूचेन कथा नश्चित्र इत्युक्त्वा यत्किंचेदमित्युक्त्वा
समुद्रज्येष्ठा इति तूचेन चामिमंभ्य तन्नैकत्यदेशे पंचरंगरंजितेस्तुंडलेः सर्वतोमद्रं कृत्वा
तत्र स्वर्णप्रतिमयोर्यं सत्यास इति पितृन् तदक्षिणे रूप्यप्रतिमायामाप्यायस्वेति सोमं
तदुत्तरे ताम्रप्रतिमायां सविता पश्चात्तादिति सूर्यं चावाह्य संपूज्य

“आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थं सर्वांश्चिदप्रशंसां तेषामायुः श्रिये चैव शांतिहोमं करोम्यहम्” इत्युक्त्वा २०
तत्पश्चिमे कुंडे स्पर्शडिले वाऽग्निं प्रतिष्ठाप्य तदीशान्यां ग्रहान्संपूज्याऽन्वाधानाचार्यावाज्येने-
त्युक्त्वा पितृन् समिच्चरभ्यामद्याविंशतिवारं सोमं सूर्यं वाऽष्टोत्तरशतवारं शेषेणोत्पायाज्यमागति-
ऽन्वाधानक्रमेण पूजामंत्रैर्हुत्वा मातापितृशिशून् हिरण्यवर्णानिति पंचदशर्चेनायुधं
वर्चस्यामिति दशर्चेन समुद्रज्येष्ठा इत्युक्त्वा च जलघारयाऽभिषिच्य स्विष्टकृदादि समापयेत् । धन-
मानो बलिदानपुणाहुर्व्यते हेमरूप्यकृष्णधेनूराचार्याय ऋत्विग्यश्च यथाशक्ती दक्षिणो दत्त्वा २५
विमानसंभोज्य स्वस्तिवाचनं कुर्यादिति दर्शशांतिः ।

अथ ज्येष्ठाशांतिः ।

घटिकैका च मंत्रांते ज्येष्ठद्वौ बटिकाद्वयं । तयोः संधिरिति ज्ञेयं शिशुगर्भं समीरितं ॥
प्रथमे च द्वितीये च ज्येष्ठर्क्षे च तृतीयके । पादत्रये जातनरो ज्येष्ठोऽप्यत्र प्रजायते ॥
ज्येष्ठांत्यपादजातस्तु पितुः स्वस्य विनाशकः । जायते नात्र संदेहो दशाहभ्यंतरे तथा ॥ ३०
ज्येष्ठर्क्षे कन्यका जाता हंति शर्वं धवामजं । तच्छांतिं तस्य वक्ष्यामि गंडद्वेषप्रशंसां ॥
सुदिने शुभनक्षत्रे चंद्रताराबलान्विते । सूतकांते तथा कुर्याज्ज्येष्ठाशांतिं विवानतः ॥

वज्रांकुशधरं देवं ऐरावतगजान्वितं । कुर्याच्छचीपतिं रम्यं देवेन्द्रं सुरनायकं ॥
 कर्पमात्रसुवर्गेन कर्पाद्धेनाय पादतः । तद्विधानं प्रकुर्वीत विचक्षाद्यं न कारयेत् ॥
 शालितंदुलसंपूर्णं कुंभस्योपरि पूजयेत् । इन्द्रायेंदो मरुत्वत इति मंत्रेण वाग्यतः ॥
 गंधपुष्पैर्घृषदीपैर्नानामक्षयनिवेदनैः । पूजयेद्विधिना विप्रलेकपाठमणान्वितं ॥

- ५ रक्तवस्त्रद्वयोपेतं पूजयेत्सुरनायकं । तत्र संस्थापयेत्कुंभांश्चतुर्दिक्षु विशेषतः ॥
 तन्मध्ये स्थापयेत्कुंभं शतच्छिद्रसमन्वितं । पुण्योदकसमायुक्तान्वस्त्रयुग्मेन वेष्टितान् ॥
 कुंभेषु विन्यसेद्दीपान् पंचगव्यं समंत्रकं । पंचामृतं पंचरत्नं मृत्तिकाः पंचसंस्तवकाः ॥
 पंचवृक्षफलायांश्च पंचपल्लवकांस्तथा । सुवर्णकुशदूर्वाश्च शतौषधि विनिक्षिपेत् ॥
 पूजयेद्धारुणेन्द्रैः कुंभान् घीमान् प्रयत्नतः । त्वन्नो अग्रे जपेदादौ स त्वन्नोपि द्वितीयकम् ॥
 समुद्रज्येष्ठा इति च इमं मे गंगे चतुर्थकं ॥

- १० पूजयेद्वस्त्रयुग्मद्वयोश्चतुः कलशानपि । जपं कुर्युः प्रयत्नेन मंत्रैरेभिर्द्विजोत्तमाः ॥
 आ नो भद्रा जपं चोदो मद्रा अग्रे द्वितीयकं । इन्द्रसूक्तं रुद्रनाम्यं जपं मृत्युंजयं ततः ॥
 इत्थं संपूज्य देवेशं वरुणं कुंभसंस्थितं । सुसंकल्पविधानेन होमकर्म ततश्चरेत् ॥
 समिद्धिर्बलवृक्षस्य शतमष्टोत्तरं तथा । सर्पिषा चरुणा चैव मूलमंत्रेण वाग्यतः ॥
 १५ हुनेज्जाप्यं च तेनैव यत ईदं मयेति च । तिलान्म्याइतिभिर्हुत्वा शतमष्टोत्तरं पुण्यम् ॥
 भार्याशिशुसमोपेतं यजमानं विशेषतः । अभिषेकं प्रकुर्वीत सूक्तैर्वाचसंज्ञितैः ।
 समुद्रज्येष्ठादिभिर्मंत्रैरिमं मे वरुणस्तथा । योः शान्त्येत्पादिभिर्मंत्रैरभिषेकं समाचरेत् ॥
 अभिषेकनिवृत्तौ तु यजमानः समाहितः । शुक्लावराणि घृत्वाऽप्य कुर्यादाज्यावलोकनं ॥
 ईदं रूपेति मंत्रेण चित्रं सैन्धुशिवे च । देवतापुरतः स्थित्वा धूपदीपनिवेदनं ॥
 २० दद्याद्वाचमनं सम्यक् तांबूलार्घ्यं तथैव च ।

- ॥ नमस्ते सुरनायाय नमस्तुभ्यं शचीपते । गृहाणार्घ्यं मया दत्तं गंधदोषं प्रशान्तये ॥ ”
 कार्यं तत्पूजकादीनां कारितं यत्फलं शुभं । लब्ध्वा तु तत्फलं सर्वं देवेन्द्राय समर्पयेत् ॥
 आचार्याय च गो दद्यात्सुशीलां च पयास्विनीं । रक्तवर्णां वस्त्रयुतां सर्वालंकारभूषितां ।
 वस्त्रयुग्माभिधानां च यथाविभवसारतः ।

- २५ ॥ यक्षगंधर्वसिद्धेश्वर पूजितोऽसि शचीपते । दानेनानेन देवेश गंधदोषं विनाशय ॥ ”
 अष्टोत्तरशतं संख्यां कुर्याद्वाह्मणभोजनम् । तेभ्योऽपि दक्षिणां दत्त्वा प्राणित्य क्षमापयेत् ॥
 इमां कृत्वा ज्येष्ठाशान्तिं यथाविध्युक्तमार्गतः । गंधदोषं विनिर्जित्य आयुष्मान् जायते नरः ॥
 इत्युक्तं कृद्भाग्येण शौनकाय विशेषतः । ज्येष्ठानक्षत्रसंभूतगंधदोषप्रशान्तये ॥
 अज्ञानाद्वाऽप्य वा ज्ञानाद्वैकल्याद्वा नरस्य च । यन्न्यूनमतिरिक्तं वा तत्सर्वं क्षंतुमर्हसि ॥

१ क. सं. ३१४१२ । २ क. सं. ५१४१६ । ३ क. सं. ८१३१६ । ४ क. सं. ११६१५ ।
 ५ ड—जपेदादौ । ६ क. सं. ८१३१५ । ७ क. सं. ६१३३८ । ८ क. सं. ११३१५ । ९ क. सं. ४१३३३ ।
 १० क. सं. ११८१० । ११ क. सं. ५१५११ । १२ ड—दोषप्रशान्तये १३ घक्षरजअद्वय—जपत्वा ।

अथ प्रयोगः ॥

मोमुखप्रसव कृत्वा 'अस्य शिशोर्ज्येष्ठाजननसूचितसकलारिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं
 'शान्तिं करिष्ये' इति संकल्प्य गणपतिपूजनपुण्याहवाचननांदांश्चाह्वाचाप्यंक्रात्किञ्चतुष्टय-
 वरणानि कुर्यात् । तत आचार्यः सर्पपविकिरणभूमिप्रोक्षणे कृत्वा 'महीं' योतित्यादिविधिना
 'शालितं हलपूर्णं कुंभं संस्थाप्य पूर्णपात्रोपरि हैमीर्मिद्रप्रतिमां इंद्रायेंद्रो' मरुत्वत इति मंत्रेण ५
 रक्तवस्त्रद्वयेन गंधादिभिश्च वाग्यतः पूजयेत् । तत इंद्रमित्रान् लोकपालान् समंतादावाह्य पूजयेत् ।
 ततः पूर्वादिदिक्षु चतुरः कुंभान् मध्ये सतच्छिद्रं पुण्योदकवस्त्रभास्ययुतं संस्थाप्य दिक्कुंभेषु
 पंचगव्यपंचामृतपंचरत्नपंचमूर्तिकापंचवृक्षकपायपंचपल्लवसुवर्णकुशदूर्वा शतोपधांश्च दत्त्वा पूर्व-
 कलशे त्वन्नो अन्न इति स त्वन्नो अन्न इति दक्षिणे समुद्रं ज्येष्ठा इति पार्श्वे इमं मे गंगे ह्यमुत्तरे
 च वरुणमावाह्य वस्त्रपुष्पाद्यैः पूजयेत् । ततश्चत्वार ऋत्विजः आ नो भद्रा भद्रौ १०
 अग्ने पुरुषसूक्तं कद्रुद्रायेति सूक्तानि जपेयुः । आचार्यो मूलमंत्रं इंद्रं विश्वा अवीवृषामित्यष्टर्चं
 इंद्रसूक्तं रुद्रं मृत्युंजयं च जपेत् । ततोऽग्निं ग्रहांश्च प्रतिष्ठाप्यान्वादध्यात् । अत्र प्रधानमिंद्रं पलाश-
 समिद्राज्यचक्रद्वयैरेष्टशतसंख्यया अष्टसहस्रसंख्यया वा प्रजापतिं तिलद्रव्येणाष्टशतसंख्यया
 व्याद्वतिभिः शेषेण स्निग्धकृतमित्यादि ब्रूयते पूर्णाहुतिं पूर्णश्रावमोक्तं च कृत्वा समार्घ्यं सशिशुं
 यजमानं वारुणैः सूक्तैः 'समुद्रज्येष्ठा इमं मे' वरुण योः शान्तिव्यादिभिरामिन्विजेत् । ननो कर्षे १५
 रूपमित्याज्यमवलोच्य तत्पार्श्वं सदक्षिणं ब्राह्मणाय दत्त्वा इंद्रं संपूज्य
 "नमस्ते सुरनाथाय नमस्तुभ्यं शचीपते । गृहाणार्घ्यं भया दत्तं गंडद्वेषप्रशांतये ॥" इत्यर्घ्यं
 दत्त्वाऽऽचार्यार्तिगादिभ्यः श्रेयो गृहीत्वा इंद्राय समर्प्याचार्य्याय पयसिर्वर्ना मां रक्तवस्त्रद्वयं च
 दत्त्वोत्तरपूजांते इंद्रं विसृज्य प्रतिमां
 "यक्षगंधर्वांसिद्धैश्च पूजितोऽसि शचीपते । दानेनानेन देवेश गंडद्वेषं विनाशय ॥ २०
 "अशानाद्वाऽथ वा ज्ञानाद्देकल्पाद्वा धनस्य च । यन्न्यूनमतितरिकं वा तत्सर्वं शंतुमर्हसीति ॥"
 मंत्रेणाचार्यायैव दत्त्वा ऋत्विग्भ्योऽपि यथाशक्ति दत्त्वाऽग्निं विसृज्याष्टशतं ब्राह्मणान् भोजयेत् ।

इति ज्येष्ठाशान्तिः ।

अथ मूलशान्तिः ॥

शान्तकः

२५

"अथातः संप्रवक्ष्यामि मूलजातहिताय वै । मातापित्रोर्धनस्यापि कुलशान्तिहिताय च ।
 "स्यागो वा मूलजातस्य स्यादष्टाष्टादशदर्शनं । अमुकमूलजातानां परित्यागो विधीयते ॥
 "अदर्शनाद्वाऽपि त्रितुः स ॥ त्रिष्टेत्समाष्टकं । एवं दुहिनरि प्रोक्तं मूलजायां फलं बुधेः ॥"
 कन्यायां तु विज्ञेयः ।

१ ऋ. सं. १।२।६ । २ ऋ. सं. ७।१।४० । ह-२मं मे वरुण इति पश्चिमे तत्त्वायामीत्युत्तर । ३ ऋ. सं.
 १।४।१२ । ४ ऋ. सं. ५।४।१६ । ५ ऋ. सं. ८।३।६ । ६ ऋ. सं. १।६।१५ । ७ ऋ. सं. ८।४।७ । ८ ऋ.
 सं. १।३।२६ । १० ऋ. सं. १।१।२१ । ११ ऋ. सं. ५।४।१६ । १२ ऋ. सं. १।२।११ । १३ ऋ. सं. ५।१।३३ ।

- “ न बाला हन्ति मूलक्षेत्रं पितरं मातरं तथा । मूलजा श्वशुरं हन्ति व्यालजा च तदङ्गनां ॥
 “ माहेन्द्रजाऽग्रजं हन्ति देवरं च द्विदेवजा ॥ ” व्याल आप्लेवा । माहेन्द्रं ज्येष्ठा । द्विदेवं विशाखा ।
 “ शान्तिर्वा पुष्कला चेत्याहर्हि दोषो न कश्चनेति ॥ ” “ मुख्यकालं प्रवक्ष्यामि शान्तिहोमजपं ततः ॥
 “ जातस्य द्वादशाहे च जन्मक्षेत्रं वा शुभे दिने । समाह्वये द्वादशान्वये कुर्याच्छान्तिक्रमादरात् ॥
 १५ “ यदैव शान्तिकं कुर्यात्कर्म तत्र प्रचक्ष्महे । संस्कृते पुण्यदेशे तु मंडपं कारयेद् बुधः ॥
 “ पुण्यनिर्ममंत्रितैस्तोत्रैः प्रोक्षितायां क्षितौ ततः । तत्रोदकुम्भं सुशृङ्गं रक्तं व्रणविवर्जितं ॥
 “ सुवर्तुलं च निर्मितं पूर्येन्निर्मलाम्बुजा । ब्रह्मावगुठितं कुर्यात्पूर्येत्तीर्थवारिणा ॥
 “ कूर्चं हेमसमायुक्तं चतुषत्तवसंयुतं । स्वस्तिकोपरि विन्यस्य सश्रीष्टमपट्टवेः ॥
 “ द्रोणं व्रीहिंश्च निक्षिप्य ईशाने च निधापयेत् । पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वोषधिसमन्वितं ॥
 १० “ अर्चितं पुष्पगंधाघैः श्रीरुद्रं च पूजयजेत् । पटंगसहितं सम्यक् जपेद्दे रुद्रसंख्यया ॥
 “ वक्ष्वा रुद्रसूक्तैर्वा छंदोगारुद्रसामभिः ॥ ” सूक्तानि सामानि च व्रीण्येव । कपिंजरुन्यायात् ।
 “ एकादशाष्टत्रिंशेकसंख्यया शान्तितो जपेत् । तत्राप्रतिरथं सूक्तं शतरुद्रानुवाककं ॥
 “ रुद्रानुवाकं तथा पुण्यं रक्षोघ्नं च स्पृशन्जपेत् । त्रैयंबकं जपेत्सम्यक् अष्टोत्तरसहस्रकं ॥
 “ एकवारं तथा चोमि पावमानीः स्पृशन् जपेत् । जपस्य पंच कुंभाः स्फुट्यं वा तद्वलामनः ॥
 १५ “ श्रीरुद्रस्यैककुम्भस्य सर्वसूक्तानि तत्र तु । तथान्यं च शुभं कुम्भं पूर्वोक्तैर्लक्षणैर्युतं ।
 “ चतुःप्रस्रवणं कुर्यात्पंचवक्त्रं तु तद्भवेत् ॥ ” अत्रायं सांप्रदायिकोऽर्थः । आद्यपक्षे षट्कुंभाः । एको
 रुद्रस्य । तस्मिन् शतरुद्रियं रुद्रसूक्तानि सामानि वा जप्यानि । अभियेकार्थं पंचकुंभाः । तत्र पूर्वोक्तकुम्भ-
 चतुष्टये तत्राप्रतिरथमित्यादिना क्रमात्सूक्तचतुष्टयविविधः । मध्ये च त्रैयंबकमंत्रपावमानीजपविविधः ।
 एवं पंचकुंभाशक्ती चतुःप्रस्रवण एक एव । द्वयमिति द्वित्वं तु रुद्रकुम्भमादाय । अत एव श्रीरुद्रस्येति
 २० श्रीरुद्रार्चनेन रुद्रकुम्भ एव पूर्वोक्तो द्वित्वसंख्यापूर्णाया नूयते । चतुःप्रस्रवण एव तु पंचकुम्भ-
 रूपाने विधीयते । एवं पंचवक्त्रं तु तद्भवेदिति पंचवक्त्रोक्तिरपि पंचकुम्भस्यानापत्त्या संगच्छते ।
 “ ब्रह्मावगुठितं कुर्यात्पूर्येत्तीर्थवारिणा । पंचरत्नसमायुक्तं तत्रापट्टवसंयुतं ॥
 “ गजाश्वरथवाल्मीकास्तंगामाद्भद्रगोकुलात् । राजद्वारप्रदेशाच्च मृदमानीय निक्षिपेत् ॥
 “ कुम्भस्य नैर्ऋते देशे होमदेशं प्रकल्पयेत् । गोमयालेपिते देशे कुर्यात्स्थंडिलमुत्तमं ॥
 २५ “ कृत्वा प्रमुत्तपर्वतमुत्तुष्टादिवशाकितः । पूर्णपात्रनिधानांतं कृत्वा पूर्वां समाचरेत् ॥
 “ नक्षत्रदेवतारूपं सुवर्णेन प्रयजनः । निष्कमात्रेण वाऽर्द्धेन पादेनैव स्वशक्तिः ॥
 “ प्रतिमां लक्षणेपेतां कारयित्वा विचक्षणः । यद्वा मूलं सुवर्णस्य स्थापयित्वा प्रपूजयेत् ॥
 “ मूलं मूलाकारं न्यूयमिति कचिद्व्याधः । तदा प्रतिमानमन्यमित्यर्थः ॥
 “ सुवर्णं सर्वदेवतयं सर्वदेवात्मकोऽनृतः । सर्वदेवात्मको विप्रः सर्वदेवमयो हरिः ॥

- “संस्प्रेर्जिकेति इयामं सुमुखं नरवाहनं । रक्षोधिषं सङ्गहस्तं दिव्यामरणभूषितं ॥
 “प्रतिमापूजनार्थाय वधयुग्मं प्रकल्पयेत् । पंकजं कारयेद्भूमौ रक्ताभैर्वीहितंहुले ॥
 “चतुर्विंशदलोपेतं मुकुटैर्वा कर्णिकान्वितं । तस्योपरि न्यसेत्पात्रं स्वर्णं वा रोप्यमृन्मयं ॥
 “शुद्धवस्त्रेण संधाय तत्र मूलानि निक्षिपेत् ॥” मूलानि शतमूलानि तानि च वक्ष्यते ।
 “स्वयमुत्पाटयेत्प्राज्ञो मूलानां च शतं पिता । मंगल्याश्च पवित्राश्च ओषधयः कथयाम्यहं ॥ ५
 “लक्ष्मणा शतमूला च शिरीषो वेतसस्तथा । सहाका श्वेतमूला च विष्णुकांताऽप्य शंसिनी ॥
 “सर्पाक्षी मीननेत्रा च पुत्रयोधौ कृतांजली । पाताशो बिल्वकृश्वेव रोचना चंदनद्वयं ॥
 “कृष्णमांसी मुरोशीरं बालकं च तथार्थली । गोजिह्वा तुलसी ईर्ष्या शतपुष्पी सडांगली ॥
 “ब्रह्मदंडी द्रोणपुष्पी प्रियंगुः सितसर्पपाः । पिप्पली काकजंघा च नायमाणा हहस्तया ॥
 “ज्योतिष्मती च गंधारी निर्गंधा पूर्णकोशिका । भगक्षमा सुभद्रा च गृह्णीते त्रेवार्कणी ॥ १०
 “अलंबुकर्णैरेती च कदली केतकी तथा । मोक्षुरं शतपर्वा च अरिष्टिकाऽपराजिता ॥
 “छिन्नरुद्धा शतपर्वा निकुंभा च सुवर्चला । अश्वगंधा हस्तिकर्णा हरिद्राद्वितयं तथा ॥
 “उद्भ्रवो मधुकारश्च अश्वरथो बहुलस्तथा । सर्पक्षीरा हापामागौ मंदारश्चातिमुक्तकः ॥
 “मालती स्वर्णपुष्पा च श्रीपर्णी श्रीफलं तथा । दर्भमूलं करवीरं मद्यंती विकंकतः ॥
 “पाटलासुरदाश्च अर्द्धसूदनिकस्तथा । फलं मग्नयवृक्षस्य पलाशस्य च पल्लवाः ॥ १५
 “राघानवीवृक्षमूलं सुरदारविदारिका । श्वेतवीर्या श्वेतपाका नीलोत्पलं तथैव च ॥
 “नागकेसरमंदारौ कुमारी चैव निक्षिपेत् । तर्ध्यासु पंचगव्यं च सर्वोषधयश्च कांचनं ॥
 “यथासंभवतो वापि ग्राह्यं मूढं शतं भुमं । वीरिस्त्रचासमेतं च शतछिद्रे षटे न्यसेत् ॥”
 शतमूला शतावरी । वेतसो बंजुलः । सहाका सहदेवी । श्वेतमूला पुनर्नवा । मीननेत्रा मत्स्याक्षी ॥
 पुत्रपारा पुत्रजीवा । कृतांजली अंजलिनी । हाया जोडो इति प्रसिद्धा । बिल्वको बिल्वः । चंदनद्वयं २०
 श्वेतं पीतं च । आमलाभूम्यामलकी । गोजिह्वा गजजिह्वीति प्रसिद्धा । लागली कलिहादि
 प्रसिद्धा । ब्रह्मदंडी अघःपुष्पी । द्रोणपुष्पी कांबुकः । काकजंघा काकांगी । ज्योतिष्मती कंगुली ।
 गंधारी देवगंधारी । पूर्णकोशिका कोशातकी । भगक्षमा शिशुः । सुभद्रा सारिका । अलंबुका
 तुंबी । विशालपर्वा वचा । अरिष्टिका नागवला । छिन्नरुद्धा पिंडगृह्णी । शतपर्वा कमलिनी । निकुंभा
 वंतिभेदः । सुवर्चला सूर्यभक्ता । हस्तिकर्णा शेरटः । उद्भ्रवः पीलुः । मधुकारो मधुकः । सर्परा २५
 बीजकः । अतिमुक्तको माधवी । मालती जाती । स्वर्णपुष्पा कुमाली । श्रीफलं बिल्वं । मद्यंती
 युचिका । विकंकतः सुवृक्षः । अर्द्धसूदनिका पालव्यो । मग्नयवृक्ष आम्रः । सुरदारैर्द्वंद्वद्वदः ।
 विदारिका मूढ्भांडी । श्वेतवीर्या गिरिकर्णी । श्वेतपाका गुंजा । शेषाणि स्पष्टानि ।
 “विष्णुकांता सहदेवी तुलसी ॥ शतावरी । मूलानीमानि गृह्णीयाच्छाठामे विशेषतः ॥
 “रथापयेत्कर्णिकामध्ये वस्त्रगंधाचलंकृतं । कूर्चहेमजलोपेतं कुंदमोषाभिसंयुक्तं ॥ ३०

१ द-संस्थाप्य । २ हा-पारी घ-पुत्रवावी । ३ अ-पुत्रवावी । ४ हा-पुष्पा । ५ स्वरयदरक-मला-
 द-तमालकी । ५ क्षट-सिंदी ६ क्ष-रन्धा । ७ हा-समिंदी । ८ क्षट-वीर्य-द्वय-धर । ९ हा-रोता ।
 १० हा-तीर्णीति । ११ हा-नी । १२ हा-ता । १३ हा-तथा । अहयद्वय-यथा १४ हा-धर्म द-दोम

- “ कुम्भोपरि न्यसेद्विद्वान्मूलं नक्षत्रदैवतं । अधिपत्याधिदेवौ च दक्षिणोत्तरदेशयोः ॥
 “ अधिदेवं यजेद्वादी ज्येष्ठानक्षत्रदैवतम् । उत्तराषाढकक्षादि अनुराधातमर्चयेत् ॥
 “ ऐन्द्रादीशानपर्यन्तं पूजयेत्स्वस्वनामतः । स्वर्लिंगोक्तैश्च मंत्रैश्च प्रधानादीन्पूजयेत् ।
 “ पंचाष्टेन संक्रान्त्य आवाहाय समर्चयेत् । उपचारैः षोडशमिर्यद्वा पंचोपचारकैः ॥
 ५ “ रत्नचंदनगंधादयैः पुष्पैः कृष्णासितादिभिः । मेषशृंगादिघृष्टैश्च घृतदीपैस्तथैव च ॥
 “ सुरापोलिङ्गमांसाद्यैर्नैवेद्यैरेवनादिभिः । मत्स्यमसिसुरादीनि बाह्याणानां विवर्जयेत् ॥
 “ सुरास्थाने प्रदातव्यं क्षीरं सेंधमिश्रितं । पायसं लवणोपेतं मांसस्थाने प्रकल्पयेत् ॥
 “ उत्तरीवायलामे तु यथा लाभं समर्चयेत् । पुष्पांतं तु समभ्यर्च्य होमं कुर्याद्यथादितं ॥
 “ निर्वापमोक्षणादीनि चरैः कुर्याद्यथाविधि । हविर्गृहीत्वा विधिवैर्कृत्यैव कृत्वा हुनेत् ॥
 १० “ मेषेणः परापरेति या ते देवीति वा पुनः । पायसं घृतसंमिश्रं हुनेदष्टोत्तरं शतं ॥
 “ समिदाज्यचरुन्यश्चाच्छातितः संख्यया हुनेत् । अधिदेवतयोश्चापि जुहुयात्स्वस्वमंत्रतः ॥
 “ चतुर्थ्यर्तनमोक्तैश्च स्वाहातैः स्वस्वमंत्रकैः । नक्षत्रदैवताभ्यश्च पायसेन तु होमयेत् ॥
 “ कृष्णध्वेति पंचदशभिर्जुह्यात् कुशरं ततः । गायत्र्या जातवेदसे त्र्ययं वैकमिति क्रमात् ॥
 “ सीतं पुंजांति तामग्निं वास्तोष्पर्ष्याग्निमेव च । क्षेत्रस्य पत्तिना गुणानेनमग्निं दत्तं तपेव च ॥
 १५ “ श्रीसूक्तेन तथा विद्वान् समिदाज्यचरुन्य क्रमात् । अष्टोत्तरशतैर्वापि अष्टाविंशतिभिः क्रमात् ।
 “ अष्टाष्टसंख्यया वापि जुहुयाच्छातितो बुधः । त्वचः सोमेन पायसं जुहुयात्तु त्रयोदश ॥
 “ चतुर्थ्यर्तनाज्यं च या ते रुद्रेति मंत्रतः । सुवेण जुहुयादाज्यं महान्यादातिभिः क्रमात् ॥
 “ हुत्वा स्विष्टकृतं पश्चात्प्रायश्चित्ताहुर्तिहुनेत् । आचार्यो यजमानो वा अग्नौ पूर्णाहुतिं हुनेत् ॥
 “ समुद्रादिति सूक्तेन प्राजापत्यकृत्वा तथा । पूर्णांश्वं सप्त ते एतैः पूर्णाहुतिं हुनेत् ॥
 २० “ होमशेषं समाय्याय वन्तिमारोपयेन्बुधः । कुंभामिमंत्रणं कुपदक्षिणेनाभिमर्शयेत् ॥
 “ मृत्युप्रश्नमनार्थाय जपेत्र्ययं वक्तुं शतं । न्द्रकुम्भोक्तमार्गेण रत्नमंत्रं रक्षन् जपेत् ॥
 “ धूर्ध्वं दीपं च नैवेद्यं कुंभपुष्पे निवेदयेत् । प्रसद्येत्ततो देवमाभिवेक्षार्थमादरात् ॥
 “ तास्मिन्काष्ठे गृहातिथ्यं कर्तव्यं स्मृतिमिच्छता । इत्यक् प्रशस्तं तेनैव नक्षत्रेष्टया सहैव च ॥
 “ अभिवेक्षविधिं वक्ष्ये पूर्वार्थापेक्षदाइतं ।
 २५ “ मद्रासनोपविष्टस्य यजमानस्य ऋत्विजः । दारपुत्रसमेतस्य कुर्युः सर्वेऽभिवेचनं ।
 “ अक्षीभ्यामिति सूक्तेन पावमानीभिरेव च । आपो हि वेति नवमिथित इन्द्रदेयेन च ॥
 “ सहस्राक्षतुचेनापि देवस्य त्वेति मंत्रकैः । शिवस्तत्कल्पमंत्रश्च वक्ष्यमाणैश्च मंत्रकैः ।
 “ योऽसौ वज्रधरो देवो महेंद्रो गजवाहनः । मूत्रजत्राग्निशोर्ध्वं मातापित्रोर्ध्व्यपोहतु ॥
 “ योऽसौ शक्तिधरो देवो हुतमुत्तमेषवाहनः । सप्तजिह्वः स देवोऽग्निमूलदोर्ध्वं व्यपोहतु ॥
 ३० “ योऽसौ दंष्ट्रधरो देवो घर्मो महिषवाहनः । मूत्रजत्राग्निशोर्ध्वं व्यपोहतु यमस्तथा ॥
 “ योऽसौ सङ्ग्रहधरो देवो निर्ऋती राक्षसाधिपः । प्रशमयतु मूलोत्थं दोषं बालस्य शांतिदः ॥

१ इत्याद्या । २ अ. सं. १११११ । ३ अ. सं. १११२३ । ४ अ. ॥ ३१११० । ५ अ. सं. ११०१५ ।
 ६ अ. सं. ५१११० । ७ अ. सं. ८१११८ । ८ अ. सं. ५११२१ । ९ अ. सं. ११८१९ । १० अ. सं. १११११ ।
 ११ अ. सं. १११२२ । १२ अ. सं. ११८१० । १३ अ. सं. ८११२३ । १४ अ. सं. ५१११५ । १५ अ. सं. ६११२८ ।

- “ योऽसौ पाशधरो देवो वरुणश्च जलेश्वरः । नक्रवाहः प्रचेताश्चो मूलोत्थापं व्यपोहतु ॥
 “ योऽसौ देवो जगत्प्राणो मारुतो मृगवाहनः । प्रशमयत् मूलोत्थं दोषं गंडातसंभवं ॥
 “ योऽसौ निषिपतिर्देवो यदामृन्नवाहनः । मातापित्रोः शिशोश्चैव मूलदोषं व्यपोहतु ॥
 “ योऽसौ पशुपतिर्देवः विनाकी वृषवाहनः । आश्लेषामूलगंडातं दोषमाशु व्यपोहतु ॥
 “ विमेशः क्षेत्रपो देवो विनाकी वृषवाहनः । आश्लेषामूलगंडातं दोषमाशु व्यपोहतु ॥
 “ सर्वदोषप्रशमनं सर्वं कुर्वतु शांतिदा । तच्छयोरामिषेकं तु सर्वदोषोपशान्तिद ॥
 “ सर्वकामप्रदं दिव्यं मंगलानां च मंगल । वज्रांतरितकुम्भाभ्या पश्चात् तर्पयेद्वृषः ॥
 “ ततः शुक्रावरधरः शुक्रमास्त्यानलेपनः । यजमानो दक्षिणामिस्तोषयेद्दत्तिगादिकान् ॥
 “ चेत्तु पयस्विनीं दद्याद्वाचार्याय सप्तसका । निर्मतिप्रतिमा वस्त्रं कुम्भं हेम च दापयेत् ॥
 “ गृहार्यवस्त्रप्रतिमां तत्तद्गोमूत्रं दापयेत् ।” अह्नोद्वेषं दापयेदिति काचित्पाठः ॥
 “ श्रीरुद्रजापिने देयः कृष्णोऽनङ्गान् प्रयत्नतः । तत्कुम्भवस्त्रप्रतिमा तस्मै दद्यात्प्रयत्नतः ॥
 “ इतरेभ्योऽपि विप्रैः शस्त्राद्याश्च दक्षिणा । उक्तालाभे ततो दद्याद्वाचां यज्ञवस्त्रस्त्रिजां ।
 “ तस्मै नमस्कृत्य प्रदातव्यं शक्यस्या वाऽथ प्रदापयेत् । आचार्याय च यद्वत् तद्वत् ब्रह्मणे भवेत् ।
 “ सद्यस्याय ब्रह्मणोर्द्धं कृत्विभ्यश्च तद्वत्कं । पुण्ड्रियादाशिवस्तेभ्यः प्रणम्याय क्षमापयेत् ।
 “ दद्यादन्नं पायसादि ब्राह्मणान् भोजयेच्छत । अलाभे सति पंचाशदशकं तदभावतः ।
 “ सर्वशांतेश्च पठन् ब्राह्मणैराशिवस्तथा । गृह्य क्षमापयेद्दिमान् निर्मतिः प्रीयतामिति ।
 “ विधाने चरितेस्मिन्नु ततः शान्तिर्भवेच्छुभं । गंडातेष्वेवमेवं स्यात्पुण्याथेवमेव तु ।
 “ समाष्टके द्वादशाहे कुर्यादिति शान्तिमादरात् ।”

अथ मूलाश्लेषाशांत्योः प्रयोगः

तत्र कर्त्तव्यकाले मासपक्षाद्यह्निरय ‘ममास्य शिशोः कुमार्या वा मूलाद्यपादाविष्वाश्लेषाया २०
 वा जन्मना सूचितविशारदशिक्षात्यर्थं शान्तिं करिष्य’ इत्युक्त्वा मणेशपूजनस्वस्तिवाचनमातृका-
 पूजनान्युदधिकानि कृत्वाऽऽचार्यब्रह्मसदस्यान् कृत्वा त्रिभ्रातृषु चतुरो वा ब्रूवा यथाविभव-
 मर्चयेत् । आचार्य ‘आचार्यकर्म करिष्य’ इत्युक्त्वा यदत्र संस्थितामिति सर्वपान्त्रिकीर्यापो हि संस्थादि-
 मिश्रं प्रोक्षेद्यान्या मही धीरिति स्रष्टृष्वर्थः समिति श्रोणपारमिति श्रीयादि हिंस्त्रोऽ-
 कलशोऽपि रुद्रकुम्भं सस्याप्येव मे गमेत्युदकेनापूर्य मघदरामिति मघ या अघोरित्योपधरोषवय २५
 समिति यवान् काढादिति दुर्वां जडस्ये व इति पच पञ्चवान् रुवेती भीम इति पंचत्वचः स्योनीं
 पृथिवीति सप्त मृदो योः फलिनीरिति फल स हि रत्नानांति पचरत्नानि हिंस्त्ररूप इति
 हिरण्यं गायत्र्या गोमूत्रं पुनर्मेनेति गोमयमाप्यार्थेवेति वयः दधिक्वाणं इति दधि तेजोर्सा-
 ष्याज्यं देवस्य त्वेति कौशं कूर्चं मधु वातेति मधु स्वादुयिति शर्करा क्षिप्वा युषां सुवासा इति

वस्त्रेण सूत्रेण वा कुम्भकं समावेष्ट्य पूर्णादर्विरिति पूर्णपात्रेण पिपाय ततः प्रागुद्गवा चतुर्दिक्षु
चैतुरः कुमान् मध्ये चैकं कुम्भं प्रत्येकं मंत्रावृत्या पदार्थानुसमयेन जपार्थं संस्थाप्य रुद्रकुम्भे
सौवर्णप्रतिमायां त्र्यम्बकं वसिष्ठो रुद्रोऽनुष्टुप् रुद्रावाहने विनियोगः । त्र्यम्बकमिति रुद्र-
मावाह्य पूजयेत् । ततो रुद्रकुम्भं स्पृष्टैकत्विक् याजुषश्चेद्द्वैकादशिनी बन्धवश्चेत्रीणि

५ रुद्रसूक्तानि छंदोगश्चेद्दशमानी जपेत् । सूक्तसाधामेकद्वित्र्यैकादशावृत्तिः शक्तितो ज्ञेया ।
हृद्वद्राय घोराः कण्ठो रुद्रो गायत्री । इमा रुद्राय कुत्सरुद्रमाद्यानवजगत्प्राप्तेतुष्टुमौ
आ ते पितृवृत्तमदो रुद्रश्छिष्टुप् जपे विनियोगः । सामानि तु आवो राजानं वामदेवो रुद्रश्छिष्टुप्
तसृष्टुहि भौमोत्री रुद्रश्छिष्टुप् सुवनस्पतिरमृजिन्वा रुद्रश्छिष्टुप् जपे विनियोगः । ततोऽन्य ऋत्विक्
जपार्थं कुम्भपंचके प्राक् क्रमेण जपेत् । आशुःशिशानेति त्रयोदशर्चयंद्रोप्रतिरयक्रविर्द्रो देवता

१० चतुर्ग्यां बृहस्पतिश्छिष्टुप् जपे विनियोगः । त्वमग्ने रुद्र इत्यनुवाकस्य हव्यवाट रुद्रो जगती जपे
वि० । त्वमग्ने वैमिदेवोऽग्निश्छिष्टुप् जपे विनियोगः । रक्षोहणमिति पंचविंशर्चस्यागिरसः वायुरग्नि-
श्छिष्टुप् जपे० । ततो मध्यमकुम्भे जपेत् । त्र्यम्बकं वसिष्ठोऽनुष्टुप् जपे० अत्रैव पवमानमग्निं
सकृजपेत् । एवं पट्टकुंभाशक्ती रुद्रकुम्भं चतुःप्रस्रवणं वेति कुम्भद्वयं संस्थाप्य रुद्रैकादशिन्यादि
रुद्रकुम्भे जप्त्वाऽप्रतिरथादीनि चत्वारि प्रस्रवणेषु त्र्यम्बकमंत्रं पावमानीश्च मध्यमुक्ते जपेत् । अथा-

१५ वार्यो रुद्रकुम्भान्नैर्कृत्ये स्थण्डिलेऽग्निं प्रतिष्ठाप्य तदीशस्त्र्यां नवग्रहस्यापनं कृत्वाऽन्वावध्यात् ।
नपथा । समिद्धयमदायास्यां मूलशान्तौ देवतापरिग्रहार्थमन्त्रावाप्त्येऽभिन्नन्वाहितेऽनावित्यादि
चैक्षुर्मी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा नवग्रहानाधिदेवताप्रत्यधिदेवतालोकापालान्विनायकादींश्च प्रत्येकममुक-
संख्यया समिद्धाज्यैर्नैकतिं प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरशतसंख्यया हंसपथ प्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्यया
घृताकपायससमिद्धाज्यचकानिर्विदेवावाधतुर्विंशत्पृष्ठदेवता अष्टाष्टसंख्यया पायसेन रक्षोहर्णं

२० कृष्णध्वेति पंचदशभिः कृष्णरात्रेण सवितारं दुर्गां जातवेदामिं रुद्रं ऋत्विक् श्रुतिं दुर्गां वांस्तोम्यति-
मग्निं क्षेत्राधिपतिं मित्रावरुणौ अग्निमेताश्चाष्टाष्टसंख्यया कृष्णरात्रेण त्रियं तामग्निवर्णामिति
पंचदशार्चभिः प्रवृचमष्टसंख्यया समिद्धाज्यचकभिः सोमं त्रयोदशवारं पायसेन रुद्रं चतुर्गृहीतेनाज्येन
अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं बृहस्पतिमिंद्रं विश्वान्देवान्ग्रहाणां द्वाविंशतिमिराज्येन शेषेण स्विष्ट-
कृतमित्यादि सद्यो यद्यप्य इत्यंतमक्त्वा समस्तव्याहतिभिः समिद्धयमगनावाध्यात् । आग्नेयाशान्तौ

२५ तु संप्रथम्यन्देवतामपिदेवतां चतुस्सर्पिं ऋषयिदेवतां पितृन् आग्निदेवतां द्यौर्देवतां चेत्येति विशेषः ।
ततः परिसमूहनादि पूर्णपात्रनिधानांतं कृत्वाऽग्नेः प्रागुद्गवा रक्तैः शुद्धैर्वा तंडुलैश्चतुर्विंशहलं
पत्रं कृत्वा तत्र प्राग्वत्कुम्भं संस्थाप्य तस्मिन् या अंशधीरिति स्तमूलानि तदलामे विष्णु-
क्रांता सहदेवी तुलसी शतावरी कुसुमलानि क्षित्वा पूर्णपात्रं निधाय तत्र साष्टदलं वासो वितन्म
तत्कर्णिकायां निष्कं तदूर्ध्वमितां निर्मतिप्रतिमामग्न्युत्तारणपूर्वकं पंचामृतस्नापितां मोपुणो घोराः

३० कण्ठो निर्मतिर्गायत्री मोपुण इति संस्थाप्य

“संस्मरेन्निर्रतिं श्यामं सुमुखं नरवाहनं । रक्षोघिघं सङ्ग्रहस्तं दिव्यभरणभूषितमिति ”
 ध्यात्वा तदक्षिणत इदं वो मधुछंदा इन्द्रो गायत्रीतीन्द्रस्य तदुत्तरतश्चासु मे मेधातिथिरापोऽनुष्टु-
 बित्यपां च सौवर्णप्रतिमे संस्थाप्य पदार्थानुसमयेन स्वस्वमंत्रैस्ततः पूजयेत् । तत्र वक्ष्युगमं ।
 रक्तचंदनं । कृष्णपुष्पाणि । मेघपृंगस्य धूयः । आज्यस्य दीपः । पोलिकोदनादि नैवेद्यं । बाह्याणां
 सुरास्थाने सैषवमिश्रं क्षीरं मांसस्थाने लवणयुक्तं पायसं । क्षात्रियादीनां तु मुख्यमेव । ततः ५
 चतुर्विंशद्वलेषु प्रागादितो विश्वेदेवाः । त्रिण्युः । वसवः । वरुणः । अजेकपात् । अहिर्बुध्न्यः ।
 पूषा । आश्विनो । यमः । अग्निः । प्रजापतिः । सोमः । रुद्रः । अदितिः । बृहस्पतिः । सर्पाः ।
 पितरः । भगः । अर्यमा । सविता । त्वष्टा । वायुः । इंद्राग्रीमित्र इत्येताश्चतुर्धृतनमोर्तिर्नामाभिः
 क्रमेणावाह्य पूजयेत् । आश्लेषाशांती तु सर्पप्रतिमां ‘नमोऽस्तु सर्वभ्य’ इत्यावाह्य

“सर्पो रक्तस्त्रिनेत्रश्च द्विभुजः पीतवस्त्रकः । फलकासिघरस्तीक्ष्णो दिव्यभरणभूषितः ” इति १०
 ध्यात्वा तदक्षिणतो बृहस्पते गृह्यसमदो बृहस्पतिस्त्रिष्टुबिति बृहस्पतिः । तदुत्तरतश्चोदीरतां
 शस्तः । स्वधा त्रिष्टुबिति पितृनावाह्य चतुर्विंशतिद्वलेषु प्रागादितो भगाद्यदित्येतर्क्षदेवता आवाह्य
 पूजयेत् । ततोऽन्वाधानक्रमेण पायसचक्रकुरारव्य श्रणयत्वाऽज्यभागानं कृत्वा यजमानेन सर्वदेवतो-
 ह्येनो द्रव्ये त्यक्ते स्तुतिगन्वाधानोक्तक्रमेणक्षदेवता तत्तन्मंत्रैर्हुत्वा रक्षोहायान्द्रव्यभाणभिर्जुहुयात् ।
 ताश्च कृणुष्वेति पंचदशर्चस्य वामदेवो रक्षोहा त्रिष्टुप् । कुरारहोमे विनियोगः । एवं १५
 सर्वत्र । गायत्र्या विश्वामित्रः सविता गायत्री । जातवेदसे कश्यपो दुर्गा त्रिष्टुप् । अयं चक्रं
 वसिष्ठो रुद्रोऽनुष्टुप् सीरायुजंती । बुध कविक्र भुतिर्गायत्री । ताम्रिवर्णा सोमरिड्गां त्रिष्टुप् ।
 वात्सोष्पते । वसिष्ठो वास्तोष्पतिस्त्रिष्टुप् । अग्ने नयामस्तयोश्चिष्टिष्टुप् । क्षेत्रस्य वामदेवः क्षेत्र-
 पालोऽनुष्टुप् । गृणाना जमदग्निर्मित्रावरुणौ गायत्री । अग्निं दूतं काण्वो मेधातिथिरग्निर्गायत्री ।
 हिरण्यवर्णामिति पंचदशर्चस्य कर्द्दमानंदचिकित्तेन्द्रासुता कश्यपः आर्द्धेवता आद्यास्तिस्रोऽनुष्टुभः २०
 तुर्याप्रस्तरर्पक्तिः पंचमोऽष्टम्यो त्रिष्टुभो । ततोऽष्टावनुष्टुभावाः प्रस्तारर्पक्तिः । प्रत्युचं समिदाज्यचक्र-
 होमे विनियोगः । स्वन्नः सोमेति त्रयोदशर्चस्य प्रागयः सोमस्त्रिष्टुप् । पायसहोमे वि० । या ते
 रुद्रेति कश्यपो रुद्रस्वराडनुष्टुप् । चतुर्गृहीताज्यहोमे वि० । सप्तमहाव्याहृतीनां विश्वामित्रादय
 ऋषयोऽज्ययादयो देवताः । गायत्र्यादीनि छंदोऽस्ति । आज्यहोमे वि० । एवं हुत्वा शिवशक्रादिप्राय-
 श्चिताहुयंतं कृत्वा लोकपालनवग्रहविनायकादिभ्यो निर्वर्त्तोद्ग्राभ्यो रुद्रक्षेत्रपालयोश्च बलीन् २५
 दत्त्वा पूर्णाहुतिं जुहुयात् । तत्र मंत्राः । समुद्रादूर्मित्येकादशर्चस्य वामदेव आपस्त्रिष्टुप् । अस्या
 अगती प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । पूर्णादूर्वि विश्वे देवाः शतकतुरनुष्टुप् । सप्त ते
 अग्ने सप्तवानग्निर्जगती पूर्णाहुतिहोमे विनियोगः । एवं सर्वत्र । ततो होमशेषं समाप्य प्रधानकर्म
 दाक्षिणतः स्पृष्ट्वा शतवारं अयं चक्रं जप्त्वा तथैव रुद्रकुंभं च स्पृष्ट्वा करीत्या रुद्रकादशिन्यादि
 जप्त्वा गंधादिभिः कुंभद्वयगतनिर्रतिरुद्रावम्यर्च्यं सार्वैगाचार्यैः सर्वकुंभोदकैर्मद्रासनोपाविष्टं ३०
 सांपत्यकलत्रं यजमानमभिषिच्येत् । तत्र मंत्राः । अक्षीम्यामिति षण्णां कश्यपो यक्षपहानुष्टुप् ।
 अमिषेके विनियोगः । एवमुत्तरत्र । पवस्व विश्वचर्षण इति त्रिंशर्चस्य शतं वैशानसाः पवमान-

सोमो गायत्री । आपो हि छेति नवर्चस्यांबरीषः सिंधुद्वीप आपो गायत्र्यंत्ये द्वेऽनुष्टुभौ पंचमी वर्द्धमाना सप्तमी प्रतिष्ठा । येत इंद्रेति द्वयोः सप्तर्चयो विंशेदेवा अनुष्टुप् । सहस्राक्षेणेति तुचस्य प्राजापत्यो यक्षमनाक्षनो यक्षमहा त्रिष्टुप् । द्वयोस्त्यानुष्टुप् । देवस्य त्वेति विमिर्यनुष्टुप् यज्जापतेति यण्णां शिवसंकल्पमंत्राणां प्रजापतिर्भनक्षिष्टुप् ।

- ५ “ योऽसौ वज्रधरो देवो महेंद्रो गजवाहनः । मूलजातशिशोर्दोषं मातापित्रोर्व्यपोहतु ॥
 “ योऽसौ शक्तिधरो देवो हुतमुक् मेघवाहनः । सप्तजिह्वश्च देवोऽग्निर्मूलदोषं व्यपोहतु ॥
 “ योऽसौ दंडधरो देवो धर्मो महिषवाहनः । मूलजातशिशोर्दोषं यमो मम व्यपोहतु ॥
 “ योऽसौ तल्लधरो देवो निर्मती राक्षसाधिपः । प्रशामयतु मूलोत्पन्नं दोषं गंडातसंभवं ॥
 “ योऽसौ पाशधरो देवो वरुणश्च जलेश्वरः । नक्षवाहः प्रचेताख्यो मूलोत्पन्नं व्यपोहतु ॥
 १० “ योऽसौ देवो जगत्प्राणो मातुलो मृगवाहनः । प्रशामयतु मूलोत्पन्नं दोषं बालस्य शान्तिदः ॥
 “ योऽसौ निषिपतिर्देवः सद्गन्धर्वाजिवाहनः । मातापित्रोः शिशोश्चैव मूलदोषं व्यपोहतु ॥
 “ योऽसौ पशुपतिर्देवः पिनाकी वृषवाहनः । आश्लेषामूलगंडांतं दोषमाशु व्यपोहतु ॥
 “ विघ्नेशः क्षेत्रपो दुर्गा लोकपाला नवग्रहाः । सर्वदोषप्रशमनं सर्वं कुर्वतु शान्तिदाः ॥ ”
 आश्लेषाशांतौ तु
 १५ “ आश्लेषाक्षज्जातस्य मातापित्रोर्धनस्य च । धातुशान्तिकुलस्यानां दोषं सर्वं व्यपोहतु ॥
 “ योऽसौ वामीश्वरो नाम अधिदेवो बृहस्पतिः । मातापित्रोः शिशोश्चैव गंडातस्य व्यपोहतु ॥
 “ पितरः सर्वं भूतानां रक्षतु पितरंसदा । सर्पनक्षत्रजातस्य वित्तं च शान्तिर्वाधवाच ॥ इति विशेषः ।
 ततः तच्छ्रियोः शंभुर्विंशेदेवाः शकरी अभिषेके विनियोगः । ततो ब्रह्मांतरित-निर्गति-
 कद्रकुम्भोदकेन स्नापितो यजमानो धृतघोतवासा सापत्यकलत्रः कांस्यपात्रस्याज्यं रूपं रूपमि-
 २० त्यवैश्य विधाय दत्त्वाऽऽचार्यार्दीनम्यर्च्यार्चायां गो ब्राह्मणे वृषं सदस्यायाश्वं रुद्रजापिने कृष्णवृषं
 वेन्वायलामे तत्तन्मूल्यं वा दत्त्वा स्वशक्त्या ऋत्विग्भ्यो मूयसीं च दत्त्वोत्तरपूजां कृत्वा यांत्विति
 विसृज्याचार्याय निर्गतिग्रहप्रतिमाकुम्भादि कद्रजापिने रुद्रप्रतिमाकुम्भादि संकल्पपूर्वकं दत्त्वाऽग्नि-
 मभ्यर्च्य गच्छ गच्छेति विसृज्य शान्तं तदर्थं दश वा ब्राह्मणान् भोजयित्वा शान्त्याशीर्वाचयित्वा
 यस्य स्मृत्येत्यायुक्त्वा सम्बज्जो भुंजीत ।
 २५ इति श्रीमद्वनीलकण्ठकृते भगवतभास्करे शान्तिमधूखे मूलश्लेषाशान्तिप्रयोगः ॥

अथ वैधृतिव्यतीपातसंक्रांतिशान्तिः ।

- शौनकाः । “ कुमारजन्मकाले तु व्यतीपातश्च वैधृतिः । संक्रमश्च रवेस्तत्र जातो दारिद्र्यकारकः ॥
 “ दरिद्राणां महादुःखं व्याधिपीडासमुद्भवं । अग्निभ्यो मृत्युमाशोति नात्र कार्या विचारणा ॥
 “ स्त्रीणां च शोकं दुःखं च सर्वनाशकरो भवेत् । शान्तिर्वा पुष्कला कार्या तस्य दोषो न कश्चन ॥
 ३० “ गोमुखप्रसवं कुर्याच्छान्तिं कुर्यात्प्रयत्नतः । जपाभिषेकदानैश्च होमादपि विशेषतः ॥
 “ नवग्रहमस्तं कुर्यात्तस्य दोषोपशान्तये । प्रथमं गोमुखं जन्म ततः शान्तिं समाचरेत् ॥
 “ गृहस्य पूर्वदिग्भागे गोमयेनानुलिप्य च । अलंकृते मुद्देशे तु बोहिराशिं प्रकल्पयेत् ॥
 “ पंचदशमिति धान्यं तदर्थं तंदुलेन च । तदर्थं तु गितैः कुर्याद्वन्योऽन्योपरि कल्पयेत् ॥

अथ प्रयोगः ।

- कर्ता गोमुलप्रसवं कृत्वा मासपक्षाष्टत्रित्यास्य शिशोर्वैधृतौ व्यतीपाते संक्रांतौ धोत्वया
सूचितस्याग्निदस्य निरासार्थं शान्तिं करिष्य इति संकल्प्य गणेशपूजास्वास्तिवाचनमातृका-
पूजावृद्धिभ्राद्धाचार्यादिवरणानि कुर्यात् । अथाचार्यः सर्षपविकिरणादि कृत्वा प्राच्यां
५ गोमयोपल्लिभुवि पंचदशोपतदर्धमितवीहितंदुलतिलानन्योन्योपरि रशीकृत्य तत्राष्टदलं विरच्य
तत्कर्णिकायां कुंभं संस्थाप्य तीर्थोदकेनापूर्य तत्र सप्त मूर्त्यंचपल्लवरत्नगव्याष्टगंधसर्वोषधीः क्षिप्त्वा
बल्लयुग्मेनावेष्ट्य पूर्णपात्रं निधाय तत्र वैधृतिव्यतीपातयोः शान्तौ मध्ये व्यंबकमिति रुद्रं तद्दक्षिणत
उत्तूर्य इति सूर्यमुत्तरतश्चाभ्यास्यत्वेति सोमं संक्रांतिशान्तौ तु मध्ये सूर्यं तद्दक्षिणतोऽग्निं दूतामित्यग्नि-
मुत्तरतो रुद्रं तत्तत्प्रतिमास्वावाह्य षोडशभिः पंचमिवोपचारैः संपूज्य रुद्रसूर्यसोमप्रतिमाः स्फुट्टाऽ-
१० षसहस्राष्टशताष्टाविंशत्यन्यतरसंख्यया मूर्त्युजयमंत्रमुजयत्येत्यादिसर्वसौरमंत्रानाम्यायस्वेति च
क्रमेणाज्येत् । संक्रांतिशान्तौ तु पूर्व सौरजपस्ततो मूर्त्युजयजपः । ततो ऋत्विजः प्रागाद्विद्विचतुर्पु
क्रमेणा नो मद्रा मद्रा अग्ने सहस्रशीर्षा कद्रुद्रायेति सूक्तानि त्र्येयंश्चक्रमेत्रे च जयेयुः । आचार्यस्तु
कुंभारपश्चिमोर्ध्वं मतिशायं महावाहनादिपूजां कृत्वाऽन्वाद्यत्वात् । तत्र चक्षुषी आज्येनेत्येते
रुद्रसूर्यसोमान् समिञ्चर्वाज्येस्तत्तन्मंत्रैर्मूर्त्युजयमंत्रेण च तिलाहुतिभिरष्टसहस्राष्टशताष्टाविंशति
२५ अन्यतरसंख्यया शेषेण विष्टकृतमित्यादि । संक्रांतिशान्तौ तु सूर्याग्निरुद्रानिति विशेषः । तत
आज्यभागानिऽन्वाधानोक्तक्रमेण हुत्वा बलिदानांते कलशोदकैः समुद्रज्येष्ठा इति सूक्तेनापो हि षेति
तूचेनाक्षीभ्यामिति सूक्तेन पावमानीभिः प्रधानाधिप्रत्याधेदेवतामंत्रैः सुरास्त्वेत्यादिवैप्राणेश्वाभि-
विक्तो यजमानोऽभिषेकवस्त्रमाचार्याय निवेद्याज्यमवेक्ष्य पूर्णाहुतिं हुत्वाऽऽचार्याय धेनुं बल्लयुग्मां-
गुलीयकादि कल्किभ्यश्च दक्षिणां दत्त्वाऽन्येभ्यश्च भूरि दक्षिणां दत्त्वा शान्तं शक्यता वा ब्राह्मणान्
२० भोजयित्वा बंधुभिः सह मुञ्जतिंति वेधृतिव्यतीपातसंक्रांतिशान्तयः ॥

अथैकनक्षत्रजन्मशान्तिः ।

मर्गः

- “ एकस्मिन्नेव नक्षत्रे भ्रात्रोर्वा पितृपुत्रयोः । प्रभूतिश्रेष्ठयोर्मृत्युर्भवेदेकस्य निश्चयः ॥
“ तद्दोषनाशाय तदा प्रशस्तां शान्तिं च कुर्यादभिषेचनं च ।
२५ “ संपूज्य नक्षत्रप्रतिमां तदग्रे दानं च कुर्यादभिवचनरूपं ॥
“ तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि सर्वाचार्यमतेन तु ।
“ शुभर्क्षे शुभवारं च चंद्रतारागलान्विते । रिक्ताविष्टीविषज्ये तु प्रारभोद्दिभवे सुधीः ॥
“ आचार्य वरयेत्यूर्ध्वं चतुश्च द्विज्योत्तमान् । पुष्पाहं वाचयित्वा तु शान्तिकर्म समाचरेत् ॥
“ अग्नेरीशानदिभागे नक्षत्रप्रतिमां ततः । तन्नक्षत्रोक्तमार्गेण अर्चयेत्कलशोपरि ॥
३० “ रत्नवस्त्रेण संलाप्य बल्लयुग्मेन वेष्टयेत् । स्वशास्त्रोक्तेन मार्गेण कुर्यादभिमुखं ततः ॥

१ ह्य-वेधृतिशान्तिः । २ ऋ. सं. ५।५।४ । ३ ऋ. सं. १।६।२३ । ४ ह्य व्यतीपातसंक्रांतशान्त्योक्तु

५ ऋ. सं. १।१।२२ । ६ ऋ. सं. ७।६।५ । ७ ऋ. सं. ८।८।२१ । ८ दक्षिण-मार्ग-२-मार्गः ।

- “अनेनैव तु मंत्रेण हुनेदद्वोत्तरं शतं । प्रत्येकं समिद्राज्यैः प्रायश्चित्तांतमेव च ॥
 “अभिषेकं ततः कुर्यादाचार्यः पितृपुत्रयोः । वस्त्रालंकारगोदानेराचार्यं पूजयेत्पुनः ॥
 “क्राव्रिजां दक्षिणां दद्यान्माषत्रयसुवर्णकं । देवताप्रतिमादानं घान्यवस्त्रादिभिः सह ॥
 “यानशय्यासनादीनि दद्यात्तद्वोषशांतये । भोजयेद्ब्राह्मणान् सर्वान् विचक्षाक्यविवर्जितः ॥”

अथ प्रयोगः ।

कर्त्ता मासपक्षाद्युल्लिख्यास्य कुमारस्य पित्रायेकक्षोत्पत्तिसूचितारिदृशांत्यर्थमेकनक्षत्र- ५
 शांतिं करिष्य इति संकल्प्य गणेशपूजनस्वास्तिवाचनाभ्युदयिकाचार्यस्त्रिग्वरानि कुर्यात् ।
 अथाचार्योऽनेनेरीशान्यां कुंभं संस्थाप्य रक्तवस्त्रयुग्मेनाच्छाद्य तस्मिन् पूर्णपात्रोपरि तत्तन्मन्त्रोक्त-
 मंत्रेण प्रतिमायां तत्तन्मन्त्रदेवतामावाह्य रक्तवस्त्रयुग्मेन संपूजयामि प्रतिष्ठाप्यान्वाधायऽऽज्य-
 मागांतं कृत्वा तत्तन्मन्त्रमंत्रेण समिद्राज्यानि प्रत्येकमद्वोत्तरशतं हुत्वा होमशेषं समाप्य शिशुं
 तत्पित्रादींश्चामिषिचेत् । ततः कर्त्तोत्तरपूजां कृत्वा विभुज्य प्रतिमादिकं गवादि चाचार्याय दत्त्वा १०-
 क्वास्त्रिग्व्यश्च प्रत्येकं सौवर्णमाषत्रयामिकां यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा यथाविभवं यानशय्यासनादीनि
 च दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयित्वा स्वयं भुंजीतेत्येकनक्षत्रशांतिप्रयोगः ॥

अथ ग्रहणोत्पत्तौ शान्तिः ।

- शौनैकः “ग्रहणे चंद्रसूर्यस्य प्रसृतिर्यदि जायते । व्याधिपीडा तदा स्त्रीणामादौ तु भ्रतुर्वर्शनात् ॥
 “इत्थं संजायते यस्तु तस्य मृत्युर्न संशयः । व्याधिपीडा च दारिद्र्यं शोकश्च कलहो भवेत् ॥ १५
 “शांतिं तेषां प्रवक्ष्यामि नराणां हितकाम्यया ।
 “यस्मिन् कक्षे विशेषेण ग्रहणं संप्रजायते । तद्व्याधिपते रूपं सुवर्णेन प्रकल्पयेत् ॥
 “यथाज्ञानयनुसारेण दितक्षाख्यं न कारयेत् ॥
 “सूर्यग्रहे सूर्यरूपं सुवर्णेन विशेषतः । चंद्रं चंद्रग्रहे धीमात् रजतेन विशेषतः ॥
 “राहुरूपं प्रकुर्वीत नागेनैव विचक्षणः । शुचौ देशे प्रयत्नेन गोमयेन प्रलेपयेत् ॥” नागेन सीसिन । २०
 “तस्योपरि न्यसेद्धीमानववस्त्रं सुशोभनं । त्रयाणां चैकरूपाणां स्थापनं तत्र कारयेत् ॥
 “रक्ताक्षतं रक्तगंधं रक्तपुष्पांबराणि च । सूर्यग्रहे प्रदातव्यं सूर्यप्रीतिकराय च ॥
 “श्वेतवस्त्रं श्वेतमाल्यं श्वेतगंधाक्षतादिभिः । चंद्रग्रहे प्रदातव्यं चंद्रप्रीतिकराय च ॥
 “राहवे चैव दातव्यं कृष्णपुष्पांबराणि च । द्यान्मन्त्रनाथाय श्वेतगंधानुलेपनं ॥
 “सूर्यं संपूजयेद्धीमात्राकृष्णेनेति मंत्रतः । चंद्रग्रहे च पालाशैः समिद्रिर्जुहुयान्नरः ॥ २५
 “दूर्वाभिर्जुहुयाद्धीमान् राहोः संप्रीणनाय च । समिद्रिर्जलवृक्षोत्पैर्भेशाय जुहुवाद्बुधः ॥”
 भेशाय नक्षत्राधिपतये ।

- “आज्येन चरुणा चैव तिलैश्च जुहुयात्ततः । पंचगव्यैः पंचरत्नैः पंचत्वक्पंचपल्लवैः ॥
 “जलैरौषधकल्कैश्च सहितः कलशोदकैः । औषधकल्कैः सर्वाषधिकल्कैः ॥
 “अभिषेकं प्रकुर्वीत यजमाने प्रयत्नतः । मन्त्रैर्वरुणदेवतैरौषादिष्ठादिभिः ॥ ३०-
 “इमं मे गंगे पितरस्तत्त्वायामेति मंत्रकैः ।

- “अभिपेक्षे निवृत्ते तु यजमानः समाहितः । आचार्यं पूजयेत्पश्चात्सुशांतो नियतौद्रियः ॥
 “तस्मै दद्यात्प्रयत्नेन भक्त्या प्रतिकृतित्रयं । दक्षिणामिथ्य संयुक्तं यथाशक्त्यनुसारतः ॥
 “ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु प्रणिपत्य क्षमापयेत् । तैम्योऽपि दक्षिणां दद्याद्यजमानः समाहितः ॥
 “अनेन विधिना शान्तिं कृत्वा सम्यग्विशेषतः । अकालमृत्युशोकं च व्याधिपीडां न चाप्नुयात् ॥
 ५ “सौख्यं सौमनसं नित्यं सौभाग्यं लभते नरः ॥
 “इत्थं ग्रहज्जातानो सर्वारिष्टविनाशनं । कथितं मार्गवेणुदं शौनकाय महात्माने ॥”

इति चंद्रसूर्यग्रहणप्रसूतिशान्तिः ।

अथ विषयटिकाशान्तिविधिः ॥

तत्र वृद्धागर्ग्यः

- १० “विपनाडीपु संजातः पितृभ्रातृपुत्रात्मनां । नाशकुक्षिपशङ्कायैः क्रूरलज्जैः ऽपि वा ॥
 “तद्दोषपरिहाराय शान्तिकर्म समारभेत् । हृदो यमोऽग्रिमृत्युश्च देवताः परिकीर्त्तिताः ॥
 “सुखेन यथाशक्त्या तत्तल्लक्षणसंयुताः । प्रतिमाः कारयित्वा तु अष्टकवोहिमिः रण्डे ॥
 “स्यंढिलं परिकल्प्याथ कुंभमोपचिसेयुतं । जलैः संपूर्य संस्थाप्य मृदादि प्रक्षिपेत्ततः ॥
 “बलद्वयेन संवेष्ट्य पंचरत्नाणि निक्षिपेत् । कुमोदरि तु संस्थाप्य चतस्रः प्रतिमास्तथा ॥
 १५ “तत्तन्मंत्रैश्च संपूज्य गंधपुष्पोपहारकैः । कद्वर्दायेति मंत्रेण यमार्यं सोममित्यथ ॥
 “अक्षिर्भूद्धेति मंत्रेण परं मृत्यो इति त्वय । एतैश्चतुर्भिर्मंत्रैस्तु क्रमादर्धैः पुनस्तथा ॥
 “समिञ्चरुधृतद्रव्यैः प्रत्येकं च यथाकर्म । कस्मिन्मित्रैश्च सहाचार्यो हुनेदष्टसहस्रकं ॥
 “अष्टोत्तरशतं वाऽथ अष्टाविंशतिमेव वा । ततस्तिर्लेहनेद्देवास्तत्तन्मंत्रैश्च कल्पयेत् ॥
 “ततोऽभिर्विचयेदेनं मंत्रैः पौराणिकैः क्रमात् । शार्प्यतो भगवानीशः विनास्त्री सर्वतोमुखः ॥
 २० “तव मूर्तिप्रदानेन समस्तामीष्टदो भव । ईषत्पीनो यमः कालो दंढहस्तः प्रशांतधीः ॥
 “रक्तहृक् पाशमृस्कृणो महिषस्यः शिवं कुरु ॥
 “विंगल्लम्भशुक्लेशाक्षः पिंशाक्षचतुरोहणः । उगस्यः साक्षसूत्रश्च सतार्चिः शक्तिधारकः ॥
 “तत्तु मूर्तिप्रदानेन मम पार्ष्णि विनाशय ॥
 “मंष्ट्राकराढ्यदन्तो नीलांजनसमाकृतिः । वृक्कलद्वयदापाभिर्मृत्युर्मा पातु सर्वदा ॥
 २५ “इत्थमेवंविधैर्मंत्रैर्यथाविधिसमाहितः । गोमूहिरण्यवस्त्रैश्च आचार्यं पूजयेत्सुधीः ॥
 “एवं कुर्यात्प्रदानेन विषदोषः प्रशाम्भ्यति ॥” इति विषयटीशान्तिः ॥

अथ भगंदांतशान्तिः ।

मर्गः

- “आश्विनीमघमूलादौ त्रिवेदनवनादिका । रेवतीसर्पशृङ्गं मास्रुद्ररसाः क्रमात् ॥
 ३० “आश्विनीमघमूलादौ नादिकादितयं तथा । आश्विनीमघमूलानां पूर्वार्द्धं चाख्यते पिता ॥
 “पूषादिसर्पशृङ्गार्द्धे जननी बाध्यते शिशोः । पितृघ्नश्च द्विजाजातो रात्रिजातस्तु सातृहा ॥
 “आत्महा संप्ययोर्जातो नास्ति गंडं निरापयः । सर्वेषां गंडज्जातानां परित्यागो विधीयते ॥

- “ वर्जयेद्दर्शनं यावद्वर्षं षाण्मासिकं भवेत् । तस्य शांतिं प्रवक्ष्यामि सोममंत्रेण भक्तिमान् ॥
 “ कांक्ष्यपात्रं प्रकुर्वीत पलेः षोडशभिर्नवं । अष्टमिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां वा शोभनं तथा ॥
 “ तन्मन्त्रे पायसी शुभ्रं नवनीतेन पूरितं । राजतं चंद्रमचैत सितपुष्पसहस्रकैः ॥
 “ देवज्ञः क्षोमवासाश्च शुक्रमाभ्यां वराचितः । सोमोऽहमिति संक्षिप्य पूजां कुर्यादतद्रितः ॥
 “ जपेत्साहस्रकं मंत्रं श्रद्धधानः समाहितः । आप्ययेत्स्वेति मंत्रेण पूजां कुर्यात्समाहितः ॥
 “ दद्याद्दे दक्षिणामिष्टां गंडदोषप्रशांतये ॥
 “ शुक्लं वागीश्वरं चैव ताम्रपात्रसमन्वितं । गंडदोषोपशान्त्यर्थं दद्याद्देवविदे शुचिः ॥ ”

इति गङांतशांतिः ॥

अथ दिनक्षयादिशांतिः ।

गर्गः

१०

- “ दिनक्षये व्यतीपाते श्यापाते विष्टिवैपुत्नौ । मूले गंडेऽतिगंडे च परिषे यमपटके ॥
 “ कालवंदे मृत्युयोगे दुष्टयोगे सुदारुणे । तस्मिन् गंडदिने प्राप्ते प्रसूतिर्यदि जायते ॥
 “ अतिदोषकरी प्रोक्ता तत्र पापयुते सति । विचार्य तत्र देवज्ञं शांतिं कृत्वा यथाविधि ॥
 “ यजमानो देवतानां ग्रहाणां चैव पूजनं । दीपं शिवालये भक्त्या धृतेन परिधीपयेत् ॥
 “ अभिवेकं शंकरस्य अन्धत्पस्य प्रदक्षिणं । आयुर्वृद्धिकरं जाप्यं सर्वारिष्टविनाशनं ॥
 “ गुरुदेवतविप्राणां पूजनं गोश्व धर्द्धनं । पुष्ट्यायुस्साष्टशत्यर्थमपीष्टफलसिद्धये ॥
 “ सर्वारिष्टहरार्थाय ग्रहपञ्चं समाचरेत् । शिवाय विधिवद्भक्त्या दीपदानं करोति यः ॥
 “ अक्षदंडं गोघृतेनैव स वै मृत्युं जयेन्नरः । विष्णुमूर्तिं महापुण्यमश्वत्थं श्रीकरं सदा ॥
 “ प्रदक्षिणं नरो भक्त्या कृत्वा मृत्युं जयेन्नरः । सर्वसंपत्समृद्धयर्थं नित्यं कल्याणवृद्धये ॥
 “ अभीष्टफलसिद्धयर्थं कुर्याद्वाङ्मनमोजनं । अभिवेकं शिवे शांतिं कृत्वा भक्त्या नरोत्तमः ॥
 “ अकालमृत्युं निर्जित्य दीर्घायुर्जायते नरः ॥
 “ गाणपत्यं पुरुषसूक्तं सौरं मृत्युं जयं शुभं । शांतिं जाप्य रुद्रजाप्यं कृत्वा मृत्युं जयो भवेत् ॥
 “ मूले वा सर्पगंडे वा कुर्यादितानि यत्ननः । आयुर्वृद्धिकराण्यं गंडदोषप्रशांतये ॥ ”

इति गर्गोक्तगंडजननशांतिः ॥

अथत्रिकशांतिः ।

२५

शांतिः सर्वस्यै

- “ सुतत्रये सुता चेत्यातत्रये वा सुतो यदि । मातापित्रोः कुलस्यापि तदाऽग्निष्टं महद्भवेत् ॥
 “ ज्येष्ठनाशो धने हानिर्दुःखं वा सुमहद्भवेत् । तत्र शांतिं प्रकुर्वीत वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥
 “ जातस्येकादशाहे वा द्वादशाहे शुभे दिने । आचार्यमृत्विजो वृत्ता ग्रहयज्ञपुरःसरं ॥
 “ सह वा ग्रहयज्ञः स्यात्सस्य वित्तानुसारतः । ब्रह्मविष्णुमहेशैर्दप्रतिमाः स्वनतः कृताः ॥
 “ पूजयेद्दान्यराशिस्थकलशोपरि शक्तिः । पंचमे कलसे रुद्रं पूजयेद्दशैरुपया ॥
 “ रुद्रसूक्तानि चत्वारि शांतिं सूक्तानि सर्वशः । द्विज एको जपेद्भोग्यकाले शुचिः समाहितः ॥
 “ आर्चयौ जुहुयात्तत्र समिदाज्यातिलोश्चरुं । अष्टोत्तरसहस्रं वा सतं वा विंशतिं तु वा ॥ ”

“ देवताभ्यस्तुर्वकादिभ्यो ग्रहपुरःसरं । ब्रह्मादिभर्त्रेऽदिस्य यत् इन्द्र मयामहे ।

॥ ततः स्विष्टकृते हुत्वा बलिं पूर्णाहुतिं ततः । अग्निषेकं कुटुंबस्य कृत्वाऽऽचार्यं प्रपूजयेत् ॥

“ हिरण्यं धनुरेका च अतिजो दाक्षिणा वतः । प्रतिमा मुखे देया उपस्कारसमन्विताः ॥

“ कौस्त्यस्यवीक्षणं दत्वा शांतिपाठं तु कारयेत् । ब्राह्मणाव मोजयेच्छक्त्या दीनानायाश्च तर्पयेत् ॥

५ “ एवं शांतिविधानेन सर्वारिष्टं विलीयते ॥ इति त्रिकशांतिः ॥

अथ प्रसववैकृतशांतिविधिरुच्यते ।

“ अकालप्रयवा नार्यः कालातीतप्रजास्तथा । विकृतप्रसवाश्चैव युग्मप्रसवनास्तथा ॥

“ अमानुषा अस्वेदाश्च अजातव्येजनास्तथा । हनिर्गां अधिकांशाश्च जायन्ते यदि वा त्रियः ॥

“ पशवः पक्षिणश्चैव तथैव च सरीसृपाः । विनाशं तस्य देहस्य कृतस्य च विनिर्दिशेत् ॥

१० “ निर्वासयेच्चो नृपतिः स्वराष्ट्रास्त्रियश्च पूजयाश्च ततो द्विजैः ॥

“ विकिरसनेर्ब्राह्मणतर्पणैश्च ततोऽस्य शांतिं समुपैति पार्ष ॥”

अथ यमलशांतिविधिः ।

अत्र ब्राह्मणं

“ तदाहुयं आहिताग्निर्यस्य भार्या गौर्वा यमौ जनयेत्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति । सोऽग्नये मरुत्वतो

१५ त्रयोदशकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये मरुतो यस्य हि क्षयेऽऽ इवेदचरमाग्नेहेत्याहुतिं वाऽऽहवनीये जह्यादग्नये मरुत्वते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिरिति ॥ ”

कारिका

“ अथ यस्य वधूगौ वा जनयेच्चयमौ ततः । समरुभ्यश्चरं कुर्यात्पूर्णाहुतिमयापि वेति ॥

कात्यायनगृहे । “ अघातो यमलजनने विधिं व्याख्यास्यामो यस्य भार्या गौर्वा

२० दासी वा बडवा विकृतिं प्रसवेस्स प्रायश्चित्ती भवेत्पूर्णे दशाहे चतुर्णां क्षीरवृक्षाणां काष्ठमाहरेत् ।

प्लक्षवटौर्दुर्बराश्चत्प्रश्मीदेवदारुगौरसर्वपास्तेषामापो हिरण्यं दूर्वाकुरैः सप्तद्वैरष्टौ कलशाश्च

मूर्प्यं सर्वेष्वभिर्दिपती स्नापयित्वाऽऽकृत्य तौ दर्मेपूषविशति । मरुतं स्थालीपाकं अग्नित्वाऽऽ-

ज्यमागावष्टाज्याहुतीर्जुहोति पूर्वोक्तैः स्नपनमन्त्रैः स्थालीपाकस्य जुहोत्यग्नये स्वाहा सोमाय०

पवमानाय० पावकाय० मरुताय० मरुद्भ्यः० यमाय० अंतकाय० मृत्यवे० अग्नये० स्विष्टकृते

२५ स्वाहेत्येतदेव गृहीत्वाऽऽज्येषु अरूकः कपोतो वा गूध्रः श्येनो वा प्रविशेत् । यस्त्वंभो वा प्ररोहेद्वन्मीकं

वल्मीकं मधुजालं वा भवेत् । उदकुंभप्रज्वलने आसनशयनभंगे गृहगोधिकाकूकलाससरीसृपसर्पण्ये

उत्रध्वजविनाशेष्वन्येषु भूकंपोत्कापातकाकसर्पसंममप्रोक्षणादिष्वेतदेव प्रायश्चित्तं । गृहशांतिं

चोक्तविधिना कृत्वाऽऽचार्याय धरणं दत्वा ब्राह्मणान् मोनयित्वा स्वस्ति वाच्चाऽऽआशिषः प्रतिगृह्णी-

यादिति ।” पंचैद्राणि पदानि यस्मिन्नसौ पंचैद्रो मंत्रः । एवं पंचवाक्योऽपि । तौ च प्रयोगे वक्ष्यते

१ र-पाठः ; क्षयह-क्यामुपाहरेत्; दयह-क्यामुपाहरेत् । २ र-पाठ , क्षयहदपह-स्वभावो प्ररोहे वल्मीकमधुजालवागवेदु । ३ सयइयरदह-वरं । ४ क्षयह दयते ।

अथ प्रयोग । 'मम मार्थाया यमलजननसूचितसर्वरिष्टशान्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं
कात्यायनपारिशिष्टोक्ता समग्रमसा यमलजननशान्तिं करिष्ये' इति सकल्प्य गणेशपूजनाचार्य
वरणात् कुर्यात्तत आचार्यो 'यदत्र सस्यनमिति' सर्वपानविकीर्य पूर्वस्या पूजादिकमेणाष्टौ कलशान्
मही योरित्यादिना क्षीरवृक्षकपायपुश्वटौदुबराश्वत्थशमीदेवदारुशास्तामौरसर्षपहरिण्यदूर्वाकुपच-
पल्लवसर्षोषधियुतान् स्थापयित्वा तेज्जलेन यजमान सपत्नीकं स्नापयेत् । तत्र मन्त्रा । आपो हि छेति ५
तिसृणामवरीष सिंधुद्वीप आपो गायत्री । अमिषके वि । वरुणस्य क्षत्रसदनमसि वरुणस्य ज्ञ तस्य
दन्त्यमासीत् । अमि ० । इदमाप इत्यस्य सिंधुद्वीप आपो नुदुष्ट । अराधनपक्वित्वमपकुट्यामयोरप ।
अपोमार्गत्वेन स्मद्वपद्वस्वस्थ सुव । अमिषक विनि ० । तत्रो वस्त्रावलकृतौ दपती दर्भेषु उपविष्टा
चार्योऽग्निस्थापनं कुर्यात् । तत ईशान्या गृहस्थावननेऽन्वाधान । अग्निमन्त्र हितमनावि याधुनस्वा-
ऽत्र प्रधानं ग्रहान् समिचर्षाज्यै आपस्मिन्सुमि इदं तिसृमि वरुणमकया अपो द्वाभ्या आज्यन १०
अग्नि ० सोम ० पवमान ० पावक ० मारुत ० मरुत ० यम ० अतक ० मृत्यु एकैक्य चर्षाहृत्वा
शेषणं विष्टकनमित्यादि । ततोऽन्वाध नादिक्रमण होम समाप्य बलिदानपूर्णाहतिमिरामये
दक्षिणादानात् कृत्वा यथाशक्त्या माह्वणं न भोजयित्वा 'स्वस्ति भवतो भुवत्विति' वाचयित्वा
ते 'स्वस्ती' त्युक्त तेभ्य आशिषो गृह्णीयादिति । इति यमलशान्तिः ॥

अथ प्रथमविनाविषु देवीगृहीतबालकरक्षण । मदनरत्ने योगसागरे १५
" प्रथमेऽहनि गृण्हाति बालकं बालिनीं ग्रही । " 'पाविनीं ग्रहीति' नारायणीये पाठ ।
गविनीति पुराणोत्तरे ।

" तथा गृहीतमात्रस्य चष्टितान्युपलक्षयत् । गात्रादेगो निराहारो लालाग्राशानिवर्तन ॥
" लिपेत पातकी लोभ्रमजिह्वातालचन्दन । घण्यन्महिषाक्षेण ततो मुचति सा ग्रही ॥ "
लेपनधूपने बालस्य नारायणीये बलिदानानुवृत्तौ २०

" मत्स्यभाससुरामक्षयघासुक्धूषीपकै । बलि दद्यादिति " श्रूय ॥
बलिमत्र प्रयोगसारे " अन्नमश्रामुद भगवति विद्यज्जिहे ह्रीं ह्रीं ह्रीं अपसरतु दुष्टमहा ॥
तद्यथा गच्छतु यातान्यत स्थाने रक्षा ज्ञापयति स्वाहा । विद्यज्जि हे ह्रीं ह्रीं मुच मुच
स्वाहेति । बालग्रहाणां वियेय शस्ता न निवदन । बलिश्च रवेरुदयेऽस्ते दिनाद्धे वा देय ।
बलिस्थानानि प्रयोगसारे २५

" कदवश्च करजश्च विनीतो निव एव च । अश्वघोदुवरश्चैव शृण्मातकवटौ तथा ॥
" मातृवृक्षा क्रमेणोक्ता पूर्वादीनां तदिगता । तपामक समाश्रित्य बलिं दद्याद्यथोदितमिति ॥ "
" प्रतिस्थूल प्रत्युदक प्रतिवृक्षमथापि वा । " स्थूल तट । कचित्तु कुलमित्येव पाठ ॥
" अत्राशायामनूकायां प्राक्प्राक्तानामनुसारत । यत्र वा रोचते तत्र मातुर्णं बलिमाहत् ॥
" कृत्वा नीराजनात् बलिमिति विधिवद्दात्माह्वय सस्पृश्य २०
आद्भिस्तत्सर्वगात्र शिरसि सकुसुमैरक्षतैर्भ्रामयिवा ।

क्षित्वाऽपे देवताया विषिञ्चुपरिहितैस्तत्र गीतैः सुमंत्रैः ।

कुर्याद्रक्षो समक्ष्य क्षणमिव विलयं याति दुष्टग्रहार्तिः ॥ ”

नीराजनमंत्रोद्धारो नारायणीये

“ वद्धा विष्णुश्च रुद्रश्च स्कंदा वैभ्रवणस्तथा । रक्षंतु त्वरितं बाळं मुंच मुंच कुमारकं ॥ ”

५ कालगुणोत्तरे

“ पलाशाश्वत्थकपित्तवित्त्रोदुंबरापल्लवाः । पंचमंगाः स्मृता ह्येते बाळानां हितकारकाः ॥

“ स्नापितं मृषितं बाळं ततो मुंचति सा ग्रही ” । प्रयोगसारेऽपि

“ पलाशोदुंबराश्वत्थवित्त्रवन्मोषपल्लवाः । कापितेन कपापेन पतिपित्त्यज्ञांतये ॥ ” परिषिञ्च
स्नापयोदिति मदनः । अत्र मंत्रः । अंनमधामुंटे श्रयादिर्बलिदाने पूर्वमुक्तः । रक्षामंत्रः प्रयोगसारे

१० “ रक्ष रक्ष महादेव नीलपीव जटायर ॥ ग्रहेस्तु संहितो रक्ष मुंच मुंच कुमारकं ॥ ” अमुं

मंत्रं भूर्जपत्रे त्रिलिख्य तत्पत्रं मुर्जं बन्नीयादिति मदनः । बाळकशिक्षास्पर्शपूर्वकं जपे मंत्र

उक्तः प्रयोगसारे अं सर्वमातर इमं ग्रहं संहरंतु हुं रोदय । स्फोटय २ । स्वाहा गर्ज २ सर २

गृह्ण २ आमर्षय २ हिम २ हन २ एवं सिद्धिं रुद्रो ज्ञापयति स्वाहा । अत्र होमोऽपि प्रयोगसारे

१५ अंकुशमादि भगवाति सुरागिणि सुमंहिते मुंच २ दह २ पच २ सर २ गच्छ २ स्वाहा ।

“ कुरवा चतुष्पद्ये कुंडं मंत्रेणानेन मंत्रवित् । त्रिपार्श्वं पंचपार्श्वं वा सहस्रं जुहुपात्तिलैः ॥

“ शांति दुष्टग्रहाः शान्तिं बाळिना चानुमोदिताः ” बाळरोदनपरिहारार्थं पंचमुर्कं

प्रयोगसारे षट्समये ह्रींकारस्तन्मध्ये शिशोर्नाम त्रिलिख्य षट्सु अक्षेपु अल्लुवरश्वाहेति

मंत्रस्य षट्क्षराणि त्रिलिख्य तद्गह्वरेव दितयं त्रिलिख्य तद्गह्वरेषोमुत्तरेर्द्धचंद्रावेष्ट्य पंचोपचारैः

२० संपूज्य बाळहस्ते बन्नीयादिति ।

अथ बाळग्रहस्तयः प्रयोगसारे

“ प्रणम्य शिरसा शान्तिं गणेशानंतमीश्वरं । बाळग्रहस्तवं वक्ष्ये समस्ताभ्युदयप्रदं ॥

“ तपसा यज्ञसा दीप्यथा वपुषा विक्रमेण च । निर्दिष्टो यः सदा स्कंदः स नो देवः प्रसीदतु ॥

“ रक्तमात्म्यावरणरो रक्तमंगानुलेपनः । रक्ताद्रित्योज्ज्वलः शान्तः स नो देवः प्रसीदतु ॥

२५ “ यो नंदनः पशुपतेर्मातृणां पावकस्य च । गंभीराकृत्तिकार्णा च स नो देवः प्रसीदतु ॥

“ देवसेनापरिवृतो देवसेनार्चितः सदा । देवसेनापतिः श्रीमान् ॥ नो० ।

“ शक्तिः शक्तिधरापूः कुमारः शिखिवाहनः । सुरारिहा महासेनः ॥ नो० ॥

“ प्रहृष्टया सुंदरो दातो देवैश्चर्योदयान्वितः । नानाविनोदसंपन्नः स नो० ॥

“ प्रबोधा सुप्रबोधा च बोधना सुप्रबोधना । प्रतुन्दा च प्रबोधा च सुमीता सुमनास्तथा ॥

३० “ मनोन्मनीति विलयाता योगिन्यः पांतु बाळकं । सुवता रुक्मिणी चैव मंदवेगा जिप्पीपया ॥

“ विद्युजिह्वा महानासा शतानंदा तथा वरा । बाळदा प्रमदा चेति योगीन्यः पांतु बाळकं ॥

१ द-मंत्र । २ ह-भद्रिर्गमिष द्वितयः । रुद्रहय-कृतार्थः । अश्वत्थर-वादेनैः । रु-द्रोदये । ३ ह-यसि । ४ यस्त-शकर इ-शकशक्तिधरः । हय-शापि ।

- “हरिणी चाय वाराही वानरी क्रोष्टुकी तथा । कुङ्करी कोटराक्षी च कुम्भकर्णी च चंदिनी ॥
- “बलादिकारिणी चेति योगिन्यः पांतु बालकं । शुद्धविशुद्धा श्रद्धा च योगसिद्धा मितवदा ॥
- “सुमगा शुमदा गौरी बलाविकरणीति च । नानाविज्ञानविख्याता योगिन्यः पांतु बालकं ॥
- “लंबा प्रलंबा च तथा लंबकर्णी च लंबिका । ज्वालाकराली कालिंदी कालिकेति यथोदिताः ॥
- “स्वच्छंदचारसंपन्ना योगिन्यः पांतु बालकं । प्रणीता सुप्रणीता च मालिनी विश्वमालिनी ॥ ५
- “विमला कमला माली लोठा रौद्री च विश्वदा । विचरत्यो यथाकारं योगिन्यः पांतु बालकं ॥
- “वायुवेगा महावेगा सुवेगा वेगवाहिनी । शशिनी हंसिनी दृष्टिः पुष्टिः पौष्टिकसिद्धिदा ॥
- “विद्यानुभाषा बाहिन्यो योगिन्यः पांतु बालकं । अनिनी मामिनी नित्या निर्भिन्ना सुमगा गुहा ॥
- “क्लृदिनी द्राविणी वामा योगिन्यः पांतु बालकं । रुद्रशक्तिविनिष्कृतमेकाशीतिक्रमोदितं ॥
- “योगिनीवृद्धमेतद्धि सिद्धविद्याधारितं । रुद्रशक्तिविनिष्कृतमेकाशीतिक्रमोदितं ॥ १०
- “शंकुनी रेवती देवी शिखा च मुखमंडिका । प्रलंबा पूतनाख्या च कटपूतनिका पुनः ॥
- “विजया गोमूली धूम्राभुङ्गमाला तथापरा । अघोलंबा च पद्मा च कुमुदाऽऽयय चाविका ॥
- “मानिनी चैव काली च देवी भ्रतमुखी तथा । ऐद्री मार्जारिका भूयः कुरुणी च शुभा कृशा ॥
- “कालरात्रिश्च माया च लोहिता पिलिपिचिका । भोतारणी चक्रवादा भीषणा दुर्जयापरा ॥
- “तापनी कटकोली च मुक्तकेशी महाबला । अहंकारी अथा तद्दजमेषा त्रिदंडिका ॥ १५
- “रोदनी मुकुटाभिरुया ललाटा विमला तथा । शीतला बालिनी चैव तापसी पापराक्षसी ॥
- “मानसाधनदा देवी बलानावर्तिनी तथा । यमुना जातवेदा च मानिनी कलहंसिनी ॥
- “बालिका वैवदूती च वायसी यक्षिणी तथा । स्वच्छंद पालिका चैव वासिनी चाविकेति च ॥
- “पंचाशतु कुलोत्पन्नाश्चतुष्पष्टिसंकीर्तिताः । योगिन्यो नित्यसंतुष्टाः रुद्राण्यस्मादेवताः ॥
- “नानारक्षाधिकारस्था बालकं पांतु सर्वदा । महालक्ष्मीहस्तंगा महासेना महाबला ॥ २०
- “महाकंपा महामीमा महतेजा महोत्सवा । महासेना महाचंडा मोहिनी वीरनायका ॥
- “एकवीरा-विशालाक्षी-सुकेशी-सुमनास्तथा । सुकेशिनी च संतुष्टा दंडिनी च बिल्विनी ॥
- “मामिनी चाय सौवर्णी सिंहवक्त्रा कटकिनी । भ्रमरा चंचला चंपा सिद्धिदा च तथापरा ॥
- “शातोदरी धृतिः स्वाहा स्वधारुया च सनातनी । शंभरा च तथा देवी नीलपीवा तथाविका ॥
- “वितला गर्भिनी वामा कर्दंती चैव वाहिनी । कर्षिणी मालती फुला कालकर्णी च चंडिका ॥ २५
- “चित्रानन्दा गुहा चेति पार्वती संगतिर्गता । पंचाशन्नवसंपन्ना शकुनी वैवतप्रिया ॥
- “योगिन्यः कामरूपिण्यो बालकं पांतु सर्वदा । विश्वंतपा प्रभावज्ञा सर्वज्ञा सर्वगा गुहा ॥
- “दुर्गा सरस्वती ज्येष्ठा श्रेष्ठा पद्मा परापरा । प्रमदा रोहिणी शीता प्रवृद्धी प्रवहादिनी विमा ॥
- “विभूतिवर्तिताः प्रीतिः प्रकृतिप्रमतिर्यथा । एता भगवता सृष्टा योगिन्यो योगसिद्धिदाः ॥
- “पंचविंशतिरारुयाता रेवतीशक्तिगोचरा । जगदाप्यायनकरा बालकं पांतु सर्वदा ॥ ३०
- “नंदश्चैवोपनंदश्च भोमतिः सुमतिस्तथा । विशुद्धिहो महाकाठः करालस्तिमिळोचनः ॥
- “तेजहोठा विरूपाक्षो गोमुखो बडवामुखः । कालाननः करालश्च शंकुकर्णो विनिवर्णः ॥
- “एते शकुन्दनोत्पन्ना धीराः बोद्धव्यं राक्षसाः । पूतनादेवतानुष्टा घाटकं पांतु सर्वदा ॥

“ वज्रिणी शक्तिनी चाङ्गा दंढिनी सद्भिनी तथा । पाशिनी ध्वजिनी देवी गदिनी शूलिनी परा ।
 “ पविनी चक्रिणी चेति सर्वाकारा मयप्रदाः । एता दिङ्निर्मिता देव्यो योगिन्यो देवकीर्तिताः ।
 “ अभिभूतप्रधाना या पायात्सा शांतपूतना । प्रसन्ना मातरः सर्वा बालकं पांतु सर्वदा ॥
 “ अर्पको जलको भूमा उग्रः स्कंदश्च कीर्तितः । धीरेशाः पितृभिः सुष्टा नेत्रमेपाधिदेवताः ॥

५ “ पंचशक्तिप्रधानास्ते बालकं पांतु सर्वदा ।

“ भैरवा धीरभेता च क्षेत्रपाला विनायकाः । ढाकिन्यो रुद्रशाकिन्यो यक्षरक्षांसि पद्मगाः ॥

“ वराधेवांतरा भूता मनुष्याः पशवो मृगाः । सरीसृपाश्च संतुष्टा बालकं पांतु सर्वदा ॥

“ आदित्या वसवो रुद्राः चित्तरो मरुतस्तथा । मुनयो मनवः काला ग्रहयोगाः सनातनाः ॥

“ सिद्धाः साध्याश्च गंधर्वा देव्यश्चाप्सरसां वराः । विद्याधरा महादेव्या बालकं पांतु सर्वदा ॥

१० “ सहाजा योगजा चैव धीरजा मंत्रजा तथा । योगिन्यो योगवनिता नानाविभवगोचराः ॥

“ भवानी नाम संतुष्टा बालकं पांतु सर्वदा । भूलोके च भुवलोके स्वर्लोके याश्च मातरः ॥

“ अघघ्नोर्ध्व च तिर्यक् च ऋंहत्योऽनंतमूर्च्छयः । प्रसन्नयोगसंपन्ना दिव्यैश्वर्यसमान्विताः ॥

“ स्वच्छंदपदसंभूतैर्मनैः परिवारिताः । रक्षंतु बालकं प्रीताः शांतिर्नपतु चेतसा ॥

“ दिव्यं स्तोत्रमिदं पुण्यं बालरक्षापिकारकं । जपेत्संतानरक्षार्थं बालद्रोहोपशान्तिम् ॥”

१५ इति बालस्तवः ॥

इत्थं च स्तवांतं कृत्यमाद्यमासत्रयपौर्णिमादिदिनमासवर्षेष्वपि कार्यं । विशेषस्तूच्यते कुमारतंत्रे

“ प्रथमे दिवसे मासे वर्षे वा योगिनी तदा । अथवा नंदिनी नान्ना पूतनाक्रमते शिशुं ॥

“ तद्गृहीतस्य बालस्य ज्वरः स्यात्प्रथमं ततः । मात्रशोषश्च वैवर्ण्यं नाहारेच्छा भूशं भवेत् ॥

“ छर्द्दिर्मुखा च कंपश्च हिनज्वरयुतस्तदा । विधानं तत्र वक्ष्यामि येन मुंचति पूतना ॥

२० “ नदीमृत्तिकाया कुर्याच्छोभनां पुत्रिकां ततः । शुक्लीदेनं शुक्लगंधस्तथा शुक्लानुलेपनं ॥

“ शुक्लपुष्पाणि वै पंचभ्रज्याः पंचप्रदीपिकाः । स्वस्तिकाः पंचपूर्वाण्डे पूर्वस्यां दिशि संयतः ॥

“ बलिं दद्यादयोशीरं च तस्यैवमेव वा । शिवनिर्माल्यमार्जारनृकेशाक्षिंदपत्रकं ॥

“ गव्यं घृतं चेत्येतेन घूपयेच्चैव बालकं । एवं दिनत्रयं कृत्वा चतुर्थे शांतिवारिणा ॥

“ स्नापयेद्बालकं पश्चाद्भोजयेच्चापि मिधुंके । क्षीरेण भोजयेदेवं सुस्थो भवति बालकः ॥”

२५ शांतिवारिणेति ‘शत्रु इन्द्राधी शत्रो घात’ इत्यादिकैः स्वस्वशालापाठिर्नैमित्राभिर्मंत्रितं

वारि शांतिवारि । अथवा वक्ष्यमाणमंत्रेण शतकृत्योभिर्मंत्रितं वारि शांतिवारि ।

“ द्वितीयदिवसे मासे हायने वा सुनंदना । गृह्णाति पूतना बालं योगिनी स्वस्तनापि वा ॥

“ ततो भवेज्ज्वरः पूर्वं संकोचो हस्तपादयोः । दंतान्त्रसाक्ष्यनिशं निमीलयति चक्षुषी ॥

“ आहारं च न गृह्णाति दिवा रात्रं च रोदिति । अक्षिरोर्मं छर्द्दं च भवेद्भ्रांतिः पुनः पुनः ॥

३० “ कृशत्वं च प्रजायेत इत्येतच्छुलक्षणं । तंडुलप्रस्थपिष्टेन विनिर्मायाय पुत्रिकां ॥

“ त्रयोदशध्वजा दीपाः स्वस्तिकाय बलोदना । प्रथममाणपिष्टेन सिद्धां पाश्च मस्त्यकाः ॥

१ द-वेताका । २ क्ष-वात । ३ अज्ञान-तया । ४ हा दयोश्चतुर्थपौर्णमासी वा । ५ द-बालक ।

“ मांसं चेत्येतद्विलं पश्चिमायां दिशि क्षिपेत् । पश्चिमायां च संध्यायामेतद्याह्निरयं धूपशांतिस्नानब्राह्मणभोजनानि पूर्ववत् ।

“ तृतीये दिवसे मासे वर्षे वा पूतनाभिधा । गृण्हीयायोगिनी बालं ततः पूर्वं ज्वरो भवेत् ॥

“ प्रस्थप्रमाणपिष्टेन पुत्रिकां कारयेत्ततः । रक्तौदनं ध्वजो रक्तः स्वस्तिको रक्त एव च ॥ ५

“ रक्तपुष्पं रक्तगंधस्तथा रक्तानुलेपनं । पश्चिमायां च संध्यायामुदीच्या निक्षिपेद्वलिं ॥

धूपशांतिस्नानब्राह्मणभोजनानि पूर्ववत् ।

“ चतुर्थेऽहनि मासे तु वर्षे गृण्हाति बालकं । तुषमंडनिका नाम पूतना चाथ योगिनी ॥

“ मीषणारुमा ततस्तस्य जायते प्रथम ज्वरः । गात्रमंगो स्थितिर्मूर्च्छा वैवर्ष्य चाक्षिमीलनं ॥ १०

“ वैरुहं द्यायमाता श्वासः कासोरुचिरिर्लोमितं । तिलपिष्टमयैः कृत्वा पुत्रिका बिल्वकंदकैः ॥

“ अष्टांशं रचयेत्पुष्पयुक्तं शुक्रध्वजोऽर्जुनः । स्वस्तिकोर्द्धप्रस्थसिद्धं मकं तान्नद्वयपुष्पाः ॥

“ त्रिसंध्यं पश्चिमाशाया बलिं दद्यात्प्रयत्नतः । ”

तावद्वयपुष्पा इति अर्द्धप्रस्थपरिमितेनाग्नेन कृता इत्यर्थः ।

“ गोशृंगं सर्पनिर्मोकं लशुनं निचरगकं । मनुष्यकेशमाज्जरिलोमान्याजघ्नं तथा ॥ १५

“ एतैश्च धूपयेद्देवनिशि संध्यात्रयेऽपि च । एकनिशि एकस्मिन्नेव दिने बलिर्बिल्वैः । शांतिस्नान-

मंत्रब्राह्मणभोजनानि च पूर्ववत् ।

“ पंचमे दिवसे मासे वर्षे वा पूतना शिशुः । विट्वाटिकाख्या गृहीयात्प्रथमं जायते ज्वरः ॥

“ हिका श्वासश्च शूलं च गात्रमंगो रुचिस्तथा । तंदुलप्रस्थपिष्टेन निर्मायापोरुपुत्रिका ॥

“ शुक्रौदनं ध्वजाः पंच स्वास्तिकाः पंच चोज्ज्वलाः । पंचदोषासुशुक्लानि कुसुमानि च चंदनं ॥ २०

“ अपराण्हे वृक्षमूले पश्चिमायां दिशि क्षिपेत् ॥ धूपस्तु गोशृंगं लशुनमित्यादिकं । शांतिस्नानमंत्र-

ब्राह्मणभोजनानि च पूर्ववत् ।

“ षष्ठेऽहनि तथा मासे हायने चापि बालकः । पूतना शकुनिर्नाम गृण्हीयात्तदनंतरं ॥

“ ज्वर उद्वेगं गात्रे शोषः श्वासोऽरुचिस्तथा । काशश्च हस्तपादश्लेष्मिकोचश्चेति लक्षणं ॥

“ तंदुलप्रस्थपिष्टेन विनिर्मायाय पुत्रिका । कृष्णोदनं ध्वजाः पंचकृष्णाः स्वस्तिकपंचकं ॥ २५

“ कृष्णमेवाय मत्स्याश्च पायते दुग्धमेव च । मांसं चापुष्पास्तर्द्धप्रस्थपिष्टविनिर्मिताः ॥

“ अपराण्हे पश्चिमायां निक्षिपेद्वलिपुत्रिकां । पुत्रिकां पूर्ववत्कृत्वा परलं शूलपाचितं ॥

“ मत्स्याः पर्वटिकाश्चैव रक्तं च प्रस्थसंमितं । उदीच्यां पूर्वसंध्यायो बलिर्देव्यः प्रशतये ॥ ”

अत्र बलिदानबोर्बिकल्पः । तयोरेव काठयोर्बालकस्य धूपो देयः गोशृंगलशुनमित्यादिकः ।

तथा शांतिस्नानं ब्राह्मणभोजनं च । बलिदानपूजायां मंत्रस्तु । “ अर्कद्रुद्रशहा ” । ३०

“ सप्तमे दिवसे मासे वर्षे वा शुक्रैरेवती । गृण्हाति पूतना बालं ततः स्यात्प्रथमं ज्वरः ॥

“ गात्रमंगोऽथ विद्वेष आहारे कंषरोदने । श्वेतलक्षणं तत्र बलिर्देव्यः प्रशतये ॥

“ प्रस्थसंमितपिष्टेन सम्यक् कृत्वाऽथ पुत्रिका । सप्तध्वजाः सप्तदीपाः स्वस्तिकाः सप्त वै तप्य ॥

- “ पुष्पाणि मत्स्यमांसं च भक्तं चेत्युद्गमाहेतु ॥ धूपस्तु गोशृंगलशुनमित्यादिकः । शांतिस्नानं ब्राह्मणभोजनं । मंत्रस्तु ‘ ॐ ह्रीं फट् स्वाहा ’ ।
- “ अष्टमे दिवसे मासे वर्षे चाक्रमते शिशुं । विट्कालिका नामधेया पूतनाऽस्य ततो ज्वरः ॥
- “ गात्रभेदोऽत्र रुदितं रोदनं नेत्रमूलनं । जिह्वाशोषः शिरस्फोट आहारद्वेष एव च ॥
- १ “ अक्षिरोगो भवेदेतर्द्धमितं तद्ग्रहाच्छिशोः । तद्दुष्टप्रत्यपिष्टेन पुच्छं कारयेत्ततः ॥
- “ पायसं मधुसर्पिश्च क्षीरलाजाश्च शङ्खुली । गुग्गुलुं मेघमांसं च तथा पर्पटिका अपि ॥
- “ ध्वजा दीपाश्च चत्वारो गंधा नानाविधा अपि । हुमनांसि च रक्तानिथैवं मन्त्रोदितो बलिः ॥
- “ अर्घुं समाहरेत्पूर्वं संध्यायां दक्षिणादिशि । कृष्णाष्टम्यां वक्ष्यमाणमंत्रेणानेन संयतः ॥ ॐ नमो नारायणाय त्रैलोक्यविद्रावणाय । ॐ ह्रीं फट् स्वाहा । अनेनैव च मंत्रेण पूजादि बलिहरणानं ।
- १० “ कर्म कुर्यात् । धूपस्तु गोशृंगलशुनमित्यादिकः । शांतिस्नानं ब्राह्मणभोजनं च । अत्र कृष्णाष्टम्या बलिहरणमिति न नियमार्थं किंतु सति संमवे प्राशस्त्यर्थं । अन्यथा तत्प्रतीक्षायां शिशुविनाशपत्तेः ।
- “ नवमे दिवसे मासे हायने वाऽपि बालकं । गुण्हाति मन्त्रेणा नार्क्षी पूतना तदनंतरं ॥
- “ ज्वरः रुद्धिर्निष्णाध्मानं कासश्वासश्च तुष्णता । गात्रमंगश्च शूलं च बिम्बान्येतानि बालके ॥
- “ प्रत्यमात्रेण पिष्टेन विनिर्माय च पुत्रिकां । जोदनं मत्स्यमांसं च पर्पटीं चक्षुमूलिकां ॥
- १५ “ निक्षिपेत्पूर्वसंध्यायामुत्तरस्यां बलिं दिशि । अत्र मंत्रः । ॐ नमो भगवते वासुदेवाय कृष्णमंडले बलिमावाय हरं फट् स्वाहा । धूपस्तु गोशृंगलशुनमित्यादिकः । शांतिस्नानं ब्राह्मणभोजनं च ।
- “ दशमे दिवसे मासे हायने वाऽपि बालकं । पूतना रेवती नार्क्षी गुण्हीयाद्बालकं ततः ॥
- “ ज्वरः रुद्धिः कासश्वासो शूलं चेत्येतदीरितं । यत्र द्वेषश्च तत्रायं बलिंदयो विचक्षणैः ॥
- २० “ प्रत्यप्रमाणपिष्टेन पुत्रिकां तत्र कल्पयेत् । अर्घां लेखयेत्तत्र बिल्ववृक्षस्य कंदकैः ॥
- “ गुडोदनं च सर्पिश्च ध्वजानां पंचविंशतिः । स्वस्तिकानां प्रक्षीपानां पंचविंशतिरेव च ॥
- “ चत्वारि रक्तपुष्पाणि होतदक्षिणादिमातः । संध्यात्रये वक्ष्यमाणमंत्रेणानेन निक्षिपेत् ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय हनं फट् स्वाहा । धूपो गोशृंगलशुनमित्यादिकः । शांतिस्नानं ब्राह्मणभोजनं च ।
- २५ “ एकादशदिने मासे हायने पूतनार्चिका । गुण्हाति बालकं पश्चाज्ज्वरस्तस्य प्रजायते ॥
- “ अत्रद्वेषो मुखे शोषो गात्रमंगश्च रोदनं । ऊर्ध्वदृष्टिरपीत्येतद्वक्षणं तद्ग्रहाच्छिशोः ॥
- “ पुत्रिका माषपिष्टेन चित्वा शुकुमोदनं । पुष्पाण्यपि च शुक्लानि ध्वजानां पंचविंशतिः ॥
- “ स्वस्तिकानां प्रक्षीपानां पंचविंशतिरेव च । एतत्सर्वं यमाशया संध्यायां प्रातराहरेत् ॥
- अत्र मंत्रः । ॐ नमो भगवते तापय चंद्रहासवज्रहस्ताय ज्वलदुष्टप्रहाय ॐ फट् स्वाहा ।
- २६ “ धूपस्तु गोशृंगलशुनमित्यादिकः । शांतिस्नानं ब्राह्मणभोजनं च । प्रथमदिवसमासवर्षमुद्गीतपूजनं हारोक्तं द्रव्यं ।

“ द्विदशे दिवसे मासे वर्षे या पूर्वेनां शिर्षु । अद्भुतास्या प्रगृह्णाति ज्वरः स्यात्प्रथमं ततः ॥
 “ रोदनं सर्वदा दैतसादनं रक्तेनेत्रता । रोमांचस्तापं इत्येतद्विहितं तस्य लक्षणं ॥
 “ तंडुलप्रस्थपिष्टेन कृत्वा तन्नामपुत्रिका । त्रयोदश स्वास्तिकाश्च ध्वजा दीपाश्चयोदश ॥
 “ अपूपा मत्स्यमांसं च तथा पर्पटिका अपि । एतत्सर्वं दक्षिणस्यां दिशि मंत्रेण निक्षिपेत् ।
 मंत्रस्तु । ॐ नमो नारायणाय प्रज्वलद्ब्रह्महस्ताय हर ॥ जोषय २ मर्दय २ पातय २ हन २
 हन दुष्टसत्त्वानां हुं फट् स्वाहा । गोशृंगमित्यादिको धूपः । शान्तिस्तानं ब्राह्मणभोजनं च ।

अथ बौधानयोक्ता ज्वराद्युत्पत्तौ शान्तयः । प्रतिपदि कष्टं संदेहो वा दिनान्यष्टादश ।
 अग्निदेवता अग्रिस्मीति पूजामंत्रः । हेमी प्रतिमा । घृतधूपो घृतदीपश्च । यथासंभवं नैवेद्यं घृतं
 होमद्रव्यं शान्तिर्भवति । अत्र सर्वत्र प्रथमं तत्तत्तयिदेवतामंत्रजपः सहस्राद्रिसंख्याकः । पश्चात्पूजा-
 होमदानादि होमसंख्या चाष्टोत्तरशतादिर्व्याधितारतम्येन कल्प्या । सहस्रं मृत्युनिर्देशो द्वितीयायां १०
 दिनानि षोडश । ब्रह्मा देवता ब्रह्मजज्ञानामिति जपपूजाहोममंत्रः । अगुरुधूपः । घृतदीपः । सर्वत्र
 शर्करानैवेद्यं । तिलयवाज्यानि होमद्रव्यं । प्रतिमा च हेमी । तृतीयायां दिनानि नव । पार्वती देवता ।
 गौरीर्निमायेति मंत्रः । दुर्वाभिः पूजा । कुंकुमधूपः । गुग्गुलुर्वा धूपो घृतदीपः । द्राक्षाक्षीराज्यं नैवेद्यं
 पायसं त्रिमधुराक्तं । दुर्वाश्च होमद्रव्यं । प्रतिमा हेमी । चतुर्थ्यां दिनानि षोडश । गणपतिदेवता । गणानां
 त्वेति पूजाहोमादिमंत्रः । हेमी प्रतिमा । कुंकुमरक्तचंदनं गंधः । करवीरादीनि पुष्पाणि । अगुरुधूपो १५
 घृत दीपो लड्डुका इक्षुलंडानि नैवेद्यं । नारिकेरशकटानि कदलीफलानि च होमद्रव्यं । पंचम्यां
 दिनान्येकविंशतिर्नागा देवताः । हेमी प्रतिमा । नमोस्तु सर्वेभ्य इति मंत्रः । चंदनं गंधः । सुरभि
 पुष्पाणि । घृतधूपः । पयोर्नैवेद्यं । तिलयवाज्यपायसशर्करामधुनि यथायोगं होमद्रव्यं । षष्ठ्यां दिनानि
 द्वादश । स्कंदो देवता । ‘द्रुप्तश्चस्कंदेति’ पूजामंत्रः । पीतं चंदनं रक्तं वा गंधः । रक्तानि पुष्पाणि
 जातोपुष्पाणि वा । जटामांसी धूपः । लड्डुकादि नैवेद्यं । फलानि वा । तिलयवाज्यं होमद्रव्यं । २०
 हेमी प्रतिमा । शान्तिर्भवेति । सप्तम्यां दिनान्यष्टौ । दिननाथो देवता । आसत्येन आकृष्णेनेति वा
 मन्त्रः । हेमी ताम्रजा ॥ प्रतिमा । कुंकुमं गंधः । करवीरादीनि पुष्पाणि । गुग्गुलो धूपः । शर्कराघृत-
 संयुतं पायसं । नानाफलानि च नैवेद्यं । अर्कसमिधः पायसं होमद्रव्यं । अष्टम्यां दिनानि त्रयोदश ।
 ईश्वरो देवता । तमीशानामिति पूजामंत्रः । राजती प्रतिमा । कर्पूरमिश्रितं चंदनं गंधः । बिल्व-
 दलानि अर्कपुष्पाणि नीलोत्पलानि च पुष्पाणि । जटामांसी धूपः । पायसं नाना भक्ष्याश्च २५
 नैवेद्यं । मधुराकास्तिला होमद्रव्यं । सांमशान्तिर्भवति । नवम्यां दिनान्यष्टादश । भगवती दुर्गा देवता ।
 “जातवेदसं ऽशति पूजामंत्रः । हेमी प्रतिमा । रक्तं चंदनं गंधः कुंकुमादिकं वा । जपाकुतुभादिकं
 पुष्पां गुग्गुलुधूपः । घृतपक्व नैवेद्यं । त्रिमधुराक्तं पायसं होमद्रव्यं । देव्यै दधिभक्तपात्रदानं तद्भक्त्या वा ।
 दशम्यां दिनानि पंचविंशतिः । यमो देवता । हेमी लोही वा प्रतिमा । यमाय त्वेति पूजामंत्रः ।
 चंदनं भृगुमदश्च गंधः । मधुसर्ज्वरसश्च धूपः । तिलतेलदीपः । बिल्वपत्राणि कृष्णातिताश्च पूजाद्रव्यं । ३०
 कुशाराक्तं नैवेद्यं । घृतं मधुतिलमुद्रा होमद्रव्यं । एकादश्यां दिनानि सप्त । विष्णुदेवा देवता । विष्णे
 देवासे इतिमंत्रः । हेमी प्रतिमा । श्वेतचंदनगंधः । कृष्णामुरुधूपः । घृतदीपः । तुलेसपित्राणि । पूजायां

- “आरक्तवर्णं कुम्भं च पचत्वकपलवैर्युन । शुक्रवस्त्रस्वर्णरत्नसर्वोषधिसमन्वित ॥
- “मृत्पचगव्यसद्बीजफलशौद्रुकशान्वित । देवस्य पूर्वतः स्थाप्य जलमत्रैः समर्चयेत् ॥
- “प्रतीच्या स्यडिले बन्धि विधिवत्स्थापयेत्तत्त । मुसति जुहुयाद्रुद्रव्येणाष्टसहस्रक ॥
- “तिलहोम यथादत्तेमिरष्टोत्तरसहस्रक । पूर्णाहुति च जुहुयात्सम्यक्जपादिपूर्वक ॥
- “ततः शुद्धोपविष्टस्य रोगिणः प्राह्मुसस्य च । मन्त्रपूते कुम्भगलेरिद्विगोर्ध्वारिभ्रमके ॥ ५
- “मार्ज्जनं कारयेत्तस्य सम्यक् सकल्पपूर्वक । गौराजनं च शुद्धात्मा पूजास्थानं समागत ॥
- “देव हुताशनं मन्त्राणां प्रणम्य प्रार्थयेदिति ॥
- “अमृतोद्भव धिप्पदेश यतस्य शकरात्मक । रोगादस्माच्च मा रक्ष तव बह्वश्व धिप्पयप ।
- “इति प्रार्थ्य ततो दद्यात्प्रतिमा वस्त्रसयुता । दक्षिणासहिता मन्त्रा आचार्याय कुटुम्बिने ॥
- “ब्राह्मणाय यथाशक्या ब्रह्मणाम् भोजयेत्तत्त । कुत्वा नक्षत्रपूजां तद्विवासरयोरपि ॥ १०
- “सर्वान्कामानवाप्नोति रोगी रोगात्प्रमुच्यते । अश्विन्यामस्थितो व्याधिर्नवरात्रेण मुचति ॥
- “देवस्य त्वेति मन्त्रस्य गायत्री ऋषयोऽश्विनौ । इतर्वर्णौ सुधापूर्णकुम्भाभोजधरौ पुष्पक ॥
- “चन्दनोत्पलपुष्पाज्यगुग्गुलौ तु गुडमिथौ । क्षीरलङ्कृमकाकारौ समिधः क्षीरवृक्षजा ॥
- “गुडोदनबलिं दद्याद्दीपं सार्द्धं निशामुत्ते । भस्मयामुत्थितो व्याधिरचिराच्चिन्नप्रद ॥
- “मासेन मुच्यत्यथवा देवस्य कुटिला गति । ज्ञेयवक्रस्य मन्त्रस्य प्रोक्ताष्टद्विदेवता ॥ १५
- “गवैर्गोक करवीरं पुष्पं धूपश्च गुग्गुलुः । अश्वदीपश्च सर्वेषां नैवेद्यश्च गुडोदन ॥
- “पाशदण्डधरो रक्तस्त्रवाज्यमध्वाक्षतेर्हवि । महिषीनायकारूढः कुसराच्च बलिं हरेत् ॥
- “बह्वयमाणेन मन्त्रेण बलिं सम्यक् प्रदापयेत् । कृत्तिकासुत्थितो व्याधिर्दशरात्रेण मुचति ॥
- “सुकृष्टुषामयवरदः स्ववर्णो मेघवाहन । मेघातिधिजगत्स्थोऽपि पुनस्तु मामित्यस्य च ॥
- “चन्दनं यूथिकापुष्पं घृतदीपं सगुग्गुलुः । नैवेद्यं तिलमाषाच्च वरकाचेन सयुत ॥ २०
- “गुडोदनं हविस्तत्र पायसेन बलिं हरेत् । रोहिण्यामुत्थितो व्याधिर्दशरात्रेण मुचति ॥
- “नमो ब्रह्मणमन्त्रस्य गायत्रीविधिरिदं । शुक्लं कमलदलस्त्रक्षसूत्रामयवरप्रद ॥
- “चन्दनं कमलं पुष्पं सदशागं च गुग्गुलुः । नैवेद्यं पायसं साज्यं सबद्धां तैर्हविर्भवेत् ॥
- “दधिक्षीरघृतक्षौद्रशास्त्र्येनैव बलिं हरेत् । अद्रम चात्थितो व्याधिं पञ्चरात्रेण मुचति ॥
- “मन्त्रावरदपाणिश्च श्वेतासौ रयकाचन । नवो नवः भवत्यस्य गायत्र्या गौतमः शशी ॥ २५
- “चन्दनं कुमुदं पुष्पं दशागं पायसादनं । नैवेद्यं मङ्कपापूषूतक्षौद्रसमन्वित ॥
- “शर्करादधिभिन्नेण शृङ्गाजेन बलिं हरेत् । अद्र्यामुत्थितो व्याधिरचिराच्चिन्नप्रद ॥
- “मासेन मुच्यत्यथवा देवस्य कुटिला गति ॥
- “शुद्धस्फटिकसकाशशूळह्रस्वामयेष्टदः । नमः शकरायेत्यस्य ब्रह्मतीक्ष्णो विधीः कपि ॥
- “चन्दनं सौरभं पुष्पं दशागं पायसोदनं । समध्वाज्यं हविस्तत्र दध्नोदनबलिं हरेत् ॥ ३०
- “पुनर्वसोर्ध्वे व्याधिर्नवरात्रेण मुचति । कमलदलस्त्रक्षसूत्रेष्मदर्भासुकृष्टुवमुत्सदा ॥
- “अदितिर्धौश्च मन्त्रस्य त्रिहोमो ब्रह्मणोदिति । हरिब्राह्मणं गवः पुष्पं सेवशिकाम्बुच ॥

- “ धूपो मलयजं पिष्टं घृतान्नं पीतवेर्णकं । घृताक्ततद्गुलहविः पीताब्जेन बलिं हरेत् ॥
 “ पुष्पे समुत्थितो व्याधिः सप्तरात्रेण मुंचति । पीतो दंढकर्मदन्त्यक्षसूत्रोभयवरोयतः ॥
 “ बृहस्पते परीत्यस्य त्रिष्टुप जीवोगिरा ऋषिः । कुंकुमं चारिजं पुष्पं नैवेद्यं घृतपायसं ॥
 “ मंडकागुहसंयुक्तमेतदेव हविर्मेवेत् । समंदकघृताब्जेन बलिं तत्र प्रदापयेत् ॥
 ५ “ आश्लेषासूत्यितो व्याधिः कुंशोन्मासेन मुंचति । नमो अस्त्विति मंत्रस्य विराहाग्निं सपराट् ॥
 “ मधुवर्णो भोगयुक्तः स्वर्गचर्मषटः शुभः । सकुंकुमागर्गधः पुष्पं चाग्रासितसंमवं ॥
 “ घृतगुग्गुलधूपोऽत्र नैवेद्यं क्षीरसर्पिषा । हविः साज्यं सुदध्यन्न दध्योदनबलिं हरेत् ॥
 “ मवापां चोत्थितो व्याधिरचिराक्षिघनप्रदः । अथवा सार्द्धमासेन धूम्रो दंढपवित्रघृक् ॥
 “ आर्यंतु नस्त्विति चास्य जगती पितृगोक्षजः । चंदनं चंपकं पुष्पं धूपः सघृतगुग्गुलः ॥
 १० “ नैवेद्यं घृतपिष्टान्नं तिलाज्यं सघृते हविः । सतिलाज्यं च मुद्गान्नं बलिं च पितृतृते ॥
 “ पूर्वाफाल्गुने व्याधिर्द्धमासेन मुंचति । भग एव भगवान्निःस्पत्यानुष्टुप् भगोविधिः ॥
 “ यथा भयंकरः पद्मवर्णः सिंहासने स्थितः । चंदनं मातृतीपुष्पं बिल्वदीपो घृतोदनं ॥
 “ नैवेद्यं शर्करापूर्पलङ्काभिश्च संयुतं । घृतोदनं हविस्तत्र पोषसेन बलिं हरेत् ॥
 “ अर्यमक्षं भवेद्याधिरद्धमासेन मुंचति । पद्मवर्णः पद्मसंस्पः पद्मार्धसमयुतेः ॥
 १५ “ अर्यमायातिमंत्रस्य अर्यमा त्रिष्टुभञ्जयः । कर्पूरं कुंकुमं गंधं पुष्पं धूपकसंज्ञकं ॥
 “ घृतगुग्गुलधूपोऽत्र नैवेद्यं घृतपायसं । होमद्रव्यं घृतान्नं स्याच्छात्पत्रेन बलिं हरेत् ॥
 “ हस्ते समुत्थितो व्याधिर्नवरात्रेण मुंचति । उडुत्यमिति हिरण्यस्तूपो गायत्र्यादितिर्जपेत् ॥
 “ रक्तगंधं कुंकुमं च पुष्पं राजीवसंज्ञकं । सगंधगुग्गुलो धूम्रो नैवेद्यं घृतपायसं ॥
 “ मधुपुष्पं तिलाज्यपात्रं दूर्वाभिः सहितं हविः । गुहशर्करामध्वाज्यपिष्टाब्जेन बलिं हरेत् ॥
 २० “ चित्रायामुत्थितो व्याधिर्दशरात्रेण मुंचति । चित्रं देवानामिष्टेयस्य त्वष्टानुष्टुप् पितामहः ॥
 “ अक्षसूत्राभयकरश्चित्रवर्णः शिवै रतः । सकुंकुमागर्गधकुसुमं चित्रवर्णकं ॥
 “ नैवेद्यं मादृक्काज्ञाज्यं चित्राश्व सघृते हविः । तदब्जेन बलिं दद्यात्सर्वरोगापनुचये ॥
 “ स्वात्पृक्षे चोत्थितो व्याधिः सर्वदा निघनप्रदः । एकाद्वित्रिचतुःपंचमासैर्वापि विमुंचति ॥
 “ स नः पितेति मंत्रस्य गायत्रीमरुदगिराः । सङ्गचर्मषटः कुण्डो गंधः कुण्डागर्गधं ॥
 २५ “ पुष्पं दमनकं धूपः चंदनागुरुगुग्गुलः । नैवेद्यं पायसं साज्यं हविस्तेन बलिं हरेत् ॥
 “ द्विदैवमे भवेद्याधिरर्धमासेन मुंचति । हंदाग्री अयातमेति गायत्री वाऽस्य चैव हि ॥
 “ मधुलंदकधर्षाद्राग्री तयोर्ध्वान्नं च पूर्ववत् । त्रीसंढं कुंकुमं गंधं तयोः पुष्पं सरोरुहं ॥
 “ देवदारुस्तयोर्ध्वान्नं नैवेद्यं घृतपायसं । तदेवान्नं हविस्तत्र चित्राब्जेन बलिं हरेत् ॥
 “ मित्रमे चोत्थितो व्याधिर्दशरात्रेण मुंचति । मित्रस्य चर्मणीधिति गायत्री चास्य चैव हि ॥
 ३० “ ऋषिर्हिरण्यस्तृणारूपस्तत्र मित्रोऽधिदेवता । द्विभुजः पद्मवर्णः पद्मभृत्यज्ञसंस्थितः ॥
 “ कुंकुमं पुंढरीकाक्ष्यं पुष्पं धूपं च चंदनं । नैवेद्यं पायसं साज्यं हविः कंदं च सूर्यं ॥
 “ बलिस्तत्र प्रदातव्यो मधुशर्करपायसं । घृतपूरकमात्राभ्युद्गमैश्च संयुतं ॥

- “ ज्येष्ठायामुत्थितो व्याधिर्मृत्युरेव ॥ संशयः । अथवा मासमेकं वा मुंचत्येव न संशयः ॥
- “ इदं च इति मंत्रस्य गायत्रीर्द्रोणिता ऋषिः । इन्द्राय पूर्ववत्त्रयं चंदनं कुंकुमं शुभं ॥
- “ कर्पूरधूपो नैवेद्यं चित्राक्षं सुमनोहर । हविस्तु सूर्यं कंदं मधुकंदं सुपायसं ॥
- “ विचित्रपुष्पगंधेन दध्यन्नेन बलिं हरेत् ॥
- “ मूलमे चोत्थितो व्याधिमार्साद्धेन विमुंचति । स्रङ्गचर्मधरः कृष्णः करालदन्तः प्रभुः ॥ ५
- “ मोघुणोऽस्य च गायत्री शोरः कण्ठोऽय नैकतिः ॥
- “ गंधः कृष्णागरुः पुष्पं पत्रं नीलोत्पलं शुभं । धूपः कृष्णागरुमार्शमिश्रासुपहारकं ॥
- “ तदेवाक्षं हविस्तत्र माषाक्षेन बलिं हरेत् ॥
- “ वारिमे चोत्थितो व्याधी रोगिणो निघनप्रदः । विमुंचत्यथवा मासैर्द्वित्रिषट्पन्नवसप्तमिः ॥
- “ आप्यायवेति मंत्रस्य गायत्री पद्मजो जल । सुवर्णो द्विभुजः पद्मगार्गिगस्तु चंदनं ॥ १०
- “ पत्रं श्लेष्मधूपोऽत्र नैवेद्यं घृतपायसं । हविर्मसूरपिटाक्षं तदन्नेन बलिं हरेत् ॥
- “ विश्वमे चोत्थितो व्याधिः सार्द्धमासेन मुंचति । विश्वेदेवास इत्यस्य गाय-या विश्वेदेवता ॥
- “ कमंडल्वभयामोजवरदश्च कुशासनः । चंदनं कमलं पुष्पं धूपं ॥ घृतगुग्गुलुः ॥
- “ नैवेद्यं पायसाज्यार्क्षं हविस्प्येतदेव हि । समिद्धिर्निचलैः सार्द्धं तदन्नेन बलिं हरेत् ॥
- “ श्रवणे चोत्थितो व्याधिर्दशरात्रेण मुंचति । अतो वेवेति मंत्रस्य गायत्री पद्मजो हरिः ॥ १५
- “ पीतोदरः कृष्णवर्णः श्लेष्मचक्रगर्दभुजः । चंदनं मालतीपुष्पं धूपः कर्पूरगुग्गुलुः ॥
- “ शाल्यघ्नं पट्टसोपेतं मध्यमोज्यादिभिः सह । नैवेद्यं हविस्प्येतत्पायसेन बलिं हरेत् ॥
- “ वसुमे चोत्थितो व्याधिर्दशरात्रेण मुंचति । त्रायतामिति मंत्रस्यानुष्टुप् व्यासो वसुस्ततः ॥
- “ चापबाणधरः शुक्लगंधकर्पूरचंदनं । वारिजं गुग्गुलुधूपो नैवेद्यं घृतपायसं ॥
- “ हविश्चोर्ध्ववरसमिद्धपट्टपायससंयुतं । लङ्कुकाधूपमवाज्यतिलपिष्टबलिं हरेत् ॥ २०
- “ वारुणे चोत्थितो व्याधिरष्टरात्रेण मुंचति । इमं मे वरुण इत्यस्य गायत्री कण्ववारिपः ॥
- “ नागपाशधरः श्रीमान् वररत्नविभूषितः । मकरस्थो गुरुगंधः पुष्पं च कमलोत्पलं ॥
- “ कर्पूरं चंदनं धूपो नैवेद्यं घृतपोलिका । हविर्भृत्यसमिधश्चित्राक्षेन बलिं हरेत् ॥
- “ अजपाद्भवेद्याधिः सर्वदः निघनप्रदः । अथवा बहुभिर्मसैर्द्वित्रिषट्पन्नवसप्तमिं विमुंचति ॥
- “ वामपादकरं मूढ्यामाकाशे त्वपरद्वय । प्रसार्य प्राजलिः साक्षाद्दीप्श्वरं चिंतयेत्स्थितः ॥ २५
- “ शामसित्यस्याजपाद्गायत्री चतुराननः । कुंकुमं चंदनं गंधं पुष्पं द्वेताकसंभवं ॥
- “ धूपः शतौषधीमिश्रा नैवेद्यं दधिपायसं । हविः कृष्मांडगंधः स्वाद्व्यन्नेन बलिं हरेत् ॥
- “ अहिर्बुध्न्ये भवेद्याधिः सार्द्धमासेन मुंचति । नमस्ते रुद्र इत्यस्य सर्वं तत्रैव संस्थितं ॥
- “ गंधचंदनकर्पूरीः पुष्पं पद्मोत्पलं शुभं । सबिल्वगुग्गुलुधूपो नैवेद्यं घृतपायसं ॥
- “ मुद्गमाषतिलासाज्यपक्वत्रीहिमयं हविः । पूषा ॥ देवतामोजवर्णो भोजधरं शुभं ॥ ३०
- “ रक्तचंदनगंधोऽत्र पुष्पं मंदारसंज्ञकं । धूपस्तु गुग्गुलुः साज्यो नैवेद्यं घृतपायसं ॥

“ हविस्तदेव सजल दध्यजेन बलिं हरेत् ॥

“ भूतेशानुगतो यस्माद्रोगेनाथ महाज्वर । रोगादस्माच्च मा त्राहि त्व गृहीत्वोत्तम बलिं ॥ ”

- अ-मसधिषु नक्षत्राशिलोपु यमघटेषु ग्रहारेणैधनसारकेऽष्टमचन्द्रे रोगेऽपत्तौ मृत्यु-
रविमघाद्वादशीसोमविशासैकादशीना भौमार्द्रपचमीना बुधोत्तराषाढातृतीयानां गुरुशतभिषक्-
५ षष्ठीना शुक्राश्विन्यष्टमीना शनिपूर्वाषाढानवमीना च योगे मृत्यु । मरण्यनुराधा वा
चन्द्रे आर्द्रोत्तराषाढा वा सोमे मघाशतभिषग्वा भौमे अश्विनीविशाखानुधे ज्येष्ठाश्लेषाशिरो वा
गुरौ श्रवणआश्लेषा वा भूमौ पूर्वाभाद्रपदाशुनो चेन्मृत्युयोग । अतोऽत्रोक्तास्तिथिवारनक्षत्रशतयो
विस्तृता कार्या ॥

अथ तिथिवारक्षेपु साधारणः प्रयोगः

- १० मासपक्षाद्युल्लिख्य ममोत्पन्नस्य व्याधेर्जोविच्छरीराविरोधेन समननाशार्थममुकनक्षत्रा
मुकदेवतास्य जप करिष्य इति सकल्प्याष्टशताष्टसहस्राधुता-धृतमसरपथा तच्चदेवतामत्रस्य
जप कृत्वाऽन्यत्र कारयित्वा वा मासपक्षाद्युल्लिख्य ममोत्पन्नव्याधेर्जोविच्छरीराविरोधेन समूल-
निवृत्तयेऽमुकज्ञाति करिष्य इति सकल्प्य गणेशपूजाचार्यवरणात् कुडवाऽऽवाध पूजयेत् । तत
आचार्यो भूमौ तटुलैश्चतुरस्र महल कृत्वा तत्र हेमीं तत्तन्मन्त्रदेवता वस्त्रद्वयपरिवृत्ता वक्ष्यमाण-
१५ तत्तत्तत्तत्पूजादिभि पूजयेत् । तद्दीशान्या धान्ये कुम्भ सस्याप्य जलेनापूर्य गधसर्वाषाधिपूर्वापल्लव
पचत्तकसप्तमुत्कल पचरत्नपचगोपहिरण्यानि तत्तन्मन्त्रे क्षिप्त्वा वस्त्रद्वयेनोपेष्ट्य सर्वं समुद्रा इति
तत्र तीर्थान्यावाह्य 'तत्वायामीति' तत्र वरुणमावाह्य सपूज्याग्नि ग्रहांश्च प्रतिष्ठप्याज्यमागात्
तत्तन्मन्त्रदेवतामन्त्रेण तत्तद्ध्येन चाष्टोत्तरसहस्राष्टोत्तरशताष्टाविंशत्यन्यत्रसरपथा होम कृत्वा
ज्ञातिकलशेन वज्रमानाभिषेके विहिते वा प्रतिमां रोगी बाह्याय दद्यात् उक्तमशमावे चदन पुष्पा
२० भावे शतपत्र धूपाभावे गुग्गुलु । नैवद्याभावे घटोदन । होमद्रव्याभावे तिला । मन्त्राविशाने
गायत्री । अष्टोत्तरसहस्र मृत्युनिर्द्धेसे । अष्टोत्तरशतमन्येदा जुहुवात् । तत कुशोदकेर्वरुणसूक्तै
पुराणमन्त्रैश्चाभिषेकं कुर्यात् । पूर्णाहुति वसोर्द्धाय च कृत्वा शान्तिपाठ कृत्वा आशिष दद्यात् ।
अत सर्वशान्तिर्भवति । तत आचार्याय सुवर्णप्रतिमा वक्ष्यमाणेन वष्टिता सवत्सा गा सालकारां
दद्यात् । इतरेभ्योऽपि दक्षिणा दद्यादङ्गणाश्च भाजयेत् । इति रोगोत्पत्तिशान्तिप्रयोगः ॥
- २५ सदनरत्ने अत्रिस्तु-सर्वनक्षत्रशान्तिषु गायत्र्या यमोद्देशेन होमोऽष्टोत्तरशतसरय ।
बलिश्च तत्तन्मन्त्रदेवतायै । साऽपि होमपानिष्टद्रव्येण कचिदन्धेन । तच्च तत्र तत्र वक्ष्यते । अत्र
रोहिणीपुष्यआश्लेषापूर्वाहस्तस्वातीविशाखानुराधाज्येष्ठाभूलोत्तराषाढापूर्वाभाद्रपदोत्तमाभाद्रपदासु
धृतमेव होमद्रव्य । अनुराधासु बलिरपि तेनै- अन्यत्र तु होमे बलौ च विशेषतस्तत्र वक्ष्यते ।
द्रव्ये ॥ विशेषाऽश्विन्यादिकेनेन द्रव्याका क्षीरवृक्षसमिधा होमे दध्योदन बलौ मध्वक्ता-
३० स्तिला । धृत दध्योदेन च क्षीराख बलौ मुद्गतिला धृतमधुप्लुताका अक्षता । होमे गध
शाल्योदन बलौ गधमाल्योद्न बलौ भिक्षात्र बलौ धृताका अक्ष-स्तिला होमे अक्षतातिला बलौ
गधपुष्पाणि बलौ त्रिलमाका गधपुष्प बलौ जलयुत होमे सधृता मुद्गा बलौ गधपुष्पाणि बलौ

दुग्धाक्ताश्रगंधमात्यानि बलौ गधमात्य बलौ पायस बलौ शालयो होमे । पायस बलौ होमे
पायस बलौ बीजाक्षता होमे गधपुष्पाणि बलौ अश्वत्थसमिधो होमे । घृताक्तमुद्गा बलौ
जलपुष्पाणि होमे । पायस बलौ गधमात्योदन बलौ २ गधपुष्पाणि बलौ घृताकामलका होमे ।
गधपुष्पाणि बलौ । अथ च नक्षत्रेषु ज्वराद्युत्पत्तिविधानिष्टकाल । तत्राश्विन्यादिषु पचविंशति
एकविंशति एकविंशति २१ नव ९ दश १० मृत्यु १ विंशति १० एकविंशति २१ ५
एकविंशति २१ विकल्पतो मासान्द्रौ सप्तविंशति २७ सप्त ७ अष्टौ ८ दश १० अष्टौ ८ अष्टाविंशति
२८ एकविंशति विंशति २० विंशति पचविंशति २५ विकल्पतः पक्षत्रयोदशदिनमासा
द्वादश २१ दश १० दश १० अष्टाविंशति २८ दिनानि क्रमात्पठेत् । अते सुख ।
आश्लेषामघापूर्वापूर्वाभाद्रपदासु पक्ष मयुरपि समाभ्यते ॥

अथ ग्रहणशान्तिः ।

मत्स्यपुराणे

१०

- “ होराया ग्रस्यते यस्य नक्षत्रं वा निशं करं प्राणसद्वहमाप्नाति स वा मरणमूच्छति ॥
“ यस्यात्र जन्मनक्षत्रे ग्रस्यते शशिभास्करो । तज्जनानां भवेत्पाडा ये जनाः शान्तिवर्जिता ॥
“ यस्य राशिः समासाय भवेद्ग्रहणसमयः । तस्य ज्ञानं प्रवक्ष्यामि भवौघधिसमन्वित ॥
“ चन्द्रोपरामे सप्राप्ते कृत्वा ब्राह्मणवाचनं । सपूज्य चतुरो विप्रान् शुक्लमात्म्यानुलपने ॥
“ पूर्वमवोपरागस्य समानीयौषधादिकः । स्थापयेच्चतुरः कुम्भानवतः सागरानिव ॥ १५
“ गजाश्वरथावल्मीकसममाद्भुतगोकुलात् । राजद्वारप्रदेशाच्च मृदमानीय निक्षिपेत् ॥
“ पचगव्यं पचराजं पचत्तकं पचपल्लवं । रोचकं पचकं क्षसं कुकुमं रक्तचन्दनं ॥
“ शुद्धस्फटिकतीर्थावुत्तिसर्पगोकुलान् । मधुकं देवदारुं च विष्णुकांतां शतावरिं ॥
“ बलां च सहदेवीं च निशाद्वितयमेव च । एतत्सर्वं विनिक्षिप्य कुम्भेष्ववाहयेत्तुरान् ॥
“ सर्वे समुद्राः सरितस्तीर्थानि जलत्रा नदाः । आयातु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ २०
“ योऽसौ वज्रधरो देव आदित्यानां प्रभुर्भूतः । सहस्रनयनश्चन्द्रो ग्रहपीडां व्यपोहेत् ॥
“ मुक्तं यः सर्वदेवानां सप्तचरैर्मृत्युतिः । चन्द्रोपरामसभूता ग्रहपीडा व्यपोहेत् ॥
“ यः कर्मसाक्षी लोकानां धर्मो ग्रहपवाहनः । यमश्चन्द्रोपरामोऽसौ ग्रहः ॥
“ रक्षोगणाधिपः साक्षी नीलांजनसमप्रभः । सङ्ग्रहस्तोऽस्तिमीदृशः ग्रहः ॥
“ नागपाशधरो देवः सदा मकरवाहनः । चन्द्रोपरामकलुषं वरुणो भू व्यपोहेत् ॥ २५
“ प्राणरूपो हि लोकानां सदा कृष्णमृगप्रियः । वायुश्चन्द्रोपरामात्मा ग्रहः ॥
“ योऽसौ निधिपतिर्देवः सङ्ग्रहलगदाघरः । चन्द्रोपरामद्वुरितं धनदो मे व्यपोहेत् ॥
“ योऽसौ विन्दुधरो देवः पिनाकी वृषवाहनः । चन्द्रोपरामपापानि निवारयतु शकरः ॥
“ त्रैलोक्ये यानि भूतानि स्यादराणि चराणि च । ब्रह्माण्यैर्वर्कुरुद्राश्च दहतु मम पातकं ॥
“ एवमावाहयत्कुमान्मन्त्रैर्मिथि वारुणे । एतानव तथा भवन्स्वर्गपट्टं विलसयेत् ॥ ३०
“ ताम्रपट्टस्थं वाऽलरयं न्यवस्र तथैव च । मस्तके यजमानस्य निदधुस्तं दिजोत्तमाः ॥

“ कलशान्द्रव्यसंयुक्तान्नानुरूपसमन्वितान् । गृहीत्वा स्यापयेद्दत्तं भद्रप्रीतोपरि हितं ॥

“ पूर्वोक्तैरेव मंत्रैश्च यजमानं द्विजोत्तमाः । अभिषेकं ततः कुर्युर्मन्त्रैरुणसूक्तकेः ॥

“ ततः शूक्रावरधरः श्रुक्कमाल्यानुलेपनः । आचार्यं वरयेत्पश्चात्स्वर्णपट्टं निवेशयेत् ॥

“ आचार्यदक्षिणां दद्याद्वादानं च स्वशक्तितः । गंधमाल्यैर्धूपदीपैः पूजयेदेवतुष्टये ॥

५ “ होमं चैव प्रकुर्वीत तिलेव्याहतिमिस्तथा । निवृत्ते ग्रहणे सर्वं ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः ॥

“ दानं च शक्तितो दद्याद्यदीच्छेदात्मनो हितं । सूर्यग्रहे सूर्यनामयुक्तान्मन्त्रांश्च कीर्तयेत् ॥

चंद्रपदस्थाने सर्वत्र सूर्यपदमूहनीयमित्यर्थः ।

“ अनेन विधिना यास्तु ग्रहणे स्नानमाचरेत् । न तस्य ग्रहणे दोषः कदाचिदपि जायते ॥

इति ग्रहणशान्तिः ॥

अथ जलाशयवैकृतशान्तिः

१० गर्गः

“ नगरादुपसर्पते समीपं उपर्याति च । नद्यो हृद्ग्रस्तवणा विरसा वै भवन्ति च ॥

“ विवर्णं कलुषं तप्तं केनवज्जंतुसंकुलं । क्षीरं स्नेहं सुगं रक्तं बहते न्दाकुलोदकं ॥

“ घण्टासाध्वतरे तत्र परचक्रमयं विदुः । जलाशया नश्यते च प्रत्यलंति कथन्ति च ॥

“ विमुंचति तथा ब्रह्म ज्वाला धूमं रजांसि च । अलाते वा जलोत्पानिः ससृष्टवा वा जलाशयाः ॥

१५ “ संगीतिश्च जलाशयं जनमारभयं विदुः । दिव्यं महामयं विद्धि मधुमात्रावसेचनं ॥

“ जतव्या वातुणा मंत्रास्तैश्च होमो जले भवेत् ॥

“ मध्वाज्ययुक्तं परमात्मनः देयं द्विजानामथ भोजनार्थं ॥

“ गावश्च देयाः सितवस्त्रयुक्तस्तथोदकुंभाः सकलाश्च शान्त्यै । ” इति जलाशयवैकृतशान्तिः ॥

अथ वृष्टिवैकृतशान्तिः

२० गर्गः

“ अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मिक्षादौ भयं मतं । अततो तु दिवानंतो वृष्टिव्याधिमयाय तु ॥

“ अनववैकृता मेघमंतरे गर्जितादयः । शीतोष्णानां विपर्यासे कतूनां रिपुजं भय ॥

“ शोणितं वर्षते यत्र तत्र शस्त्रभयं भवेत् । अंगारपांशुवर्षेण नगरं तद्विनश्यति ॥

“ मज्जास्थिस्नेहमांसानां जन्मारमयं भवेत् । फलं पुष्पं तथा धान्यं परेणातिमयाय तु ॥

२५ “ पांशुजं तृणलानां च वर्षतो रोगजनं भयं । छिद्रावात्रैववर्षेण सस्यानामीति वर्द्धनं ॥

“ विरजस्के रयो व्यभे यद्वा छाया न दृश्यते । दृश्यते तु प्रतीषा वा तत्र देशे भयं भवेत् ॥

प्रतीषा प्रतिकूला छाया । विपरीतछायेत्यर्थः ॥

“ निगमे ॥ तथा रात्रौ श्वेतं याम्योत्तरेण तु । इंद्रायुधं तथा हृष्टा उल्कापातं तथैव च ॥

“ दिग्दाहपरिघोषौ च गंधर्वनगरं तथा । परचक्रमयं विद्यादेष्टोपद्रवमेव च ॥

३० “ सूर्यदुपज्जन्यसमीरणानां यावस्तु कार्थो विषिविजिह्वेद् ।

“ धान्यानि भोजनं च दक्षिणश्च देया द्विजानामथ नाशहेतोः ॥ ” इति वृष्टिवैकृतशान्तिः ॥

अथ अग्निवैकृतशान्तिः

गर्गः

- “ अग्निः प्रदीप्यते यत्र राष्ट्रे मुशमनिधनः । न दीप्यते वैधनवांस्तद्वाहं पीडयेन्तुप ॥
 “ ज्वलेद्वाद्भ्य वंशो वा तयाद्राजं भुवः सुधा । प्रासादतोरणं द्वारं नृपवेश्म सुरालयं ॥
 “ एतानि यत्र दहन्ते तत्र राजमयं वदेत् । विद्युता वा प्रदहन्ति तत्रापि नृपतेर्मयं ॥
 “ अनेशानि तमांसि स्युर्विना पांशुरजांसि च । धूमश्चानग्निजो यत्र तत्र विद्यान्महामयं ॥
 “ तद्विदिनाभ्रं गगने मयं स्याद्वृष्टिर्वाजितं । दिवा सतारे गगने तथैव मयमादिशेत् ॥
 “ ग्रहनक्षत्रवैकृत्ये ताराविकृतिदर्शने । पुत्रवाहनदारेषु चतुष्पदशृङ्गेषु च ॥
 “ स्वमावाद्वापि हीयेत धेनुवत्सादिकं च यत् । लोहायुधविकारः स्थातत्र संग्राममादिशेत् ॥
 “ त्रिरात्रोपोषितस्तत्र पुरोधाः सुसमाहितः । समिद्धिरकंवृक्षाणां सर्पपैश्च धृतेन च ॥
 “ होमं कुर्यादग्निमंत्रैर्वाङ्गणार्थैव भोजयेत् ॥
 “ दद्यात्सुवर्णं च तथा द्विजेभ्यो गाश्चैव वस्त्राणि तथा मुषं च ।
 “ एवं कृते तत्समुपाति नाशं यदग्निवैकृत्यमयं द्विजैर्दृ ॥ ” इत्यग्निवैकृत्यशान्तिः ॥

अथ प्रतिमादिवैकृत्यशान्तिः

- गर्गः
 “ देवतायाः प्रनृत्यन्ति वेपन्ति प्रज्वलन्ति वा । आरुन्ति च रोदन्ति प्रस्वियन्ति हसन्ति च ॥
 “ उच्छिष्टंति निषीदन्ति प्रधावन्ति रमन्ति च । मजन्ति विकृतिं भूषा मानुषाणां भयावहाः ॥
 “ अवाङ्मुखावतिष्ठन्ति स्थानात्स्थानं भ्रमन्ति च । वमन्त्यग्निं तथा धूर्पं स्नेहक्ते तथा वसां ॥
 “ एवमादीनि दृश्यन्ते विकाराः सहजोरियताः । लिंभायतनचित्रेषु तत्र वासं न रोचयेत् ॥
 “ राज्ञो वा व्यसनं तत्र स च देशो विनश्यति । देवयात्रासु चोत्पाताय दृष्ट्वा देशमयं वदेत् ॥
 “ देवयात्रोत्पाता यराहसंहितोक्ता ज्ञेयाः
 “ विना साहसधर्मेण तत्र वासं न रोचयेत् । पशूनां रुद्रदं ज्ञेयं नृपाणां लोकपालजं ॥
 “ रुद्रजं रुद्रप्रतिमासूतयः । वैकृतं पशुमयद्रमित्यर्थः । एवं सर्वत्रापि शातर्ष्यं ।
 “ ज्ञेयं सेनापतीनां च यत्स्यात्सकंदविशासजं । लोकानां विष्णुवस्विन्द्रविश्वकर्मसमुद्भवं ॥
 “ विनायकोद्भवं ज्ञेयं गणानां सेवकाय च । देवदूते च याः प्रेक्षाः देवस्त्रीषु नृपस्त्रियः ॥
 “ वासुदेवेषु विशेषं गृहाणमेव नान्यथा ॥
 “ देवतानां विकारेषु श्रुतिवेत्ता पुरोहितः । देवतार्चां तु मत्वा वै स्नातामाच्छाद्य भूषयेत् ॥
 “ पूजयेत्तां महामागं गंधमात्यजसंपदा । मधुपर्केण विधिवदुपतिष्ठेदन्तरं ॥
 “ तद्विगेण च मंत्रेण स्थालीपाकं यथाविधि । पुरोधा जुहुयादन्हौ सप्तरात्रमर्तदितः ॥
 “ विप्राश्च पूज्या मधुरान्नपानैः सदाक्षिणैः सप्तदिनं नरैर्दृ ।
 “ प्राप्तेऽष्टमेऽन्वि क्षातिगोप्रदानैः सकांचनैः शान्तिमुपैति पापं ॥ ”

इत्युक्तशान्तिषु देवताप्रतिमावैकृत्यशान्तिः ॥

अथाकस्मिकप्रासादपतनादिशान्तिः

गर्गः

- “ प्रासादतोरेणाद्वालद्वारप्राकारवेष्टमनो । अनिमित्तं तु पतनं दृष्ट्वा राजभृत्यवे ॥
 “ रजसा वाऽथ धूमेन दिशो यत्र समाकुलाः । आदित्यश्चंद्रताराश्च विवर्णा मयवृद्धये ॥
 ५ “ राक्षसा यत्र दृश्यन्ते ब्राह्मणाश्च विधर्मिणः । कृतवश्च विपर्यस्ता अपूज्यं पूजयेज्जनः ॥
 “ नक्षत्राणि वियोगीनि तन्महद्भयलक्षणं । केतूदयोपरागौ च छिद्रं वा शशिसूर्ययोः ॥
 “ ग्रहक्षौर्विकृतिर्यत्र तत्रापि भयमादिशेत् । स्त्रियश्च कलहायन्ते वाटा निघ्नन्ति वालकान् ॥
 “ क्रियाणामुचितानां च विछिन्तिर्यत्र दृश्यते । अग्रिर्यत्र न दृश्येत ह्यमानोऽथ शाम्यति ॥
 “ ऋच्यादा वायसा वाहा याति चोत्तरतस्तथा । पूर्णकुंभाः सर्वते च बन्धुगो वा विर्लुपते ॥
 १० “ मंगल्यध्वनयो यत्र न श्रूयन्ते समंततः । क्षुब्धयुवाघते वाऽप्य प्रोत्साहे सति निर्दितोः ॥
 “ न दैवतेषु वर्तते यथा वयस्यहणेषु च । भंदघोषाणि वायानि धावन्ति बिस्मराणि च ॥
 “ गुहमित्रादिषो यत्र गन्तुं परताः सदा । ब्राह्मणान् सुदृढोऽभात्पान् जनो यत्रावमन्यते ॥
 “ शान्तिमंगलहोमेषु नास्तिक्यं यत्र मन्यते । राजा वा भ्रियते तत्राय वा देशो विनश्यति ॥
 “ राज्ञो विनाशे संग्रासे निमित्तानि निबोध मे । ब्राह्मणान् प्रथमं द्वेष्टि ब्राह्मणाश्च विनिन्दति ॥
 १५ “ ब्राह्मणस्वानि चान्ते ब्राह्मणाश्च जिघांसति । नैतान्ममरति कृतेषु योऽन्वितश्चाभ्यसूयति
 “ रमते निर्दया तैषां प्रशंसां नाभिन्दति । अपूर्वं तु कर्त्तुं लोमात्तया पातयते जने ॥
 “ एतेष्वभ्यर्चयेत्सम्यक् सपत्नीकान् द्विजोत्तमान् । भोज्यानि चैव कर्त्तव्या सुराणां बल्यस्तथा ॥
 “ गावश्च देया द्विजसृगवेभ्यो मुवं तथा काचनमेवराणि ।
 “ होमं च कुर्याद्विजपूजनं च एवं कृते शान्तिमुपैति पार्य ॥
 २० “ अद्भुते तु समुत्पन्ने यदि वृष्टिः प्रजायते । सप्ताहाम्यन्तरे ज्ञेयमद्भुतं विफलं हि तत् ॥ ”

इयाकस्मिकप्रासादपतनादिशान्तिः ।

अथ वृक्षविकारशान्तिः

गर्गः

- “ रुदतो व्याधिरभ्येति हसतो देशविभ्रमः । शाखापतने कुर्यात्संग्रामं योषपातनं ॥
 २५ “ बालानां मरणं कुर्याद्वालानां फलपुष्पतः । स्वराष्ट्रभेदं कुरुते फलपुष्पमनासर्वं ॥
 “ क्षीरं सर्वत्र गंभीरस्नेहं दुर्मिश्रलक्षणं । बाहनापचयं मये रक्ते संग्राममादिशेत् ॥
 “ मधुसावे भवेद्याभिर्जलस्रावे च वर्षति । अयोगशोषणं ज्ञेयं ब्रह्मन् दुर्मिश्रलक्षणं ॥
 “ शुष्केषु संप्रोहस्तु वीर्यमंतं च हस्यते । उत्पाने पतितानां च मयं भेदकरं भवेत् ॥
 “ स्थानात्स्थाने तु गमनं देशमंगं तथा दिशेत् । अन्येषु चैव वृक्षेषु वृक्षोत्पातेष्वतं दितः ॥
 ३० “ आच्छादयित्वा तं वृक्षं गंधमात्यैर्वभूषयेत् । वृक्षोपरि तथा छत्रं कुर्यात्पापप्रशान्तये ॥
 “ शिवमभ्यर्चयेद्देवं पशुं चास्मे निवेदयेत् । मूलेभ्य इति वृक्षेषु दृत्वा रुद्रं जपेत्ततः ॥
 “ मध्वाज्ययुक्तेन तु पायसेन संपूज्य विप्राश्च मुवं च दयात् ॥
 “ गतिन नृत्येन तथाचर्यन्तं देवं हरे पापविनाशहेतोः ॥ इति वृक्षोत्पातशान्तिः ॥

अथोत्पातशान्तिः

नारदसाहंतायां चतुर्विंशोऽध्याये

- “उत्पाता विविधा लोके दिव्यभौमांतरिक्षगाः । तेषां नामानि शान्तिं च सम्यक् वक्ष्ये पृथक् पृथक् ॥
 “देवतायाः प्रनु यंति पतन्ति प्रज्वलन्ति वा । मुहुर्गोयन्ति रोदन्ति प्रस्त्रिच्यन्ति हसन्ति च ॥
 “वमेत्यग्निं तथा धूमं स्नहं रक्तं पयोजलं । अवोमुसं तु तिष्ठन्ति स्थानात्स्थानं व्रजन्ति वा ॥ ५
 “एवमाद्याश्च दृश्यन्ते विकाराः प्रतिमादिषु । गंधर्वनगरं चैव दिवानक्षत्रदर्शनं ॥
 “महोदहापतमं कष्टं नृणां रक्तप्रवर्षणं । गाधर्वगेहं दिद्वाहं भूमिकं च दिवानिधि ॥
 “अनग्नौ च स्फुलिंघाः स्युर्ज्वलनं च विनैघनं । निर्शोद्रचापं मंहूकशिखरं श्वेतवायसं ॥
 “बृहस्पते विश्फुलिंघा ये गोमज्जाश्वोद्गमास्ततः । जंतवो द्वित्रिशिरसो जायन्ते वा विद्योनिषु ॥
 “प्रतिसूर्याश्च तिसृषु स्युर्दिक्षु युगप्रदवेः । जंबूको ग्रामसंवेशः केतूनां च प्रदर्शनं ॥ १०
 “काकानामाकुलं रात्रौ कपोतानां दिवा यदि ॥
 “एवमेते मशोत्पाता बहवः स्थाननाशकाः । केचिन्मृगयुग्माः केचिच्छत्रुभ्यश्च भयप्रदाः ॥
 “देवालये स्वगेहे वा ऐशान्या पूर्वतोऽपि वा । कुहं लक्षणसंयुक्तं कल्पयेन्मेखलायुतं ॥
 “गुह्योक्तविधिना तत्र स्थापयेद्येन ह्युताशनं । जुहुयाद्राज्यभगात्तमथवाह्योत्तरं शतं ॥
 “यत इह मयामहे स्वास्ति येन च भैरवैः । समिदाज्यचक्रवर्तीहितैर्न्याद्वितीमिस्ततः ॥ १५
 “कोटिहोमं तदर्द्धं वा लक्षहोममथायुतं । यथाविज्ञानुसारेण पादहोममथापि वा ॥
 “एकविंशतिरात्र वा पक्षं पक्षार्द्धमेव वा । त्रिरात्रमेकरात्रं वा होमकर्म समाचरेत् ॥
 “मगेशक्षेत्रपालाकं दुर्गाख्या अंगदेवताः । तासां प्रीत्यै जपः कार्यः शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥
 “अविगम्यो दक्षिणां दद्यात्पुण्डरीकैः स्वशक्तितः ॥”

इति उत्पातशान्तिः ॥

२७

अथ पल्लीसरटशान्तिः

शर्गः

- “पल्याः प्रपातस्य फलं सरटस्य तथैव च । शीर्षे राज्यं श्रियः प्राप्तिर्भाले चैश्वर्यवर्द्धनं ॥
 “कर्णयोर्भूषणावासिर्नेत्रयोर्विधुर्दर्शनं । नासिकायां तु सौभाग्यं वक्ष्ये मिष्टान्नभोजनं ॥
 “कंठे नित्यं प्रियाश्लेषः रंघयोर्विजयो ध्रुवं । धनलामो बाहुयुग्मे करयोरर्थसंक्षयः ॥ २५
 “जघयोश्च निरुयोः पादयोर्भ्रमणं भवेत् । एव पल्याः प्रपातस्य फलं ज्ञेयं विचक्षणैः ॥
 “एतदेव फलं विद्याचरटस्य प्ररोहणे ।
 “पल्याः प्रपतने चैव सरटस्य प्रपातने । पंचरात्रं भवेत्तस्य व्याधिपीडा विशेषतः ॥
 “पतनानंतरं तस्य रोहणं यदि जायते । पतने फलमुत्कृष्टं रोहणेऽल्पफलं भवेत् ॥
 “आरोहणं चोर्ध्ववक्त्रे अधोवक्त्रे निपातनं । भवेद्यदि सुश्रिण तत्फलं जायते ध्रुवम् ॥ ३०
 “मृत्पुयोगे दग्धयोगे पाते च यमर्षटके ॥
 “चंद्राष्टमे नैधने च जन्मर्क्षे विषनादिके । क्रूरलग्नौ कुर्यते कुरेण च निरीक्षिते ॥

- “ अष्टमे ते कूरयुते विष्टिवैष्टितिसंयुते । दुर्निमित्ते तयोः पाते निधनं जायते ध्रुवं ॥
 “ तयोः स्पर्शनमात्रेण सचैलं स्नानमाचरेत् । गन्धं पंचविधं प्राश्य कुर्यादाज्यावलोकनं ॥
 “ शस्ते वाऽप्यथ वाऽशस्ते यदीडेदात्मनः शुभं । पुण्याहं वाचयित्वा ॥ शांतिकर्म ततश्चरेत् ॥
 “ प्रतिरूपं तयोः कुर्यात्सुक्वर्णेन स्वशक्तितः । रक्तवर्णेन संवेष्ट्य गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥
 ५ “ कलशे वस्त्रयुग्मेन पूजयेद्विधिना ततः । अग्निसंस्थापनं कृत्वा होमं कुर्याद्विधानतः ॥
 “ मृत्युंजयेन मंत्रेण समिद्धिः स्वादिरेः शुभैः । तिष्ठैर्वाद्धतिहोमं च अष्टोत्तरसहस्रकं ॥
 “ महाध्याहृतिहोमं च सर्पिःक्षीरेण कारयेत् । अभिषेकं ततः कुर्याच्चजमानस्य मूर्द्धनि ॥
 “ पुण्यैर्वाकणसुकैश्च धोषैः शांतादिमंत्रकैः ॥
 “ इत्थं मंत्रविधानेन यः कुर्याच्छांतिमुत्तमां । तस्यायुर्विजयो लक्ष्मीः कीर्तिः पुष्टिश्च जायते ॥”

१०

इति पत्न्यादिपतनशांतिः ॥

अथ ग्राम्यारण्यादिशांतिः

शर्गः

- “ प्रविशति यदा ग्राममारण्या सुगपक्षिणः । अरण्यं याति वा ग्राम्याः स्थलं याति जलोद्भवाः ॥
 “ स्थलजा वा जलं याति घोरं वा संति निर्मयाः । राजद्वारे पुरद्वारे शिवाभ्याम्यशिवप्रदाः ॥
 १५ “ दिवा रात्रिचरा वापि रात्रौ वापि दिवाचराः । ग्राम्यास्त्यजंति ग्रामं वा तच्चोत्पातस्य निर्दिशेत् ॥
 उत्पातस्य लक्षणमिति श्लेषः ।
 “ दीप्ता वा संति संघ्यासु मंडलानि च कुर्वते । वासते विस्तरं यत्र तदा प्रेतफलं लभेत् ॥
 “ प्रदोषे कुक्षुटो वासेद्धेमंते वापि कोकिलः ॥ अर्कोदयेऽर्कमिमुस्ततदामात्यमयं वदेत् ॥
 “ गृहं कपोतः प्रविशेकृम्यायनुविलीयते । मधु वा मक्षिकाः कुर्यान्मृत्युर्गृहपतेर्भवेत् ॥
 २० “ प्राकारद्वारगोष्ठेऽथ तोरणापणवीथिषु । केतुछत्रायुषात्रेषु कृम्यात्संश्रयते यदि ॥
 “ जायते वाऽथ वल्मीकौ मधु वा हृश्यते यदि । स देशो नाशमायाति राजा च म्रियते तदा ॥
 “ मूषिकाः शलमात्रं हृष्टा प्रभूतं हृद्भयं वहेत् । काष्ठान्मुकास्थिशृंगास्या भवानो मरकवेद्दिनः ॥
 “ दुर्मिक्षेदिनो रोषाः काष्ठा चाम्यशंभे यदि । जनानभिमर्षतश्च निर्मया रणवेदिनः ॥
 “ काको मेषुनयुक्तश्चेत् श्वेतः स यदि हृश्यते । राजा च म्रियते तत्र तदा देशो विनश्यति ॥
 २५ “ उलूको वासते यत्र निपतेद्वा गृहे यदि । ज्ञेयो गृहपतेर्मृत्युर्धननाशस्तथैव च ॥ वासते शब्दं करोति ।
 “ सुगपक्षिविकारेषु कुर्याद्धोमं सदक्षिणं । देवाः कपोत इति च जप्तव्यं पंचभिर्दिनैः ॥
 “ सुवेव इति वैकेन देया गावस्तु दक्षिणा । जपेच्छाकुनसूक्तं च नमो वेदशिरोसि च ॥
 “ देवाः कपोत इत्यादयो मंत्रा कवेदे प्रसिद्धाः । नमो नमो ब्रह्मणे नम इति । वेदशिरोसि उपनिषद् ॥
 “ गावश्च देया विधिवत् द्विजानां सकांचना वस्त्रयुगोचरीयाः ।
 ३० एवं कृते शांतिमुपैति पापं मृषेद्विजैर्वापि निवेदितं यत् ॥”

इति ग्राम्यारण्यादिशांतिः ॥

“मृत इमं शान्तं यो नीतं पुनर्जीवति मानव । गृहे यस्य प्रविष्टोऽसौ तिष्ठेद्य कदाचन ॥

“अचिराच्छून्यता याति इतद्वारपरिग्रह । तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि धर्मराजमत यथा ॥

“सक्षीराणां घृताक्तानामग्नौ हुत्वा सुखं बुध । उडुवरीणां विधिवत्तत शांतिं कृता भवेत् ॥

“सावित्र्यहस्तस्य क्षीरं शान्तिं च कारयेत् । रक्तानामक्रेत्या देवस्यमाणा क्षीरं शान्तिं ॥

“कपिलं च तथा कास्यं हुताते भूरिदक्षिणा । ततस्तच्छाम्यते पापं धर्मराजमत यथा ॥

५

स एव “अनारोग्यमनावृष्टिदुर्गतिं जनमारक । ज्वरं कासस्तथा श्वासं कर्हृद्दूर्बिकाचिका ॥

“शिरारोगोक्षीरोगश्च पाहुरोगो गलग्रह । व्याधयश्च प्रवर्त्तन्ते दुर्दृष्टे स्वप्रलक्षणैः ॥

“तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि बृहस्पतिमत यथा ॥

“त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा हविष्याशीं पुरोहित । सक्षीराणां घृताक्तानां समिधानां शतं दहेत् । पलाशस्येति शेषः ।

१०

“ततस्तच्छाम्यते पापं बृहस्पतिमत यथा । स एव

“वज्रमिन्द्राशनिर्वपि ज्वलन्नापतते यदि । पुरे जनपदे वापि तत्र विद्या महद्भयम् ॥

“सहस्रे ततो घारे विंध्याश्चैव जनक्षयः । राजामास्यविनाशश्च निर्दिक्षेत्तत्र सक्षयः ॥

“तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि इन्द्राग्निवचनं यथा । अपामार्गस्य समिधां सहस्राष्टोत्तरं भवत् ॥

“पायसं भोजयेद्दिपाक्षं क्षारशान्तिं च कारयत् । रक्तानामेकवर्णानां गवा क्षीरं समादिशेत् ॥

१५

समादिशद्घोमार्घ्यं सपादयेत् । “हुत्वाहुतिशतं विप्रो महेंद्रणेव भवति” । महेंद्रेण महा इन्द्रो य औजसेत्यादिना ।

“सुवर्णमणिसकाशा हुताते भूरिवक्षिणा । गौरिति शेषः ॥ ततस्तच्छाम्यते पापमिन्द्राग्निवचनं यथा ॥

शौनकः

“अथ यदाऽस्य मणिककुम्भस्थालीद्वरणमायासो राजकुलविवादो वा यानुव्रतशय्यासनावसथ २०

ध्वजगृहेकदेशप्रमज्जने । गजवाजिमुखा प्रमीयते वा हरितनो वा प्राचति । इत्येवमादीनि ।

ताभ्येतानि सर्वाणि इन्द्रदेवत्या-यद्भुतानि प्रायश्चित्तानि भवति । इन्द्रो देवता कर्त्ता हर्ता च येषां

तानां इन्द्रदेवत्यानि अद्भुतानि तेषु प्रायश्चित्ता-यर्षद्देवत्यानि भवति । इन्द्रं विश्वेति स्थालीपाकं

हुत्वा पचमिराज्याहुतिं जुहोति । इन्द्राय स्वाहा । शचीपतये स्वाहा । ईश्वराय स्वाहा । सर्वपापशमनाय

स्वाहेति व्याहृतिमिथ पृथक् पृथक् । स एव । गृहद्वारेण वा सर्पो गच्छति कपोतं प्रविशति २५

शरीरे रोहति कुण्डलीदर्शनमेवमादीनि ताभ्येतानि सर्वाणि यमदेवत्यानि अद्भुतानि प्रायश्चित्तानि

भवति । नाके सुपर्णमिति स्थालीपाकं हुत्वा पचमिराज्याहुतिं जुहुयात् । यमाय स्वाहा । प्रेताधि

पतये स्वाहा । दृढपाणये स्वाहा । सर्वपापनाशनाय स्वाहेति । व्याहृतिमिथ पृथक् पृथक् जुहोति ।

स एव । दिशो दश दहति । केतवश्चोच्छिद्यति । गवा शृगाद्रधिरं स्रवति । अस्यर्थं हिमाशुस्तपति ।

इत्येवमादीनि सर्वाणि सोमदेवत्या-यद्भुतानि प्रायश्चित्तानि भवति । सोमं राजानमिति ३०

स्थालीपाकं हुत्वा पचमिराज्याहुतिमिराज्याहुतिं जुहोति । सोमाय स्वाहा । नक्षत्राणां पतये स्वाहा । सी-

पाणये स्वाहा । ईश्वराय स्वाहा । सर्वपापशमनाय स्वाहा । व्याहृतिमिथ पृथक् पृथक् जुहोति ।

इत्यद्भुतशातय

अथाश्वशांतिः

गर्गः

- ॥ अश्वशांतिं प्रवक्ष्यामि शृणु शौनक यत्नतः । अश्वशालासमीपे तु कुट्टं कुर्याद्विधानतः ॥
 “ उत्सातं हस्तमात्रं च आयामं च तथा भवेत् । मेसलत्रयसंयुक्तं योनिरश्वत्यपत्रवत् ॥
 ५ “ कुट्टस्पोत्तरपूर्वं तु वेदिं कुर्यात्सुशोभनां । सार्द्धहस्तं तथायाममुत्सेधं हस्तमात्रकं ॥
 “ वर्तुलां चतुरस्रां च देशानां स्थापनाय च । कुर्यादष्टदलं पद्मं तद्दुर्लभं दिकोपरि ॥
 “ तन्मध्ये पूजयेद्देवं सुवर्णेन प्रकल्पितं । अश्वारूढं महातेजः सप्तदन्तं महाबलं ॥
 “ अश्वारिष्टहरं हारं देवं तं हयवृष्टमं । वैभेद्रं च चराधीशं सुवर्णेन प्रकल्पयेत् ॥
 “ वरुणं च तथेशानं रजतेन प्रकल्पितं । यमं च काललोहेन ताम्रेणापि तथैव च ॥
 १० “ निष्कतिं च तथा वायुं नागेनैव प्रकल्पयेत् । सोमं च रजतेनैव कल्पयेत्सुसमाहितः ॥
 “ कृत्यैवं लोकपालांश्च स्वेपु स्यानेपु विन्यसेत् । आवाहनार्थपादाद्यैर्गन्धपुष्पादिकैः शुभैः ॥
 “ धूपदीपैश्च नैवेद्यैः पूजयेन्मंत्रपूर्वकं । पंचामृतैश्च स्नपनं कुर्यादिव स्वमंत्रकैः ।
 “ त्वमुपु वाजिनमिति मंत्रेणावाहनं चरेत् ।
 “ अश्वस्तुरोगविति कुर्यात्संस्थापनं बुधः । मानस्तोकेति मंत्रेण छानं सम्यक् प्रकल्पयेत् ॥
 १५ “ युवं वस्त्राणि तया वस्त्रं चैव प्रदापयेत् । यज्ञोपवीतं दातव्यं देवस्य त्वेति मंत्रतः ॥
 “ वित्तदायेति मंत्रेण अर्चयेत्सुसमाहितः । गंधद्वारेति वै गंधं पुष्पं श्रीश्च तथैव च ॥
 “ घूरधीति तथा घूर्णं दीपं चापि विशेषतः । अन्नपतेति मंत्रेण नैवेद्यं बहु कल्पयेत् ॥
 “ एवं संपूज्य विप्रैर्दत्तं रतिभुजं हयाधिपं । ततः संपूजयेद्धीमान् लोकपालान्स्वमंत्रतः ॥
 “ ईदं वो विश्वतः शशं अग्निं दूतेति पावकं । यमाय सोमेति यमं निष्कतिं मोघणेति च ॥
 २० “ त्वन्नो अमेति वरुणं तव वायेति चानिलं । सोमो धेनुं तथा सोमं कद्रुदेति तथा शिर्षं ॥
 “ पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्धूपदीपनिवेदनैः । क्रमेण पूजयेदित्यं देवान्संपूजयेत्ततः ॥
 “ अश्वारूढं महावीरं तुरंगेन महाबलं । अश्वारूढं च रेवंतं शक्यं चाशु विनाशय ॥
 “ आलंबलं गजारूढं वज्रहस्तं सुरेश्वरं । वज्रेण तुरगारिष्टं भिक्षं कुरु शचीपते ॥
 “ मेघारूढं महतिजो ज्वलज्ज्वालाविभूषितः । तीक्ष्णासिना हुतवहं अश्वारिष्टं विनाशय ॥
 २५ “ कालदंढरो देव महामहिषवाहन । कालदंढेन दंढोत्थमश्वारिष्टं विनाशय ॥
 “ राक्षसहस्तं महाभीमं निर्जितं प्रेतवाहन । छिन्नं कुरु हयारिष्टं तीक्ष्णसङ्गेन शीघ्रतः ॥
 “ पाशहस्तं अलार्थीशं सदा मकरवाहन । पाशेन च हयारिष्टं भिक्षं कुरु जलाधिप ॥
 “ ध्वजहस्तं महाकायं भृगारूढं महाबलं । ताडयस्व हयारिष्टं ध्वजदंढेन घानिष्ठ ॥
 “ शक्तिहस्तं महाराजं कुबेरं नरवाहन । अश्वारिष्टं च यज्ञेशं शक्त्या चाशु विनाशय ॥
 ३० “ शूलहस्तं महारिष्टं विनाशकं वृषवाहन । नाशपाशु हयारिष्टं त्रिशूलेन ब्रिहोचन ॥
 “ एवं संपार्थ्यं विप्रैर्दत्तं लोकपालक्रमेण च । अग्नेः संस्थापनं कृत्वा कुट्टे होमं च कारयेत् ॥
 “ तिलश्रीहिषबैधैव प्रत्येकं चाटकाटकं । होमं कुर्यादप्यकामश्चरुणा घृतपूर्वकं ॥
 “ स्थापयित्वाऽप्यसंस्थाप्यं तत्स्वेनाजयेन यत्नतः । इत्थं सर्वं मन्त्रैश्च देवमुद्दिश्य कारयेत् ॥
 “ अग्नये स्वाहा । सोमाय स्वाहा । वायवे स्वाहा । त्रिणये स्वाहा । सयशाय स्वाहा ।
 ३५ “ सर्वद्वरितनाशाय स्वाहा । रेवंताय स्वाहा । सर्वकामैक्यप्रदाय स्वाहा । प्रजापतये

अथ कपोतशातिः

नारदः

- “आरोहयेद्बृह यस्य कपोतो वा प्रवेशयेत् । स्थानहानिर्भवेत्तस्य यद्वाऽनर्थपरंपरा ॥
 “दोषाय घनिनो मेहे दरिद्राणो शिवाय च । तस्य शातिश्च कर्त्तव्या जपहोमविधानतः ॥
 “वाह्मणान्वरयेत्तत्र स्वस्तिवाचनपूर्वकः । षोडश द्वादशाष्टौ वा श्रौतस्मार्तक्रियापराः ।
 “देवां कपोत इत्यादि क्वाभि पञ्चभिर्जप । लक्ष कृत्वा प्रयत्नेन स्वगृहोक्तविधानतः ॥
 “ऐशाग्यां स्यापयेद्बृह मुखातेष्टोत्तर शत । मुखाते अग्निमुखाते ॥
 “प्रत्येकं समिदाज्याग्ने प्रतिप्रणवपूर्वकं ॥
 “यतै इद्र मयामहे स्वस्तिदेति त्रिषवकैः ॥ त्रिभिर्वित्रैश्च जुहुयात्तिलान्वयाहतिभिस्तथा ॥
 “जयाहुतीस्ततो हुत्वा कुर्यात्पूर्णाहुतिं स्वयः । विप्रैर्मयो दक्षिणा दद्यात् यो शातिं च ततो जपेत् ॥ १०
 “ब्राह्मणान्मोजये पश्चात्स्वयं भुञ्जीत क्षुभिः । एव यं कुर्वते सम्यक् तस्माद्दोषात्ममुच्यते ॥
 “पिंशलाया स्वरोऽप्येव मधुवल्मीकयोरपि । सपूर्णं मादरे हाति शून्यसन्नमि मगल ॥
 “प्राकारे च पुरद्वारे रथ्यात्रिषु च वीथिषु । ग्रामस्य तत्कलं चैव गुरुकल्पनया ततः ॥
 “शांतिकर्माखिल कार्यं पूर्वोक्तं न क्रमेण तु ॥”

इति कपोतादिशातिः ॥

१५

अथ काकवेकृत्यशातिः

गर्गसंहिताया

- “काकस्य मैथुन पश्येत् काक शिरसि चेद्विशेत् । शिरस्युरसि वा कुर्यात्पक्षधात न तैस्तथा ॥
 “विदारणं च कुरुते क्षयान् च स्पृशेद्यदि । तदा धरेतु मरणं महारिष्टमद्यापि वा ॥
 “मध्यरात्रे यदा काको वाशते हेतुना विना । तद्गृहाविरिष्टमापद्ये ग्रामारिष्टमद्यापि वा ॥ २०
 “शातिं तत्र प्रकुर्वत विधानेन यथोदिता । उद्दिष्टारिष्टक्षमनं कुर्यात्सकल्पमादित ॥
 “शुभौ दशे रत्निमात्रं स्यडिलऽमि निधाय च । तदीशानेऽम्बले च कुम्भपरि स्वशक्ति ॥
 “हिरण्यनिर्मितं त्विद्र लोकपालसमन्वित । पूजयित्वा स्वशासोक्तविधिना अथ यच्च ॥
 “हुं वाज्यमगमपर्यंतं जुहुयात्क्रमशो हविः । पालाशी समिधो ब्रीहिशुक्लमाज्यमिति क्रमात् ॥
 “अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टात्तरशतं तु वा । यत इद्रति मन्त्रेण लोकपालस्य एव च ॥ २५
 “शक्त्या हुत्वा स्वशासोक्तप्रायश्चित्ताहुतीर्हुनेत् ॥
 “लोकपालवर्लिं दत्त्वा इद्राय चरुशेषतः । वायसेभ्यो बलिं दद्यादैद्रवारुणमन्त्रतः ॥
 “ऐन्द्रवारुणवायवा याम्या वै नैऋताश्च ये । ते काका प्रतिगृह्यन्तु भूम्या पिंडं मयार्पितं ॥
 “पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा आचार्यं पूजयेत्ततः । कुमोदकेनाभिषेको यज्ञमानस्य विस्तरात् ॥
 “आचार्यायिन्द्रप्रतिमां द्यात्सोपस्कर्त्तुं ततः । शक्त्या च भूयसीं दद्यात् द्विजानां भोजनं दिशेत् ॥ ३०
 “शतं तदर्द्धमर्द्धं वा शक्त्यभावे दशापि वा । सर्वशातिं पाठं धत्वा गृह्यायाञ्च द्विजाशीषः ॥
 “एव कृते भवेच्छातिं काकारिष्टावनशिनी ॥”

इति गर्गसंहिताया काकमैथुनदर्शनादिशातिः ॥

प्रकारान्तरेण काकमैथुनदर्शनशान्तिः

नारदः

- “ दिवा वा यदि वा रात्रौ यः पश्येत्काकमैथुनं । स नरो मृत्युमाप्नोति ह्यथवा स्थाननाशनं ॥
 “ काकपानघतं यद्वा विदधतीत्यथ वत्सरं । पितृवद् द्विजान् मत्स्या प्रत्यहं चाभिवादयेत् ॥
 ५ “ जितेंद्रियो जितक्रोधः सत्यधर्मपरायणः । तद्दोषशमनार्थाय शान्तिकर्म समारभेत् ॥
 “ गृहस्थेऽज्ञानदिग्भागे होमस्थानं प्रकल्पयेत् । गृहोक्तविधिना तत्र प्रतिष्ठस्य हुताशनं ॥
 “ मृतांते समिदाज्याजैर्हृन्नेत्रोत्तरं शतं ॥
 “ प्रतिमंत्रं कथंकेन अथ मृत्युंजयेन च । ब्रह्महतिभिर्ब्राह्मिणैर्नैवाप्यतं प्रकल्पयेत् ॥
 “ पूर्णाहुतिं च जुहुयात्कूर्त्वा शुचिरलंकृतः । स्वर्णभृंगीं सौवर्तुरां कृष्णां घेनुं पयस्विनीं ॥
 १० “ वस्त्रालंकारसंयुक्ता निष्कृद्वादशसंयुता । तद्दह्नेन तद्दह्नेन दद्याद्दक्षिणया युतं ॥
 “ यथाविज्ञानुसारेण न्यूनधिषयस्य कल्पना । आचार्याय श्रोत्रियाय तां गौं दद्यात्कुटुंबिने ॥
 “ दम्भाख्यं पृथिवी सर्वा धेनो वै कृष्णसन्निभे । सर्वमृत्युहरे निरयमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥
 “ ब्राह्मणेभ्यो विशिष्टेभ्यो यथाशक्यता च दक्षिणां । ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छान्तिवाचनपूर्वकं ॥
 “ एवं यः कुरुते सम्पक्क तस्मादोगात्प्रमुच्यते ॥”

१५

इति काकमैथुनशान्तिः

अथ काकस्पर्शशान्तिः

नारदः

- “ सूर्यास्तमनवेलायां वायसः संस्पृशेद्यदि । निःशब्दो वा सशब्दो वा पुंसो मृत्युमदायकः ॥
 “ अंगानां च स्पृशेत्काको वेधव्यं तत्र निर्विशेत् ।
 २० “ नदीतीरे गन्धोष्णे क्षीरवृक्षे सुरालये । नरो वायससंस्पृशेत् कथंचनमाप्नुयात् ॥
 “ प्रतिचंद्रं प्रतिसूर्यं वायसः स्पृशेते यदि । अर्थहरानि तथा मृत्युं शस्त्रेण च विनिर्दिशेत् ॥
 “ मासैः पंचभिरेवास्य निशाभिः कलमादिशेत् ॥
 “ तद्दिनादिकर्त्तुं सद्भिः प्रोक्तमत्र शुभाशुभम् । शान्तिं तत्र प्रकुर्वीत सास्त्रवृत्तेन कर्मणा ॥
 “ महानघमसि स्थात्वा शिष्यैर्लिंगं निरक्षयेत् । नत्वा संपूज्य लिंगं तु स्तुत्वा च दिक्पतीनपि ॥
 २५ “ आरभ्य तद्दिनादेव वायसेभ्यो बालं श्लिपेत् । सन्नैश्चरादिने प्राप्ते एकान्ते शुभमंदिरे ॥
 “ कृष्णाणि नववस्त्राणि अहतानि नवानि च । पूर्वदिक्कनकयोगेन स्थापयेच्च पृथक् पृथक् ॥
 “ मादप्रत्यप्रमाणेन स्थापयेच्चत्र वायसान् । पूर्वस्यां कपिलं तत्र स्थापयेन्मंत्रपूर्वकं ॥
 “ नीलघोषमघात्रेभ्यो याव्यो च विष्णुतस्त्रं । नैऋत्या च न्यसेज्जोचमपमृत्युविनाशनं ॥
 “ विष्वज्जिह्वं च वारुण्यां वायव्यां कृष्णकूर्तुं । कौबेर्यां काठनामानमीशान्यां कालमेव च ॥
 ३० “ अस्ते कृष्णवस्त्रे तु यमं मध्ये प्रपूजयेत् । महिष कृष्णवर्णं च यमं मापेच्च पूजयेत् ॥
 “ रत्नोत्तमांगं सर्वत्र आपुवेद्यै समन्वितं । लोहदंढं चतुर्वर्तुं पूजयेन्मंत्रपूर्वकं ॥
 “ यस्मिन्वृक्षे परेयिवासे सुगं नः पयानमेव च । एते मंत्राः समारयताः शूद्राणां नाममंत्रतः ॥

- “ अकालकलशं तत्र स्थापयेत्तस्य सन्निधौ । जलपूर्णं रत्नगर्भं पूर्णपात्रसमन्वित ॥
- “ स्थापयेत्तत्र देवेश शूलपाणिं महेश्वर । प्रतिष्ठाप्य च तान् सर्वानथ मंत्रैः प्रपूजयेत् ॥
- “ कपिलत्वं च वर्णेन शुभाशुभनिवेदक । गृहणार्ध्यं मया दत्तं मन्त्राशुभाविनाशन ॥
- “ नीलग्रीवं गृहाणार्ध्यं मया दत्तं सगेश्वर । अपमृ युविनाशाय ददामि बलिमुत्तम ॥
- “ क्रूरस्त्व पापिना नित्यं सौम्यस्त्व धार्मिके जने । विद्वत्स्वर गृहाणार्ध्यं मया दत्तं शुभायन ॥ ५
- “ क्रूरस्त्व पापिना नित्यं वधशुभं न ऋच्छसि । गृहाणार्ध्यं मया दत्तं कौचं सौम्यमदो भव ॥
- “ त्रिगुजिह्वं नमस्तेऽस्तु शोकं व्याधिविनाशन । बलिं पूजा मया दत्तं गृहाण सुखदो भव ॥
- “ कृष्णकूर्बुरनामा त्वं भूतमन्यनिवेदक । गृहाणार्ध्यं मया दत्तं भव वैधव्यनाशन ॥
- “ काक त्वं कालनामासि दुष्टकालनिवेदक । गृहाण बलिपूजा मे दत्तां दुःखविनाशिनीं ॥
- “ श्वेतस्त्व सितपर्णोऽसि मृ युभाषस्य सूचक । गृहाणार्ध्यं मया दत्तं भव मृत्युविनाशन ॥ १०
- “ तन्मध्ये पूजयेद्देवं धर्मराजं चतुर्भुज । यमाय धर्मराजाय मृ यवे चातकाय च ॥
- “ वैद्यवताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च । औदुबराय दप्ताय नीलाय परमेष्ठिने ॥
- “ वृद्धोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय चैव नमः । नीलग्रीवाय लोकेश ददहस्ताय ते नमः ॥
- “ पाशहस्ताय सायुधाय सपरिवाराय ते नमः । चन्द्रनैश्च सुगर्भैश्च वासोभिः पूजयेयम ॥
- “ आदौ इयदकमन्त्रेण ईश्वरं च प्रपूजयेत् । मृ युविनाशिनीं विधां कुने चैव नियोजयेत् ॥ १५
- “ शतमष्टोत्तरं चैव आचार्यो हृष्टमानस । स्वगृह्याकविधानेन चरुं च यमदैवत ॥
- “ सभ्रम्य जुहुयाद्गन्धौ समिद्राज्यचक्रस्तिलान् । तद्वत्स्या समित्कार्या शतमष्टोत्तरं तथा ॥
- “ समित्क्रमेण जुहुयात्प्रतिद्रव्यं स्रुतं हुनेत् । सुगन्धुपथामन्त्रेण होतव्यं सर्वमत्र तु ॥
- “ भद्रासनं प्रकर्तव्यं पञ्चवर्णकसंयुत । तस्योपरि न्यसेत्पट्टं यजमानमथावहयेत् ॥
- “ निवेशाच्छादिते पट्टे अभिवेकं च कारयेत् । पादमानीभिस्तु तद्विग्रेभर्त्रैर्वरुणसमर्थैः ॥ २०
- “ तद्विग्रेभ्यो सुगन्धपथामित्यादिभिः ।
- “ तत्र स्नानं प्रकर्तव्यं तीर्थार्नातेन वारिणा । सहस्राक्षानिभिर्द्वित्रैः स्नानं कार्यं द्विजोत्तमैः ॥
- “ तेतोऽयं यद्वह्ममादाय धर्मराजं तु पूजयेत् । उक्ते षोडशभिर्मन्त्रैः सुगन्धित्यर्थं प्रदापयेत् ॥
- “ तत उत्थाय सप्रार्थ्यं भक्तिभावसमान्वित । रक्ष मा पुत्रपौत्राश्च रक्ष मा पशुवाधवान् ॥
- “ रक्ष पत्नीं पतिं चैव पितरं मातरं धनं । अग्नितो मे भय माऽस्तु रोगाश्च व्याधिश्चघनात् ॥ २५
- “ शस्त्रतो विपत्तोऽवौघान्नाथ नाशय मं सदा । प्रार्थनां च प्रकर्तव्यां नमस्कारसमन्विता ॥
- “ काकस्पृष्टं च यद्वह्म स्नानक्रिञ्च च यद्वह्मत् । सहिरण्यं च तत्कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
- मन्त्र
- “ यत्किञ्चित्स्पर्शदोषोऽपि दुष्कृतं अपि विद्यत । तत्सर्वं नाशमायातु वस्त्रदानेन सूर्यज ॥
- “ वायसोस्तात् यमं चेतमाचार्यं निवेदयत् । माया-वासासि कुप्यां तु धेनुं चैव पयस्विनीं ॥ ३०
- “ शनिवारे च तत्कार्यं रविवारोऽयं वा पुनः । घृतपात्रं ससौवर्णं दर्शयेदात्मनस्तनु ॥
- “ ब्राह्मणेभ्यो ददेन्न भूयसीं चैव शक्तिं । यथाक्ता दक्षिणा दद्याद्विचक्षाभ्यं न कारयेत् ॥
- “ स्थाने यत्र शशेःकाकस्तत्स्थानं पूजयत्तदा । एव कुर्यात्पदानेन ध्यासद्वयेन प्रशाम्यति ॥”
- इति काकस्पर्शशान्ति ॥

अथ अद्भुतसागरे सिंहप्रसूता गौरैवमादिशान्तिः

नारदः

“ भानो सिंहगते चैव यस्य गौः संप्रसूयते । मरणं तस्य निर्दिष्टं पद्मभिर्मासैर्न संशयः ॥

“ ततः शान्तिं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते शुभं । प्रसूतां तत्क्षणादेव ता गां विप्राय दापयेत् ॥

५ “ ततो होमं प्रकुर्वीत धृताकै राजसर्पैः । आहुतीनां धृताकानामयुतं जुहुयात्ततः ॥

“ सोपवातः प्रयत्नेन दद्याद्विप्राय दक्षिणां । वस्त्रयुग्मं यवं चैव समुत्तुर्णं प्रदापयेत् ॥

“ इष्टदेवतमंत्रेण ततः शान्तिर्भवेद्विज ॥

गर्गः

“ दिवा प्रसूता बहवा भ्रावणे च विशेषतः । प्राषमासे नुचै चैव प्रसवेन्महिषी यदि ॥

१० “ सिंहं गावः प्रसूयन्ते स्वाभिने मृत्युद्रायकाः । जंगमे स्थावरं जातं स्यादरे वाथ जंगमं ॥

“ तस्मिन् योनिविपर्यासे परचक्रममे भवेत् । त्यागो विवासो दानं वा कृत्वाप्याशु शुभं लभेत् ॥

“ बहवा हस्तिनी गौर्वा यदि युग्मं प्रसूयते । विजात्यं विकृतं वापि पद्मभिर्मासैर्प्रियेत वै ॥

“ विधोनिषु च गच्छन्ति मेयुने देशनाशनं । अन्यत्र वसरोत्पत्ते नृणां वा जातिर्मेधुनात् ॥

“ सर्पसूक्ष्मार्जारमत्स्यश्वानविबर्जिताः । शेषा दुर्मिक्षकर्तारः स्वजातिपिशिताश्चानाः ॥

१५ “ अकालजो मर्दो धोरश्चयुष्मान्मृगपाक्षिणः । अन्यजातिमयं तस्मात् धेनुश्वानौ विशेषतः ॥

“ अयानहवाननह्वाहं धेनुर्धेनुं पिबेद्यदि । ह्यनी वा धयते धेनुं शुर्नो धेनुरथापि वा ॥

“ तिर्धमोनौ मानुषी वा परचक्रममे भवेत् ।

“ अमानुषा मानुषाणि जल्पन्ति प्राणिनो यदि । विहृतं वा प्रसूयन्ते परचक्रममे भवेत् ॥

“ त्यागो विवासो दानं वा तेषां कार्यं विजानता । तर्पयेद्वाक्षणांश्चैव जपहोमोश्च कारयेत् ॥

२० “ मृदंगवाधेः पटहेः मुशोमनेः पूजा च कार्या त्रिदिवौकसानाम् ॥

“ धातुस्तघेन्याविधिना च कार्या देयं तथाज्ञं बहु च दिजेभ्यः ॥

गर्गः

“ वृत्तं वा मुशालं वापि स्फुटते वाऽप्युल्लसत् । वृत्तं दठनयंत्रं । भूतानां चैव विभ्येत गृहे देवकुलेऽथ वा ॥

“ ह्यद्वा मद्रपीठं वा आसनं शयनं तथा । अकस्मात्स्फुटते यत्र कपते वा वसुंधरा ॥

२५ “ इत्यादीनि निमित्तान्युक्त्वा शान्तिरप्युक्ता तत्रैव

“ अन्वत्यसमिधो हत्वा धृताकमधुसंयुताः । सावित्र्यष्टसहस्रेण प्राजापरास्तास्तु मंत्रयेत् ॥

प्राजापरायाः प्रजापतिदेवत्याः

“ पापघ्नं भोजयेद्दिद्वान् हुताति मूर्दिक्षिणा । ततस्तच्छाम्यते पापं धर्मराजमतं यथा ॥

स एव

३० “ कृष्णाः पिपीलिका यत्र ग्रामेषु नगरेषु वा । अतिमात्रं तु दृश्यन्ते ऊर्ध्ववंशकृतालयाः ॥

“ शान्तिगृहे देवगृहे स्या नप्येगृहे । उपर्युपरिमात्रं तु दृश्यते बेहमवचनम् ॥

“ मक्षिका मक्षका दंशा अतिमात्रं मयावहाः । ईदृशैरक्षणेत्पतिर्माहोचोरमयं भवेत् ॥

“ द्रव्याणां हण्य नृपात्परचक्रस्य चागमं । तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि विश्वामित्रोऽदर्शिता ॥

“ अन्वत्यसमिधश्चैव हत्वा व्याघ्रोच्चरं शतं । पूर्णप्राजाणि दातव्या हुताति मूर्दिक्षिणा ॥

“ दासीदाससमायुक्तं गृहं दद्याद्द्विजान्तये । तिलपात्रं प्रदानार्थं स्त्रीश्वान् जुह्वीत संपतः ॥

स्वाहा । सर्वत्र होमः कार्यः । अग्निस्त्रादोनपतिरन्नाद्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा । सोमो राजा राजपति । एवं सर्वत्र होमविधिः ।

- “ इत्थं कृत्वा होमकर्म आचार्यो विधिवत्ततः । शत्रो भवन्तु मंत्रेण अश्वशालां प्रवेशयेत् ॥
“ पवित्रं तेति मंत्रेण अश्वान् संमोक्षयेत् द्विजः । एष वैजतीति मंत्रेण तथाश्वान् विसर्जयेत् ॥
“ मा नो मित्रेति मंत्रेण तुरंगान्स्थापयेत्सुधीः । पूर्णाहुतिं च जुहुयादच्छिन्नघृतधारया ॥ ५
“ भूतेभ्यश्च बलिं दद्यात् छिन्नांतं मंत्रपूर्वकं । असुराः पन्नगा यक्षा यातुधानाश्च राक्षसाः ॥
“ पिशाचाः सिद्धगधर्वा वेताला योगिनी शिवा ।
“ डाकिनी लाकिनी चैव शाकिन्या जंबुकादयः । अश्वारिष्टप्रज्ञात्यर्थं बलिं गृणहृत्विर्मे प्रहाः ॥
“ इत्थं दत्त्वा बलिं सन्पक्व भूतेभ्यश्च विधानतः । अश्वं च दक्षिणायुक्तं प्रतिमां वत्ससंयुतां ॥
“ उद्दिश्य भास्करं देवमाचार्याय प्रदापयेत् । आकृतिर्देवतानां च द्विजेभ्यो वत्ससंयुताः ॥ १०
“ दद्यात्ता दक्षिणायुक्ताः श्रद्धाभूतः समाश्रितः । आकृतिः प्रतिमाः । देवतानामिन्द्रादीनां ।
“ अनेन विधिना कृत्वा हयानां शान्तिकं महत् । अश्वानां नीरजत्वं च बलं पुष्टिबलं तथा ॥
“ लक्ष्मीं स्थिता मनुनां च संग्रामे विजयो भवेत् । ब्राह्मणान् मोजयेत्पश्चात्ततः शान्तिर्निर्विण्यति ॥”

इत्यश्वशान्तिः ॥

अथ गजशान्तिः

सनत्कुमार उवाच

१५

- “ अथ राजा प्रकुर्वीत चतुर्थ्यां गजवाजिनां । शान्तिमामयतप्तानां तद्गुणतोदये सति ॥
“ कवलानि च नादत्ते यदा स्वश्रूणि मुञ्चति । सद्यः प्रज्ञातो निर्वेदाथवा स्यान्मद्वर्जितः ॥
“ विहीनमस्तिरस्यथ परिक्षीणतनुर्द्विपः । विमानात्प्रस्तसर्वांगमुष्टो नष्टपराक्रमः ॥
“ नष्टशोभः सदा हीनो नष्टसंज्ञो रुषान्वितः । नानाव्याधिसमुत्थाभिः पीडाभिः पीड्यते यदा ॥
“ अरिष्टोपनिपातेषु तपोत्पातभयेषु च । तदा शान्तिं प्रकुर्वीत गजरक्षारो नृपः ॥ २०
“ अरिष्टापशुभं स्वेवं वाजिनां लक्ष्यते यदा । युद्धारंभेषु च तथा तेषां शान्तिं च कारयेत् ॥
“ शान्त्यर्थं गजवाजिनां मंडपं चतुरस्रकं । द्वादशारन्निमानेन संमितं कारयेत्सुधीः ॥
“ बाहुप्रमाणं मध्ये तु योनिनाभिसमुज्ज्वलं । कुंडं त्रिमेसलं कुर्यात् वृत्तं वा चतुरस्रकं ॥
“ तत्पुरस्तादक्षिणतः पश्चिमे चोत्तरे तथा । चतुरस्रं ततः कुर्यात्कुंडं हस्तप्रमाणकं ॥
“ कोणेषु च तथा कुर्याद्वृत्तं चाष्टत्रिकोणकं । अर्कलादिरेणालाशाबिलाश्वत्यष्टैरेपि ॥ २५
“ और्दुम्बर अपामार्गसमिद्धिस्तत्र तत्र च । मध्ये सर्वसमिद्धिर्वा पालाशैर्वाज्यबिल्वकैः ॥
“ तिलतंडुललाजाभिः सकुसिद्धार्थशाडिभिः । यवैरेभिस्त्रिमल्लकैर्मध्ये सर्वमिति स्थितिः ॥
“ दत्त्वा च पयसा चैव घृतेन मधुनापि वा । कोणेषु च तथाज्येन मध्ये तु कलशैरेपि ॥
“ स्थापयेत् ततः कुंभान्हावष्टासु दिक्षु च । वस्त्रयुग्मेन संलब्धान् सर्वपधिसमन्वितान् ॥
“ सर्वरत्नयुतान् युग्मान् गंधपुष्पोदकैरेपि । हस्तावप्रमाणं तु वृहत्कुम्भं तु मध्यमे ॥ ३०
“ तीर्थोदकेन संपूर्णं सर्वरत्नैर्वधैरेपि । चतुरः कलशास्तत्र चतुर्थस्य समं ततः ॥
“ कोणेषु च यथान्यायं अलवस्त्रादिकैर्युतान् । स्मरेत्प्रधानं कुम्भं तु नरसिंहाकृतिं ह्रीं ॥
“ चक्रशंखगदापद्मचर्मसिंहरश्मकथः । पूर्ववदिक्रमयोगेन ध्यातव्यं कलशेष्वपि ॥

१ क. सं. ७।३।८ । २ क. सं. ६।८।१८ । ३ क. सं. २।३।७ । ४ ह-त्वमी । ५ ह-स्तव्यः...

निर्वेदो स्यान्मदेन विवर्जितः । ६ महापक्ष-ओ ।

- ॥ वहिः शक्रादिदिक्पालास्तत्र तत्र च संस्मरेत् प्रवानकुंभात्पुरतः कुर्याच्चक्रं तु मंडलं ॥
 “ तत्र संपूज्य देवेशं पञ्चाद्धोमादि साधयेत् । मंडलाग्रं तदा कुर्मं कुंभाग्रं कुंडमेव च ॥
 “ सर्वत्रातलसंस्कारान् स्वशुच्योक्तेन कर्मणा । जुहुयादग्निसिद्ध्यर्थमाज्याहुतिसहस्रकं ॥
 “ आनुष्टुभेन मंत्रेण शुर्वाऽस्य पुरोहितः । आनुष्टुभो नृसिंहमंत्रो दशसहस्रमिष्यते ॥
 ५ “ समिद्व्यचरूपयेवं हुत्वा मंत्री समाहितः । संकथोय्याहुतीनां च सहस्रं वाऽयुतं चरेत् ॥
 “ ततः स्विष्टकृदित्यादि समापनविधिः क्रमात् ।
 “ एवं समाप्य विधिवद्धोमं तत्र पुरोहितः । संस्पृशेद्भुक्तुं च जपेद्दशसहस्रकं ॥
 “ पर्यंतकलशान् स्पृष्ट्वा जपेत्तत्र सहस्रकं । अनंतरेषु कुंडेषु गायत्र्या प्रणवेन वा ॥
 “ क्वात्विभिर्भयुगपत्कार्यं होमतत्रं तु पूर्ववत् । प्रतिकुर्मं सहस्रं च अपेक्षानप्युपस्पृशन् ॥
 १० “ पूजयेद्धीकपालादीन् गंधादिभिरलंकृतः ।
 “ अथ राजानमाकार्यं स्वास्तीर्णं सिंहविस्तरे । समाप्य च शुचिस्नानं सर्वालंकारसंयुतं ॥
 “ कुंभोदकेन देवाम् तन्मंत्रेणामिषेचयेत् । पर्यंतकलशेष्वपि नृपं पञ्चाद्गजादिकं ॥
 “ अन्धांश्च बाहानान्पूज्यदिव्यलक्षणसंयुतान् । गजादिनाऽवशिष्टेन तोयेन स्नापयेद्भुवः ॥
 “ अन्यबाहान् द्विपायातान् सर्वानेव समाहितः । बाष्पकुंभोदकेनैव स्नापयेच्छत्रसाधकः ॥
 १५ “ राशो मीराजनं कुर्याद्बाहनेषु च मंत्रवित् । अन्येष्वेवं विधिः कार्यः स हि रत्नकरः परः ॥
 “ राजानं वारनादींश्च तथाऽप्यांश्च पुरोहितः । सर्वालंकारसंयुक्तान् सर्वमंगलसंयुतान् ॥
 “ कृत्वा तु वाचयेत्पञ्चाद्बाह्मणैराशिषो बहू । दक्षिणामप्यलं दत्त्वा कत्विगम्यो गुरवे नृपः ॥
 “ बाहने वस्त्रभूषाणामाचार्याय निवेदयेत् । दासदासीषु भृत्येषु ग्रामादिषु च सर्वशः ॥
 “ सर्वालंकारसंयुक्तं राजबाहोपरि स्थितं । आरोहैश्चापि संयुक्तं राजानं बाहसंस्थितं ।
 २० “ मंत्रीं ह्रींरैह्यैश्च ब्राह्मणेः स्वस्तिवाचनेः । सान्देवैश्च कत्विगमिर्बृद्धैर्भगवतीस्तथा ॥
 “ आचार्यो राजमन्त्रेण नृपं संवेशयेत्तत्र । पूर्व स्नानावशिष्टेन कुंभतोयेन मंत्रवित् ॥
 “ गजशालां च संभोक्ष्य वाजिशालां तथैव च । सिद्धार्थतंडुलतिलैः पुष्पैर्वाऽप्यवनीर्य ॥
 “ शालांमन्त्रे नृसिंहं वा सुदर्शनमनामयं । पूजयेद्दशमुष्पाद्यैः सर्वालंकारसंयुतैः ॥
 “ सलुमिः कृसरान्नं कुर्याद्भुतबलिं वहिः ।
 २५ “ ततः शालासु सर्वासु ब्राह्मणान् भोजयेद्बलिं । ततः संवेशनं कुर्यादाचार्यो गजवाजिनां ॥
 “ एवं शान्तिं प्रकुर्वीत निमित्ते सति तद्गुरुः । सपरिच्छदस्य भूषतेर्मज्जविस्तुसमाहितः ॥
 “ सर्वकल्याणसंपूर्णः सर्वकषायात्रिज्जितः । सपुत्रो राजमंत्रस्तु नृपस्तेन महीयते ॥”

इति गजशान्तिः ॥

अथ महाशान्तिः ।

धीकृष्ण उवाच

- १० “ महाशान्तिं प्रवक्ष्यामि महादेवेन भाषितां । पार्थिवानां शितार्थाय महाभुक्तरताशीर्षा ॥
 “ नृपाभिपेके सा कार्या यात्राकाले नृपस्य तु । दुःखमो दुर्मिते च ग्रहवेगुपसंभवे ॥
 “ विपुलकानिपाते ॥ जन्मार्शे ग्रहभेदने । केतुदये च निर्पाते क्षितिकंपस्य संभवे ॥
 “ प्रसूतो मृगंभीते यमदस्य च संभवे । उत्राणो च ध्वजानां च स्वस्थानात्पतने भुवि ॥
 “ काकोल्लङ्घनोपतानौ प्रवेशे वेदमनस्तथा । कुरमहाणां चक्षुषु जम्मादिषु विशेषतः ॥

“जन्मानि द्वादशे चैव चतुर्थे वाऽष्टमे तथा । यदा स्युर्गुह्यमदाराः सूर्यश्चैव विशेषतः ॥
मंदः शनिः । आरो भौमः ।

“युद्धे ग्रहाणां सर्वेषां सूर्यशीतांशुकीलके । वस्त्रायुधगवाश्वेषु संस्मिते शयनासने ॥
“ययाग्निः परिदृश्येत रात्राविद्रघनुस्तथा । वेष्मनश्च तुलामग्रे गर्भध्वश्चतरिषु च ॥

“रवित्रिबद्धये दृष्टे मशःशान्तिः प्रशस्यते । सर्वाणि पुर्निमित्तानि प्रशमं यांति सर्वथा ॥ ५

“तां कुर्युर्ब्राह्मणाः पंच कुलशीलसमन्विताः । चतुर्वेदास्त्रिवेदाश्च द्विवेदाश्चापि पांडव ॥

“आयत्रेणा विशेषेण बह्वचाश्च सुसंयताः । शुचयः श्वर्त्तपत्रा जपहोमपरायणाः ॥

“कृच्छ्रोपवासनकायैः कृतकायविशोधनाः । पूर्वमाराध्यमंत्रास्तु प्रारभेत ततः क्रियाः ॥
मंत्राद्विनियोज्यमाणान् ।

“दहाद्वादशहस्तं वा मंडपं कारयेच्छुभं । तन्मध्ये वेदिकां कुर्याच्चतुर्हस्तप्रमाणतः ॥ १०

“आग्नेय्यां कारयेत्कुंडं हस्तमात्रं सुशोभनं । भस्त्रलाजयसंयुक्तं योन्वा चापि समन्वितं ॥

“रवीन्द्रोत्तराग्रेण महोत्कापतनेषु च । उत्पातेषु तथाऽन्येषु निमित्तेषु च सर्वशः ॥

“सर्वारिष्टोपशमनीं महाशान्तिः प्रशस्यते । चारुचंदनमाले च तोरणालंकृते तथा ॥

“गोमयेनोपलिप्ते च मंडपे ते द्विजातयः । शुक्लांबरधराः स्नाताः शुक्लमास्यानुलेपनाः ॥
कर्म कुर्युरिति शेषः । १५

“ततश्च पंच कुलशान्तिस्थां वेद्यां निवेशयेत् । आग्नेयादिषु कोणेषु पंचमं मध्यतस्तथा ॥

“अष्टप्रक्रुते पक्षे चतुःपल्लवधारिणं । ब्रह्मकूर्चविधानेन पंचगव्यं तु कारयेत् ॥

ब्रह्मकूर्चविधानं गोमूत्रं ताम्रवर्णाया इत्यादिना ब्रह्मकूर्चप्रकरणे प्रोक्तं ।

“औषधीः पंचरातननि रोचनां चंदनं तथा । सिद्धार्थकान् शमीं दुर्वां कुशान् व्रीहियवास्तथा ॥

“अपामार्गं फलवतीं न्यमोषोदुंबरीं तथा । पुष्पाश्चत्थकपित्याश्च प्रियंगुंश्चतुःपल्लवान् ॥ २०

“हस्तिर्दंतमुदं चैव कोणकुम्भेषु विन्यसेत् । फलवतीं गंधप्रियंगुः । प्रियंगुं कुंगः ॥

“पुण्यतीर्थोदकोपेतं पंचगव्यं च मध्यमे । ऋक्षं वाचमितीर्दं च बह्विकुंभाभिमंत्रणं ॥

“आहुः शिशानं नैऋत्ये यद्देवा वायुगोचरे । ईशावास्यं चतुर्थस्य कुमस्य त्वभिमंत्रणं ॥

“मध्यमे त्वथ जप्तव्या रुद्राः कुमे यजुर्मवाः । गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्भवेयैर्धृतपाचितैः ।

“फलेश्च नालिकेरार्यैर्द्विपकैः कुमपूजनं । स्वस्तिवाचनकं चैव कारयेत्तदनंतरं ॥ २५

“क्रमेणानेन शनकैरग्निकार्यं च योजयेत् । अनेन वक्ष्यमाणेन ।

“अग्निं दूतमिहाग्निं च पूर्वमेव निष्ठापयेत् । पूर्वं फलशस्यापनात् ॥

“हिरण्यगर्भः समिति ब्रह्मसननियोजने । कथानसा प्रणीताश्च धंत्रेण विनिवेशयेत् ॥

“कृत्वा चास्तरेणं बन्धे राज्यसंस्कारमेव च । अथवा सादयेदन्नं द्रव्यं यस्य प्रयोजनं ॥ ३०

“ततः पुरुषसूक्तेन पायसप्रणणं भवेत् । अभिषार्यायसंसिद्धं पायसं स्थापयेद्भुवि ॥

“अष्टादशप्रमाणेभ्यश्च दद्यादथ शमीमयान् । पालाशीः समिधः सप्त सप्तै इति दापयेत् ॥

“आधारावाज्यभागी तु हुत्वा पूर्वक्रमेण तु । जुहुयादाहुतीः सप्त जातवेदस इत्युक्त्वा ॥

“स्यालीपाकस्य जुहुयात्पुनर्यं जातवेदसे । तत्समं दीसूक्तेन चतस्रे जुहुयात्ततः ॥

“यमायेति सप्ताऽन्याः स्वाहां ता जुहुयात्ततः । स्वाहांता इति सर्वत्र योज्यं ।

“इदं विष्णुस्ततः सप्त जुहुयादाहुतीर्नृप । नक्षत्रेभ्यस्ततः स्वाहा सप्तविंशतिप्राहुतीः ॥ ३५

नक्षत्राहुतयश्च कृत्तिकाम्यः स्वाहेत्यादिभिर्मन्त्रैः कार्याः । तत्र रोहिणीद्वयपुष्पहस्तादित्रयानु-
राधादित्रयामिजिह्वयशताभिपद्येवतीष्वेकवचनं । पुनर्वसुफाल्गुनीद्वयविशाखाश्विनीषु द्विवचनं ।
शेषेषु बहुवचनं ।

“ यत्कर्मणेति जुहुयात्ततः स्विष्टकृतं पुनः । ग्रहोमस्ततः कार्यस्तिळेराज्यपरिप्लुतैः ॥

५ अत्र तिलविधानं वैकल्पिक्यवादिनिवृत्त्यर्थं ।

“ प्रायाश्चित्तं ततो हुत्वा होमकर्म समापयेत् ।

“ ततस्तु तूर्यनिर्घोषैः काहलाक्षंसनिस्वनेः । यजमानस्य कर्त्तव्यो ह्यभिषेको द्विजोत्तमैः ॥

“ काश्मर्यवृक्षसंभूते समे भद्रासने स्थितं । काश्मर्यवृक्षः श्रीपर्णा । भद्रासनं ॥

“ वैदीमर्यगतं कृत्वा दुर्निमित्तप्रज्ञातये । पञ्चमिः कलशैः पूर्णैर्मन्त्रैर्येथाक्रमं ॥

१० “ सहस्राक्षेण प्रथमं ततश्चैव शतायुषा । सजोपसा इदं इति च विश्वानि वरुणेति च ॥

“ द्रुपदा दिवेति च ततः स्नापयेयुः समाहिताः । ततो दिशां बलिं दद्याद्विचित्राक्षसमाश्रिताम् ॥

“ नमोस्तु सर्वकक्षेभ्य इति मंत्रमुदाहरेत् । स्रजस्य ब्राह्मणाः सर्वे पठेयुः शान्तिमुत्तमां ॥

“ शान्तितोयेन चारां च पातयित्वा समं ततः । पुण्याहवाचनं कृत्वा शान्तिकर्म समापयेत् ॥

“ तीर्थे देवालये वाऽपि गोदोहं कारयेन्नुद्यः । क्षितिं हिरण्यं वासांसि शयनान्यासनानि च ॥

१५ “ विप्रैर्म्यो दक्षिणां दद्याद्यथाशक्त्या विमत्सरः । दीनानापथिशिष्टेभ्यो दद्याच्चैव युधिष्ठिर ॥

“ भोजनं चानिश्चं दत्त्वा ततः सर्वं प्रसिद्धयति । आयुश्च लभते दीर्घं शत्रून् विजयते क्षणात् ॥

“ दुर्गाणि चास्य सिद्धयन्ति पुत्राश्च लभते शुभान् ।

“ यथा शस्त्रप्रहाराणां कवचं वारणं भवेत् । तथा देवोपचातानां शान्तिर्भवति वारणं ॥

“ अहिंसकस्य दातस्य धर्माजितपनस्य च । दद्यादाक्षिण्ययुक्तस्य सर्वे सानुग्रहा ग्रहाः ॥

२० “ अर्घ्यान् समर्द्धयति वर्द्धयते च धर्म । कामं प्रसाधयति तस्य पितृष्टिं पापं ॥

“ यः कारयेत्सकलदोषहर्ता महार्थां शान्तिं प्रज्ञातद्वयः पुरुषः सदैव ॥

“ चर्मण्यतीतरणिजाशुमसंगमस्य । सान्निध्यमाजि कृतशालिनि मध्यदेशे ।

“ ल्याता भरेहनगरी किञ्च तत्र राजा । राजीवलोचनस्तो भगवंतदेवः ॥ १ ॥

इति श्रीसैंगरवंशावतंसमहाराजाधिराजश्रीभगवंतदेवोयोजिते

मीमांसकभट्टशंकरात्मजभट्ट-नीलकण्ठकृते भगवंतमास्करे शान्तिमयूखो द्वादशः समाप्तः ॥

स्मरद्वयइअटकच—श्रीनीलकण्ठरविः स्मृतिमास्कराख्यो ग्रन्थः पञ्चरत्नसंघर्षकृष्टमित्ये ॥

येनैव सिद्धे रवितियो रविकन्दपत्रे पञ्चकृतो विक्रमराजमतोपहरये ॥

वेनादतः कतिपयैरपि दुष्टम वै किं तेन भावानीपुणाः खलु सन्ति सन्तः ।

द्विद्विग्यं वपुराटकाकदम्बेन पञ्च रत्नाफलमुद्दिशतमेव सम्पत् ॥

उ—पुस्तकेऽधिकः खोको दृश्यते ।

गण्डान्तेदमनूपातपीपय्यापातगंदावमे ।

संयन्तिम्यतिगतवैपुलेसिनीकालं दुहृदयं के ॥

वमे दृष्टवचमुद्देशेपु यमपटे दम्पयोगे मृतो ।

विष्टो गोदरभेभनिर्भित्तुमे चत्त्रागुमा शान्तिवः ॥ इति शान्तिमयूखः

एतत्पुस्तकोद्धृतकृपिवचनानां कृपानां च अकरादिवर्णतः सूची ।

कृपिः	पृ.	कृपिः	पृ.
कृपिनाम	पत्रांकः	प्रविशति यदा ग्रामं	९८
अग्निः ... ५२	९९	आसादतोरणद्वाल	९९
अपरार्कः ...	५१६१९	रुदतो व्याधिरभ्येति	९९
अमरकोशः ... २१७३२	७	वज्रमिद्राशनिर्वापि	१०३
आम्बलायनः	वृत्तं वा मुखं वापि	१०२
अद्विजो वृत्ता ... (११२४)	३	सुमगा चैव दुःशीला	५५
अनुयायसमिद्राज्येन	१८	गर्गसंहिता	
अथाशक्ति ततो विप्रान्	२१	काकस्य नैयुतं पश्येत्	९९
कर्मप्रदीपः	...	गार्ग्यः	
कर्मादिषु तु सर्वत्र	३	शिनीवास्या प्रसूता स्यात्	९२
कश्यपः	...	वृद्धगार्ग्यः	
अष्टमी षष्ठ्यमा रिक्ता	५५	विदनाडीषु संज्ञातः	५८
महिना मंदवारे तु	...	गोभिलवसिष्ठौ	२०
कात्यायनः	२९	ग्रहदेवतयोर्मध्ये	१६
कात्यायनगृह्यं	...	गोभिलीयं	
अथ'तो समलज्जने विधिः	८७	आहूय चैव होतव्यः	५
कालगुणोत्तरम्	११	कुंडस्य प्रागुदीच्या	११
पलाशाश्वत्थकविथ	८२	न मुष्केभ्ये अनुयात्	५
कुमारतंत्रम्	...	लक्ष्मणे न बन्धिः स्यात्...	५
प्रथमे दिवसे प्राचे	८४	गृह्यपरिशिष्टम्	
कृत्यरत्नाकरः	...	आरी दिनयकः पूज्यः	३
शुभपात्रं तु कांस्यं स्यात्	५	प्रपानदशमोऽन पार्श्वदेवतयोः	१९
गर्गः	...	ग्रहमस्तप्रयोगः	९१
अग्निः प्रदीप्यते यत्र	९५	चिंतामाणः	४१
अतिवृष्टिरनावृष्टिदुर्मिशादी	९४	छंदोगपरिशिष्टं	
अतारोग्यमनावृष्टिः	१०३	कुष्टे मांशो हृदि द्वे	१
अश्वशक्तिः प्रवदयामि	१०४	छंदोगपरिशिष्टमाप्यम्	
अधिनीमपमूलाये	७८	चतुर्दश्या अंत्योः	६५
एकस्मिन्नेव नक्षत्रे	७६	तातचरणाः	१९, १०, ४१
कृष्णपक्षे चतुर्दश्या	६१	तंत्रांतरम्	
कृष्णः विषीलिका यत्र	१०२	कुंठं पंचक्रे प्रोक्तं	२९
दिनक्षये व्यतीपाते	७९	दानमयूखः	३१
दिना प्रसूता बद्धा	१०२	दानोद्योतः	२१
देवतायाः प्रनृत्यति	१५	दामोदरीयम्	
नगरादुपसर्पते	९४	तिब्बतेष्टुतिमिधं स्यात्	१७
पश्याः प्रपातस्य फलं	९७	रक्षः कस्तकजो मानुः (इन्द्रसत्वरः)...	१२
विजरीष्टे सुतारिष्टे	५९	देवरातः	
		संभावेनी काष्ठपामिन्शुर्व	१६

ऋषिः	पृ.	ऋषिः	पृ.
देवलः		ॐ—नमस्वायुदे ...	८१
मासगश्रुतिथिनी ...	२	ॐ सर्वमातरं ...	८२
मारदः		कदम्ब कर्जय ...	८१
अथातो दर्शजातानां ...	६४	पलाशोदुम्बरद्वय ...	८२
आरोहयेद्गृहं यस्य ...	९९	प्रणम्य शिरसा शक्तिं ...	८२
कुलीरवृत्रचामास्या ...	५४	रक्ष रक्ष महदेव ...	"
तिभ्युक्ष्वारा निद्याधेत् ...	५६	बौधयनः ...	८७
दिवा वा यदि वा रात्रौ ...	१००	दिशिदिनं श्वासनं ...	१४
भानो सिद्ध्यते चैव ...	१०२	धूम्रान् द्विशङ्खान् ...	१५
सूर्यास्तमनेवेतायां ...	१००	सूर्यागारकशुक्रवन्द ...	१३
नारदस्तुहिता		भगवान्	
वरागता विविधा लोके ...	१७	मनोरमे शुचौ देशे ...	१२
नारायणवृत्तिः ...	"	मदनः ...	७, १४, १९, १२, ८२
सर्वायामिना सीर्मनोभजनदि ...	४	मदनरत्नम् ...	११, ८१, ९२
नारायणीयम् ...	"	मनुः	
प्रज्ञा विष्णुश्च धृष्ट ...	८२	अ. २. खे ६७ ...	४
मत्स्यम'समुद्राभक्ष्य ...	८१	" १० " १२७ ...	१
निर्वधकृत् ...	"	पृहन्मनुः	
गणानां रक्षा गृध्रमदो ...	९	प्राणानायम्य कुर्वीत ...	२
पराशरः ...	"	महाणवः ...	७
यः स्वताश्च परित्यज्य ...	२	मीमांसा अ. ५ ...	१
पृहत्पराशरः ...	"	मोक्षधर्मः	
एतद्वै पापं स्नानं ...	"	मिश्रार्जुन दुष्पति ...	१, ७,
पृहत्पराशरः (कामोदरं) ...	९	याज्ञवल्क्यस्मृतिः	१२
रक्षः कदम्बजो मनुः ...	१३	आचारे खो. १७ ...	४
पारिजातः आचार्येभ्यो नवम्भ ...	१२	" " २७१-२७६ ...	५
ॐ भूर्भुवः स्वयति ...	२२	" " २७४-२७६ ...	५
पद्ममन्दमरम्भ ...	१७	" " २७७ ...	"
प्रयोगपारिजातः ...	"	" " २७९-८० ...	६
इन्द्रादिभ्योऽपराध ...	१९	" " २८६-८९ ...	६
मण्डुके इमातामि ...	१२	" " २९१ ...	८
मनोरमे शुभे देशे (भगवान्) ...	१०	" " २९५ ...	११
वितामदधरणाः ...	१७, २०, २७, ३८,	" " २९६ ...	१२
प्रतिष्ठासारः ...	"	" " २९८-३०० ...	१७
सर्वज्ञः पञ्चमध्वेन ...	४	" " ३०२ ...	१८
प्रयोगरत्नं ...	"	" " ३०३ ...	"
सुनीवी मातुरी (मात्स्ये) ...	५१	" " ३०४-५ ...	१७
प्रयोगसारः		" " ३०८ ...	११
ॐ भूर्भुवः स्वयति ...	८२		

ऋषिः	पृ.	ऋषिः	पृ.
यामलः		विष्णुधर्मोत्तरम्	...
दुर्मिक्षोदिमयं चैव	...	अतः परं प्रवक्ष्यामि	...
योगसारः	...	उपरि प्रथमं यस्य	...
प्रथमेऽङ्गि गृह्णाति	...	पंचवक्त्रो वृषारूढः	...
रूपनारायणः	१७, ३७, ४०	मंजिष्ठामदमार्तम्	...
घसिष्ठः		ह्यासः	...
अयामिपेकमंत्रेण	...	अर्ककन्यामिमां विष्वा	...
आदौ तु समिद्धाग्नैः	...	अर्कं प्रदक्षिणां कृत्य	...
उपचाराणि सर्वेषां	...	पुनः प्रदक्षिणं कृत्वा	...
कुंडं तन्मध्यभागे तु	...	स्नात्वा तत्कृतवायस्तु	...
प्रहदेवतयोर्मध्ये	...	शतमुखप्रकरणं	...
प्रासाद्वहिः परप्रागे	...	शारदा	...
ततो जपादीन् जुह्यात्	...	वास्तुमंडलं च नेत्रद्वयां	...
द्विप्राश्चेवाधिदेवताः	...	शारदातिलकः	...
प्रभृतयोपं यदि दृश्यते	...	शांति सर्वस्वं	...
मन्त्रेण सप्त से अग्ने	...	सुतत्रये सुता चेत्याद्य	...
मया कृपिप्रमाणेन	...	शौनकः	...
रुद्रं स्मरन् बहुरूपेण	...	अथ यदास्य	...
लिखेदष्टवर्गं पद्मं	...	अथातः संप्रवक्ष्यामि	...
पौष्पं ब्राह्मणान्	...	आर्तवानां तु नारीणां	...
सुभगा श्वेतवस्त्रा स्यात्	...	कुमारजन्मकाले तु	...
स्वस्तिकं कल्पयेत्सधाह	...	ग्रहणे चंद्रवर्णस्य	...
वृद्धघसिष्ठः	...	तृतीये स्त्रीविवाहे तु	...
रोगशान्तिं प्रवक्ष्यामि	...	पुण्याहवाचनविधिं	...
चामनः	...	सनत्कुमारः	...
आचार्यप्रभृतिभ्यश्च	...	संग्रहः	...
प्रणवं स्वादितं कृत्वा	...	समंततश्च सिद्धार्थान्	...
विज्ञानेश्वरः (मिताक्षरायाम्)	...	संवरणः	...
पृ-८३ पं० २७	...	सांप्रदायिकाः	...
८५ पं०	...	स्मृतिः	...
” ” १०-१२	...	ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु	...
” ” २३	...	स्मृतिचंद्रिका	...
८६ ” ३	...	अमा रिक्ताष्टमी	...
” ” ८	...	शुक्लपक्षे शुक्लीला स्यात्	...
विनायकशान्तिः	...	स्मृतिरत्नं	...
विश्वामित्रः	...	शुभं चैव तु पूर्वार्धे	...
संपूज्य मधुपक्षेण	...	स्मृत्यन्तरे	...
		अमासंक्रांतिविष्ट्यां	...

कपिः	पृ.
मध्यान्ह ॥ भवेद्वन्द्या
स्मृत्यर्थसारः	
गार्ग्यनौपासने कुर्यात्
हेमाद्रिः ५, ११, १४, १८, १९, २१, ४०,	
अयुने खप होतव्ये ...	३०
चरुणा च समिद्रिय ...	१९
शुक्र की प्राप्तिमुखा ...	१४
समवपं प्राडमुखोपविश्य ...	४
पुराणानि	
पुराणोत्तरं ...	८१
अग्निपुराणं	
मूर्खानं दिग्मन्त्रेण ...	२०
देवीपुराणम्	
गणाधिपतये देया ...	१८
यववीहिपुतक्षीर ...	१९
छुमो ग्रहविषां हानिः ...	१३
वृत्तिपुराणम्	
ततो व्यहृतिमिः पश्चात् ...	१९
पद्मपुराणम्	
उपनासी भवेदेवम् ...	३३
ब्राह्मम्	
ग्रामात्प्राच्यामुदात्त्यां ...	५२
चतुर्थे दिग्धेऽनीते ...	५४
भविष्यपुराणम्	
आदित्यवारं हस्तेन ...	४६
दशालक्षमिते होत्रे ...	२९
धनिधरं शङ्खेन ...	५०
शुक्रपक्षे चतुर्थ्यां च (अपराधे ५६३) ...	५
व्योमकेतुं तु संपूज्य ...	५
भविष्योत्तरपुराणम्	
ततः समाप्तिं यज्ञे तु ...	२१
ततो मंदस्य दिवसे ...	५०
लेख्ययज्ञः स उच्यते ...	१९
मार्कण्डेयपुराणम्	
देवाचंनानादिकर्माणि (३१६४-६५) ...	२
शिरसात्तय कुर्वीत (५-७६१) ...	२
संक्षेप्य विधिपदार्थात् ...	२

कपिः	पृ.
मत्स्यपुराणम्	
अनेन विधिना यस्तु ...	२१
अयातः शृणु मूषात् ...	४९
अस्माच्छतगुणः प्रोक्तः ...	२७
आनो राजेति रुद्रस्य ...	१८
आदित्यामिमुखाः सर्वे ...	१४
उपोषितास्तः सर्वे ...	३३
एवं समग्रमिच्छाद्य ...	३१
ग्रहयज्ञाद्विधा प्रोक्ताः ...	११
तृतीयां मातुषीं नैव ...	५१
ह्यर्गुलोपिहृत्तो विप्रः ...	१२
पद्मासनः पञ्चकरः ...	२२
पूर्णहुतिं च सूर्यात् ...	२०
पुण्येऽन्दि विप्रकथिते ...	१४
यज्ञमानः सपत्नीकः ...	४
वातु देवगणाः सर्वे ...	२१
वितस्तिमात्रा योनिः स्यात् ...	२७
वेदिष कोटिद्वये स्यात् ...	५३
होराया प्रस्यते यस्य ...	१३
होतव्यं च घृतायर्जं ...	१९
लिंगपुराणम्	
शङ्खयुगे तथाऽप्यूरं ...	४
स्कन्दपुराणम्	
अग्निं दत्तं निवेशाय ...	१४
अतः स्यात्पश्चमाध ...	१६
आहूणेन सहस्रांशो ...	१८
ईश्वरं स स्वरं विद्यात् ...	१७
उत्तरे शान्तिमुख्यं ...	१७
उत्पन्नोऽर्कः कलिगेलु ...	१३
कन्याविवाहकाले तु ...	४८
गुडोदनं रवेर्देवात् ...	१७
तस्य चोत्तरपूर्वम् ...	१२
दिशाक्कुर्यात्प्रां हि ...	१७
देवदानववैधवा ...	११
नवग्रहमष्टे कुंडे ...	१२
“ “ कुर्यात् ...	११
नैवेद्ययोगं हुता च ...	१९
भातुं तु मंदलाकारं ...	१३

क्र.पि.	पृ.	अ. पा. सं.	पृ.
भास्करागरीको रणो	१३	११७२९	१९
यया प्रदो द्विजस्तद्वत्	२१	११८१५	५८
यया समन्वितं यंत्रं	"	११८१७	६६
वश्ये स्थानानि देवानां	१६	११८१२	१८, ५५
श्रावणे मासि संजाते	५१	११८१४	८८

२ व्याकरणसूत्राणि.

अ. २ पा. ३ सू. १६

६

३ ऋक्संहितामंत्राः

अ.पा.सं.

१११११	३४	११५१८	५७, ५९
१११११२	१८, ३५	११५१३१	१८
११११२१	१८, ६७	११६१२९	९, ३८
११११२२	१४, १६, ७९	११७१२३	८, ३४, ७१
११११२५	३८,	११७१२६	५८
११२१६	८, १४, १६, १८, ३१	११८१८	५७
	३४, ३९, ५८, ६७, ७१	११८१९	३५
११२१७	१४, १६, १८, ३८, ६०, ६१	११९१३	८, ३४, ५८, ७१
११२१११	१४, ६०, ६१	११९१९	५७, ५८, ५९
११२११३	३८	११९१११	१६
११२११५	१६, १८, ३६, ३८, ५९	११९११०	५६, ५८, ७०
	६२, ६३, ७७	११९१११	७०
११२११९	३६, ६२, ६३, ६६, ६७	११९११२	६३, ६३, ६६, ६७
११२१२३	३६	११९१२०	१८
११२१२५	३३	११९१२३	३३, ७०
११३१६	१८, ३९, ५७	११९१२४	१८, ६४
११३१६	३५, ३८, ७०	११९१३३	७१
११३१२०	४४	११९१२४	३६, ३८
११३१२६	५८, ६२, ६४, ६७, ७८	११८१९	४०, ७०
११६१६	५९	११८११०	५७, ५८, ७०
११६१११	३९	११८११४	३८
११६११५	९, ३६, ५७, ५९, ६२	११८११९	५७, ५८
	६४, ६६, ६७, ७०	११८१२१	३८
११६११६	६०	११८१२५	८, ३७, ७१
११६१२२	३६, ३८, ६४, ७१, ७५, ७६	११९१९	१९, २०
	७९, ८८	११९१२२	३४, ३५
११६१२७	३८	११९१३२	३४
११७१७	१९, ५७, ५९, ७०, ८७	११९१३३	६६, ६७

अ. पा. सं.	प्र.	अ. पा. सं.	प्र.
४०८६ ...	५७,५८	४११६ ...	३५,३८,७८
४०८७ ...	५७,५८	४११७ ...	६३
४०८८ ...	३८,५९,६७	४११८ ...	३३७,७८
४०८९ ...	५८	४११९ ...	३६,६२
४०९० ...	५७,६४,६६,६७	४१२० ...	५४
४०९१ ...	५६,५८	४१२१ ...	६४,६५,७५
४०९२ ...	३३,७०	४१२२ ...	३८
४०९३ ...	३२	४१२३ ...	३४,३९,५६,५७,५८,५९,
४०९४ ...	१६,५७,६२		६६,७१,७७,
	६३,६४,७०,७२,७५	४१२४ ...	८९
४०९५ ...	५९	४१२५ ...	५७,५८
४०९६ ...	७६	४१२६ ...	६७
४०९७ ...	६६	४१२७ ...	१८,६२,६४,७५
४०९८ ...	१८	४१२८ ...	८,३८,५८,७१,७२
४०९९ ...	७	४१२९ ...	३४,७१
४१०० ...	३६	४१३० ...	८,३४,५८,७१
४१०१ ...	१८,७८	४१३१ ...	१८,७०
४१०२ ...	३२	४१३२ ...	३४
४१०३ ...	५७,५९	४१३३ ...	७४,३७
४१०४ ...	६०,६१,६३,६६,७०,९९	४१३४ ...	१६
४१०५ ...	३८	४१३५ ...	१८
४१०६ ...	४४	४१३६ ...	३८
४१०७ ...	५८	४१३७ ...	५७,५९
४१०८ ...	८,३४,७१	४१३८ ...	८८
४१०९ ...	१०५	४१३९ ...	१६१८८,
४११० ...	५९	४१४० ...	५७,५९,६९
४१११ ...	१८,६७	४१४१ ...	६०,६१,७०,७५,७६
४११२ ...	३२	४१४२ ...	९९
४११३ ...	१६	४१४३ ...	३८
४११४ ...	५९	४१४४ ...	५९
४११५ ...	१९,७१	४१४५ ...	६०
४११६ ...	१०५	४१४६ ...	१४,१८,३७,३७
४११७ ...	१८,३४,३६,५७,५९	ज्ञानमयूख	४
	६०,६१,६४,७०,७१,७५,७६	तदाहुयं वादितमिमेत्य	१०

No Hindu Law Texts—(contd)

III. The **Subodhini**—A commentary by Vis'ves'wara Bhatta—on the **Mitāksharā** of Sri Viṣṇūśaṅkara, Vyavahārādhyāya Complete with list of contents, and Index as in Vol. I. [Price Rs. 2-8.]

IV. English translation of **Subhodhi**—in progress.

V. **Bālabhāṭṭi**—Āchārādhyāya. (Text) a commentary on the **Āchārādhyāya** of the **Mitāksharā**, by Balam-bhāṭṭa Pāyagundā of Banāres with the list of contents and Index, as in Vol. I and an exhaustive Preface by Babu Govind Dass [Complete Price Rs 10.]

VI. **Balambhāṭṭi**—Vyavahārādhyāya Do. Do (Text) Complete) [Price Rs. 6.]

VII. **Balambhāṭṭi**—English Translation of Vol. VI.

VIII. **Balambhāṭṭi**—Prāyas'chittādhyāya (Text) In the Press [Price Rs. 6.]

IX. The **Manusmṛiti** with the gloss of **Medhatithi** (Text)

The list of contents is exhaustive and specifies each verse and its contents, as well as the contents of the commentary thereon. The Index to verses is to each quarter of a verse. This is followed by an Index to the several Authors and Rshis referred to, to Miscellaneous Quotations, to the Sutras and Vartikas of Grammar, to the several Nyayas or Maxims &c. The *Bound Volume* contains Text pp 1-942+250. [Price Rs. 15.]

X. English Translation of Vol. IX

XI. The **Smṛitichandrika** by Devānandabhāṭṭa (Text). The **Ānhika Vyavahāra** and **S'rāddha Prakaraṇas** complete pp 1-736+104 with Indices as in Vol IX.

Bound Volume. Price Rs. 12.

XII. English Translation of the above: e Vol. XI

XIII. The **Sapindya Pradipa** or the Law of Sapinda. Relationship—by Nagabhāṭṭa with an English Translation. Appendices containing extracts from other works on the Sapinda relationship and an exhaustive Introduction dealing with the whole law of Sapinda relationship as laid down in the text and as interpreted in courts of law (Text printed)

XIV to XXV. The **Twelve Mayukhas** by Bhatta Nilakantha collectively known as the **Bhagavanta-Bhāskara**.

XIV-A. The **Vyavahāra-Mayukha**—Text complete and published with List of contents, Indices &c, Bound Volume Rs. 3.

- No Hindu Law Texts—(could)
- IV-B. English Translation and notes uniform with the series. Price Rs. 12.
- XV. The **Saṅskāra-Mayukha**—Detailing the several purificatory ceremonies. (Text) (in the press).
- XVI. The **A'chāra-Mayukha**—In this are described the ordinary and extraordinary rounds of duties. (Text) (in the press). Price Rs. 2.
- XVII. The **Kāla or Samaya-Mayukha**—Rules for determining days &c and the importance of each, together with the rites and duties to be performed are described (Text) (in the press).
- XVIII. The **S'rāddha-Mayukha**—Kinds of S'rāddha and their definitions and an elaboration of their performance. (Text) (in the press).
- XIX. The **Nīti-Mayukha**—Describing the general principles of polity duties and functions of a king, his minister, &c. (Text) (in the press).
- XX. The **Dāna-Mayukha**—Embodying and elaborating the Law of gifts viz the kind of gifts, who can make and take? Their extent and their incidence. (Text) (in preparation).
- XXI. The **Utsarga-Mayukha**—Dealing with the dedication of water places and their purification when polluted. (Text) Price As 12.
- XXII. The **Pratishthā-Mayukha**—Consecration of Temples and also the re-establishment thereof. (Text) Price As. 12.
- XXIII. The **Prāyaschitta-Mayukha**—Definitions and kinds, of Prāyas'chittas Results of non-observance. (Text) (In preparation).
- XXIV. The **Suddhi-Mayukha**—The Law of purification. (Text) Price Rs. 1.
- XXV. The **S'anti-Mayukha**—Describing the several propitiatory rites are. (Text) Rs. 2.
- XXVI. **Vira [Mitrodaya]**—(Vyavahāra) By Mitra Mā. In preparation.
- XXVII. The **Vaidyanatha Dikshitiyam**—(Text) In preparation.
- XXVIII. The **Dharma-Tatva Jimuta-Vāhana**—(Text) In preparation.